

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยอาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจ
และสังคม ในเขตเมืองพัทยา

เสนอ

สำนักงานกิจการยุติธรรม

กระทรวงยุติธรรม

Engineered for Good Justice

โดย

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

กันยายน 2552

คำนำ

ในการศึกษาเรื่อง อาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมืองพัทยา ซึ่งทำการศึกษาตามฐานความผิดที่ระบุในคำสั่ง ตร. ที่ 712 - 2549 ลง 17 ต.ค. 2549 โดยผู้วิจัยเลือกมาทำการศึกษาเฉพาะ 8 ประเด็น ได้แก่ การปลอมแปลงหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคลการก่อการร้ายข้ามชาติ การลักลอบค้าอาวุธ การลักลอบค้ามนุษย์ การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การฟอกเงิน การลักลอบค้ายาเสพติดและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์โดยทำการสำรวจจากความคิดเห็นในเรื่อง ลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติ บริบทที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติและผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองพัทยาจากอาชญากรรมข้ามชาติ

รายงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในเขตเมืองพัทยา โดยไม่มีฐานข้อมูลจากสถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานทางวิชาการที่ไม่ได้มีความประสงค์หรือเจตนาให้เกิดความเสียหายต่อผู้หนึ่งผู้ใด

คณะผู้จัดทำวิจัย

บทสรุป

ในการศึกษาครั้งนี้เรื่อง อาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมืองพัทยา วัตถุประสงค์ของการวิจัยประการแรกเพื่อศึกษาลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา ประการที่สองเพื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติ ในเขตเมืองพัทยาและประการที่สามเพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองพัทยาจากอาชญากรรมข้ามชาติ ประชากรเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ ประชาชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ทำการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) สถิติที่ใช้ ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะทำการศึกษาโดยการวิจัยเอกสารและทำการศึกษาในลักษณะสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อวิเคราะห์ - สังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง อาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมืองพัทยาโดยภาพรวมในการเกิดอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นตรงกันว่า ในการเกิดอาชญากรรมในรูปแบบและลักษณะต่าง ๆ จะเป็นการกระทำผิดร่วมกันระหว่างคนไทยร่วมกับคนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่โดยส่วนใหญ่ในความคิดเห็นทั้งของประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง พบว่า เชื้อชาติรัสเซียและปากีสถานเป็นกลุ่มที่ส่งผลการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด ในขณะที่ศาสนาอิสลามเป็นกลุ่มที่ส่งผลการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด

ในขณะที่ประชาชนได้รับผลกระทบจากอาชญากรรมข้ามชาติส่งผลกระทบต่อดำเนินชีวิตในเมืองพัทยาทางด้านสังคมมากที่สุด กล่าวคือ ประชาชนมองเห็นถึงเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแล้วยังส่งผลกระทบต่อขนบธรรมเนียมอันดีงามของท้องถิ่นเป็นต้นจากจุดนี้จะพบได้มีความตรงกันข้ามกับเจ้าหน้าที่รัฐที่มองเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจมากกว่าเพราะทางเจ้าหน้าที่รัฐมองเห็นถึงเรื่องของคนไทยถูกแย่งอาชีพการประกอบธุรกิจทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่ เป็นต้น แต่สิ่งที่เห็นได้จากข้อเท็จจริงระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

1. ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม
2. การลักขโมย โจรกรรมหรือการจี้ปล้นมีการระบาดมาก
3. ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้น

ซึ่งในประเภทและลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ส่วนใหญ่เป็นการลักลอบค้ายาเสพติด คือ ยาไอซ์ที่นำเข้ามาจากประเทศพม่า ยาอีที่นำเข้ามาจากประเทศทางยุโรป มีประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นแหล่งใหญ่และ โคเคนนำเข้าจากกลุ่มประเทศอเมริกาใต้ เป็นต้น อันดับสอง คือ การค้ำมนุษย์ โดยมากเป็นธุรกิจขายบริการทางเพศทั้งหญิงไทยและต่างชาติที่สำคัญคือหญิงขายบริการจากกลุ่มประเทศรัสเซียและอุซเบกิสถาน โดยมีมาเฟียชาวรัสเซียที่ทำธุรกิจสถานบริการ สถานบันเทิงเป็นคนควบคุมดูแล นอกจากนั้นก็มีการขายบริการเด็กชายในบางส่วน อันดับที่สาม คือ การฟอกเงิน ซึ่งปรากฏในรูปของการซื้ออสังหาริมทรัพย์ ประกอบธุรกิจสถานบันเทิง หรือทำธุรกิจนอกกฎหมายอื่น ๆ เช่น ตั้งโต๊ะพนันฟุตบอล เป็นต้น ด้วยเงินที่ได้มาอย่างผิดกฎหมายหรือไม่ปรากฏที่มาอย่างชัดเจนจากต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบันมีหลายกลุ่มอยู่ในระหว่างการตรวจสอบและเฝ้าติดตามของ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) นอกจากนั้นก็ยังมีอาชญากรรมข้ามชาติอื่น ๆ คือ การปลอมแปลงเอกสาร การค้าอาวุธ ความผิดทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น แต่โดยรวมแล้ว ทุกประเภทของการกระทำผิด เป็นการกระทำร่วมกันระหว่างชาวไทยและชาวต่างชาติ

ลักษณะของการกระทำผิดและบริบทที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปเฉพาะในกลุ่มที่สำคัญ ๆ คือ กลุ่มรัสเซีย ทำธุรกิจสถานบันเทิง ทำธุรกิจท่องเที่ยวและมีการขายบริการทางเพศ กลุ่มสแกนดิเนเวีย ทำธุรกิจบันเทิง นำเข้าส่งออก แต่ลักลอบค้าขายยาเสพติด กลุ่มจีน ทำธุรกิจท่องเที่ยว ร้านอาหาร แต่แอบแฝงการปลอมแปลงเอกสาร การส่งแก๊งค์ลูกหมู แก๊งค์ลูกแพะและกลุ่มอินเดีย ทำธุรกิจบังหน้า แต่ปลอมแปลงเอกสารเดินทาง บัตรเครดิต รวมทั้งขโมยของในโรงแรมหรือร้านค้า เป็นต้น

อาชญากรรมข้ามชาติ มีผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในเมืองพัทยา กล่าวคือ แม้จะมีผลในทางการสร้างงานและการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา แต่ทางเศรษฐกิจนักธุรกิจต่างชาติ มีทุนมากหรือระดมทุนได้ดีกว่า บางครั้งมีการซื้อขายเฉพาะในกลุ่มชาติเดียวกันเป็นเหตุให้นักธุรกิจคนไทย เสียโอกาส รวมถึงภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต้องเสียงบประมาณในการสร้างสาธารณูปโภคหรือต้นทุนอื่น ๆ โดยไม่สามารถเก็บภาษีหรือได้ค่าตอบแทนใด ๆ เนื่องจากธุรกิจเหล่านั้นเป็นของหลบเลี่ยงกฎหมายในทางสังคมเกิดค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิม ๆ ของไทย คือ เยาวชนไทยในพื้นที่เมืองพัทยามีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือการลักขโมยเพิ่มขึ้น เยาวชนหญิงมองว่า การขายตัวเป็นเรื่องปกติ ทำให้มีรายได้ ได้เที่ยวสนุกสนานและต้องการมีสามีเป็นฝรั่งต่างชาติ นอกจากนั้น ประเพณีไทยดั้งเดิม เช่น ประเพณีสงกรานต์ และลอยกระทง เป็นไปเพื่อความบันเทิงสนุกสนานเพียงอย่างเดียว

จากสิ่งที่ค้นพบในการศึกษาจะพบว่า เจ้าหน้าที่รัฐมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ทางด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคลและด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา มีข้อเสนอแนะที่สำคัญคือ ควรมีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยให้ครอบคลุมฐานความผิดของอาชญากรรมข้ามชาติ ควรมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและควรส่งเสริมให้ภาคประชาชนและสื่อมวลชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านอาชญากรรมให้มากยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนให้การป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและผลกระทบจากอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Executive Summary

Research on title “Transnational Crime on economic and social impact in Pattaya City” aimed to study characteristics, types or forms transnational crime in the Pattaya City. Secondly, it was to study context-related transnational crime and thirdly, to study the economic and social impact of Pattaya City from transnational crime. People who lived in Pattaya City and government officials working in the area were the sample and key informants. Both quantitative and qualitative research were used. For quantitative research, data were collected by questionnaire and were analyzed by frequencies, percentage and mean. In terms of qualitative research, data were collected by document study and in-depth interview and were analyzed by content analysis.

Summary of results

According to the overview results of transnational crime forms, both people and government officials in the area agreed that it was committed jointly with the Thai people and foreigners mostly in crime. Moreover, they provided information about friendly environment to the occurrence and growth of transnational crime. It was found that Russian and Pakistani nationality and Islam religion caused the highest crime.

While transnational crime mostly affected on people’s the way of life in social impact, it could be seen that people not only realized safety of their life and property but also affected the good local tradition which contrast to government official opinions. They viewed that people were affected in economic impact more than the others because the government officials considered that Thai people were scrambled for both medium and large businesses, etc. however, it was similarly evidenced the facts between the people and government officials as follows:

1. Tradition and culture today were different what it was in the past.
2. There were larceny, theft, and holdup in widely.
3. Drug addiction was growing.

The nature and types of transnational crime in Pattaya area, drugs was mostly smuggled in trade, Ice was imported from Burma, and Ecstasy (E) was imported from countries in Europe especially Netherlands which was a major source, and Cocaine was imported from South American countries. Secondly, it was trafficking of persons which the most business was the selling sex

in both Thai and foreign women particularly prostitutes from Russia and Uzbekistan that was controlled by Russian mafia. owning entertainment business. Moreover, there was also a boy selling services in some place. Thirdly, it was laundering which was reflected in the purchase of real estate, entertainment business, or other illegitimate businesses such as gambling football desktop, etc., by illegal or unclearly foreign finance which many groups were verified and observed by Anti - Money Laundering Office (AMLO). Besides, there were the other transnational crimes such as counterfeiting in document, trafficking in arms, offense in the computer, etc. In overall, all types of maltreatment were joint action between Thai and foreigners.

Characteristics of the maltreatment and the relevant context could be concluded that the key group was the Russian who owned entertainment business, travel business and the sexual sell services. The Scandinavian owned the entertainment business, import-export business but smuggled the drugs. The Chinese owned the travel business but counterfeited the government document and imported Chinese gang. While the Indian owned the legal business, in fact, they counterfeited passports and credit cards including stealing in the hotel or shop.

Transnational crime affected on both the economic and social in Pattaya. City It were that although there was the impact in employment and tourism in Pattaya, sometimes there was only trade in the same nationality because foreigner businessmen had much capital or better funding so Thai business lost opportunity. Moreover, public sector in both central and local had to pay the budgets to build public utility or other costs which taxes or any fee can not be collected. It was because those were illicit businesses. In addition, Thai social value was changed from the past. It was that the maltreatment of youth in Pattaya City about drugs and stealing continuously grew. Girl youth thought that the prostitute was normal, received much income, had a fun and wanted to get a foreign husband. Nevertheless, Thai tradition, such as Songkran and Loy Kratong Festival, was for entertainment only.

From the results of this study, it could be seen that government officials efficiently performed duties in stealing the weapon trade, counterfeiting the personal document. For the international terrorism, government officials were efficiently performing in the lower level.

Suggestions

The study had important suggests : it should be up to date law and inclusive in illegitimacy base of transnational crime. In addition, the government officials should be trained to be expert in their duty, and the civil society and mass media sector should further be promoted to involve in transnational crime operations and to prevent and solve in transnational crime problem and its impacts in Pattaya City more efficiently.

สารบัญ

	หน้า
บทสรุป.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
วิธีการศึกษา.....	11
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	11
เค้าโครงการนำเสนอในแต่ละบท.....	14
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
ทฤษฎีอาชญาวิทยา.....	17
แนวคิดการก่อการร้ายกับอาชญากรรมข้ามชาติ.....	35
แนวความคิดการป้องกันอาชญากรรม.....	43
แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์.....	66
แนวความคิดเรื่องอิทธิพล.....	69
แนวความคิดเรื่องอำนาจ.....	74
แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ.....	89
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ.....	91
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	94
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	112

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 115
	วิธีการดำเนินการวิจัย..... 115
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 115
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 116
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 116
	การวิเคราะห์ข้อมูล 116
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย..... 117
	การถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย..... 117
	หน่วยงานที่ใช้ประโยชน์จากงานศึกษา..... 118
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 119
	การวิเคราะห์ในส่วนของประชาชน 120
	ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 120
	ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบ การก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา..... 122
	ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของ อาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและ เศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา..... 146
	ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา..... 150
	การวิเคราะห์ในส่วนของเจ้าหน้าที่รัฐ..... 152
	ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 152
	ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบ การก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา..... 154

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบของ อาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและ เศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา.....	178
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีต่อแนวโน้มของ อาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา.....	182
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	202
สรุปผลการศึกษาประชาชน.....	202
สรุปผลการศึกษาเจ้าหน้าที่รัฐ.....	206
อภิปรายผล	211
ข้อเสนอแนะ.....	213
บรรณานุกรม.....	215
ภาคผนวก	221
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเชิงปริมาณข้าราชการ.....	222
ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับประชาชน.....	236
ภาคผนวก ค คำถามสัมภาษณ์เชิงลึก.....	250
ภาคผนวก ง ปฏิญญากรุงเทพฯ.....	258
ภาคผนวก จ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 712(2549).....	268
ภาคผนวก ฉ คำสั่งตำรวจภูธรภาค 2 ที่ 42(2552).....	273
ภาคผนวก ช คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ที่ 981(2551)	288
ภาคผนวก ซ คำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ	293
นักวิจัยในโครงการ.....	296

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การเปรียบเทียบระหว่างการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ.....	42
2 จำนวนและร้อยละของประชาชน จำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	120
3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล.....	122
4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ .	123
5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	124
6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์.....	125
7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย.....	126
8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการฟอกเงิน.....	127
9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการค้ายาเสพติด.....	128
10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์.....	129
11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา.....	131

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	132
13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ.....	133
14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	134
15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้ามนุษย์	135
16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	136
17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการฟอกเงิน.....	137
18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการค้ายาเสพติด.....	138
19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	139
20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของประชาชนต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้าม ในเมืองพัทยา.....	141

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
21 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา	146
22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา	148
23 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา	149
24 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา.....	150
25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่รัฐ ..	152
26 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล.....	154
27 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ.....	155
28 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	156
29 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์	157

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย.....	158
31 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการฟอกเงิน.....	159
32 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการค้ายาเสพติด.....	160
33 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์.....	161
34 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา.....	163
35 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะ การกระทำผิดด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล.....	164
36 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะ การกระทำผิดด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ.....	165
37 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ การกระทำผิด ด้านการลักลอบค้าอาวุธ.....	166
38 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ การกระทำผิด ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์.....	167

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
39 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ การกระทำผิดด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย.....	168
40 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ การกระทำผิด ด้านการฟอกเงิน	169
41 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ การกระทำผิด ด้านการค้ายาเสพติด	170
42 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ การกระทำผิด ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์.....	171
43 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา.....	173
44 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผล ต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา	178
45 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา.....	180
46 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคม และเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา	181
47 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ของเจ้าหน้าที่ต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา.....	182

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ภาพที่ไม่สมดุลกันระหว่าง Goals และ Means.....	25
2	ค่านิยมของชนชั้นกลาง.....	26
3	สภาพแวดล้อมการป้องกันอาชญากรรม.....	50
4	ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดกับการทำงาน.....	73
5	แนวความคิดเรื่องอำนาจ.....	85
6	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	112
7	ประเด็นในการศึกษา.....	114

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญปัญหา

วิวัฒนาการของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ความเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วเช่นนี้ ทำให้โลกเจริญรุดหน้าอย่าง รวดเร็ว โดยคนที่อยู่คนละซีกโลกกันสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันทางข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็ว หรือไร้ขีดจำกัดทางพรมแดน ทำให้ธุรกรรม การค้า พาณิชยกรรม การขนส่งและโลจิสติกส์หรือ การดำเนินกิจกรรมด้านการค้าระหว่างประเทศนั้น สามารถทำได้ด้วยเวลาเพียง 5 - 10 นาที เท่านั้น ผลก็คือทำให้อัตราเร่งของการค้าโลกมีการขยายตัวอย่างก้าวกระโดด เมื่อเปรียบเทียบกับ การพัฒนาการค้าโลกในทศวรรษก่อนหน้า (ศรีธัญย์ ชิตลักษ์ณัฏ, 2550) ความเปลี่ยนแปลงนี้ก่อให้เกิด ผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประชาคมระหว่างประเทศ ด้านหนึ่งของการพัฒนาในกระแสโลกาภิวัตน์ก็ได้ก่อให้เกิดการวิวัฒน์และเกิดการพัฒนา ส่วนอีก ด้านหนึ่งที่เป็นคู่ตรงข้าม คือ โลกธุรกิจที่นอกเหนือกฎหมายหรือธุรกิจในวงการอาชญากรรมก็มีการ พัฒนารูปแบบจากการประกอบอาชญากรรมโดยปัจเจกบุคคลมาเป็นการประกอบอาชญากรรม ในลักษณะองค์กรที่เรียกว่า “องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” (Transnational Crime Organization) ซึ่งมีการจัดโครงสร้างองค์กรที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย มีการบริหารจัดการ การสั่งการ มีการ ประกอบธุรกิจนอกกฎหมายและการดำเนินอาชญากรรมกระจายอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลกเพิ่ม มากขึ้น ตามกระแสโลกที่เติบโตขึ้นเช่นกันและเมื่อองค์กรอาชญากรรมได้เงินหรือผลประโยชน์ มาแล้ว องค์กรฯ จะนำเงินที่ได้มาผันเข้าสู่กระบวนการฟอกเงินเพื่อให้เป็นเงินที่ถูกกฎหมายเพื่อนำไปใช้เป็นทุนหล่อเลี้ยงองค์กรและขยายเครือข่ายให้กว้างขวางมากขึ้นต่อไป ผลจากการกระทำ ขององค์กรเหล่านี้ สามารถสร้างขยายผลแห่งความเสียหาย หรือสร้างผลกระทบทั้งที่รุนแรงและไม่รุนแรงให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมให้กับหลาย ๆ ประเทศในโลกมาแล้ว

อาชญากรรมข้ามชาติได้มีการดำเนินงาน ภายใต้ระบบการปกปิดรักษาความลับในองค์กร อาชญากรรมจึงเป็นการยากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ จะสามารถดำเนินการสืบสวนจับกุมเพื่อให้ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ นอกจากอาชญากรรมข้ามชาติจะเป็นภัยคุกคามต่อคุณภาพชีวิตและความสงบสุข ของประชาชนที่ตกเป็นเหยื่อแล้ว องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติบางประเภท ยังมีอิทธิพลแผ่ขยาย เข้าไปสู่ระบบโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ในบางประเทศอีกด้วยนับได้ว่าเป็นภัยต่อ ความมั่นคงของประเทศ ซึ่งผลสุดท้ายอาจทำให้ประเทศชาติล่มสลายลงได้ องค์กรสหประชาชาติ

ได้ให้ความสนใจกับปัญหาดังกล่าวนี้ โดยแบ่งประเภทของอาชญากรรมข้ามชาติ ออกเป็น 10 ลักษณะ กล่าวคือ

1. การลักลอบค้ายาเสพติด (Illicit trafficking in Drugs)
2. การลักลอบคนเข้าเมือง (Smuggling of Illegal Migrants)
3. การค้าอาวุธ (Arms Trafficking)
4. การลักลอบค้าอุปกรณ์นิวเคลียร์ (Trafficking in Nuclear Material)
5. กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย (Transnational Criminal Organization and Terrorism)
6. การค้าหญิงและเด็ก (Trafficking in Women and Children)
7. การลักลอบค้าชิ้นส่วนมนุษย์ (Trafficking in Body Parts)
8. การโจรกรรมและลักลอบค้ายานพาหนะ (Theft and Smuggling of Vehicles)
9. การฟอกเงิน (Money Laundering)
10. การกระทำผิดอื่น ๆ (Other Activities) ได้แก่ การโจรกรรมศิลปวัตถุ การให้สินบน เจ้าหน้าที่ตำรวจและข้าราชการอื่น ๆ อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ อาชญากรรมสิ่งแวดล้อม อาชญากรรมทรัพย์สินทางปัญญา การฉ้อโกงประกันภัยทางทะเล และการแทรกซึมและเข้าครอบงำธุรกิจถูกกฎหมาย เป็นต้น (วัชรพล ประสารราชกิจ, 2543)

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เป็นเป้าหมายหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ดึงดูดของนักท่องเที่ยวทั่วโลกและเช่นเดียวกันก็เป็นแหล่งสำคัญของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ด้วยเหตุผลที่ว่าประเทศไทยเป็นแหล่งที่มีความสะดวกสบายด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ทันสมัย ยาเสพติด อาวุธสามารถหาได้ง่าย เป็นแหล่งปลอมพาสปอร์ต ทำวีซ่าได้ง่าย ราคาถูกและมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังมีนโยบายและมีกฎหมายส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ มีค่านิยมใช้เงินซื้อได้ทุกอย่าง นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นศูนย์กลางคมนาคมของภูมิภาคที่สามารถเดินทางเชื่อมต่อไปได้ทั่วโลก ทั้งเป็นแหล่งที่พักคุณภาพดี และมีค่าครองชีพที่ไม่สูง ดังนั้นประเทศไทยจึงกำลังเผชิญกับปัญหาโดยตรงกับอาชญากรรมข้ามชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จากสถิติการเดินทางของชาวต่างชาติปี พ.ศ. 2549 พบว่า มีชาวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศถึง 13,792,745 คน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2550) และพบว่า ประเทศไทยยังขาดมาตรการที่จะสกัดกั้นหรือกั้นกรองชาวต่างชาติที่อาจจะมีส่วนร่วมหรือมีความสัมพันธ์กับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติที่เข้ามาประกอบธุรกิจต่าง ๆ ในประเทศทั้งที่ถูกกฎหมายและที่ผิดกฎหมายเพราะโดยทั่วไปแล้ว รูปแบบการประกอบธุรกิจขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจะมีทั้งที่ประกอบธุรกิจถูกกฎหมายไว้บังหน้า โดยมีธุรกิจที่ผิดกฎหมายอยู่เบื้องหลังซึ่งจะมีความสัมพันธ์ โดยทั่วไปแล้วธุรกิจนอกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กร

อาชญากรรมข้ามชาติ เช่น กลุ่มผู้ค้ายาเสพติด กลุ่มค้าผู้หญิงและเด็ก กลุ่มการลักลอบขนแรงงานเถื่อนเข้า - ออกประเทศ กลุ่มการพนัน กลุ่มนื้อโกงประชาชน การฟอกเงินและการคอร์รัปชันอาจมีความเชื่อมกับกลุ่มที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการขนส่งและโลจิสติกส์ ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติที่ปฏิบัติการอยู่ในประเทศถือได้ว่ามีจำนวนมากประเทศหนึ่งในเอเชียโดยดำเนินการอย่างเครือข่ายเชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ทั้งในธุรกิจที่ผิดกฎหมายและถูกกฎหมายซึ่งสร้างความเสียหายให้กับประเทศและโลกอย่างร้ายแรงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและ

จากตัวเลขประมาณการรายได้ของระบบเศรษฐกิจนอกกฎหมายของประเทศไทย มีมูลค่ารวมสูงถึง 2 - 4 แสนล้านบาทต่อปี ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2536 ถึง 2538 หรือคิดเป็นร้อยละ 8.00 - 13.00 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, 2543, หน้า 7) โดยในจำนวนนี้ประมาณการว่าเป็นรายได้จากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทยจากการกระทำผิดกฎหมายไม่น้อยกว่า 200,000 ล้านบาทต่อปี (ศรัณย์ ชิตลักษณ์, 2550) และเงินรายได้จากธุรกิจนอกกฎหมายเหล่านี้ จะกลับมาในรูปของเงินลงทุนจากต่างประเทศเพื่อฟอกเงินในประเทศที่ยังไม่มีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือระบบกฎหมายที่ยังไม่ทันสมัยพอเพื่อทำให้เงินจากธุรกิจนอกกฎหมายนั้นบริสุทธิ์และใช้เป็นทุนของการดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ส่วนหนึ่งยังถูกนำไปใช้แทรกแซงบิดเบือนกลไกของระบบเศรษฐกิจและสร้างอิทธิพลต่อระบบการเมืองและระบบราชการ ซึ่งยิ่งสร้างหรือขยายความเสียหายให้กับประเทศมากขึ้นอย่างมหาศาล ประมาณการกันว่า การเลือกตั้งเมื่อเดือนกรกฎาคม 2538 มีค่าใช้จ่ายในการซื้อเสียงถึงประมาณ 17,000 ล้านบาท และการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 สูงถึง 20,000 - 30,000 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนให้สมาชิกได้เข้าไปมีส่วนสำคัญทางการเมือง หรือสามารถที่จะปกป้องธุรกิจของพวกเขา (ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ, 2543, หน้า 7)

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่ใช้ในการปราบปรามอาชญากรรมอยู่หลายฉบับ เช่น ประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระราชบัญญัติอาวุธปืน ๗๗๗ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พระราชบัญญัติการพนัน เป็นต้น เพื่อบังคับใช้แก่การประกอบอาชญากรรมของปัจเจกบุคคล หรือการสมคบกันเพื่อประกอบอาชญากรรมกรณีทั่วไป ซึ่งไม่ใช่การประกอบอาชญากรรมที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ดังนั้นกฎหมายที่มีอยู่จึงยังขาดประสิทธิภาพและไม่ค่อยสัมฤทธิ์ผลเพราะไม่สามารถนำมาบังคับใช้ดำเนินคดีแก่องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติได้ ทั้งเรื่องของกลไกการสืบสวนสอบสวน การรวบรวมพยานหลักฐาน แม้ว่าปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีกฎหมายอยู่เพียงฉบับเดียว ที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ป.ป.ง.) ใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนวิธีการพิเศษเพียงบางอย่างในการแสวงหาพยานหลักฐาน

แต่ต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนและใช้ได้เฉพาะการดำเนินการสืบสวน สอบสวนในการกระทำ ความผิดฐานฟอกเงิน ซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน โดยเทคนิควิธีการสืบสวนสอบสวนด้วย วิธีการพิเศษในการแสวงหาพยานหลักฐาน ได้แก่ การดักฟังทางโทรศัพท์ การเข้าถึงข้อมูลทางการ สื่อสาร หรือข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งวิธีการดังกล่าวยังไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในการสืบสวน สอบสวน ปรากฏอาชญากรรมข้ามชาติอย่างได้ผล หรือยังไม่เอื้ออำนวยต่อการจับกุมหรือยังไม่ อาจนำวิธีการตามกฎหมายสามารถบังคับใช้หรือสาวไปถึงหัวหน้าองค์กร ซึ่งเป็นตัวการใหญ่ที่อยู่ เบื้องหลังได้

การดำเนินคดีกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายใด ๆ ที่กำหนดขึ้นเป็นกรณีพิเศษ กรอบการดำเนินคดีตามกฎหมายยังคงใช้เหมือนกับคดีทั่วไปการพิสูจน์ การกระทำผิดมักเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลกระทำผิดเป็นเรื่อง ๆ ไป แต่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำส่วนใดส่วนหนึ่งที่ยังไม่ถือว่าเป็นการกระทำผิดตามกฎหมาย แต่เมื่อประกอบ การกระทำดังกล่าวแล้วกลายเป็นกระบวนการกระทำผิดในลักษณะองค์กร ยังไม่มีข้อกำหนดใด กำหนดไว้อย่างชัดเจนอย่างแท้จริง โจทก์หรือพนักงานอัยการจึงต้องทำหน้าที่พิสูจน์การกระทำ ความผิด เพื่อให้ศาลเชื่อว่าจำเลยได้กระทำความผิดจริง หรือจำเลยมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำ ความผิดนั้น ซึ่งกระทำได้ยากมาก

ต่อมาเป็นเรื่องของการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษหรือการลงโทษผู้อยู่เบื้องหลัง องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติหรือนิติบุคคลขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ผิด กฎหมายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจะมีการจัดโครงสร้างสลับซับซ้อนและมีการเชื่อมโยงกัน เป็นเครือข่าย การกระทำของหัวหน้าองค์กรที่อยู่เบื้องหลังนั้นกลับไม่เป็นความผิดหรือไม่ถูกนำตัว มาดำเนินคดี เนื่องจากกฎหมายไทยบัญญัติความผิดแก่การมีส่วนร่วมเฉพาะในความผิดบางฐาน เท่านั้น ซึ่งมีข้อจำกัดอยู่มากกล่าวคือ โดยความผิดฐานเป็นอภัยนั้นได้กำหนดไว้ว่า สมาชิกหรือ หัวหน้าหรือผู้ที่มีตำแหน่งในคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการนั้นจะต้องมีความมุ่งหมายเพื่อการ อันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่มิได้ระบุว่าเรื่องใดเพราะขอบเขตของความผิดฐานนี้กว้างมากและหา พยานหลักฐานมาพิสูจน์ความผิดได้ยาก ในทางปฏิบัติจึงมีการฟ้องคดีน้อยมาก นอกจากนี้ในกรณี ที่มีการจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อดำเนินธุรกิจที่ถูกกฎหมายมาบังหน้า โดยจะประกอบธุรกิจนอกกฎหมาย อยู่เบื้องหลังนั้น การลงโทษแก่นิติบุคคลได้นั้นจะลงได้เพียงเท่าที่ลักษณะแห่งความผิดจะเปิดช่อง ให้ลงแก่นิติบุคคลได้ ตามนัยคำพิพากษาฎีกาที่ 787 - 788/2506 ประชุมใหญ่ ซึ่งมีเพียงโทษปรับ และริบทรัพย์สินเท่านั้น ที่สำคัญคือ มีกฎหมายบางฉบับได้บัญญัติลงโทษแก่นิติบุคคลโดยเฉพาะ โดยผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นที่กระทำการภายในขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลนั้น แต่ไม่ต้องรับผิดชอบ เป็นการส่วนตัวแต่อย่างใด เช่น พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2497 มาตรา 14 บัญญัติ

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะ เข้าทำการขนส่งในเส้นทางใด ในลักษณะที่เป็นการแข่งขันกับผู้ได้รับใบอนุญาตการขนส่งประจำทางในเส้นทางนั้น (ซึ่งผู้ที่ขอใบอนุญาตการขนส่งสาธารณะประจำทางได้ตามกฎหมายนี้ต้องเป็นนิติบุคคลเท่านั้น) ดังนั้นผู้ที่มีความผิดตามมาตรานี้ได้คือ นิติบุคคลผู้รับใบอนุญาตฯ มิใช่ผู้ขับรถหรือกรรมการหรือผู้จัดการของบริษัทเดินรถ ทั้งนี้ตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 674/ 2540 จึงเป็นช่องทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจัดตั้งนิติบุคคลเพื่อทำกิจการนอกกฎหมายหรืออาศัยช่องว่างของกฎหมาย เมื่อถูกจับได้จะถูกลงโทษปรับหรือริบทรัพย์สิน ส่วนผู้ประกอบการอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นผู้แทนนิติบุคคลนั้น กลับไม่ต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด

ประการต่อมาเป็นเรื่องการบังคับใช้โทษริบทรัพย์สิน เมื่อสมาชิกขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติถูกจับกุมดำเนินคดี โทษริบทรัพย์สินตามกฎหมายในปัจจุบันนี้มีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ศาลจะลงโทษริบทรัพย์สินได้เฉพาะตามที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33 และ 34 หรือตามที่มิถุนายนอื่น ๆ บัญญัติไว้เท่านั้นซึ่งแยกพิจารณาได้ ดังนี้

- 1) ทรัพย์สินที่ผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิดโดยมากมักเป็นทรัพย์สินที่มีลักษณะผิดกฎหมายในตัวเอง เช่น อาวุธปืนเถื่อน ยาเสพติด วัตถุสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร
- 2) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือทรัพย์สิน ซึ่งบุคคลได้มาโดยการกระทำความผิด ซึ่งมักจะเป็นทรัพย์สินที่มีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เช่น อาวุธที่ใช้ฆ่าผู้อื่น สินค้าที่ได้มาจากการละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นต้น
- 3) ทรัพย์สินซึ่งได้ให้ในมาตรา 143, 144, 149, 150, 167, 201 และ 202 คือ สินบนที่ให้เกี่ยวกับความผิดต่อเจ้าพนักงาน หรือทรัพย์สินที่ได้ให้เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด
- 4) การริบทรัพย์สินในกฎหมายอื่น ๆ

จะเห็นได้ว่า การริบทรัพย์สินที่ศาลจะสั่งให้ริบได้นั้นต้องเป็นทรัพย์สินที่เป็นความผิดอยู่ในตัวเองหรือเป็นทรัพย์สินที่มีไว้หรือใช้หรือได้มาหรือมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยตรงอย่างใกล้ชิดเท่านั้น แต่ถ้าเป็นทรัพย์สินขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หากไม่ใช่ทรัพย์สินที่เป็นความผิดอยู่ในตัวเอง หรือเป็นทรัพย์สินที่จำเลยมีไว้หรือใช้หรือได้มาหรือมีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยตรงอย่างใกล้ชิดแล้ว ถึงแม้จะเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด แต่ได้ถูกแปรสภาพไปหรือถูกเปลี่ยนรูปไปเป็นทรัพย์สินอื่น จึงเป็นช่องว่างสำคัญที่ทำให้องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ยังคงมีทรัพย์สินในการดำเนินธุรกิจนอกกฎหมาย ประกอบอาชญากรรมและขยายเครือข่ายต่อไปได้ (คมกริช ดุลยพิทักษ์, 2547)

นอกจากนี้แล้ว การนำเสนอของสื่อมวลชนส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญในการเสนอข่าวอาชญากรรมลักษณะทำนองนี้ จึงทำให้แนวโน้มและรูปแบบการนำเสนอการกระทำของอาชญากรรมข้ามชาติมักแสดงออกถึงความก้าวร้าว รุนแรง เป็นที่ครึกโครม สะเทือนขวัญทางสังคม ซึ่งเหตุการณ์ ภาพความเสียหาย ของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ยืนยันให้ชี้ให้เห็นถึงความล้มเหลว หรือความหย่อนประสิทธิภาพของกลไกของภาครัฐในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนชาวไทยเกิดความรู้สึกหวาดระแวงและหวาดกลัวภัยคุกคามที่อาจจะเกิดขึ้นได้จากอาชญากรรมข้ามชาติที่นับวันจะขยายวงกว้างมากขึ้น เพิ่มความรุนแรง ทำลายและไม่ยำเกรงต่อกฎหมายของประเทศไทย

อาชญากรรมข้ามชาติจึงนับว่าเป็นภัยคุกคามที่มีความร้ายแรง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติและสร้างความเสียหายแก่ประเทศชาติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและด้านอื่น ๆ นอกจากนี้อาชญากรรมข้ามชาติยังมีรูปแบบหรือวิธีการที่แบบลในประกอบอาชญากรรม โดยนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้บางครั้งยังนำเอาอาวุธสงครามมาสร้างความรุนแรงในอาชญากรรมอีกด้วย ดังนั้นจะเห็นว่า การกระทำของเครือข่ายขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจะมีลักษณะอาชญากรรมที่อุกอาจ รุนแรงสร้างความหวาดกลัว

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เพื่อสร้างให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญและความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบและบริบทของอาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นมีอยู่ ซึ่งได้ขยายแผ่อิทธิพลมายังประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเมืองพัทยา ซึ่งเป็นเขตพิเศษที่มีเป็นการบริหารงานส่วนท้องถิ่น ทั้งเป็นศูนย์กลางของการลงทุนเป็นแหล่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่สำคัญของภาคตะวันออก ซึ่งมีชาวต่างชาติจำนวนมากเข้ามาพำนักและยังดำเนินธุรกิจประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ดังนั้นการศึกษาวิจัยอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยานั้นคณะผู้วิจัยเชื่อว่าจะค้นพบปรากฏการณ์ที่สำคัญด้วยเหตุว่า เมืองพัทยา เป็นแหล่งสำคัญที่มีความชุกชุมของปรากฏการณ์อย่างเพียงพอที่จะศึกษาอาชญากรรมข้ามชาติอย่างได้ผลและทราบว่าปรากฏการณ์ของอาชญากรรมข้ามชาตินั้นจะส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างไร โดยการเก็บข้อมูลจากวิถีการดำเนินชีวิตบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยภาครัฐ ภาคเอกชน ประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

โดยคณะผู้วิจัยจะศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ ลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบ รวมถึงบริบทของอาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม รวมไปถึงแนวโน้มที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยศึกษาผ่านบทเรียนที่ผ่านมาจากวรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอาชญากรรมข้ามชาติทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อจะได้ทราบแนวทาง การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ มาตรการในการป้องกันปราบปราม ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

ที่เหมาะสม อันจะทำให้การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
นำมา ซึ่งความสงบสุข และคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติ ในเขตเมืองพัทยา
2. เพื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติ ในเขตเมืองพัทยา
3. เพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองพัทยา จากอาชญากรรมข้ามชาติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบและบริบทของอาชญากรรมข้ามชาติ
ในเขตเมืองพัทยา
2. ทำให้ทราบถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากบริบทของอาชญากรรม
ข้ามชาติแต่ละประเภทในเมืองพัทยา
3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและอื่น ๆ ตลอดจน
บุคคลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องในการสร้างความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากอาชญากรรม
ข้ามชาติ ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดบทบาท ภารกิจและแนวทางการวางแผน เพื่อกำหนดแนวทาง
ปฏิบัติงานหรือมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปรามและการควบคุม อาชญากรรมข้าม
ชาติในรูปแบบต่าง เพื่อเสริมประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการทำงานในพื้นที่เมืองพัทยาได้อย่าง
ถูกต้อง ตรงจุดและเกิดความชัดเจน
4. ผลการวิจัยที่สามารถนำไปเป็นบทเรียนหรือแนวทางในการศึกษาอาชญากรรม
ข้ามชาติในพื้นที่อื่น ๆ หรือมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนา กำหนดแนวทางนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการ
ป้องกันปราบปราม ควบคุม อาชญากรรมข้ามชาติต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษาปรากฏการณ์ในครั้งนี้ คือ เมืองพัทยา ซึ่งลักษณะเป็นการบริหาร
ราชการส่วนท้องถิ่นจากข้อมูลจากงานทะเบียนราษฎรเมืองพัทยา ณ เดือน เมษายน 2550 พบว่า
มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 104,318 คน มีจำนวน 19,207 ครัวเรือน ในพื้นที่ 53.44 ตร.กม. เมืองพัทยา
เป็นชายหาดที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศ มีสถานที่ท่องเที่ยวทั้งทางบกและทางน้ำ ซึ่งอยู่

ทางด้านตะวันออกของอ่าวไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายจึงมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาตินิยมเข้ามาท่องเที่ยวที่พัทยาเป็นจำนวนมาก การที่เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวส่งผลกับสภาพสังคมทำให้ชุมชนแปรเปลี่ยนเป็นชุมชนพาณิชย์กรรมและบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ในปัจจุบันมีชุมชนในเขตเมืองพัทยา 17 ชุมชน นอกจากนี้ยังพบการอพยพโยกย้ายของประชากรจากทุกภาคของประเทศและชาวต่างประเทศจากทุกภูมิภาคของโลกเข้ามาทำงานและพักอาศัยในเขตเมืองพัทยาเป็นจำนวนมาก ทำให้สภาพสังคมมีความซับซ้อนและหลากหลาย เมืองพัทยาก็มีความเหมาะสมที่จะเป็นพื้นที่เป้าหมายที่ทำการศึกษาวิจัย

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นทำให้คณะผู้วิจัยจึงสนใจในการศึกษาเฉพาะอาชญากรรมข้ามชาติในเขตพื้นที่เมืองพัทยาเพราะมีโครงสร้างทางสังคมและระบบเศรษฐกิจที่มีความซับซ้อนและมีความหลากหลายของชาวต่างชาติ โดยศึกษาจากเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

คณะผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหา โดยศึกษาความเป็นมา ประเภท หรือรูปแบบ ลักษณะการกระทำผิดทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติด และด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ บริบทของอาชญากรรมข้ามชาติและผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมกับเมืองพัทยา โดยประเด็นเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน ดังนี้

2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ มีการศึกษาจากประชากรเป้าหมาย 2 กลุ่ม กล่าวคือ โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในเขตเมืองพัทยา ตำรวจภูธร ตำรวจสันติบาล ตำรวจท่องเที่ยว ตรวจคนเข้าเมือง กรมสวัสดิการและแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และการศึกษาจากประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

2.1.1 การศึกษาจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ โดยศึกษาจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในเขตเมืองพัทยา ตำรวจภูธร ตำรวจสันติบาล ตำรวจท่องเที่ยว ตรวจคนเข้าเมือง กรมสวัสดิการและแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะ ประเภท หรือรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติที่เจ้าหน้าที่ภาครัฐในแต่ละหน่วยงานมีประสบการณ์เกี่ยวข้อง

2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรุนแรงและแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติ และผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องต่าง ๆ และมาตรการต่าง ๆ ที่ใช้ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

2.1.2 การศึกษาจากประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1) ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา

- ลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาดำเนินการตามระดับความรุนแรงและลักษณะการกระทำผิดทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติดและด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

- สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา

2) ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา

3) ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เขตเมืองพัทยา

4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรคและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา

2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพมีการศึกษา 2 ลักษณะ คือ การศึกษาวิจัยเอกสารและการศึกษา โดยวิธีการสัมภาษณ์ในลักษณะเชิงลึก

2.2.1 การศึกษาวิจัยเอกสาร โดยการศึกษาจากหนังสือ ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติดและด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ ผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน สภาพปัญหา อุปสรรคและผลกระทบที่เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

2.2.2 การศึกษาวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In Depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษาทั้งหมด โดยสัมภาษณ์บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

- 1) เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ภาครัฐอื่น ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
- 2) ประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา

อนึ่ง หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพแล้ว ผู้วิจัยจะจัดให้มีการสัมมนากลุ่มย่อย (Focus Group) จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อระดมความคิดเห็นเพื่อสังเคราะห์ผลที่ได้รับจากการศึกษาดังกล่าว สรุปรวมผลการสังเคราะห์ เพื่อกำหนด ประเภท รูปแบบ ลักษณะการกระทำผิดทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติด และด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ ผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน สภาพปัญหาอุปสรรคและผลกระทบที่เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เขตเมืองพัทยา

3. ขอบเขตด้านประชากร

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ มีการศึกษาจากประชากรเป้าหมาย 2 กลุ่ม กล่าวคือ โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในเขตเมืองพัทยา ตำรวจภูธร ตำรวจสันติบาล ตำรวจท่องเที่ยว ตรวจคนเข้าเมือง กรมสวัสดิการและแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และการศึกษาจากประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพจะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษาทั้งหมด โดยสัมภาษณ์บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

- 1) เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ภาครัฐอื่น ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 นาย
- 2) ประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา จำนวน 7 คน

วิธีการศึกษา

1. เป็นการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันประกอบด้วยแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ เอกสารและรายงานของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
2. ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลใน 2 รูปแบบ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In - Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่เขตเมืองพัทยา
3. เมื่อรวบรวมข้อมูลสำเร็จแล้วจึงทำการวิเคราะห์ประเมินผลการศึกษานำไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิและทำการปรับปรุงตามคำแนะนำ โดยจัดทำรายงานการศึกษาดังกล่าวพร้อมทั้งจัดทำบทสรุปสำหรับผู้บริหาร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

องค์กรอาชญากรรม (Crime Organization) หมายถึง กลุ่มที่มีการรวมตัวและดำเนินการกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ของสมาชิกที่เป็นอาชญากร โดยปกติการรวมกลุ่มมีเป้าประสงค์หลัก คือ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน โดยกิจกรรมผิดกฎหมายที่กลุ่มดำเนินการมีหลากหลายรูปแบบ อาทิ การจัดหาสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมาย การพนัน การค้าประเวณี การให้กู้ยืมเงินโดยคิดดอกเบี้ยเกินอัตรา ยาเสพติด การเรียกค่าคุ้มครอง รวมทั้งกิจกรรมอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย

ข้ามชาติ (Transnational) หมายถึง ลักษณะการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นหรือมีการเคลื่อนไหวข้ามพรมแดนประเทศ จากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง โดยอาจมีการข้ามดินแดนของคน เช่น ตัวอาชญากร ผู้หลบหนีการลงโทษหรือเดินทางเพื่อไปกระทำความผิดหรือเป็นกรณีของผู้เสียหาย เช่น ในกรณีการกระทำความผิดในคดี ลักลอบค้ามนุษย์ หรือเป็นการเคลื่อนที่ข้ามพรมแดนประเทศของสิ่งของ เช่น อาวุธปืนเมื่อผู้ก่อการร้ายซ่อนอาวุธปืนบนเครื่องบินก่อนเครื่องออกเล่าห์เหลี่ยมทางการเงินในการฟอกเงิน อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาชญากรรม เช่น ยาเสพติดที่ตัวผู้เดินทางหรือในกระเป๋าสัมภาระ หรือเป็นการกระทำความผิดโดยเจตนาของอาชญากร ซึ่งอยู่ในประเทศหนึ่ง แต่มีเขตการกระทำความผิดในอีกประเทศหนึ่ง เช่น การฉ้อโกงโดยคอมพิวเตอร์ กรณีที่มีคำสั่ง มาจากประเทศ ก. ส่งผ่านไปยังประเทศ ข. เป็นต้น

อาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime Organization) หมายถึง การรวมกลุ่มของบุคคล โดยมีการจัดโครงสร้างองค์กรที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย มีตัวบุคคลที่มีอำนาจอิทธิพลในวงการอาชญากรรมเป็นหัวหน้าและมีการสั่งการ การประกอบธุรกิจนอกกฎหมายและการดำเนินอาชญากรรมกระจายอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก เมื่อองค์กรอาชญากรรมได้เงินหรือผลประโยชน์

มาแล้วจะนำไปเข้าสู่กระบวนการฟอกเพื่อให้กลายเป็นเงินที่ถูกกฎหมายนำไปใช้เป็นทุนหล่อเลี้ยงองค์กรและขยายเครือข่ายให้กว้างขวาง นอกจากนี้เงินบางส่วนยังมีการใช้ในการติดสินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนและอุทธรณ์นักการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติเพื่อซื้อความสะดวกในการประกอบธุรกิจนอกกฎหมายให้เป็นไปอย่างราบรื่น แต่ถ้าหากมีการจับกุมสมาชิกในองค์กรอาชญากรรมไปดำเนินคดี ทางองค์กรจะมีการให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดี เช่น มีการจ่ายพยาน จ้างพยานเท็จ จัดหาทนายผู้คดีให้ เป็นเหตุให้สามารถหลุดพ้นจากคดีและไม่สามารถที่จะสาวไปถึงตัวบุคคลผู้เป็นหัวหน้าที่อยู่เบื้องหลังได้ ทำให้องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติสามารถสร้างอิทธิพลขยายเครือข่ายก่อปัญหาให้แก่ประเทศต่าง ๆ ทั่วทุกภูมิภาค

ผลกระทบทางเศรษฐกิจ หมายถึง กิจกรรมที่เกิดจากลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบและบริบทของกลุ่มบุคคลจากการร่วมมือกันระหว่างชาวต่างชาติกับชาวต่างชาติและชาวต่างชาติกับชาวไทยที่ก่อให้เกิดปัญหา อุปสรรคทางเศรษฐกิจและสังคมผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการลงทุนของผู้ประกอบการของภาคเอกชนในพื้นที่

ผลกระทบทางสังคม หมายถึง กิจกรรมที่เกิดจากลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบและบริบทของกลุ่มบุคคลจากการร่วมมือกันระหว่างชาวต่างชาติกับชาวต่างชาติและชาวต่างชาติกับชาวไทยที่ก่อให้เกิดปัญหา อุปสรรคและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับวิถีการดำเนินชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่

ฐานความผิดของอาชญากรรมข้ามชาติ (Criminal Bases) หมายถึง การกระทำผิดกฎหมายของอาชญากรรมข้ามชาติ ตามฐานความผิดที่ระบุในคำสั่ง ตร. ที่ 712 - 2549 ลง 17 ต.ค.2549 ได้แก่ การปลอมแปลงหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคล การก่อการร้ายข้ามชาติ การลักลอบค้าอาวุธ การลักลอบค้ามนุษย์ การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การฟอกเงิน การลักลอบค้ายาเสพติดและอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ (โดยผู้วิจัยเลือกมาทำการศึกษาเฉพาะ 8 ประเด็น)

การปลอมแปลงหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคล (Identity Fraud) หมายถึง การใช้หลักฐานส่วนบุคคลที่ขาดความเหมาะสม (อาทิ ชื่อ วันเดือนปีเกิด สถานที่พักอาศัย เป็นต้น) เพื่อกระทำความผิดต่าง ๆ ในการที่จะให้ได้รับสินค้าหรือ/และบริการโดยมิชอบ โดยปกติจะเป็นการขโมยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นอย่างขาดการได้รับการยินยอมจากบุคคลนั้น ๆ หรือการปลอมแปลง/บิดเบือนข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้ระบุประเด็นเกี่ยวกับการปลอมแปลงหลักฐานบุคคล ดังนี้การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน การปลอมพาสปอร์ต/วีซ่าการปลอมเอกสารบัตรเครดิตการปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

การก่อการร้ายข้ามชาติ (International Terrorism) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่เป็นความรุนแรงหรือการกระทำที่เป็นอันตรายต่อชีวิตของมนุษย์ ซึ่งกระทำด้วยความตั้งใจที่จะให้เกิดความกลัว/หวาดระแวงต่อประชาชนโดยทั่วไป ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวยังมีมิติของการกระทำข้ามพรมแดนอีกด้วยในการศึกษาครั้งนี้ ได้ระบุประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายข้ามชาติ ดังนี้ เป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัวและใช้เป็นทีวางแผนของผู้ก่อการร้าย เพื่อดำเนินงานในต่างประเทศการก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผน

การลักลอบค้าอาวุธ (Arms Smuggling) หมายถึง การกระทำความผิดอาชญากรรมที่มีขอบด้วยกฎหมายในการซื้อขายแลกเปลี่ยนอาวุธสำหรับการใช้ส่วนบุคคล สำหรับการใช้ในกองทัพ สำหรับ ทั้งนี้ การค้าอาวุธที่ถูกกฎหมายก็มีอยู่เช่นกัน ซึ่งความแพร่หลายขึ้นอยู่กับกฎหมายของประเทศหรือท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ในการศึกษาครั้งนี้ได้ระบุประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้าอาวุธ ดังนี้ เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าภายในประเทศแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้านแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ

การลักลอบค้ามนุษย์ (Human Trafficking) หมายถึง การคัดสรร การขนถ่าย การกักขัง และการซื้อขายมนุษย์ โดยวิธีการข่มขู่ ใช้กำลัง การให้ค่าตอบแทนหรือวิธีการอื่นใด เพื่อให้ได้รับความยินยอมจากบุคคลหนึ่งในการที่จะมีอำนาจในการควบคุมบุคคลอีกคนหนึ่ง เพื่อแสวงหา/ใช้ประโยชน์จากเหยื่อ โดยรูปแบบที่พิจารณาในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การนำแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายเข้าประเทศ การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอทาน การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์ และการถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามกการล่อลวงและทำอนาจารเด็ก

การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (Illegal Immigrant) หมายถึง การย้ายถิ่นข้ามพรมแดนระหว่างประเทศที่ผิดต่อกฎหมายคนเข้าเมืองของประเทศปลายทางในการศึกษาครั้งนี้ได้ระบุประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย ดังนี้ การที่มีกลุ่มรับจ้างนำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมายมีกระบวนการตัดสินใจบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมายและมีคนคอยปกป้องคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย

การฟอกเงิน (Money Laundering) หมายถึง กระบวนการ ซึ่งผู้กระทำความผิดพยายามที่จะปิดบังแหล่งที่มาที่แท้จริงและสถานะความเป็นเจ้าของ ของเงินที่มาจากการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย หากกระทำสำเร็จ เงินดังกล่าวข้างต้นจะแปลงสถานะจากเงินที่เกิดจากการกระทำผิดกฎหมายเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยรูปแบบการฟอก/แปลงเงินให้ชอบด้วยกฎหมายในการศึกษาครั้งนี้ พิจารณาจากการกระทำดังนี้ การฟอกเงินด้วยการซื้อสังหาริมทรัพย์การซื้อ

สถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง การปล่อยเงินกู้ นอกกระบวนการฟอกเงินด้วยและการเข้าบ่อนการพนัน

การลักลอบค้ายาเสพติด (Drug Trade) หมายถึง การปลูก การผลิต การกระจายและการจัดจำหน่ายยาเสพติดอย่างผิดกฎหมาย โดยอาศัยกลไกตลาดมืด ซึ่งอยู่นอกขอบข่ายการควบคุมของรัฐ/กฎหมาย ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ระบุประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ายาเสพติด ดังนี้ การลักลอบส่งเฮโรอีน กัญชา ยาบ้า ไปขายต่างประเทศ และการนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์และโคเคน มาขายในประเทศ การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อผลิตยาเสพติดผลิตยาเสพติด

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ (Economics Crime and Cyber Crime) ในที่นี้จะแยกความหมายออกเป็น 2 ส่วน คือ ความหมายของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและความหมายของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ กล่าวคือ อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ หมายถึง การกระทำ ความผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการพาณิชย์ นอกจากจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงแล้ว ยังมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศด้วย ในขณะที่อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ หมายถึง การทำความผิดโดยอาศัย คอมพิวเตอร์หรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นแหล่ง หรือเครื่องมือ หรือเป้าหมายหรือสถานที่ของการกระทำผิดนั้น ๆ ทั้งนี้ การทำความผิดดังกล่าวยังรวมถึงการปลอมแปลง การขโมย การลักลอบ การละเมิดสิทธิและการข่มขู่ ผ่านทางคอมพิวเตอร์และเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งรูปแบบการก่ออาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ที่พิจารณาในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ การปลอมแปลงธนบัตร การปลอมแปลงบัตรเครดิต การปลอมแปลงสินค้า การค้าเงินเถื่อน การปั่นหุ้น การค้าสินค้าหนีภาษี การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย การตั้งทรัสต์เถื่อน การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ การคัดลอกสินค้าโดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน โดยไม่ได้รับอนุญาตการใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขในธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง

เค้าโครงการนำเสนอในแต่ละบท

บทที่ 1 บทนำ

กล่าวถึงความจำเป็นและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ขอบเขตของการศึกษา วิธีการศึกษา

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

1. ทฤษฎีอาชญาวิทยา
2. แนวคิดการก่อการร้ายกับอาชญากรรมข้ามชาติ
3. แนวความคิดการป้องกันอาชญากรรม
4. แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์
5. แนวความคิดเรื่องอิทธิพล
6. แนวความคิดเรื่องอำนาจ
7. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

1. วิธีดำเนินงาน
 - ศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานวิจัย
 - จากการใช้แบบสำรวจและใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - จากประชากรเป้าหมาย 2 กลุ่ม กล่าวคือ โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีพื้นที่รับผิดชอบในเขตเมืองพัทยา และประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - จากการใช้แบบสำรวจ และใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การปลอมแปลงหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคล (Identity Fraud)
2. การก่อการร้ายข้ามชาติ (International Terrorism)
3. การลักลอบค้าอาวุธ (Arms Smuggling)
4. การลักลอบค้ามนุษย์ (Human Trafficking)
5. การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (Illegal Immigrant)
6. การฟอกเงิน (Money Laundering)
7. การลักลอบค้ายาเสพติด (Drug Trade)
8. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ (Economics Crime and Cyber Crime)

บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา
2. ข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติและมาตรการการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากหนังสือ ตำรา วารสารกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

1. ทฤษฎีอาชญาวิทยา
2. แนวคิดการก่อการร้ายกับอาชญากรรมข้ามชาติ
3. แนวความคิดการป้องกันอาชญากรรม
4. แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์
5. แนวความคิดเรื่องอิทธิพล
6. แนวความคิดเรื่องอำนาจ
7. แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีอาชญาวิทยา

สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ทฤษฎีปัจจัยทางชีวภาค (Biological Theory) จะประกอบไปด้วย
 - 1.1 ทฤษฎีอาชญากรโดยกำเนิด (Born Criminal Theory)

เซซาร์ ลอมโบโรโซ (Cesare Lombroso, 1876 อ้างถึงใน รัชชัช ปีตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ซึ่งได้รับสมญานามว่าเป็นบิดาของวิชาอาชญาวิทยา มีความเชื่อว่าบุคคลที่เป็นอาชญากรนั้นจะมีลักษณะของอาชญากรติดตัวมาตั้งแต่เกิด โดยลักษณะดังกล่าวจะแสดงออกให้เห็นทางรูปร่างหรือกระโหลกศีรษะ นอกจากนี้ยังเชื่ออีกว่าลักษณะดังกล่าวเป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษและจะติดตัวผู้นั้นตั้งแต่เกิดไปจนตาย ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะปรากฏให้เห็นได้ภายนอก เช่น การมีรูปร่างบิดเบี้ยวไม่เหมือนคนธรรมดาทั่วไป คางยาว ขนาดหูผิดปกติหรือเล็กเกินไป จมูกบิดเบี้ยวหรือแบนราบ เป็นต้น

- 1.2 ทฤษฎีรูปแบบของร่างกาย (Body Type Theory)

วิลเลียม เชลตัน (William Sheldon, 1949 อ้างถึงใน รัชชัช ปีตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) นักวิชาการท่านหนึ่งในทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า ลักษณะรูปร่างมีความสัมพันธ์กับ

การมีพฤติกรรมอาชญากร (The Connection Body Build And Criminal Behavior Were Associated) กล่าวคือ รูปร่างทางร่างกายจะมีส่วนสัมพันธ์อย่างสูงกับลักษณะนิสัยและอารมณ์ของผู้นั้น โดยได้แบ่งแยกรูปร่างของมนุษย์ออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. รูปร่างอ้วนเตี้ย (Endomorph) จะมีอุปนิสัยสนุกสนานร่าเริง, เปิดเผย, เจ้าสำราญ, ชอบสังคมและเพื่อนฝูง
2. รูปร่างสมส่วน (Mesomorph) จะมีอุปนิสัยก้าวร้าว, กระตือรือร้น, ว่องไว, ทะเยอทะยาน, ชอบการต่อสู้และการมีอำนาจ
3. รูปร่างผอมสูง (Ectomorph) จะมีอุปนิสัยตื่นตกใจง่าย, หวาดระแวง, ชอบเก็บตัว, อุดม, รักสงบ

ทั้งนี้ เชลตัน (Sheldon) ยังเชื่ออีกด้วยว่ารูปร่างแต่ละประเภทจะมีแนวโน้มในการกระทำความผิดแตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น คนที่มีรูปร่างสมส่วนมักจะกระทำความผิดเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ เป็นต้น

1.3 ทฤษฎีสวนโหนกของศรีษะ (Bumps On The Head Theory)

จากการที่ ฟรันซ์ โยเซฟ กัลล์ และชาร์ลส์ กูดเวล (Franz Joseph Gall & Charles Caldwell, 1785 อ้างถึงใน ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้ทำการศึกษาความแตกต่างของกระโหลกศรีษะมนุษย์ ทำให้เชื่อว่า ลักษณะกระโหลกศรีษะสามารถแสดงถึงอุปนิสัย ทำให้รู้ถึงบุคลิกภาพของคนได้ ตัวอย่างเช่น สมอส่วนที่ทำหน้าที่ในทางทำลายจะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมฆาตกรรม, ส่วนที่ทำหน้าที่ในทางอารมณ์รักใคร่ จะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมข่มขืน, ส่วนที่ทำหน้าที่ในทางความโลภ จะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมลักขโมยและส่วนที่ทำหน้าที่ในทางความลับ จะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมหลอกลวง เป็นต้น

1.4 ทฤษฎีฝาแฝด (Twins Theory)

ฮอนดูร์ต (Langue, 1931 อ้างถึงใน ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้ทำการศึกษาฝาแฝดทั้งแบบฝาแฝดเทียมหรือฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ (Fraternal Twins) และฝาแฝดแท้หรือฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียว (Identical Twins) เพื่อค้นหาว่าพฤติกรรมอาชญากรรมนั้นสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมหรือเกิดจากการเรียนรู้ โดยผลการศึกษาพบว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมสอดคล้องมากกว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ กล่าวคือ ฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน แม้จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันก็จะมีพฤติกรรมที่ใกล้เคียงกันมากกว่าฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ แม้จะถูกลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกันก็ตาม โดยอาจยกตัวอย่างได้จากกรณีของ ฮอนดูร์ต ที่ทำการศึกษา นักโทษฝาแฝดชาย จำนวน 30 คู่ ในเรือนจำบาวาเรีย ซึ่งพบว่า ฝาแฝดจากไข่ใบเดียวกัน จำนวน

10 คู่ จากจำนวนรวม 13 คู่ ต่างได้รับโทษทางอาญาด้วยกันทั้งคู่ ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมสอดคล้อง ส่วนฝาแฝดจากไข่ต่างใบกันมีจำนวนเพียง 2 คู่ จากจำนวนรวม 17 คู่ เป็นนักโทษในเรือนจำเหมือนกันจึงถือเป็นพฤติกรรมไม่สอดคล้อง จึงสรุปได้ว่าพฤติกรรมอาชญากรรมสามารถถ่ายทอดกันได้ทางพันธุกรรม แต่ ฮอนคูร์ส ก็ยังให้คำตอบไม่ได้ว่า พฤติกรรมสอดคล้องดังกล่าวเป็นผลมาจากอิทธิพลของพันธุกรรมหรือสภาพแวดล้อมในสัดส่วนมากน้อยกว่ากันเพียงใด

1.5 ทฤษฎีโครโมโซม XYY (XYY Chromosomes Theory)

โดยธรรมชาติแล้วเซลล์แต่ละเซลล์ในร่างกายมนุษย์จะประกอบด้วยโครโมโซมจำนวน 26 คู่ และหนึ่งคู่ในจำนวนนั้นเป็นโครโมโซมที่แสดงความเป็นเพศ ซึ่งเพศหญิงจะมี Xx โครโมโซม ส่วนเพศชายจะมี XY โครโมโซม และจากการที่ตรวจพบว่า มนุษย์บางคนมีโครโมโซมเพศผิดปกติจากคนธรรมดา โดยเซลล์ของชายบางคนจะมี XXY หรือ XYY โครโมโซม จึงทำให้ เจคอบส์ และคณะ (Jacobs et al., 1965 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิระนิละบุตร และ อัครวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) มีความเชื่อว่า XYY โครโมโซม ถือเป็นลักษณะผิดปกติของเพศชายหรือที่เรียกว่า Super Male โดย Y ที่เพิ่มขึ้นจะมีแนวโน้มทำให้ชายดังกล่าวมีพัฒนาการทางร่างกายในลักษณะรูปร่างสูงใหญ่กว่าคนปกติ และอาจมีพฤติกรรมก้าวร้าว ทำให้มีแนวโน้มในการประกอบอาชญากรรมสูง ตัวอย่างเช่น เจคอบส์ และคณะ ได้ทำการสำรวจนักโทษชายชาวสก็อตในเรือนจำของประเทศอังกฤษ พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำที่มี XYY โครโมโซม มีจำนวนถึง 197 ราย ซึ่งสูงกว่าผู้ต้องขังทั่วไปที่ไม่มี XYY โครโมโซม ทำให้ได้ข้อสรุปว่า อัตราหรือสัดส่วนของนักโทษชายที่มีโครโมโซม Y มากกว่าปกติ จะมีสัดส่วนมากกว่าที่พบในประชาชนทั่วไป

เนื่องจากทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้นนี้ มีข้อบกพร่องด้านระเบียบวิธีในการศึกษามากมาย ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาจากกลุ่มผู้ต้องขังในเรือนจำ ซึ่งไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนของผู้กระทำผิดในสังคมได้ทั้งหมด เพราะยังมีบางรายที่สามารถหลุดรอดไปได้หรือแม้แต่วิธีการพิสูจน์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพร่างกายกับพฤติกรรมอาชญากรรมก็ยังไม่มีความแน่นอนเชื่อถือได้จึงส่งผลให้ทฤษฎีแนวนี้ไม่เป็นที่นิยมในการนำมาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางอาชญากรรมสมัยใหม่มากนัก

2. ทฤษฎีปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Theory) จะประกอบด้วย

2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory)

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud, 1920 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิระนิละบุตร และ อัครวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) มีความเชื่อว่า การประกอบอาชญากรรมเป็นการแสดงออกของสัญชาตญาณที่ขาดการควบคุม โดยได้แบ่งโครงสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

2.2.1 อิด (Id) คือ พลังสัญชาตญาณที่ผลักดันให้บุคคลกระทำการต่าง ๆ ตามความปรารถนาของตนโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว ซึ่งมักเป็นความต้องการที่สังคมไม่ยอมรับ

2.2.2 อีตตา (Ego) คือ ส่วนของบุคลิกภาพที่ตระหนักถึงความดีงาม คุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับภายในสังคมนั้น ๆ และจะทำหน้าที่คอยประนีประนอมระหว่างความต้องการของอิดกับข้อห้ามของอภีอิตตา

2.2.3 อภีอิตตา (Superego) คือ ส่วนของบุคลิกภาพซึ่งทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรม และลงทัณฑ์แก่บุคคลจึงมีความหมายใกล้เคียงกับมโนธรรม โดยปกติแล้ว ส่วนประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 3 ส่วนนี้ จะมีความสัมพันธ์กันอย่างสมดุล การขัดแย้งที่เกิดขึ้น เช่น อีตตาไม่สามารถพัฒนาหรือปรับให้เข้ากับอภีอิตตาได้หรือพฤติกรรมตามความต้องการของอิดไม่สามารถที่จะควบคุมได้ หรือถูกควบคุมมากเกินไปจนถูกผลักดันเข้าไปเก็บไว้ในจิตใต้สำนึก เมื่อความต้องการของอิดถูกสะสมมากเกินไปก็จะประทุและเป็นสาเหตุให้บุคคลผู้นั้นแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือประกอบอาชญากรรมได้โดยง่าย ยกตัวอย่างเช่น ความต้องการที่จะแสดงออกให้เห็นถึงความต้องการทางเพศของบุคคล แต่ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากต้องอยู่ภายใต้กรอบทางศีลธรรมหรือจริยธรรมของสังคมจึงหาทางทดแทนการแสดงออกทางเพศด้วยวิธีการที่สังคมยอมรับ เช่น การเป็นนักกีฬา แต่เมื่อพลังดังกล่าวถูกควบคุมไว้มากเกินไปจนเกินระดับที่จะรับได้บุคคลผู้นั้นก็จะแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนออกมาไม่ว่าจะเป็นการข่มขืนหรือการกระทำอนาจาร เป็นต้น

2.2 ทฤษฎีว่าด้วยความบกพร่องทางด้านจิตใจ (Mental Illness Theory)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า ความบกพร่องทางด้านจิตใจจะมีผลต่อการแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior) ของมนุษย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำงานของอวัยวะทางจิตที่ไม่ทำหน้าที่ตามปกติ พฤติกรรมของผู้ที่ป่วยทางจิตมีลักษณะที่เรียกว่าเป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหา ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับและพึงปรารถนาของสังคม ตัวอย่างเช่น พวกที่มีอาการหวาดระแวง เรือร้ง นอนไม่หลับ คิดว่ามีวิญญาณเข้ามาสิงในร่างกาย และคอยสั่งให้ทำสิ่งต่าง ๆ บางครั้งก็หูแว่วว่าจะมีคนมาทำร้าย จึงได้ใช้มีดทำร้ายบิดาของตนเองที่กำลังเดินถือไม้เท้าเข้ามาหา เป็นต้น

2.3 ทฤษฎีความผิดปกติทางด้านอารมณ์ (Psychopathology Theory)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าผู้กระทำผิดที่มีความผิดปกติทางด้านอารมณ์นั้น แตกต่างไปจากพวกที่ป่วยเป็นโรคจิตหรือจิตเสื่อม โดยมีลักษณะของบุคลิกภาพที่เสียนในทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นบุคลิกที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องได้รับความทรมาน เจ็บปวด หรืออับอาย ยกตัวอย่างเช่น พวกที่มีชีวิตอยู่ในโลกของความฝันหรือพวกที่สูญเสียชีวิตความเป็นจริง, พวกที่ถูกคุกคามด้วยโรคประสาทหลอน รวมถึงพวกที่มีพฤติกรรมทางเพศผิด, พวกที่ป่วยเป็นโรคพิษสุราเรื้อรังและพวกที่ติดยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมนั้นพบว่า ผู้ที่กระทำผิดส่วนใหญ่จะมีอาการ

ของโรคดังกล่าวหรือแม้แต่บุคคลทั่วไปก็มักพบว่าส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมที่เข้าข่ายของอาการผิดปกติทางอารมณ์ไม่มากนัก

2.4 ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioralism)

วัตสัน (John B. Watson, 1924 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัสวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่าการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์และสัตว์มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน แม้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์จะมีความสลับซับซ้อนมากกว่าของสัตว์ก็ตาม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะมีผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งแยกได้เป็น การเรียนรู้ดั้งเดิม (Classical Learning) และการเรียนรู้ปฏิบัติ (Operant Learning)

1. การเรียนรู้ดั้งเดิม สามารถทำให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยพฤติกรรมดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นก่อนการเรียนรู้ ยกตัวอย่างเช่น อีวาน พาฟลอฟ (Ivan Pavlov) ได้ทำการทดลองเพื่อเก็บตัวอย่างน้ำลายของสุนัขไปวิเคราะห์ โดยใช้วิธีพ่นเนื้อผงเข้าไปในปากของสุนัขเพื่อให้เกิดอาการน้ำลายสอ เมื่อใช้วิธีการเช่นนี้ไป 3 - 4 ครั้ง จึงสังเกตพบว่าในครั้งต่อ ๆ มา เพียงแต่สุนัขได้เห็นนักวิจัยเดินเข้าใกล้กรง สุนัขก็จะมีอาการน้ำลายไหลทั้งที่ยังไม่ได้พ่นเนื้อผงเข้าไปในปาก แสดงให้เห็นว่า สุนัขสามารถเรียนรู้การเชื่อมโยงลักษณะของนักวิจัยเข้ากับเนื้อผงแล้ว อย่างไรก็ตามแม้ว่าการเรียนรู้ดั้งเดิมจะเป็นการเรียนรู้ที่ง่ายที่ไม่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอาชญากรรมมากนัก แต่ก็มีส่วนช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ประเภทอื่นที่มีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและยังมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับการเรียนรู้ปฏิบัติ

2. การเรียนรู้ปฏิบัติ มีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์โดยทั่วไปและพฤติกรรมอาชญากร โดยเฉพาะ เนื่องจากในชีวิตประจำวันของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้ปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ บี เอฟ สกินเนอร์ (B.F. Skinner อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัสวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้เรียกขั้นตอนปฏิสัมพันธ์ระหว่างอินทรีย์กับสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการเพิ่มเชิงปริมาณของพฤติกรรมว่า “การให้รางวัล” เนื่องจากสิ่งเร้าเป็นตัวสนับสนุนส่งเสริมพฤติกรรม ในทางตรงกันข้าม ขั้นตอนปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างอินทรีย์กับสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการลดเชิงปริมาณของพฤติกรรม ก็ถูกเรียกว่า “การลงโทษ” เพราะสิ่งเร้าพยายามล้มเลิกพฤติกรรม ดังนั้น พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ปฏิบัติจึงขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าทั้งสองสิ่งที่กล่าวมานี้ ยกตัวอย่างเช่น ในความคิดเกี่ยวกับทรัพย์ ถือว่าทรัพย์สินเป็นสิ่งเร้าด้านวัตถุที่พึงปรารถนา การได้รับทรัพย์สินจึงถือเป็นรางวัลทางบวก ดังนั้น ถ้าคนร้ายใช้วิธีการย่องเบาเข้าไปลักทรัพย์สินในบ้านเรือนหลายครั้งและทุกครั้งก็ประสบความสำเร็จ ประสบการณ์นี้ย่อมเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้คนร้ายผู้นั้นประกอบอาชญากรรมในลักษณะเดียวกันต่อไป เพื่อให้ได้ทรัพย์สินซึ่งเป็นรางวัลทางบวกเรื่อยไป หรือในกรณีของรางวัลทางลบ ก็ยกตัวอย่างได้เช่น ในความคิด

เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย หากบุคคลหนึ่งมีความต้องการที่จะกำจัดสิ่งเร้าที่ไม่พึงปรารถนา เช่น ศัตรู หรือผู้ขัดผลประโยชน์ การที่สามารถทำร้ายหรือกำจัดผู้ที่เป็นปรปักษ์ได้ ก็นับว่าเป็นรางวัลทางลบ โดยพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อให้ได้สิ่งเร้าประเภทนี้จะมีลักษณะก้าวร้าว เป็นต้น

2.5 ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory)

ทฤษฎีนี้มุ่งเน้นที่บุคลิกภาพของบุคคลว่าเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมอาชญากรรม โดยมีความเชื่อว่า อาชญากรจะมีบุคลิกภาพที่ผิดปกติแตกต่างจากบุคคลธรรมดาทั่วไป พฤติกรรมอาชญากรรมจึงเป็นการแสดงออกของบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบุคคลปกติ ตัวอย่างเช่น การขาดความสามารถในการระงับอารมณ์, ความก้าวร้าว, การมองโลกในแง่ร้าย หรือการไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นต้น อีกทั้งทฤษฎีแนวนี้ยังเสนอว่าอาชญากรนั้นแตกต่างจากบุคคลปกติในรูปแบบของบุคลิกภาพพื้นฐาน กล่าวคือ บุคคลทั่วไปจะมีบุคลิกภาพที่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม ส่วนอาชญากรนั้นมักเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมหรือต่อต้านสังคม (Antisocial) ตัวอย่างเช่น เลวิส ยาบลอนสกี (1962, อ้างถึงใน รัชชัย ปิระนิละบุตร และอศวิณ วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้ทำการศึกษาบุคลิกภาพของสมาชิกแก๊งค์วัยรุ่นที่ชอบก่อคดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย ซึ่งอาศัยอยู่ในเขตเสื่อมโทรมของเมือง พบว่า สมาชิกระดับผู้นำของแก๊งค์จะมีบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคม ทั้งนี้ยังพบอีกว่าสมาชิกที่มีบุคลิกภาพแบบต่อต้านสังคมมากที่สุดจะมีแนวโน้มในการได้รับเลือกเป็นหัวหน้าแก๊งค์เนื่องจากเหมาะสมกับบุคลิกภาพของคนเหล่านี้ ทฤษฎีปัจจัยทางจิตวิทยาเหล่านี้ พยายามชี้ให้เห็นว่าคนที่กระทำผิดมีความ “ผิดปกติ” ต่างไปจากคนที่ไม่ได้กระทำผิด โดยถือว่าคนที่ไม่ได้กระทำผิดนั้นสามารถปรับตัวให้เข้ากับบรรทัดฐานของสังคมได้ แต่ในขณะที่เดียวกัน คนที่กระทำผิดก็ไม่สามารถปรับตัวได้ ซึ่งอาจเกิดจากความบกพร่องหรือความผิดปกติทางด้านจิตใจ, ประสาท, อารมณ์ หรือบุคลิกภาพก็เป็นได้

3. ทฤษฎีปัจจัยทางสังคม (Sociological Theory) สามารถแบ่งย่อยได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

3.1 ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม (Social Structure Theory) ซึ่งประกอบด้วย

3.1.1 ทฤษฎีนิเวศน์วิทยาอาชญากรรม (Crime Ecology Theory)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมถึงอาชญากรรมจะเกิดขึ้นตามพื้นที่ต่าง ๆ ไม่เท่ากัน โดยจะมีมากในเขตที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและกายภาพ ทั้งนี้เนื่องมาจากลักษณะของความเสื่อมโทรมของสังคมในด้านต่าง ๆ นั้นเอง ยกตัวอย่างเช่น ตามเมืองใหญ่ ๆ อย่าง บัลติมอร์ (Baltimore) จะพบการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเกิดขึ้นมากในบริเวณที่อยู่ใกล้ชิดกับแหล่งอุตสาหกรรมหรือแหล่งธุรกิจการค้า คือ บริเวณชุมชนแออัด ซึ่งเป็นบริเวณที่มีความเสื่อมทั้งทางกายภาพและทางสังคม

3.1.2 ทฤษฎีสภาวะไร้กฎเกณฑ์ (Anomie Theory)

อีมิล เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim, 1951 อ้างถึงใน ธัชชัช ปิตะนิละบุตร และ อัครวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) กล่าวว่า พฤติกรรมอาชญากรรมนั้นเป็นสิ่งปกติของทุกสังคม (Crime Is Normality) และพฤติกรรมอาชญากรรมนี้เองเป็นตัวสมานสังคมให้คงอยู่ได้ โดยได้อธิบายถึง “Anomie Or Normlessness” หรือสภาวะไร้กฎเกณฑ์, สภาวะไร้บรรทัดฐานว่าเกิดขึ้นเมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมไปเป็นสังคมอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ทำให้คนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้ คนขาดที่พึ่ง และรู้สึกหมดหวัง รวมทั้งสังคมเองก็ขาดมาตรฐาน ขาดกฎเกณฑ์หรือระเบียบต่าง ๆ จนไม่อาจจะทำหน้าที่ที่ควรจะเป็นได้ต่อไป เป็นสภาวะที่เกิดขึ้นเมื่อกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคมไม่สามารถควบคุมความต้องการของคนในสังคมได้ เป็นเหตุให้อาชญากรรมเกิดขึ้นจากแนวความคิดนี้สามารถอธิบายถึงสาเหตุของการฆ่าตัวตายที่เรียกว่า “Anomie Suicide” ได้ว่าเป็นเพราะคนไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงได้ฆ่าตัวตายนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น กรณีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมดั้งเดิมไปเป็นสังคมอุตสาหกรรมของประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนสังคมไม่สามารถที่จะหากฎระเบียบมาบังคับใช้เพื่อควบคุมการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ได้ ประกอบกับวงจรของการผลิตทำให้เกิดผลผลิตเกินความต้องการ และติดตามมาด้วยภาวะเศรษฐกิจถดถอย ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า กฎระเบียบของสังคมไม่สามารถควบคุมความสัมพันธ์ระหว่าง นายจ้างและลูกจ้างได้ความเป็นปีกแผ่นของสังคมค่อย ๆ หดไปจึงไม่มีกลไกควบคุมทางสังคมใด มาควบคุมพฤติกรรมของคนในสังคมได้ ในที่สุดก็เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ รวมทั้งอาชญากรรมขึ้น สำหรับตัวอย่างของการฆ่าตัวตายที่เรียกว่า “Anomie Suicide” นั้น อาจกล่าวได้ว่า ในสภาพการณ์ปัจจุบัน เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อให้คนในสังคมเกิดความเครียดและความกดดันมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน หากผู้ใดสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ ก็จะดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้ในทางตรงกันข้าม หากไม่สามารถปรับตัวและสภาพจิตใจได้แล้ว ก็มีแนวโน้มที่จะหาทางออกด้วยวิธีการฆ่าตัวตายเป็นต้น

3.1.3 ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมและสภาวะไร้กฎเกณฑ์ (Social Structure And Anomie Theory)

โรเบิร์ต เค เมอร์ตัน (Robert K. Merton, 1968 อ้างถึงใน ธัชชัช ปิตะนิละบุตร และอัครวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้นำทฤษฎี Anomie มาประยุกต์ใช้โดยอธิบายถึงลักษณะการปรับตัวของบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีต่อโครงสร้างทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยค่านิยมหรือ

เป้าหมายของสังคม (Goals) และวิถีทางที่จะนำไปสู่ค่านิยมหรือเป้าหมายทางสังคมนั้น (Means) ซึ่งมีด้วยกัน 5 รูปแบบ ดังนี้

Types Of Adaptation	Goals	Means
1. Conformity	+	+
2. Innovation	+	-
3. Ritualism	-	+
4. Retreatism	-	-
5. Rebellion	+, -	+, -

1. การปรับตัวแบบ Conformity เป็นการปรับตัวที่มีลักษณะปกติและเป็นคนส่วนใหญ่ของสังคม ซึ่งยอมรับได้ทั้ง Goals และ Means ลักษณะการปรับตัวแบบนี้จะไม่ก่อให้เกิดปัญหากับสังคม และจะทำให้สังคมอยู่รอดไปได้

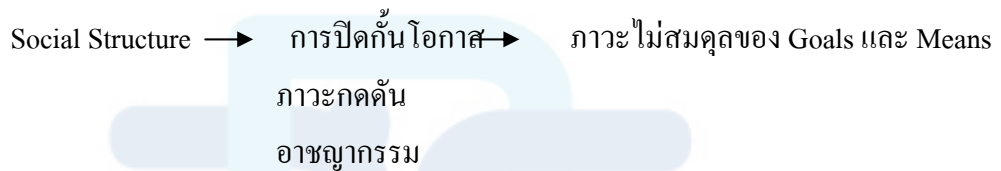
2. การปรับตัวแบบ Innovation เป็นการปรับตัวที่ยอมรับเพียง Goals แต่ปฏิเสธ Means จึงไม่อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ ลักษณะการปรับตัวแบบนี้จะก่อให้เกิดปัญหากับสังคม เพราะคนพวกนี้จะหาทางลัดสำหรับตัวเองและมักเป็นการทำผิดกฎหมายหรือละเมิดศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตัวอย่างเช่น พวกนักธุรกิจที่ใช้วิธีการฉ้อโกงหรือหลอกลวงต่าง ๆ เพื่อให้มีกำไรเพิ่มมากขึ้น, พวกคนงานอาจลักทรัพย์สินจากที่ทำงาน ส่วนพวกคนจนอาจจะหาวิธีสร้างความร่ำรวยที่ผิดกฎหมายขึ้นมา เช่น ขายยาเสพติด เป็น โสเภณีหรือตั้งแก๊งค์ลักทรัพย์ชิงทรัพย์ เป็นต้น

3. การปรับตัวแบบ Ritualism เป็นการปรับตัวที่ยอมรับแต่ Means เท่านั้น คนพวกนี้จึงดำเนินชีวิตไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม แต่จะตัดความต้องการต่าง ๆ ของตนเองออกไป เนื่องจากกลัวที่จะสูญเสียสิ่งที่มีอยู่เนื่องจากกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งคนพวกนี้มีอยู่จำนวนน้อย

4. การปรับตัวแบบ Retreatism เป็นการปรับตัวที่ปฏิเสธทั้ง Goals และ Means จึงอาจกล่าวได้ว่า บุคคลที่มีการปรับตัวแบบนี้อาศัยอยู่ในสังคมจริง แต่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือเรียกว่า พวกหนีสังคม ซึ่งมักจะนิยมหาสิ่งอื่นมาทดแทน เช่น เสพสุรา หรือยาเสพติดให้โทษ ตัวอย่างของคนพวกนี้ได้แก่ คนที่มีอาการ โรคจิต, คนจรจัด, คนพเนจร, โสเภณี, คนติดสุราเรื้อรังและคนติดยาเสพติด เป็นต้น

5. การปรับตัวแบบ Rebellion ถือเป็นลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่นอกจากจะไม่ยอมรับทั้ง Goals และ Means ของสังคมที่มีอยู่แล้ว พวกนี้กลับเสนอโครงสร้างทางสังคมแบบใหม่ขึ้นมาเพื่อทดแทนแบบเดิม ซึ่งได้แก่ นักปฏิวัติ, นักการเมืองหัวรุนแรง หรือพวกที่ก่อการร้ายเพื่อล้มล้างรัฐบาลในขณะเดียวกัน รูปแบบการปรับตัวของ เมอร์ตัน (Merton อ้างถึงใน

รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ยังถือเป็นการอธิบายถึงทางเลือกพฤติกรรมในการโต้ตอบความกดดันจากภาวะ Anomie โดยบุคคลเดียวกันอาจเลือกการปรับตัวเป็นครั้งคราวหรือชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ได้ ตัวอย่างเช่น ข้าราชการระดับล่างคนหนึ่งในช่วงเวลาอาจจะเลือกที่จะทำหน้าที่อย่างสุจริต แต่บางครั้งก็อาจจะเลือกลักทรัพย์จากที่ทำงานก็เป็นได้ หรืออาจเลือกที่จะไปเสพสุราหรือยาเสพติดเป็นครั้งคราวก็ได้ นอกจากนี้ Merton ยังเห็นว่าภาวะ Anomie เป็นของคู่กับสังคมสมัยใหม่ トラบิตที่สังคมยังมีค่านิยมและเป้าหมายที่แน่นอน แต่คนบางกลุ่มกลับถูกจำกัดหรือไม่มีความสามารถในการไปถึงเป้าหมายนั้น เขาก็จะประกอบอาชญากรรมขึ้น เพราะฉะนั้น Anomie ก็คือภาวะที่ไม่สมดุลกันระหว่าง Goals และ Means นั่นเอง

ภาพที่ 1 ภาวะที่ไม่สมดุลกันระหว่าง Goals และ Means

3.1.4 ทฤษฎีความกดดันทางสังคม (Strain Theory)

ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า โดยปกติแล้วมนุษย์จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ การละเมิดกฎระเบียบถือเป็นเรื่องที่ผิดปกติ แต่อาจมีบางสิ่งซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกมากกดดันทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมอาชญากรรม ทฤษฎีความกดดันนี้อาจนำมาปรับกับทฤษฎี Anomie ของเมอร์ตัน (Merton, 1957 อ้างถึงใน รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้ว่า ในสังคมทุกสังคมจะมีเป้าหมายหรือจุดหมายปลายทาง ซึ่งกำหนดโดยคนส่วนใหญ่ของสังคม ขณะเดียวกันก็จะกำหนดวิถีทางที่ถูกต้องในการที่จะบรรลุเป้าหมายไว้ด้วย ซึ่งก่อให้เกิดความกดดันในตัวบุคคลและทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนในที่สุดหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นความกดดันที่เกิดจากความไม่สมดุลของเป้าหมายทางสังคมกับโอกาสทางสังคม โดยสรุปก็คือ คนทุกคนเป็นคนดีหมดแต่ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎได้ก็เพราะถูกกดดันนั่นเอง

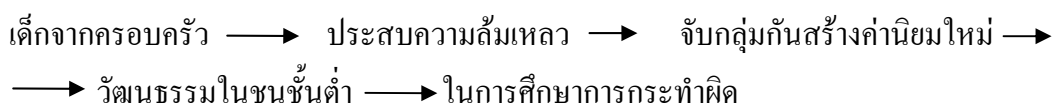
สมมติฐานของทฤษฎี

1. มนุษย์ทุกคนมีจริยธรรมหรือมาตรฐานในพฤติกรรมที่ดีเป็นพื้นฐาน
2. การทำผิดกฎหมายไม่ใช่สิ่งปกติ
3. เกิดความกดดันอย่างรุนแรงกับบุคคลที่ก่ออาชญากรรม
4. อาชญากรไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เพราะมีความกดดัน

ตัวอย่างเช่น ค่านิยมทางสังคมของไทยเรา Goals คือ ความร่ำรวย เมื่อ Means ที่จะไปสู่ความร่ำรวยยาก บางคนที่ไม่สามารถทำตาม Means ได้ ก็จะเกิดความกดดัน แล้วนำไปสู่การกระทำอะไรก็ได้เพื่อที่จะให้ตัวเองไปถึง Goals คือความร่ำรวย ในที่สุดก็เป็นเหตุให้กระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรมได้ เช่น การค้ายาเสพติด หรือก่อคดีลัก ینگ ชิง ปล้น เป็นต้น

3.1.5 ทฤษฎีวิวัฒนาการย่อยของเด็กกระทำผิด (Theory Of Delinquency หรือ Subculture) อัลเบิร์ต เค โคเฮน (Albert Cohen, 1958 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้นำทฤษฎี Anomie มาประยุกต์ใช้ โดยกล่าวว่าสถานะ Anomie เกิดจากการขัดแย้งทางค่านิยมระหว่างชนชั้นต่าง ๆ ของสังคม ซึ่งแบ่งเป็นชนชั้นสูง ชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำหรือกรรมกร ทำให้เกิดความสับสนหว้ง โดยชนชั้นกลางและชนชั้นสูงมีค่านิยมในเรื่องการปฏิบัติตัวแตกต่างไปจากชนชั้นต่ำหรือกรรมกร ทำให้เด็กในชนชั้นต่ำซึ่งถูกปลูกฝังให้มีค่านิยมที่มุ่งเน้นถึงการได้รับตอบสนองต่อความพึงพอใจในระยะสั้น โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมาภายหลังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับค่านิยมที่ถูกกำหนดไว้ได้จึงเกิดการถดถอยและรวมกลุ่มกันสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ของตนเองขึ้นมา เพื่อต่อต้านค่านิยมหรือวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่แล้วพัฒนาไปเป็นการกระทำผิดในหมู่เด็กเพื่อลดความกดดันและสถานะบีบคั้นที่เกิดขึ้นกับตัวเขา ยกตัวอย่างเช่น เมื่อเด็กในชนชั้นต่ำเข้าไปศึกษาในสถานศึกษาที่ใช้ค่านิยมของชนชั้นกลางเป็นเครื่องวัดหรือประเมินผลนักเรียน ค่านิยมและความเป็นอยู่ของเด็กในชนชั้นต่ำที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับค่านิยมที่ใช้ประเมินผลจะทำให้เด็กตกอยู่ในสภาพถูกกดดันและไม่สามารถปรับตัวได้เนื่องจากไม่สามารถแข่งขันกับเด็กที่มาจากรอบครัวชนชั้นกลางได้ในที่สุดเด็กเหล่านั้นก็จะประสบกับความล้มเหลวในการศึกษาและพัฒนาไปเป็นความรู้สึกต่อต้านสถานศึกษา รวมถึงค่านิยมของชนชั้นกลางด้วย

ภาพที่ 2 ค่านิยมของชนชั้นกลาง

3.2 ทฤษฎีกระบวนการทางสังคม (Social Process Theory) ประกอบด้วย

3.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

โรแลนด์ อเคอร์ (Ronald Akers, 1985 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่า อาชญากรรมเกิดขึ้นเพราะได้รับแรงเสริม ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ทางสังคมโดยผ่านทางการเล่นแบบโดยตรงหรือโดยอ้อม การประกอบอาชญากรรมจะดำเนินอยู่ต่อไป

หากได้รับแรงเสริมหรือได้รับรางวัลและจะอ่อนตัวลงเมื่อถูกลงโทษ ดังนั้นถ้าไม่มีแรงเสริมใดที่มีกำลังหนักแน่นพอเข้ามาแทนแรงเสริมในการประกอบอาชญากรรม คนก็ชอบที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือประกอบอาชญากรรมนั้นต่อไป ดังนั้น หลักการของทฤษฎีนี้จึงครอบคลุมถึงตัวแปรที่ทำหน้าที่กระตุ้นหรือควบคุมพฤติกรรมอาชญากรรม และทำหน้าที่จูงใจหรือทำให้ลดน้อยลง ซึ่งการปฏิบัติตามกฎหมาย ยกตัวอย่างเช่น เงิน และรถยนต์ ถือเป็นแรงเสริมทางวัตถุอย่างหนึ่ง การกระทำผิดเพื่อให้ได้เงินหรือรถยนต์จึงเป็นแรงเสริมสำคัญที่ทำให้คนประกอบอาชญากรรม แต่หากถูกจับได้แล้วถูกลงโทษแล้ว ก็จะทำให้แรงเสริมดังกล่าวลดน้อยลง เป็นต้น

3.2.2 ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Associations Theory)

ซัทเทอร์แลนด์ (Sutherland, 1924 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิระนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรรมนั้นเกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลอื่น ซึ่งก็เหมือนกับ การเรียนรู้พฤติกรรมทั่ว ๆ ไป แต่พฤติกรรมอาชญากรรมจะต้องเรียนรู้โดยการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กันอย่างใกล้ชิดและต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรจนคนที่กระทำผิด มีแนวโน้มในการเห็นด้วยหรือชื่นชอบต่อการละเมิดกฎหมายมากกว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยจะต้องมีการเรียนรู้ ทั้งเทคนิคในการประกอบอาชญากรรม รวมทั้งทัศนคติ, ค่านิยม, แรงบันดาลใจ, แรงกระตุ้นและการหาเหตุผลเข้าข้างตนเองด้วย ทั้งนี้โดยอาศัยความถี่ (Frequency) หมายถึง การที่บุคคลมีประสบการณ์กับรูปแบบของพฤติกรรมอาชญากรรมบ่อยครั้ง, ระยะเวลา (Duration) หมายถึง ช่วงเวลาที่มีประสบการณ์กับพฤติกรรมผิดกฎหมาย, การให้ความสำคัญ (Priority) นั้นเปรียบเทียบกับได้กับการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมในวัยเด็กจะมีอิทธิพล อย่างมากต่อบุคคลนั้นและความเข้มข้นของการติดต่อสัมพันธ์กัน (Intensity) หมายถึง ความรักและความเคารพที่บุคคลมีต่อผู้ที่ถ่ายทอดหรือเป็นตัวอย่างของพฤติกรรมอาชญากรรมและการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมนี้ ต้องเริ่มจากสิ่งที่ย่างไปหายาก ต้องคิดตาม มีการถ่ายทอดทัศนคติ, ค่านิยม ดังนั้น ทฤษฎีนี้จึงถูกเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “Cultural Transmission” ตัวอย่างของกรณีนี้เช่น เด็กและเยาวชนที่มั่วสุมกันตามถนน ตรอก ซอย และสลัมต่าง ๆ มักจะมีการเรียนรู้การกระทำผิดจากกลุ่มเพื่อนที่เป็นอาชญากรด้วยการคบหากันอย่างใกล้ชิดไม่ว่าจะเป็นวิธีการในกระทำความผิด รวมถึงการยอมรับค่านิยมในการละเมิดกฎหมายไว้ด้วย จึงเป็นปัจจัยชักจูงให้ก่ออาชญากรรมได้ในที่สุด

3.2.3 ทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Social Control Theory)

เอมิล เดอร์ไคม์ (Emile Durkheim, 1951 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิระนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) อธิบายว่า เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรไปเป็นสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมสมัยใหม่อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดสภาพสังคมที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน ตัวใครตัวมัน กฎเกณฑ์ทางสังคมจะไม่มีประสิทธิภาพในการควบคุมบุคคลได้อย่างเพียงพอ ทำให้

สังคมขาดความเป็นปึกแผ่นและไม่เข้มแข็งพอที่จะควบคุมสมาชิกในสังคมให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือเกิดสถานะ Anomie ในที่สุดพฤติกรรมอาชญากรรมก็จะเกิดขึ้นตามทฤษฎีนี้ถือว่ามนุษย์ไม่สามารถควบคุมตนเองได้เพราะโดยธรรมชาติแล้ว มนุษย์ชั่วร้ายและพร้อมที่จะทำผิดหากไม่มีกลไกใดมาควบคุมพฤติกรรม ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสถาบันทางสังคมที่จะต้องเข้ามามีบทบาทในการควบคุมหรือจัดระเบียบพฤติกรรมมนุษย์ให้มากขึ้น สังคมจึงจะสงบและเป็นปกติสุข กรณีนี้สามารถยกตัวอย่างได้กล่าวคือ สภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน มักมีค่านิยมยกย่องวัตถุเป็นสิ่งสำคัญ จึงมีการรับเอาวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเที่ยวเตร่, การดื่มเครื่องดื่มมึนเมา หรือแม้แต่การเสพยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่กำลังแพร่ระบาดอยู่ ดังนั้น สถาบันทางสังคมจึงต้องเข้ามามีส่วนในการควบคุมการปฏิบัติตัวของคนในสังคม ซึ่งที่เห็นได้ชัดเจน เช่น นโยบายการจัดระเบียบสังคมที่นำมาใช้ในปัจจุบัน เป็นต้น

3.2.4 ทฤษฎีพันธะทางสังคม (Social Bond Theory)

ทาร์วิส เฮิสชี (Travis Hirschi, 1969 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิณ วัฒนวิบูลย์, 2543) อธิบายว่า การที่คนเราไม่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือไม่กระทำความผิดนั้นเพราะเขามีความผูกพันยึดเหนี่ยวทางสังคมกับสิ่งที่เขาจะต้องสูญเสีย ดังนั้นก่อนที่คนจะทำผิดกฎหมายเขาจะพิจารณาว่ามีอะไรที่เขาจะสูญเสียหรือไม่ หากสิ่งที่เขาต้องสูญเสียไม่คุ้มค่ากับผลที่ได้จากการกระทำผิดเขาก็จะไม่ทำ ซึ่งการสูญเสียในที่นี้หมายถึง สิ่งที่สังคมยอมรับและเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของสังคม เช่น การมีการศึกษาดี การมีอาชีพที่ดี การมีรายได้สูง จึงอาจกล่าวได้ว่า คนที่มีการศึกษาดี มีรายได้สูง มีอนาคตจะประกอบอาชญากรรมน้อยกว่าคนที่ไม่มีสิ่งเหล่านี้ ฉะนั้น การป้องกันอาชญากรรมอาจทำได้โดยพยายามให้คนในสังคมมีการศึกษา มีงานทำ มีรายได้ ซึ่งก็คือเงื่อนไขของความผูกพันนั่นเอง ทั้งนี้ อาจสรุปสิ่งที่ยึดเหนี่ยวคนในสังคมไม่ให้กระทำความผิดได้เป็น 4 อย่าง ดังนี้

1. Attachment คือ ความผูกพันต่อบุคคลที่มีความสำคัญ เช่น บิดา, มารดา, บุตร หรือเพื่อนสนิท เพราะหากกระทำผิดแล้ว กลัวจะกระทบกับคนเหล่านี้
2. Commitment คือ การผูกมัดกับการดำเนินชีวิตตามทำนองคลองธรรมของสังคม เช่น การศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะประกอบอาชีพสุจริต หรือเพื่อความสำเร็จในชีวิต ซึ่งจะส่งผลให้บุคคลไม่อยากจะกระทำผิด เนื่องจากการเสี่ยงต่อการสูญเสียความสำเร็จในชีวิต
3. Involvement คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ดีของสังคม ทำให้ไม่มีเวลาที่จะไปกระทำความผิดหรือประกอบอาชญากรรม
4. Belief คือ ความเชื่อต่อการปฏิบัติตามค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม เช่น กฎหมาย, ศีลธรรม และศาสนา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะทำให้คนไม่กล้าที่จะฝ่าฝืนหรือกระทำ

ความผิดกฎระเบียบของสังคม ดังนั้น เมื่อใดที่ความผูกพันยึดเหนี่ยวทางสังคมอ่อนแอหรือถูกทำลายลง คนขาดความยึดมั่น ในจิตใจขาดสิ่งยึดเหนี่ยว พฤติกรรมอาชญากรรมก็จะเกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น เด็กหรือเยาวชนที่ขาดความผูกพันกับบุคคลที่มีความสำคัญ แต่กลับไปมีความผูกพันกับเพื่อนที่เป็นอาชญากรหรือเพื่อนที่กระทำผิดมากจะทำให้มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมอาชญากรรม เป็นต้น

3.2.5 ทฤษฎีกลไกในการควบคุม (Containment Theory)

วอลเตอร์ ซี เร็คเลสซ์ (Walter C. Reckless, 1961 อ้างถึงใน รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) มีความเชื่อว่า บุคคลถูกอิทธิพลของแรงผลักดันและแรงดึงดูดหลายประการให้กระทำผิดกฎหมาย โดยแรงผลักดันภายใน ได้แก่ ความก้าวร้าว, ความดิ่งเครียดในจิตใจ, ความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างรวดเร็ว ฯลฯ ส่วนแรงผลักดันภายนอก ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่, การขัดแย้งภายในครอบครัว, สถานภาพที่ต่ำและการขาดโอกาสในการประกอบอาชีพสุจริต เป็นต้น สำหรับแรงดึงดูดให้กระทำผิด ได้แก่ สิ่งกระตุ้นให้บุคคลไม่ยอมรับค่านิยมและบรรทัดฐานในการดำรงชีวิต เช่น การมีเพื่อนที่ไม่ดี, วัฒนธรรมรองในการทำผิดกฎหมาย, แบบอย่างหรือตัวอย่างไม่ดีจากสื่อมวลชน ฯลฯ แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีแรงที่คอยต่อต้านหรือขัดขวางไม่ให้บุคคลมีพฤติกรรมอาชญากรรม ซึ่งได้แก่ การควบคุมปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน ได้แก่ การควบคุมตนเอง (Self - Control), การมีสามัญสำนึก (Conscious), การมีสติสัมปชัญญะ, การมีความรับผิดชอบ, การมีจุดหมายปลายทางในชีวิต เป็นต้น ซึ่งจะเป็นสิ่งบังคับหรือควบคุมตนเองไม่ให้กระทำผิดหรือเบี่ยงเบนไปจากสังคม ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ศีลธรรม, ความเข้มแข็งของสถาบันที่ส่งเสริมความประพฤติ, เป้าหมายและความมุ่งหวังแห่งชีวิต, การมีระเบียบวินัย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะคอยควบคุมให้คนประพฤติอยู่ในบรรทัดฐานของสังคม

กล่าวโดยสรุป การที่อาชญากรรมมีมากนั้น แสดงให้เห็นว่า ทั้งระบบการควบคุมปัจจัยภายในและระบบการควบคุมปัจจัยภายนอกมีความอ่อนแอ ไม่อาจต้านทานแรงผลักดันทั้งภายนอกและภายใน แรงดึงภายนอกและภายใน รวมทั้งค้นหาอันแรงกล้าของคนได้ ดังนั้น หากคนเรามีจิตใจที่เข้มแข็งและมีระบบควบคุมภายนอก ซึ่งได้แก่ สภาพสังคมที่เข้มแข็งแล้วก็ย่อมสามารถป้องกันอาชญากรรมได้โดยปริยาย ยกตัวอย่างเช่น เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนที่มีการเกิดอาชญากรรมสูง แต่กลับพบว่ามิ้อตราการกระทำผิดต่ำที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเด็กและเยาวชนดังกล่าวมีการควบคุมตนเองสูง จึงทำให้มีแนวโน้มที่จะไม่มีพฤติกรรมอาชญากรรมนั่นเอง

3.2.6 ทฤษฎีติดตรา (Labeling Theory)

โฮวาร์ด เบคเกอร์ (Howard Becker, 1961 อ้างถึงใน รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่า การที่คนเป็นอาชญากรหรือมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นเพราะบุคคล

รอบข้าง ซึ่งหมายความว่าความรวมถึงประชาชนและเจ้าหน้าที่กระบวนการยุติธรรมในสังคมได้ตราหน้าหรือประณามว่าเรามีพฤติกรรมเช่นนั้นและมีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อเขา พฤติกรรมใดจะเป็นอาชญากรรมอยู่ที่กฎหมายหรือสังคมกำหนด ถ้าผู้ใดมีพฤติกรรมเช่นนั้นก็จะกลายเป็นอาชญากร ดังนั้น คนที่ถูกสังคมตราหน้าว่าเป็นอาชญากรก็เท่ากับถูกผลักไปเข้าพวกกับอาชญากรด้วยกัน ขณะเดียวกันบุคคลนั้นก็ไม่มีทางเลือกอื่นใดเลย ในที่สุดก็ต้องยอมรับหรือมองว่าตนเองเป็นอาชญากรและเริ่มกำหนดแนวทางความประพฤติของตนเองในอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับการรับรู้ของสังคม ซึ่งก็เปรียบได้กับการมีพฤติกรรมตามที่ถูกสังคมประณามนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น โสเกณี ซึ่งเป็นอาชีพที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ขณะเดียวกันสังคมก็ประณามว่าเขาเหล่านั้นเป็นคนไม่ดี เมื่อเป็นเช่นนี้ ทำให้เขาไม่สามารถปฏิเสธสิ่งที่สังคมมอบให้ได้เนื่องจากไม่มีทางเลือกอื่น ในที่สุดก็ยอมรับมันและกระทำตามที่ถูกตราหน้าจริง ๆ หรือกรณีของปฏิกิริยาของสังคมที่มีต่อผู้พันโทษ หากยังประณามเขาว่าเป็นคนจี้คุก ไม่ยอมรับเขา ก็จะทำให้เขาวนเวียนอยู่แต่ในโลกของพวกเขาโดยไม่สามารถกลับเข้ามาอยู่ในสังคมได้ตามเดิม

3.3 ทฤษฎีความขัดแย้งทางสังคม (Social Conflict Theory) ประกอบด้วย

3.3.1 ทฤษฎีแนวมาร์คซิสต์ (Marxist Theory)

คาร์ล มาร์กซ์ (Carl Marx, 1840 อ้างถึงใน รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) อธิบายว่า สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงจากสังคมแบบเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรมนั้น สืบเนื่องจากการเกิดแนวความคิดถึงความจำเป็นในการพัฒนาความสามารถของการเพิ่มผลผลิต (Material Forces Of Production) กล่าวคือ เมื่อการพัฒนาในการเพิ่มผลผลิตมีความก้าวหน้ามากขึ้น แต่ขณะเดียวกันความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคมยังเหมือนเดิมโดยยังเป็นแบบสังคมเกษตรกรรม ซึ่งขัดขวางการพัฒนาดังกล่าว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วและรุนแรงหรือเรียกว่าการปฏิวัติด้านอุตสาหกรรม นำไปสู่ความสัมพันธ์ของคนในรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า สังคมทุนนิยมของชนชั้นกลาง (Bourgeois Capitalism)

คาร์ล มาร์กซ์ (Carl Marx, 1840 อ้างถึงใน รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) มองว่าในระยะยาว สังคมแบบทุนนิยมนี้มีแนวโน้มที่จะแบ่งคนออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่เป็นเจ้าของเครื่องมือการผลิต ประกอบด้วยบุคคลที่มีจำนวนทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยในสังคม อีกกลุ่มหนึ่งคือ เจ้าของแรงงานหรือชนชั้นกรรมาชีพจะประกอบด้วยลูกจ้างที่ทำงานให้กับเจ้าของเครื่องมือการผลิต ซึ่งมีแนวโน้มจะขยายขนาดขึ้นเรื่อย ๆ โดยทั้งสองกลุ่มนี้จะเกิดความขัดแย้งกันจนนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างชนชั้นหรือ Class Conflict เนื่องจากทั้งสองฝ่ายต่างก็พยายามรักษาผลประโยชน์ของตัวเองตามหลักการของระบบทุนนิยม กลุ่มกรรมาชีพจะเป็นปฏิปักษ์กับนายทุนเพราะต้องการควบคุมแรงงานของพวกเขาคนนำไปสู่

การรวมตัวเพื่อโค่นล้มระบบทุนนิยมและเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมกลายเป็นแบบสังคมนิยม (Socialism Societies) ในที่สุด

คาร์ล มาร์กซ์ (Carl Marx, 1840 อ้างถึงใน ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) เองไม่ได้พูดถึงพฤติกรรมของอาชญากร แต่ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับอาชญากรรมไว้ว่า แนวโน้มที่ทำให้คนในชนชั้นกรรมมาชีพกลายเป็นอาชญากรเกิดจากการได้ตอบเนื่องจากการตกเป็นเหยื่อของระบบทุนนิยมหรือถูกกระตุ้นโดยความอยากที่มากับระบบทุนนิยม แต่ถูกกีดกันสถานภาพทางสังคมของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น การที่กลุ่มนายทุนออกกฎหมายหรือระเบียบให้กลุ่มผู้ใช้แรงงานปฏิบัติมากเกินไป ทำให้ผู้ใช้แรงงานถูกเอารัดเอาเปรียบและถูกกดขี่ เมื่อถูกเอาเปรียบจากแรงงานและเศรษฐกิจ จึงทำให้เขาหันไปประกอบอาชญากรรมเพื่อเป็นทางเลือกให้ตนเองสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ อาทิ การลักทรัพย์, การเป็นโสเภณี หรือค้ายาเสพติด เป็นต้น และในบางครั้งก็อาจเป็นอาชญากรรมอีกรูปแบบหนึ่งคือ อาชญากรรมแบบลี้ลับหรืออาชญากรรมการเมือง ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะล้มล้างระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม

3.3.2 ทฤษฎีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม (Culture Conflict Theory)

เทอสเทิน เซลลิน (Thoresten Sellin, 1938 อ้างถึงใน ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) กล่าวว่า สังคมดั้งเดิมมักจะไม่มี ความขัดแย้งกัน เนื่องจากประชากรในสังคมจะเป็นคนเผ่าพันธุ์เดียวกัน แต่เมื่อสังคมมีขนาดใหญ่ขึ้น ประชากรจึงมีที่มาจากหลายเผ่าพันธุ์แตกต่างกัน ทำให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างประชากรแต่ละกลุ่ม ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ คือ

1. ความขัดแย้งจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสองชนิด (Primary Cultural Conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นบริเวณชายแดนของประเทศ หรืออาณานิคม ซึ่งกฎหมายหรือวัฒนธรรมของชาติหนึ่งได้แผ่ขยายเข้าไปมีอำนาจเหนืออาณาเขตของอีกชาติหนึ่ง

2. ความขัดแย้งจากการมีวัฒนธรรมรอง (Secondary Cultural Conflict) เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเมื่อวัฒนธรรมหลักของสังคมมีสาระสำคัญแตกต่างจากวัฒนธรรมรองที่เกิดขึ้นใหม่ ในสังคมที่มีความขัดแย้งทางวัฒนธรรม กฎหมายมักจะมาจากวิถีประชาหรือวัฒนธรรมของกลุ่มคนที่มีอำนาจในการปกครองสังคมขณะนั้น ดังนั้น วัฒนธรรมของชนกลุ่มอื่นที่ด้อยอำนาจกว่าอาจถูกกฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิดได้ ยกตัวอย่างเช่น กรณีของผู้อพยพชาวซิจิลีที่มาจากอาศัยอยู่ในประเทศอเมริกา ซึ่งใช้อาวุธปืนยิงเยาวชน อายุ 16 ปี ที่หลอกหลวงบุตรสาวของตนจนถึงแก่ความตาย เมื่อถูกจับกุมชายดังกล่าวจึงรู้สึกแปลกใจเนื่องจากการกระทำของเขาในลักษณะเช่นนี้ไม่ถือเป็นความผิดในประเทศอิตาลี เนื่องจากการทำไปเพื่อปกป้องศักดิ์ศรีของครอบครัวตามวัฒนธรรมอิตาลี เป็นต้น

3.3.3 ทฤษฎีความขัดแย้งของกลุ่ม (Group Conflict Theory)

จอร์จ โวลด์ (George B. Vold, 1958 อ้างถึงใน รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) มองว่า กลุ่มเกิดจากการที่บุคคลมีผลประโยชน์และความต้องการตรงกันหรือ สอดคล้องกัน ทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันขึ้น ดังนั้นการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลในรูปแบบ พฤติกรรมกลุ่ม (Collective Behavior) จึงน่าที่จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น โดยเมื่อ กลุ่มแต่ละกลุ่มมีความต้องการที่จะรักษาสถานภาพด้านผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ที่ตรงกันไว้ แล้วจะทำให้เกิดการขัดแย้งขึ้น ขณะเดียวกันในแต่ละสังคมจะมีกฎหมายไว้คอยควบคุมพฤติกรรม ของคนในสังคมและเมื่อความขัดแย้งระหว่างกลุ่มได้พัฒนาขึ้นมา กฎหมายจึงถูกใช้เป็นเครื่องมือ ของกลุ่มในการรักษาผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ กลุ่มใดสามารถมีอำนาจในการออก กฎหมายได้ก็จะออกกฎหมายมาในลักษณะที่รักษาผลประโยชน์ของกลุ่มตนเอง ดังนั้น กระบวนการในการสร้างและบังคับใช้กฎหมายจะสะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างกลุ่ม รวมถึงความพยายามที่จะควบคุมอำนาจในการปกครองจึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมอาชญากรรม เป็นพฤติกรรมของกลุ่มคนที่มีอำนาจน้อยกว่าหรือไม่เพียงพอที่จะปกป้องรักษาผลประโยชน์และ วัตถุประสงค์ของกลุ่มตนเองไว้ได้นั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น การเดินขบวนประท้วงเพื่อรักษาสิทธิ เสรีภาพของกลุ่มตนเอง อาทิ การทำแท้ง, การต่อต้านสงคราม, การต่อต้านโทษประหารชีวิต เป็นต้น นอกจากนี้ จอร์จ โวลด์ ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า มีพฤติกรรมอาชญากรรมหลายประเภท ที่เกิดขึ้นตามมาจากกระทำที่เป็นการช่วงชิงอำนาจทางการเมืองหรือการปกครองระหว่างกลุ่ม ตัวอย่างเช่น การเลือกตั้งก็จะมีพฤติกรรมอาชญากรรมอื่นตามมาด้วย ได้แก่ การประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย, การให้สินบนหรือการให้การเท็จ เป็นต้น ส่วนการปฏิวัติก็จะมีพฤติกรรมอื่นเกิดขึ้นตามมา ด้วย ได้แก่ การฆาตกรรม, การจารกรรมหรือการยึดทรัพย์ของบุคคลอื่น เป็นต้น

3.3.4 ทฤษฎีความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group Conflict Theory)

ริชาร์ด ควินนีย์ (Richard Quinney, 1970 อ้างถึงใน รัชชัย ปิตะนิละบุตร และ อัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้อธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมอาชญากรรมทางการเมือง โดยเชื่อว่า สังคมประกอบไปด้วยกลุ่มผลประโยชน์เป็นจำนวนมาก แต่ละกลุ่มก็จะรักษาผลประโยชน์ ค่านิยม หรือสถานภาพของกลุ่มตนเองไว้ โดยกลุ่มใดที่มีอำนาจทางการเมือง ก็จะมีอิทธิพลในการกำหนด นโยบายสาธารณะ รวมไปถึงการออกตัวบทกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายด้วย ดังนั้น กิจกรรม หรือการกระทำของกลุ่มที่ไม่มีอำนาจแต่มีผลกระทบต่อค่านิยมหรือผลประโยชน์ของกลุ่มที่มี อำนาจจึงถูกบัญญัติว่าเป็นการทำผิดกฎหมาย ฉะนั้นนี้อาจกล่าวได้ว่า กฎหมายอาญาเป็นบทบัญญัติ ที่กำหนดถึงพฤติกรรมซึ่งขัดแย้งกับผลประโยชน์ของกลุ่มหรือส่วนของสังคมที่มีอำนาจในการ กำหนดนโยบายสาธารณะนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น กรณีของธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ ซึ่งตกอยู่

ในสภาพล้มละลาย อันสืบเนื่องมาจากการที่นักการเมืองเข้าไปซื้อโงง เป็นผลให้เศรษฐกิจพังทั้งระบบ ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้หนี้โดยมิได้เป็นผู้ก่อหนี้ดังกล่าวขึ้นเลย ในขณะที่ผู้กระทำผิดก็ยังไม่ถูกนำตัวมาลงโทษเนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอ้างว่าติดขัดในเรื่องปัญหาข้อกฎหมาย แต่ในทางกลับกันหากคนจนตกเป็นผู้ต้องหาหรือผู้กระทำผิดเขาเหล่านั้นคงจะถูกดำเนินการด้วยความรวดเร็วไม่สามารถหลุดรอดหรือลายนวลอยู่ได้เช่นนี้เป็นต้น

3.3.5 ทฤษฎีการกระทำผิดของผู้หญิง (Feminist Theory)

ทฤษฎีการกระทำผิดของผู้หญิงนี้แตกแขนงมาจากทฤษฎีอาชญาวิทยาแนวข้อแย้งโดยมุ่งที่จะศึกษาปรากฏการณ์อาชญากรรมเกี่ยวกับผู้หญิง โดยเฉพาะ ทั้งในด้านอัตราการกระทำความผิด การปฏิบัติของรัฐ รวมถึงผลกระทบด้านต่างๆ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ฟรีดา แอดเลอร์ (Freda Adler, 1975 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิณ วัฒนวิบูลย์, 2543) มีความเชื่อว่า การที่สังคมสมัยใหม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีบทบาทมากขึ้นในทุกบริบทของสังคมจะทำให้ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกับผู้ชายมากขึ้นในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกันทำงาน, ความก้าวร้าว รวมไปถึงพฤติกรรมอาชญากรรมด้วย ทฤษฎีนี้ได้นำเอาทฤษฎีโอกาสมาประยุกต์ผสมผสานกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่ออธิบายอาชญากรรมของผู้หญิง

ริต้า ซิมอน (Rita Simon, 1975 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิณ วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่า สถานภาพของผู้หญิงในสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปในแนวทางที่ได้รับการยอมรับทางสังคมมากขึ้นเป็นเหตุให้ผู้หญิงมีโอกาสในการประกอบอาชญากรรมมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอาชญากรรมคอเช็ดขาว

เจมส์ แมสเซอร์ชmidt (Jame Messerschmidt, 1986, อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิณ วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่า ระบบทุนนิยมจะสร้างความเหลื่อมล้ำทางเพศขึ้น โดยเพศหญิงจะถูกเพศชายกดขี่ไม่ให้เป็นใหญ่ ทำให้ประกอบอาชญากรรมได้น้อยและเป็นอาชญากรรมที่แสดงออกถึงลักษณะของความต่ำต้อย เช่น การคิดยาเสพติดหรือการเป็นโสเภณี เป็นต้น ซึ่งเป็นการอธิบายถึงความแตกต่างกันของอัตราการประกอบอาชญากรรมของผู้หญิงในระบบทุนนิยมกับระบบสังคมนิยม

จอร์น ฮาแกน (John Hagan, 1989 อ้างถึงใน ธัชชัย ปิตะนิละบุตร และอศวิณ วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่า ระบบเศรษฐกิจทำให้เกิดความแตกต่างกันในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมภายในครอบครัวของแรงงานที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลให้การควบคุมดูแลบุตรสาวของแต่ละสังคมมีความแตกต่างกันไปด้วย และนำไปสู่อัตราการประกอบอาชญากรรมของ

ผู้หญิงที่สูงเพิ่มขึ้น ทฤษฎีนี้ได้นำเอาทฤษฎีแนวมาร์กซิสต์มาประยุกต์ผสมผสานกับทฤษฎีการควบคุมทางสังคม เพื่ออธิบายพฤติกรรมของเยาวชนหญิงในสังคมเมืองที่เป็นระบบทุนนิยม

เชสนี ลิน (Chesney Lind, 1989 อ้างถึงใน ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) เชื่อว่า พฤติกรรมอาชญากรรมของเด็กหญิงเกิดขึ้นจากความไม่สามารถที่จะปรับตัวในภาวะกดดันที่เกิดจากความขัดแย้งภายในครอบครัว ซึ่งเป็นการอธิบายพฤติกรรมอาชญากรรมตามทฤษฎีความกดดันทางสังคม

4. ทฤษฎีการรวมทฤษฎี (Theoretical Integration)

ฟานเวิร์ท (Farnworth, 1989 อ้างถึงใน ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ได้ให้คำจำกัดความของการรวมทฤษฎีไว้ว่า เป็นการรวมตั้งแต่สองทฤษฎีขึ้นไป โดยเลือกเอาทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์กันมาทำให้เป็นทฤษฎีเดียวที่มีรายละเอียดและความสามารถในการอธิบายเหตุการณ์ที่สนใจได้ดีกว่าทฤษฎีที่นำมารวม และจะต้องเป็นการรวมสาระสำคัญของทฤษฎีดังกล่าวด้วย ดังนั้น การรวมทฤษฎีจึงเป็นการพยายามที่จะประสานความแตกต่างระหว่างทฤษฎีไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาสาระ การอธิบายปรากฏการณ์อาชญากรรม ซึ่งสามารถกระทำได้จากทฤษฎีที่อยู่ในระดับเดียวกัน ทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค และการรวมแบบข้ามระดับ ทำให้ได้ทฤษฎีที่มีความน่าเชื่อถือในการอธิบายถึงสาเหตุและพฤติกรรมของอาชญากรรมขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง

ตัวอย่างของการรวมทฤษฎีที่น่าสนใจและควรรวมกล่าวในที่นี้ได้แก่ การรวมทฤษฎีของเอลเลียต (Elliott, 1979 อ้างถึงใน ชัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัศวิน วัฒนวิบูลย์, 2543) ซึ่งเป็นการผสมผสานแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้, ทฤษฎีความกดดันทางสังคม และทฤษฎีการควบคุมทางสังคมเข้าด้วยกัน โดย เอลเลียต ได้กล่าวว่า ความกดดันและกลไกควบคุมทางสังคมที่อ่อนแอลงจะโน้มน้าวหรือชักจูงให้เยาวชนไปคบหาและเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากอาชญากรซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อใดก็ตามที่เกิดความไม่เป็นระเบียบขึ้นในสังคม (มาจากทฤษฎีการควบคุมทางสังคม) ประกอบกับการที่ผู้ปกครอง ซึ่งมีฐานะดี แต่ก็ไม่สนใจบุตรของตนจะสร้างความแปลกแยกและความกดดันขึ้นในตัวเด็ก (ทฤษฎีความกดดันทางสังคม) และเมื่อเด็กมีความผูกพันทางสังคมลดน้อยลงไม่ว่าจะเป็นภายในครอบครัวของตนเองหรือในสถานศึกษาก็จะทำให้เขาไม่ยอมรับค่านิยมของสังคม แต่กลับไปเรียนรู้และเข้าร่วมกับกลุ่มวัฒนธรรมเบี่ยงเบน (ทฤษฎีการเรียนรู้) สร้างค่านิยมที่เบี่ยงเบนในกลุ่มเพื่อนขึ้นมา ในที่สุดจึงนำไปสู่การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน เช่น การทดลองเสพยาเสพติด หรืออาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุการติดยาเสพติดของเด็กและเยาวชนนั่นเอง

แนวคิดการก่อการร้ายกับอาชญากรรมข้ามชาติ

อนุชาติ บุนนาค (ออนไลน์, 2552, 20 ส.ค.) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุการก่อการร้าย
เนื่องมาจากพฤติกรรมทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

1. ความไม่ยุติธรรมและความไม่เท่าเทียมกันทางด้านเศรษฐกิจที่ยังคงฝังแน่นอยู่
ในสังคมระหว่างประเทศ

2. การแสวงหาผลประโยชน์ของต่างชาติในทรัพยากรธรรมชาติจากรัฐต่าง ๆ

3. การทำลายระบบ โดยพลังอำนาจของรัฐต่างประเทศ เช่น การทำลายล้างประชาชน
การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การทำลายระบบการขนส่งและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ฯลฯ
เป็นต้น

4. สภาพความเป็นอยู่ทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ เป็นไปด้วยความไม่ยุติธรรม
และแสวงหาผลประโยชน์

5. ความเป็นปฏิปักษ์ต่อสิทธิมนุษยชน การนำตัวบุคคลไปคุมขังการใช้วิธีการทรมาน
หรือการแก้แค้น เป็นต้น

6. ความยากจน ความหิวกระหาย ความสิ้นคิด และความสิ้นหวัง

อีกกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มที่คัดค้านแนวความคิดของกลุ่มแรก ได้แก่ กลุ่มประเทศพัฒนา
ซึ่งมิใช่ประเทศใน กลุ่มสังคมนิยม อันมีสหรัฐอเมริกา อิสราเอลเป็นแกน กลางร่วมกับกลุ่มประเทศ
ยุโรปตะวันตก กลุ่มประเทศเหล่านี้จะยึด หลักการทั้งทางกฎหมาย ตลอดจนทฤษฎีและ
ความคิดเห็นทางกฎหมาย ซึ่งเน้นหนักทาง ด้านความมีมนุษยธรรม และมีการประณามการก่อ
การร้ายระหว่างประเทศอย่างรุนแรง โดยกลุ่มนี้อ้างว่า ข้อเสนอของฝ่ายแรกยังขาดสิ่งสำคัญที่ยัง
ไม่ได้กล่าวถึง คือ

1. การที่บางประเทศยินยอมให้ผู้ก่อการร้ายระหว่างประเทศ ซึ่งได้กระทำความผิด
สามารถหลบซ่อนตัวอยู่ในประเทศนั้นได้ด้วยความปลอดภัย

2. การที่บางประเทศ ให้การสนับสนุนต่อกลุ่มผู้ก่อการร้ายด้วยการให้อาวุธยุทโธปกรณ์
และสนับสนุน การเงินต่อ ผู้ก่อการร้ายระหว่างประเทศ

ท่ามกลางความสับสนของการให้คำจำกัดความของคำว่า การก่อการร้ายนี้ ก็ได้
มีหน่วยงานต่าง ๆ ได้พยายามให้คำจำกัดความ หรือความหมายของคำว่า การก่อการร้ายและการก่อ
การร้ายสากล ไว้ดังนี้

ก. การก่อการร้าย

1. พจนานุกรมอังกฤษ ฉบับออกซ์ฟอร์ด ได้ให้ความหมายของคำว่า “Terrorism”
หมายถึง การปกครองโดยใช้ความหวาดกลัวเป็นเครื่องมือ โดยพรรคที่อยู่ในอำนาจของฝรั่งเศส

สมัยการปฏิวัติ ค.ศ. 1789 - 1794 ซึ่งเป็นระบบของความหวาดกลัว ทั้งนี้เพราะรัฐบาลในสมัยนั้นได้นำเอาวิธีการอันป่าเถื่อนมาใช้เพื่อข่มขู่ให้ฝ่ายตรงข้ามหวาดกลัว ดังนั้น ความหมายดั้งเดิมของการก่อการร้ายจึง หมายถึง ผู้ครองอำนาจรัฐ หรือผู้ที่กำลังยึดอำนาจรัฐ ใช้กำลังก่อความหวาดกลัวเพื่อวัตถุประสงค์ในทางการเมือง

2. สำนักงานประมวลข่าวกลางสหรัฐฯ (Central Intelligence Agency : CIA อ้างถึงใน อนุชาติ บุญนาค, 2545) ระบุว่าหมายถึง ปฏิบัติการรุนแรงที่มีมูลเหตุจูงใจทางการเมือง (Politically Motivated Violence) และมีการเตรียมการล่วงหน้าหรือคิดไว้ก่อนล่วงหน้า (Premeditated) ที่กระทำต่อเป้าหมาย ซึ่งไม่สามารถสู้รบได้ (Noncombatant Targets) และกระทำโดยขบวนการหรือกลุ่มที่มีได้เป็นของชาติ (Subnational Groups) หรือ กระทำโดยสายลับของรัฐ (Clandestine State Agents)

3. องค์การข่าวกรองลับของอังกฤษ (Secret Intelligence Service, อ้างถึงใน อนุชาติ บุญนาค, 2545) ระบุว่า หมายถึง การใช้วิธีการรุนแรงที่มีการวางแผนการและเตรียมการเพื่อการข่มขู่ทำให้เสียขวัญหรือตื่นตระหนก โดยหวังผลทางการเมือง อันได้แก่ การโค่นล้มรัฐบาล การเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือการแบ่งแยกดินแดนออกไปตั้งรัฐอิสระ

4. พระราชบัญญัติป้องกันการก่อการร้ายของสหราชอาณาจักร (The United Kingdom's Prevention Of Terrorism Act อ้างถึงใน อนุชาติ บุญนาค, 2545) ระบุว่า หมายถึง การใช้ความรุนแรงเพื่อจุดมุ่งหมายทางการเมือง และรวมถึงการใช้ความรุนแรงใด ๆ ก็ตามเพื่อจุดมุ่งหมายในการทำให้สาธารณชน หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของชุมชนเกิดความหวาดกลัว

5. พระราชบัญญัติรักษาความสงบภายในประเทศ พ.ศ. 2519 ได้กำหนดคำจำกัดความของคำว่า การก่อการร้ายว่า ได้แก่ การปฏิบัติการคุกคามหรือใช้ความรุนแรงของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มุ่งหวังผลตามเงื่อนไขข้อเรียกร้องทางการเมือง

ข. การก่อการร้ายสากล หรือการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

1. องค์การสหประชาชาติ คณะกรรมการร่างกฎหมายขององค์การสหประชาชาติได้ให้คำจำกัดความของคำว่า การก่อการร้ายสากล ให้มีความหมายว่า

1) การกระทำที่มุ่งกระทำต่อบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้ความคุ้มครองของกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น ผู้นำของรัฐหรือสมาชิกในทางการทูต

2) การกระทำที่มีจุดมุ่งหมายเป็นสัดอากาศต่อเครื่องบิน โดยสารพลเรือน

3) ส่งผู้ก่อการร้ายไปปฏิบัติการนอกประเทศและใช้วิธีการที่รุนแรง

4) และใช้ชีวิตมนุษย์ผู้บริสุทธิ์เป็นเครื่องมือของการก่อการร้าย การให้คำนิยามการก่อการร้ายระหว่างประเทศของคณะกรรมการร่างกฎหมายขององค์การสหประชาชาติเป็นไป

ในลักษณะกว้าง ๆ แต่การที่จะให้การนิยาม การก่อการร้ายระหว่างประเทศเป็นไปในทำนองเดียวกัน ในที่ประชุมสมัชชาใหญ่ องค์การสหประชาชาตินั้นต้องประสบกับความล้มเหลว ทั้งนี้เนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างคำว่า การก่อการร้าย กับการต่อสู้เพื่อปลดแอกประเทศชาติ

2. องค์การตำรวจสากล ได้กำหนดคำนิยามของคำว่า การก่อการร้ายสากล ให้หมายถึงการกระทำในลักษณะ ดังต่อไปนี้คือ

- 1) การกระทำที่มีจุดมุ่งหมายในการแสดงออกให้เกิดผลมากกว่าหนึ่งประเทศขึ้นไป
- 2) การกระทำความผิดที่เริ่มขึ้นในประเทศหนึ่ง และไปสิ้นสุดลงในอีกประเทศหนึ่ง
- 3) การกระทำของกลุ่มได้รับการสนับสนุนที่มีแหล่งกำเนิดมาจากต่างประเทศ
- 4) ได้มีการวางแผน หรือ เตรียมการในประเทศหนึ่งและไปปฏิบัติการในอีกประเทศหนึ่ง
- 5) ผู้เสียหายเป็นสาเหตุให้ประเทศต่าง ๆ ได้รับผลร้าย หรือเกิดขึ้นกับองค์การระหว่างประเทศ
- 6) ความเสียหายเป็นสาเหตุให้ประเทศต่าง ๆ ได้รับผลร้าย หรือเกิดขึ้นกับองค์การระหว่างประเทศ

3. นักนิติศาสตร์ โดยเฉพาะนักกฎหมายระหว่างประเทศ ได้ให้คำนิยาม เกี่ยวกับการก่อการร้ายและการก่อการร้ายสากล ไว้ดังนี้ การก่อการร้าย เป็นการกระทำที่ใช้กำลังบังคับหรือการใช้กำลังบังคับขู่เข็ญ ซึ่งมุ่งกระทำโดยตรงต่อฝ่ายที่สาม ซึ่งเป็นฝ่ายที่บริสุทธิ์หรือไม่มีส่วนรู้เห็นด้วย เพื่อให้ได้รับผลตามอุดมคติที่ตั้งเป้าหมายไว้ไม่ว่าจะเป็นในด้านการเงินหรือการปฏิบัติการทางจิตวิทยาและเมื่อการก่อการร้ายนั้นมีปัจจัยทางด้านต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยไม่ว่าจะเป็นทางด้านการเงินกำลังคนหรือการให้ความช่วยเหลือในด้านใด การก่อการร้ายนั้นก็จะเป็นการก่อการร้ายระหว่างประเทศหรือการก่อการร้ายสากล

4. รัฐบาลไทย ได้ให้คำนิยามของคำ การก่อการร้ายสากลไว้ว่า การปฏิบัติการคุกคามหรือใช้ความรุนแรงของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มุ่งหวังผลตามเจตนาข้อเรียกร้องทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งส่วนใหญ่จะปฏิบัติการล่วงล้ำเขตแดนหรือเกี่ยวกับชาติอื่น การกระทำนั้นอาจเป็นไปโดยเอกเทศ ปราศจากการสนับสนุนจากรัฐใด ๆ หรือมีรัฐใดรัฐหนึ่งสนับสนุนเมื่อเกิดขึ้นย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อผลประโยชน์ของชาติ พันธกรณีระหว่างประเทศ นโยบายของชาติทางด้านการเมือง การป้องกันประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา ชื่อเสียงและเกียรติภูมิของชาติ

ดังนั้นจากคำจำกัดความซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า ความหมายของการก่อการร้ายสากล จะมีความหมายดั้งเดิมมาจากการปกครองในประเทศฝรั่งเศส

ที่ใช้ความหวาดกลัวเป็นเครื่องมือในสมัยการปฏิวัติ ค.ศ. 1789 - 1794 หรือ พ.ศ. 2332 - 2337 แต่ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นการต่อสู้ของกลุ่มหัวรุนแรงทางการเมืองต่ออำนาจรัฐหรือแม้แต่การกระทำต่อกันระหว่างฝ่ายซ้ายกับฝ่ายขวา โดยใช้วิธีการที่ทำให้เกิดความหวาดกลัวและเมื่อการก่อการร้ายได้ขยายวงขอบเขตเป็นการก่อการร้ายข้ามประเทศและมีการร่วมมือกันระหว่างประเทศจึงได้เกิดความหมายของการก่อการร้ายระหว่างประเทศ หรือการก่อการร้ายสากลขึ้น ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ยังไม่สามารถให้คำจำกัดความที่แน่ชัดเป็นอย่างเดียวกันได้ระหว่างการก่อการร้ายกับการต่อสู้เพื่อปลดแอกประเทศชาติ

ความเสียหายของการก่อการร้าย ความเสียหาย จากการก่อการร้ายสากลเท่าที่ประมวลได้มีความเสียหาย 6 ประการสำคัญ ที่เห็นได้ชัด คือ

1. การสูญเสียทรัพย์สินและกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของชาติ แม้การก่อการร้ายสากลจะไม่เสียหายรุนแรงเหมือนเกิดสงคราม แต่ก็เหมือนกับเป็นการรบย่อย ๆ และมีผลต่อการชะงักงันทางเศรษฐกิจ

2. ทำให้สูญเสียบุคคลสำคัญหรือผู้เชี่ยวชาญที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ บุคคลสำคัญที่ว่ามี ได้แก่ ผู้บริหารประเทศ ประมุขของประเทศ ผู้นำทางการเมือง ซึ่งทำให้ตกเป็นเป้าหมายของผู้ก่อการร้ายสากล ในปัจจุบันได้มีการกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยบุคคลขึ้นเพื่อที่จะช่วยลดปัญหาของการที่จะเป็นเป้าหมายการก่อการร้ายสากลลง

3. ทำให้ส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ของรัฐบาลและของประเทศ ในกรณีนี้ตัวอย่าง เช่น สนามบินกรุงเอเธนส์ประเทศกรีซ ผู้ก่อการร้ายสากลจะไปใช้สนามบินนี้ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางสู่ประเทศเป้าหมายเพราะมาตรการรักษาความปลอดภัยสนามบินไม่เข้มงวด ทำให้ภาพพจน์ของรัฐบาลกรีซตกต่ำไปด้วย

4. ความสิ้นเปลืองงบประมาณของประเทศในการเตรียมการต่อต้านการก่อการร้าย ในเยอรมนีตะวันตกใช้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายเป็นอย่างดี เข้าติดตามผู้ต้องสงสัยที่เป็นผู้ก่อการร้ายสากล โดยกลุ่มก่อการร้ายสากลที่สำคัญในเยอรมนีตะวันตกคือ กลุ่ม Red Army Faction Raf พวกแกนนำของ Raf ซึ่งมีประมาณ 30 คน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐคงกล่าวจะทำหน้าที่ศึกษารายละเอียดถึงผู้ให้การสนับสนุนผู้ก่อการร้ายสากล โดยเริ่มจากประวัติในอดีตถึงปัจจุบันและติดตามความเคลื่อนไหวในแต่ละวันว่ามีพฤติกรรมอย่างไรบ้างที่สื่อให้เห็นถึงการสนับสนุนการก่อการร้ายสากลซึ่งทางรัฐบาลเยอรมนีตะวันตกให้ใช้งบประมาณเพื่อการนี้เป็นจำนวนมาก

5. ก่อให้เกิดความวิตก ทำลายขวัญประชาชนเสมือนหนึ่งสงครามจิตวิทยา เช่น กรณีสายการบินของสหรัฐอเมริกาถูกจี้บ่อยครั้ง ในการทำลายสถานทูตสหรัฐฯ ในภูมิภาคต่าง ๆ เป็นต้น

6. อาจจะทำให้เกิดความบาดหมางในทางการเมืองระหว่างประเทศได้ เช่น กรณีอียิปต์กับสหรัฐฯ ในกรณีที่รัฐบาลอียิปต์จับผู้ก่อการร้ายกลุ่ม Pif ซึ่งยึดเรือสำราญของอิตาลีและต่อมาอียิปต์ได้เกลี้ยกล่อมจนผู้ก่อการร้ายยกเลิกปฏิบัติการและอียิปต์นำตัวส่งไปยังสถานที่ที่ผู้ก่อการร้ายต้องการทำให้เกิดบาดหมางระหว่างสหรัฐฯ และอียิปต์ทันทีเพราะรัฐบาลสหรัฐฯ ถือว่าผู้ก่อการร้ายเป็นบุคคลที่รัฐบาลสหรัฐฯ มีหมายจับต้องการตัว แต่อียิปต์ได้ปฏิเสธที่จะส่งตัวให้ ทำให้ความสัมพันธ์ของสองประเทศในช่วงนั้นตกต่ำลง เมื่อเปรียบเทียบการก่อการร้ายกับฆาตกรและสงครามกองโจร เราจะเห็นได้ชัดเจนว่า การก่อการร้ายจะกระทำขึ้นเพื่อสร้างความหวาดกลัวลักษณะที่รุนแรงโดยมาตรการหรือขบวนการที่ทำการก่อการร้ายก็เพื่อเรียกร้องความสนใจต่อชาวโลก ผู้ก่อการร้ายที่มุ่งกระทำเพื่อหวังให้เป็นข่าว ข่าวใหญ่มากเท่าใดก็ยิ่งดี ซึ่งต่างกับฆาตกรที่มีความต้องการที่จะสังหารเหยื่อ โดยหวังผลที่จะทำให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย โดยไม่ต้องการที่จะให้เป็นข่าว ยิ่งเงียบเท่าใดก็ยิ่งดีตนเองจะได้รอดพ้นจากการจับกุม ส่วนสงครามกองโจรเป็นการก่อการร้ายเพื่อล้มล้างรัฐบาลลักษณะอันอาจใกล้เคียงกับการก่อการร้ายสากล แต่เป็นเรื่องภายในประเทศ

วัตถุประสงค์เฉพาะของการก่อการร้ายสากล

การก่อการร้ายสากลในแต่ละครั้งนั้น กระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะต่าง ๆ กันแล้วแต่กรณี ซึ่งพอจะประมวลวัตถุประสงค์เฉพาะในการการก่อการร้ายสากลดังกล่าวได้ ดังนี้

1. เพื่อให้เป็นข่าวในลักษณะของการ โฆษณาชวนเชื่อ และการข่มขู่ การก่อการร้ายสากลแต่ละครั้งมักจะกระทำโดยวิธีรุนแรง เพื่อเรียกร้องความสนใจจากชาวโลกบางครั้งอาจฆ่าคน 1 คน เพื่อจะให้เป็นข่าว ถ้าฆ่าไปแล้ว 1 คนยังไม่เป็นข่าวใหญ่ ผู้ก่อการร้ายก็อาจจะฆ่าคน 10 คน - 100 คน เพื่อหวังจะให้เป็นข่าวใหญ่ เพื่อสร้างความหวาดกลัว ซึ่งมีลักษณะทำนองเชือดไก่ให้ลิงดู เมื่อคนเกิดความหวาดกลัวแล้วก็จำเป็นต้องยอมรับในอิทธิพลของขบวนการ ฯ เป็นการกระทำเพื่อหวังผลทางจิตวิทยา

2. เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเรียกร้อง การก่อการร้ายสากลส่วนใหญ่จะมีการเรียกร้องตามมาด้วยเสมอ เช่น ให้รัฐบาลปล่อยตัวนักโทษของขบวนการฯ ซึ่งถูกจำคุกอยู่หรือให้รัฐบาลยุติการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้อเรียกร้องเหล่านี้หากรัฐบาลปฏิบัติตามก็เท่ากับว่ารัฐบาลนั้นยอมเสียเกียรติภูมิของประเทศ

3. เพื่อตอบโต้แก่แก่นรัฐบาล การก่อการร้ายในระยะหลังนี้จะเห็นว่าเกิดขึ้นบ่อยครั้งส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อโต้ตอบแก่นั้นประการใดประการหนึ่งโดยเฉพาะในประเทศนั้น

ท้องถิ่นหรือขบวนการได้พิจารณาแล้วว่ากำลังเป็นพันธมิตรกับศัตรูของขบวนการหรือประพฤติในลักษณะต่อต้าน ในลักษณะหรือวัตถุประสงค์ของขบวนการนี้ เช่น กลุ่มก่อการร้ายมุสลิมชีอะห์หัวรุนแรงที่ปฏิบัติการต่อเป้าหมายฝรั่งเศส ทั้งนี้เนื่องจากฝรั่งเศสได้จำหน่ายอาวุธจรวดเอ็คโซเซตต์และเครื่องบินมิราจให้แก่คูเวต ซึ่งเป็นการโต้ตอบแก้แค้นหรือปฏิบัติการแก้แค้นรัฐบาลฝรั่งเศส

4. เพื่อหาเงินสนับสนุนแลกเปลี่ยนกับการสนับสนุนในการปฏิบัติการก่อการร้ายสากลซึ่งจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ จากบุคคล องค์กรหรือภาครัฐ หากขาดการสนับสนุนขบวนการก่อการร้ายสากลจะด้อยขีดความสามารถในการปฏิบัติการ ในกรณีนี้ผู้ก่อการร้ายสากลเข้าไปอยู่ในประเทศอื่นบางครั้งต้องขอรับการสนับสนุนจากบุคคลหรือองค์กรหรือรัฐบาลของประเทศนั้น แล้วจะตอบแทนผู้สนับสนุนด้วยการก่อการร้ายสากลให้เป็นไปตามเป้าหมายของวัตถุประสงค์ตามข้อเรียกร้องของผู้ให้การสนับสนุน

5. เพื่อทำลายความเชื่อมั่นในระบบรักษาความปลอดภัย และกฎหมายของประเทศจุดมุ่งหมายของการก่อการร้ายนั้นมุ่งที่จะทำลายรัฐบาลประเทศเป้าหมาย ต้องการให้ประชาชนในประเทศรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย ตระหนักตกใจเป็นการทำลายขวัญและความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล หรือทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายบ้านเมือง

อภิชาติ สุริบุญญา (มปป.) ได้กล่าวไว้ว่า มีคำถามเกิดขึ้นอย่างมากมายว่า การก่อการร้ายเป็นอาชญากรรมข้ามชาติหรือไม่ เหตุใดปัจจุบันจึงแยกเรียกอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย ไม่เรียกอาชญากรรมข้ามชาติเสียคำเดียวแล้วให้รวมหมายถึงการก่อการร้ายไปด้วยเลย เหมือนกับเมื่อนึกถึงอาชญากรรมข้ามชาติ ก็เป็นที่เข้าใจว่า ต้องหมายความรวมถึง การค้ายาเสพติดข้ามชาติ การค้ามนุษย์ข้ามชาติ การค้าอาวุธข้ามชาติ หรือ อื่น ๆ

ก่อนจะตอบคำถามดังกล่าวข้างต้น ควรพิจารณาประเด็นในตารางเปรียบเทียบระหว่างการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ (ตารางที่ 1) จากตารางดังกล่าวจะเห็นว่าแรงจูงใจของการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาตินั้นมีความแตกต่างกัน โดยการก่อการร้ายมักมีความประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม หรือต้องการเผยแพร่ลัทธิความเชื่อหรือต้องการเรียกร้องความสนใจจากรัฐบาลหรือประชาคมโลก ในขณะที่อาชญากรรมข้ามชาติมีความประสงค์ต้องการเพียงจำนวนเงินที่มากขึ้นอย่างไม่มีขีดจำกัด

ในส่วน of เป้าหมายก็มีความแตกต่างกัน โดยการก่อการร้ายนั้นเน้นเป้าหมายที่เป็นมหภาค เช่น สาธารณะหรือประชาชนจำนวนมาก ส่วนอาชญากรรมข้ามชาติเน้นไปที่เป้าหมายที่มีเงิน ไม่ว่าจะเป็นบุคคล องค์กรหน่วยงาน รวมไปถึงสาธารณะด้วย สำหรับวิธีการแม้จะมีความคล้ายกันแต่ก็มีความแตกต่างกันอยู่ด้วย เช่น เริ่มต้นด้วยการทำให้เกิดความหวาดกลัว

เหมือนกัน แต่เป้าหมายที่ต้องการแตกต่างกัน กลุ่มก่อการร้ายต้องการให้สาธารณชนหรือเป้าหมายเห็นความสำคัญ ส่วนอาชญากรรมข้ามชาติต้องการเพียงเงินและทรัพย์สิน

ด้านปัจจัยชี้วัดความสำเร็จมีความชัดเจนอยู่ในตัวตามที่ปรากฏในตารางเปรียบเทียบอยู่แล้ว ส่วนการบริหารหน่วยงานและองค์กร เช่น ด้านบุคลากร ความปลอดภัย เครือข่ายและอื่น ๆ ก่อนข้างไม่แตกต่างกันมากนัก

กล่าวโดยสรุปก็คือ การก่อการร้ายก็คือความผิดทางอาญาชนิดหนึ่งเพราะการดำเนินการเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย มีเจตนามุ่งเน้นทำให้ประชาชนจำนวนมากเสียชีวิต บาดเจ็บและได้รับความเสียหาย แม้ว่าวัตถุประสงค์ในสร้างความเดือดร้อนและเป้าหมายที่ต้องการจะแตกต่างกันอยู่บ้างก็ตาม ก็ยังถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอยู่นั่นเอง แต่ที่ประเด็นที่แตกต่างและน่าสนใจที่สุดคือ การตอบสนองของฝ่ายรัฐที่มีต่อกลุ่มการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาตินั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

การแก้ไขปัญหการก่อการร้ายไม่สามารถดำเนินการ โดยการให้การบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพและเฉียบขาดเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ต้องแก้ไขด้านความเชื่อ เศรษฐกิจและสังคมวัฒนธรรม รวมไปถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ด้วย ย้อนกลับมาพิจารณาประเทศไทย ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายเฉพาะด้านเกี่ยวกับการก่อการร้ายเป็นการเฉพาะ คงมีเพียงมาตรา 135 ที่ระบุอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งกำหนดองค์ประกอบสำหรับความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายไว้ โดยองค์ประกอบดังกล่าวก็อาจใช้เป็นการหมายของการก่อการร้ายของประเทศไทยได้ ส่วนความหมายในเชิงวิชาการนั้น ยังไม่มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เราไม่ต้องการให้ต่างชาติมองประเทศไทยว่า เรามีปัญหาด้านการก่อการร้ายเกิดขึ้นในประเทศ เมื่อไม่มีปัญหาที่ไม่จำเป็นต้องกำหนดคำนิยาม ด้วยเหตุผลนี้ส่วนหนึ่ง สถานการณ์ทางภาคใต้ของไทยถูกมองเป็นเพียงการก่อความไม่สงบเรียบร้อยภายในประเทศเท่านั้นไม่ใช่การก่อการร้าย

ในลำดับต่อไปจะได้กล่าวว่า เมื่อมีเหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้นในประเทศไม่ว่าจะเรียกเหตุการณ์นั้นว่าเป็นการก่อการร้ายหรือการก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรืออะไรก็ตาม เหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้นเหล่านั้นสามารถถูกเรียกว่าเป็นภัยคุกคาม (Threat) ของชาติหรือไม่ การประเมินว่าเหตุการณ์ใดเป็นภัยคุกคามจะมีวิธีการประเมินอย่างไร มีปัจจัยอะไรเป็นตัวชี้วัด

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบระหว่างการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ

ประเด็น	การก่อการร้าย	อาชญากรรมข้ามชาติ
แรงจูงใจ	หวังเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการเผยแพร่ลัทธิ ความเชื่อ	จำนวนเงินมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
เป้าหมาย	สาธารณะและประชาชนจำนวนมาก	บุคคล, องค์กรและสาธารณะ
ประเด็น	การก่อการร้าย	อาชญากรรมข้ามชาติ
วิธีการ	ทำให้เกิดความหวาดกลัว และเผยแพร่ลัทธิความเชื่อ	ทำให้เกิดความหวาดกลัว และยินยอมให้ทรัพย์สิน หรือแลกเปลี่ยนผลประโยชน์
ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จ	สามารถเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สามารถเผยแพร่ลัทธิความเชื่อ	จำนวนเงินและผลประโยชน์
บุคลากร	ใช้คนที่มีความสามารถ มีการฝึกฝน และมีความเชื่อหรืออยู่ในลัทธิเดียวกัน	ใช้คนที่มีความสามารถ ไม่จำเป็นต้องมีความเชื่อเดียวกันหรือเชื้อชาติเดียวกัน เพียงแต่มีความโลภอยากได้เงินเหมือนกัน
ความมั่นคงขององค์กร	มีระบบการคัดเลือก เป็นความลับ การบริหารการดำเนินการเป็น ไปอย่างลับ	(ไม่แตกต่างกัน)
เครือข่าย	มีเครือข่ายกระจายทั่วโลก	(เหมือนกัน)
การสนับสนุนด้านการเงิน	ได้จากการบริจาค และดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย	ดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย
เครื่องมือและอุปกรณ์	ใช้อาวุธทุกประเภทเท่าที่สามารถเข้าถึง	(เหมือนกัน)

*(อภิชาติ สุริบุญญา, ม.ป.ป.)

แนวความคิดการป้องกันอาชญากรรม

ปรัชญาที่มุ่งต่อการป้องกันอาชญากรรม

ทั้ง 3 ปรัชญา ที่กล่าวมาแล้วเน้นที่ตัวผู้กระทำความผิดหลังจากได้กระทำความผิดแล้ว สำหรับปรัชญาที่ 4 คือ ปรัชญาที่มุ่งต่อการป้องกันอาชญากรรมเป็นปรัชญาที่มุ่งเน้นการป้องกันก่อนที่อาชญากรรมจะเกิดขึ้นเพื่อมิให้อาชญากรรมเกิดขึ้นหรือให้เกิดขึ้นน้อยลง

แนวคิดในการป้องกันอาชญากรรม

การป้องกันอาชญากรรมโดยทั่วไปมักจะแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการป้องกันก่อนอาชญากรรมเกิดขึ้น และ 2) ขั้นตอนการป้องกันหลังจากอาชญากรรมเกิดขึ้นแล้ว มิให้เกิดต่อไป ในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 2 ขั้นตอนนี้ มักจะพิจารณาสาเหตุของการเกิดขึ้นของอาชญากรรมเป็นหลักและเมื่อทราบว่าจะอะไรเป็นสาเหตุของอาชญากรรมแล้วก็จะได้ป้องกันมิให้อาชญากรรมเกิดขึ้นหรือให้เกิดขึ้นน้อยลง

สุพจน์ สุโรจน์ และคณะ (2535, หน้า 76 - 99) กล่าวว่า สาเหตุของอาชญากรรมมีมากมายหลายสาเหตุ ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎี สาเหตุอาชญากรรมต่าง ๆ แต่สาเหตุเหล่านั้นก็อาจพอนามาสรุบได้เป็น 3 ประการ คือ 1) สภาวะหรือเงื่อนไขทางสังคม (Social Conditions) ซึ่งได้แก่ สภาวะทางสังคมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น ระบบการศึกษาไม่เหมาะสมการจัดที่อยู่อาศัยไม่พอเพียงและการระบาดของอบายมุขต่าง ๆ สภาวะทางเศรษฐกิจ เช่น การว่างงาน ความยากจน การกระจายได้ไม่ทั่วถึงและไม่เป็นธรรม และการผูกขาดทางเศรษฐกิจ เป็นต้น สภาวะทางสาธารณสุข เช่น การปลอมปนอาหารและเครื่องดื่ม การใช้จ่ายในทางที่ผิดและการติดสารเสพติด เป็นต้น สภาวะทางการเมือง เช่น ความขัดแย้งและการต่อสู้ทางการเมืองและการแย่งชิงผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรค โดยวิถีทางการเมือง เป็นต้น และสภาวะทางครอบครัว เช่น สภาพบ้านแตก บิดามารดาไม่เอาใจใส่ดูแลบุตรธิดาเท่าที่ควร บิดามารดามีลูกมากเกินไปและความขัดแย้งภายในครอบครัว เป็นต้น 2) สภาวะหรือเงื่อนไขทางจิตใจ (Mental Or Psychological Conditions) คือ จิตใจไม่ปกติหรือวิปริต อาจโดยกรรมพันธุ์หรืออาจเกิดจากแรงกดดันต่าง ๆ โดยสภาวะทางสังคม ดังกล่าวแล้ว และ 3) สภาวะสิ่งแวดล้อม (Environmental Conditions) คือ สภาวะสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมหรือเป็นแหล่งของอาชญากรรม เช่น การสร้างที่ประกอบธุรกิจที่มีชอกมูม การสร้างที่อยู่อาศัยแออัดขัดเขี่ยขาด การไม่จัดให้มีแสงสว่างพอเพียงในถนนหนทางและที่สาธารณะ เป็นต้น (Yoshio Suzuki, 1980, pp. 2 - 3) สภาวะทั้ง 3 อย่างนี้ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันอาจก่อให้เกิดมีการประกอบอาชญากรรมขึ้นได้

ตามแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญองค์การสหประชาชาติ การป้องกันอาชญากรรมตามสาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกระทำได้ใน 3 ระดับ คือ 1) ระดับท้องถิ่น เช่น จังหวัด อำเภอ ตำบล หรือ

เทศบาล 2) ระดับชาติและ 3) ระดับนานาชาติ ใน 2 ระดับแรก คือ ระดับท้องถิ่นและระดับชาตินั้น ผู้เชี่ยวชาญได้เน้นการวางแผนป้องกันอาชญากรรมโดยการประสานประสานระหว่างภาคต่าง ๆ ของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน ตลอดจนประชาชนด้วย เช่น ระหว่างระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจ และอื่น ๆ จะต้องมีการคำนึงถึงความสัมพันธ์ของการวางแผนแต่ละอย่าง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อ การวางแผนอย่างอื่นและเน้นการวางแผนร่วมกันระหว่างหน่วยงานยุติธรรมต่าง ๆ ด้วย โดยมุ่ง ชี้ให้เห็นความจำเป็นถึงการวางแผนการป้องกันอาชญากรรมในการวางแผนพัฒนาประเทศ (Ibid., p. 11 อ้างถึงใน สุพจน์ สุโรจน์และคณะ, 2535) เช่น 1) การย้ายถิ่นของประชาชนจากเขต ชนบทสู่เขตเมือง ในประเทศที่กำลังพัฒนามักจะทำให้ความมั่งหวังของผู้อพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ สำเร็จได้ยากและทำให้ผู้อพยพหันไปหาการกระทำความผิดเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนไม่สามารถจะได้ โดยถูกต้องตามกฎหมายในการวางแผนป้องกันอาชญากรรมที่มีสาเหตุจากการอพยพนี้จากรายงาน ขององค์การสหประชาชาติแสดงให้เห็นว่า อาจทำให้สำเร็จได้ในระดับท้องถิ่น ยกตัวอย่าง ในประเทศสังคมนิยมในยุโรปตะวันออกที่มีอาชญากรรมสูง เนื่องมาจากประชาชนในเมืองไม่รู้จัก กัน ดังนั้นจึงได้มีการดำเนินการให้ประชาชนได้มีโอกาสสูงรู้จักมักคุ้นกัน ซึ่งมีผลทำให้เกิด การติดต่อกันและกัน จนกระทั่งเกิดการควบคุมอาชญากรรมโดยอัตโนมัติ (Johnson, Crime, Correction and Society, p. 497 อ้างถึงใน สุพจน์ สุโรจน์และคณะ, 2535)วิธีการป้องกันอาชญากรรม ทำนองนี้ถูกนำไปใช้หลายประเทศ นอกจากนี้ในสหรัฐอเมริกา การป้องกันโดยวิธีการออกแบบ สภาวะสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความร่วมมือของประชาชน กล่าวกันว่าประสบความสำเร็จอย่างสูง และ 2) ในการวางแผนการศึกษาจะต้องมีการประสานกับการวางแผนทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย เพราะมีฉะนั้น ผู้ที่สำเร็จการศึกษาออกมาแล้วไม่มีงานทำและจะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมจาก ผู้ที่ไม่มีงานทำเหล่านี้ การจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงทางเศรษฐกิจและสังคม เท่านั้นที่จะมีผลต่อการพัฒนาประเทศในทางบวกและมีผลต่อการหยุดยั้งอาชญากรรมในคนหนุ่ม สาวได้ด้วย

นักอาชญาวิทยาที่มีชื่ออีกท่านหนึ่ง ได้เสนอแนวทางการป้องกันอาชญากรรมไว้ 2 ทาง ด้วยกัน คือ 1) การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งต่อบุคคล และ 2) การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งต่อ สิ่งแวดล้อม ในวิธีการแรก การป้องกันที่มุ่งต่อบุคคลนั้น ก็ยังแบ่งออกได้อีกเป็น 2 วิธี คือ ก) การบังคับใช้กฎหมายอาญาเพื่อทำให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย โดยขยับยั้งผู้ที่ประกอบ อาชญากรรม และจับกุมอาชญากรไปลงโทษ และ ข) การแก้ไขสภาวะทางสังคมขั้นพื้นฐานและ การปรับตัวที่ไม่เหมาะสมในตัวบุคคล ซึ่งถือกันว่าเป็นที่เพราะอาชญากรรม ส่วนการป้องกันที่มุ่ง ต่อสิ่งแวดล้อมนั้น รวมเอาความสัมพันธ์ทุกอย่างที่มีอยู่ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมภายนอก

ตลอดจนอิทธิพลต่าง ๆ วิธีการป้องกันแบบนี้ เน้นการเปลี่ยนแปลงของชุมชนที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมหรือที่ไม่บรรลุเป้าหมายทางสังคมที่กำหนดไว้

เท่าที่กล่าวมาจะเห็นแนวความคิดในแบบของการป้องกันอาชญากรรมมากมายหลายแบบ และหลายระดับ ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กัน อย่างไรก็ตาม การวางแผนป้องกันอาชญากรรมโดยจัดทำเป็นโครงการป้องกันอาชญากรรมโดยตรงออกจะเป็นเรื่องยากและได้รับความสนับสนุนทางการเงินน้อย เพราะสิ่งที่ต้องป้องกันยังไม่เกิดขึ้นและผลของการป้องกันตามโครงการก็ยากที่จะคาดหมายได้ บางครั้งก็มีการขัดแย้งในระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งทำให้การปฏิบัติตามโครงการป้องกันอาชญากรรมได้ผลไม่ดีเท่าที่ควรจากแนวคิดในการป้องกันอาชญากรรมดังกล่าว ขอชี้แจงแนวทางคือ 1) การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งต่อบุคคลและ 2) การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งต่อสิ่งแวดล้อมว่าแต่ละอย่างมีที่มาจากทฤษฎีของนักอาชญาวิทยาสำนักใด

1. การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งต่อบุคคล การป้องกันอาชญากรรมโดยมุ่งต่อบุคคลนี้ นิยมกันมากในวงการป้องกันอาชญากรรมได้แยกประเภทของบุคคลในสังคมออกเป็น 4 กลุ่มด้วยกัน คือ 1) บุคคลส่วนใหญ่ได้แก่บุคคลธรรมดาที่มีการปรับตัวทางอารมณ์และทางสังคมตามธรรมดา ซึ่งไม่จำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่หรือจะประกอบอาชญากรรม 2) บุคคลกลุ่มที่จำเป็นต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เพราะมีการปรับตัวไม่ถูกต้องอยู่บ้าง แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นจะลงมือประกอบอาชญากรรม 3) บุคคลกลุ่มที่เป็นที่รู้จักโดยหน่วยงานต่าง ๆ ว่าเป็นเด็กกระทำผิดกฎหมายหรือเป็นอาชญากรแต่ก็ยังไม่ได้อาศัยการประกอบอาชญากรรมเป็นอาชีพ บุคคลกลุ่มนี้จะพบอยู่ในความควบคุมของระบบงานยุติธรรมต่าง ๆ และ 4) บุคคลกลุ่มที่ยึดอาชญากรรมเป็นการประกอบอาชีพ (Johnson, Crime, Correction and Society, p. 497 อ้างถึงใน สุพจน์ สุโรจน์และคณะ, 2535)

การป้องกันอาชญากรรมที่มุ่งที่จะหยุดความเคลื่อนไหวของบุคคลใน 4 กลุ่มนี้ มิให้สามารถกระทำความผิดได้ บางหน่วยงานก็มุ่งป้องกันบุคคลกลุ่มแรก โดยพยายามป้องกันพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมมิให้เกิดขึ้นโดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การกีฬา การรื้อถอนแหล่งเสื่อมโทรม การพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาการศึกษาและการให้การศึกษอบรมทางศาสนา เป็นต้น

ในการป้องกันต่อบุคคลกลุ่มที่ 2 มิให้ประกอบอาชญากรรม วิธีการเข้าถึงบุคคลนั้นก่อนประกอบอาชญากรรมเป็นวิธีการที่ทำกันอยู่ เช่น สถานแนะนำเด็ก หน่วยงานแก้ไขบำบัดต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ทำงานกับเด็ก เป็นต้น ซึ่งสนใจเด็กที่มีปัญหาทางบุคลิกภาพ

สำหรับบุคคลกลุ่มที่ 3 การป้องกันอาชญากรรมจะเน้นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งหมายความว่าบุคคลกลุ่มที่ได้กระทำความผิดซ้ำ ซึ่งหมายความว่าบุคคลกลุ่มที่ได้กระทำความผิด

มาก่อนจนถูกนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีไปจนจบกระบวนการ คือ ศาลพบว่าได้กระทำความผิดจริงตามฟ้องและมีคำพิพากษาให้ดำเนินการกับจำเลยโดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อมิให้ยึดอาชีพรอบอาชญากรรมต่อไป ในกรณีนี้ระบบงานยุติธรรมต่าง ๆ ถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการป้องกันอาชญากรรม

ดังที่กล่าวมาวิธีการป้องกันอาชญากรรมโดยมุ่งต่อบุคคล ส่วนใหญ่จึงมีที่มาจาก 2 ทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีการลงโทษเพื่อยับยั้งมาจากนักอาชญาสำนักคลาสสิก และ 2) ทฤษฎีแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดมาจากนักอาชญาวิทยาสำนัก Positive อย่างไรก็ตาม ทั้ง 2 ทฤษฎี ดังที่ใช้อยู่ในระบบงานยุติธรรมทางอาญาในปัจจุบัน ไม่อาจยับยั้งกลุ่มบุคคลกลุ่มที่ 3 และกลุ่มอื่น ๆ มิให้ประกอบอาชญากรรมหรือแก้ไขฟื้นฟูผู้ที่ถูกลงโทษให้กลับตนเป็นพลเมืองดีได้ทุกคนเพราะอัตราอาชญากรรมในสังคมยังคงเพิ่มขึ้นทั้งในด้านปริมาณและความรุนแรง

2. การป้องกันที่มุ่งต่อสภาวะแวดล้อม ดังนั้น นักอาชญาวิทยาบางท่านจึงหันมาเอาใจใส่กับสภาวะแวดล้อมในการป้องกันอาชญากรรม เช่น เจฟเฟรี (Jeffery C. Ray, 1977 อ้างถึงใน สุพจน์ สุโรจน์ และคณะ, 2535) และนิวแมน (Newman, 1972 อ้างถึงใน สุพจน์ สุโรจน์ และคณะ, 2535) ได้นำเสนอทฤษฎีที่มุ่งต่อการป้องกันโดยการแก้ไขปรับปรุงสิ่งแวดล้อมก่อนที่อาชญากรรมเกิดขึ้น เพื่อมิให้อาชญากรรมเกิดขึ้นได้ง่าย ถึงกระนั้นทฤษฎีของ เจฟเฟรี และนิวแมน ก็ยังมีความแตกต่างกัน ตรงที่ว่า นิวแมน เน้นที่การทำให้การประกอบอาชญากรรมทำได้ยากยิ่งขึ้นโดยการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม ส่วน เจฟเฟรี ก้าวไปไกลกว่านั้น โดยพิจารณาประเด็นพื้นฐานที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของคนและทฤษฎีการเรียนรู้

จากแนวคิดของนักอาชญาวิทยาทั้ง 2 ดังกล่าวมาการป้องกันอาชญากรรม อาจครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้ (Jeffery, 1977 อ้างถึงใน สุพจน์ สุโรจน์ และคณะ, 2535)

1) มาตรการออกแบบทางกายภาพ สำหรับถนน สวนสาธารณะ สถานีรถประจำทางหรือรถไฟอาหารที่อยู่อาศัยหรืออาคารร้านค้าและอื่น ๆ มาตรการดังกล่าวนี้เป็นเรื่องทางด้านสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่ในการวางผังเมือง

2) การสร้างรูปแบบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งอาจนำมาใช้กับผู้ที่จะเป็นเหยื่อหรือเป็นอาชญากรรม มาตรการนี้อาจเริ่มจากการใช้กลุ่มชนต่าง ๆ ในการป้องกันอาชญากรรมไปจนถึงการวิธีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการผ่าตัดหัวใจในการเปลี่ยนแปลงผู้ที่จะเป็นเหยื่อหรือเป็นอาชญากร เป้าหมายสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม ก็คือการประสมประสานการออกแบบทางกายภาพกับพฤติกรรมของคน ซึ่งก่อให้เกิดวิธีการพัฒนา คนกับสิ่งแวดล้อมในการแก้ไขปัญหานั้น สิ่งแวดล้อมถูกออกแบบไม่เพียงเฉพาะเพื่อป้องกันอาชญากรรมเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาพฤติกรรมที่ดีด้วย การพัฒนาดังกล่าวรวมถึงรูปแบบกายภาพ/ พฤติกรรม

สำหรับสิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ทางการศึกษา ทางหมู่บ้าน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน คำว่า การออกแบบสิ่งแวดล้อมหมายถึงรวมถึงสิ่งแวดล้อมทั้งหมด

3) ระบบเตือนภัยและควบคุมสอดส่องทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐได้ดำเนินการ โดยตำรวจ การใช้วิธีการสอดส่องต่าง ๆ ต้องผสมกลมกลืนกับการป้องกันอาชญากรรมอย่างอื่นด้วย

4) ลักษณะทางเศรษฐกิจของการป้องกันอาชญากรรม เช่น การใช้พลังตลาดเศรษฐกิจ เพื่อควบคุมอาชญากรรมโดยคนชั้นสูงหรืออาชญากรรมโดยองค์กรอาชญากรรม การส่งออก ยาเสพติด อาจมองได้ว่าเป็นปัญหาการแทรกแซงทางเศรษฐกิจ

5) กฎหมายอาญา อาจถูกนำมาใช้เป็นมาตรการป้องกันอาชญากรรมอย่างหนึ่ง โดยกระบวนแก้ไขไม่ให้เป็นอาชญากรรมอีกต่อไป

ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์ (2525, หน้า 30 - 40) ได้นำแนวคิดของ เจฟฟรีย์ และนิวแมน ตลอดจนคนอื่น ๆ มาพัฒนาและตั้งเป็นทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมตาม แนวความคิดของ ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์ การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มุ่งที่การลด โอกาสสำหรับการประกอบอาชญากรรมในสภาพแวดล้อม แต่ในขณะเดียวกันยังให้ความสำคัญต่อ ตัวบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะทำผิดกฎหมายหรือไม่ทำผิดกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการควบคุม อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินให้อยู่ในขอบเขตเหมาะสมหรือยอมรับกันได้ สาละสำคัญของทฤษฎี ควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมประกอบด้วยทฤษฎีย่อย 4 ทฤษฎี ดังนี้

1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกไม่ละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิด กฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมาย

2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมขัดขวางการละเมิด กฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมพยายามละเมิดกฎหมาย

3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกไม่ละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการ ละเมิดกฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมไม่ละเมิดกฎหมายแล้ว

4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนึกละเมิดกฎหมายกับสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการละเมิด กฎหมาย ก่อให้เกิดพฤติกรรมละเมิดกฎหมายแล้ว

จากทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อมจะเห็นได้ว่าถ้าทำให้คนมีสำนึก ไม่ละเมิดกฎหมายแล้วไม่ว่าสภาพแวดล้อมจะเอื้ออำนวยหรือไม่ก็ตาม คนผู้นั้นก็ย่อมจะไม่ทำผิด กฎหมายถึงกระนั้นสำหรับคนกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วคนกลุ่มที่ 1 ถ้าสิ่งแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย หรือเปิดช่องให้ประกอบอาชญากรรมก็คงจะไม่ประกอบอาชญากรรม การออกแบบผังเมืองหรือจัด ที่อยู่อาศัยไม่ให้เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรม ก็อาจมีส่วนทำให้ลดอาชญากรรมลงได้ แต่อย่างที่ กิลซินาน (Gilsinan, 1990, p. 191) ได้กล่าวไว้ว่าการออกแบบผังเมืองหรือจัดที่อยู่อาศัย

ที่ไม่เปิดโอกาสให้ประกอบอาชญากรรม ไม่อาจกระทำได้ทุกแห่งเพราะฉะนั้นสถานที่ที่มีการ ออกแบบผังเมืองดีและมีการป้องกันอาชญากรรมดี อาชญากรก็จะไม่ไปรบกวน แต่สถานที่อื่น ๆ ที่มีการออกแบบผังเมืองและการป้องกันอาชญากรรมไม่ดีก็จะมีอาชญากรไปรบกวน เนื่องจาก ในปัจจุบันการคมนาคมและการขนส่งมีความสะดวกรวดเร็วมาก

การป้องกันอาชญากรรม (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552)

อาชญากรรม = มวลเหตุจูงใจ + ช่องโอกาสในการกระทำผิด

การป้องกันอาชญากรรมจึงประกอบด้วย การตัดมูลเหตุจูงใจของผู้กระทำผิด ซึ่งเป็น การป้องกันอาชญากรรมไม่ให้เกิดผู้กระทำผิดขึ้นและในขณะเดียวกันก็ควรมีการป้องกันไม่ให้ ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิดของอาชญากร

สำหรับวิธีในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย 4 วิธี ได้แก่

1. การบังคับใช้กฎหมาย

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยการบังคับใช้กฎหมายเกิดขึ้นตามความเชื่อของ สำนักดั้งเดิม (Classical School) ที่มีความเชื่อว่า อาชญากรรมเกิดขึ้นเนื่องจากมนุษย์มีเจตจำนง อิสระ (Free Will) ตัดตัวมาตั้งแต่กำเนิด มนุษย์มักจะทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์กับตัวเองมากกว่าโทษ ที่ได้รับ หากเห็นว่าการกระทำใดมีโทษมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับมนุษย์ก็จะเลี่ยงไม่กระทำในสิ่ง ดังกล่าวและการที่เกิดอาชญากรรมขึ้นเนื่องจากมนุษย์พิจารณาแล้วว่าการประกอบอาชญากรรมเกิด ประโยชน์มากกว่าโทษที่จะได้รับต่อไป ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายหรือบทลงโทษ รวมทั้งบทลงโทษ ที่ได้รับไม่มีความรุนแรงจึงไม่มีความเกรงกลัว

ดังนั้น แนวทางการป้องกันอาชญากรรมวิธีนี้ จึงมุ่งเน้นการบังคับใช้กฎหมายให้มี ประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อเป็นการป้องปรามอาชญากรรมทำให้คนในสังคมมีความเกรงกลัวต่อ กฎหมายและบทลงโทษเป็นสำคัญ ทำให้ตัดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด

สำหรับการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยแนวทาง ดังนี้

- ความแน่นอน กฎหมายที่ใช้บังคับคนในสังคมจะต้องมีบทลงโทษที่มีความแน่นอน หากกระทำผิดในลักษณะคดีประเภทเดียวกันจะต้องได้รับการลงโทษอย่างแน่นอน
- ความเสมอภาค กฎหมายที่ใช้บังคับจะต้องใช้บังคับกับทุกคนในสังคมอย่าง เท่าเทียมกัน ไม่มีการเลือกปฏิบัติระหว่างคนรวยกับคนจน หรือคนที่มียานาจกับคนที่ด้อยโอกาส ทางสังคม

- ความรวดเร็ว กฎหมายที่ใช้บังคับจะต้องมีบทลงโทษคนกระทำผิดที่มีความรวดเร็ว เพื่อเป็นการป้องปรามและข่มขวัญยับยั้งคนในสังคมที่คิดจะกระทำความผิดให้เกิดความเกรงกลัว ไม่ต้องการประกอบอาชญากรรม

- บทลงโทษที่เหมาะสม กฎหมายที่ใช้บังคับในการลงโทษผู้กระทำความผิดจะต้องมีบทลงโทษที่เหมาะสมกับความผิดไม่น้อยเกินไปเพราะจะทำให้คนในสังคมที่คิดจะกระทำความผิดไม่เกิดความเกรงกลัวต่อโทษ ในขณะที่เดียวกันโทษที่ได้รับจะต้องไม่มีความรุนแรงมากเกินไป เพราะอาจทำให้ผู้กระทำความผิดบางรายอาจต้องการเสี่ยงในการกระทำความผิดเพราะอาจได้รับประโยชน์ที่คุ้มค่าจากการประกอบอาชญากรรม นอกจากนี้ บทลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีความรุนแรงมากเกินไป อาจเป็นช่องทางในการกลั่นแกล้งบุคคลผู้บริสุทธิ์ให้ต้องตกเป็นอาชญากรทั้งที่ไม่ได้ทำผิด

สำหรับการป้องกันอาชญากรรมด้วยวิธีการบังคับใช้กฎหมายจะเห็นได้ในกระบวนการยุติธรรมที่มีลักษณะเน้นการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม (Crime Control) หากประเทศใดที่นำแนวทางการป้องกันอาชญากรรมวิธีนี้มาใช้จะมีการกำหนดบทลงโทษทางกฎหมายต่อผู้กระทำความผิดที่มีความรุนแรง สำหรับกรณีของประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากนโยบายของรัฐบาลในการประกาศสงครามกับยาเสพติดในปี พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้นำวิธีการป้องกันการกระทำความผิดในคดียาเสพติดด้วยการกำหนดบทลงโทษที่มีความรุนแรง มีการจำคุกตลอดชีวิตและการประหารชีวิตผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ เพื่อให้คนในสังคมเกิดความเกรงกลัวไม่ต้องการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เป็นต้น

ข้อดี เห็นผลทันตาในการป้องกันอาชญากรรม

ข้อเสีย เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุอาจไม่ใช่เป็นการป้องกันอาชญากรรมให้หมดไปอย่างแท้จริง

2. การปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ

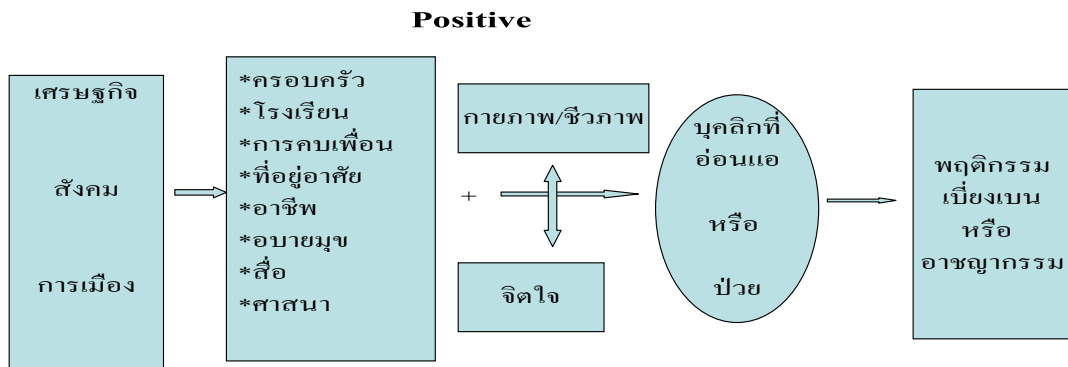
แนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจเกิดขึ้นตามความเชื่อของสำนักปฏิฐานนิยม (Positivism School) ที่มีความเชื่อว่า ผู้ที่ประกอบอาชญากรรม คือผู้ที่ถูกสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ บีบบังคับ (Determinism) และหล่อหลอมให้ต้องประกอบอาชญากรรม “อาชญากร เปรียบเสมือน ผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา” โดยการแก้ไขผู้มีบุคลิกภาพที่เสียให้กลับสู่สังคมเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ทนทานต่อสิ่งชั่วร้ายให้ประกอบอาชญากรรม

แนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้วยการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจจึงมีวิธีในการป้องกันอาชญากรรม 2 รูปแบบ คือ การป้องกันไม่ให้ผู้ที่อยู่ในสังคมต้องกลายเป็นอาชญากรรมด้วย

การปรับสภาพแวดล้อมทั้งในระดับมหภาคและระดับจุลภาคให้มีความเหมาะสม และการป้องกัน ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่เสียไปหรือเป็นอาชญากรไม่ให้มีการถลำลึกหรือการประกอบอาชญากรรมซ้ำ ด้วยการใช้นโยบายการปรับสภาพแวดล้อมในสถานที่ควบคุมแก้ไขให้มีความเหมาะสม

สำหรับแนวทางการป้องกันอาชญากรรมด้วยการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจสามารถทำได้ดังนี้

- ป้องกันอาชญากรรม คือ การปรับสภาพแวดล้อมในระดับมหภาคและระดับจุลภาคให้มีความเหมาะสมต่อคนในสังคม ไม่ให้สิ่งแวดล้อมเหล่านี้กลายเป็นสิ่งที่บีบบังคับหรือกระตุ้นให้คนในสังคมต้องประกอบอาชญากรรม ได้แก่

ภาพที่ 3 สภาพแวดล้อมการป้องกันอาชญากรรม

สิ่งแวดล้อมในระดับมหภาค

1. เศรษฐกิจ การทำให้ประเทศมีสถานะเศรษฐกิจที่ดี คนในสังคมมีงานทำและมีรายได้ดี ปัญหาการประกอบอาชญากรรมจะลดลง
2. สังคม การปรับสภาพสังคมให้มีความน่าอยู่ ดังเช่นสังคมไทยในอดีตที่มีความโอบอ้อมอารี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ให้ความเคารพนบนอบผู้อาวุโสและคนดึกดำบรรพ์กว่าคนรวย เพื่อสร้างความรักความผูกพันต่อชุมชนหรือสังคมที่อยู่ ปัญหาอาชญากรรมก็จะลดน้อยลง
3. การเมือง การทำให้การเมืองเป็นตัวแทนของประชาชนในสังคมอย่างแท้จริง ในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสตลอดจนการทำให้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมสามารถอำนวยความยุติธรรมอย่างแท้จริง ไม่เลือกปฏิบัติและเป็นเครื่องมือของกลุ่มผู้แสวงหาผลประโยชน์ โดยการเล่นการเมืองเพื่อเป็นการบังหน้าจะทำให้การเมืองมีประสิทธิภาพและสามารถป้องกันแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมได้

สิ่งแวดล้อมในระดับจุลภาค

1. ครอบครัว การสร้างครอบครัวจากความรักเพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันและล้อมรั้วสมาชิกในสังคมให้ห่างไกลจากการประกอบอาชญากรรม โดยครอบครัวจะต้องทำหน้าที่ในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมการถ่ายทอดค่านิยม แบบแผนการดำเนินชีวิตที่มีความถูกต้องให้แก่สมาชิกในครอบครัวจะทำให้สังคมห่างไกลจากปัญหาเสพติด
2. สถาบันการศึกษา การทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้คุณธรรมให้แก่สมาชิกในสังคมให้มีความรู้ในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง มีความขยันขันแข็งใจในการประกอบอาชญากรรมจะทำให้ป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้
3. การคบเพื่อน ครอบครัวและโรงเรียนจะต้องปลูกจิตสำนึกในเรื่องการคบเพื่อนที่ดีให้แก่สมาชิกในสังคมเพื่อให้สมาชิกในสังคมมีการประพฤติตนที่ถูกต้องตามแบบอย่างของกลุ่มที่เลือกคบหาสมาคม เช่น โครงการเข้าค่ายในระหว่างปิดเทอม เพื่อปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีการรวมกลุ่มกันในการทำประโยชน์เพื่อสังคม โครงการ Yucca ซึ่งหากมีการคบเพื่อนที่ดีปัญหาการประกอบอาชญากรรมจะลดจำนวนลงอย่างแน่นอน
4. ที่อยู่อาศัย ที่อยู่อาศัยมีความจำเป็นต่อผู้ที่อยู่อาศัยเนื่องจากอาจมีการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากในถิ่นที่อยู่อาศัย ดังนั้นการจัดระเบียบที่อยู่อาศัยจึงมีความจำเป็นตามแนวคิดของทฤษฎีนิเวศวิทยาสำนักชิคาโกสกูล โดยการจัดให้โซนของที่อยู่อาศัยหรือสถานศึกษาอยู่ห่างจากสถานบันเทิงหรือแหล่งเสื่อมโทรมอื่น ๆ เพื่อไม่ให้มีการถ่ายทอดและเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากแหล่งดังกล่าว จะสามารถป้องกันอาชญากรรมให้ลดจำนวนลงอย่างแน่นอน
5. อาชีพ การสร้างอาชีพให้แก่คนในท้องถิ่นเพื่อให้สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ไม่อพยพเข้ามาทำงานในเมืองอันจะนำมาซึ่งปัญหาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น รวมทั้งหากประชาชนในประเทศมีอาชีพปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินจะลดจำนวนลงตัวอย่างเช่น การฝึกวิชาชีพให้แก่คนในชุมชน การสร้างโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพื่อให้คนในท้องถิ่นมีงานทำ เป็นต้น
6. สื่อ การสร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบการนำเสนอของสื่อ ไม่มุ่งผลประโยชน์ในทางพาณิชย์แต่เพียงประการเดียว โดยการนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตต่อคนในสังคม การนำเสนอแนวคิดค่านิยมที่ดีงามของสังคมจากสื่อจะเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
7. อบรมมุข อบรมมุขเป็นหนทางแห่งความเสื่อม ซึ่งอบรมมุขจึงเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมไม่ควรเกี่ยวข้องเพราะจะนำมา ซึ่งการประพฤติปฏิบัติตนที่ไม่ดีงามรวมทั้งการประกอบอาชญากรรม สำหรับตัวอย่างของอบรมมุข ได้แก่ อบรมมุข 6 ประการ ซึ่งประกอบด้วย คิมน้ำเมา

เที่ยวกลางคืน การละเล่นเป็นนิจ เล่นการพนัน คบคนชั่วเป็นมิตร เกียรติร้ายในการทำงาน ซึ่งการเกี่ยวข้องกับอบายมุขดังกล่าวย่อมนำมา ซึ่งปัญหาอาชญากรรม ดังนั้นหากรัฐบาลมีการปราบปรามไม่ให้มีอบายมุขในประเทศจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

8. ศาสนา ทุกศาสนาสอนให้คนมีการประพฤติปฏิบัติตนเป็นคนดี หากศาสนาสามารถทำหน้าที่ในการถ่ายทอด สอนค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ปัญหาอาชญากรรมจะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

9. กายภาพ/ชีวภาพ หากทราบว่าคุณคนใดมีความผิดปกติของร่างกายหรือปัจจัยทางด้านชีวภาพในร่างกายและได้รับการบำบัดรักษาตลอดจนการเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมที่ดีมีความเหมาะสมจะเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของผู้ที่มีความผิดปกติของร่างกายที่ทำให้เป็นอาชญากรโดยกำเนิด อันจะทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดน้อยลงอย่างแน่นอน

10. จิตใจ หากคนในสังคมได้รับการจัดสภาพจิตใจให้สามารถทนทานต่อสิ่งชั่วร้ายได้ไม่ให้กิเลสตัณหาและสัญชาตญาณดิบมีอำนาจเหนือการกระทำทุกอย่าง โดยการใช้กระบวนการจัดสภาพทางสังคมให้มีสภาพจิตใจที่ดี มีความแข็งแกร่งต่อการเอาชนะกิเลสทั้งหลายจะทำให้ปัญหาอาชญากรรมลดจำนวนลงอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีคนกระทำผิดเกิดขึ้น ในสังคมมีความจำเป็นต้องปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจผู้ที่กระทำผิด ซึ่งเปรียบเสมือนผู้ป่วยที่มีความประพฤติที่ถูกต้องไม่กระทำผิดซ้ำเป็นอาชญากรที่ยากต่อการแก้ไข

- การแก้ไขผู้กระทำผิด

หมายถึง การทำให้ผู้ที่กระทำผิดไปแล้วไม่กระทำผิดซ้ำอีก จนกระทั่งยากต่อการแก้ไขฟื้นฟู สำหรับมาตรการในการแก้ไขผู้กระทำผิดสามารถกระทำได้โดยการศึกษา การฝึกวิชาชีพ การอบรมทางศาสนา ตลอดจนการใช้โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูที่เหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละประเภทตลอดจนการให้โอกาสทางสังคม โดยการไม่ตีตราผู้กระทำผิดให้ต้องถดถอยในเส้นทางของอาชญากรจนยากจะกลับคืนสู่สังคม

สำหรับแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมด้วยวิธีการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ หากประเทศใดมีการป้องกันอาชญากรรมที่เน้นวิธี กระบวนการยุติธรรมของประเทศนั้นจะเน้นการใช้หลักนิติรัฐ (Due Process) โดยการให้โอกาสผู้กระทำผิดได้มีโอกาสในการแก้ตัวมองผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์ และอาชญากรทุกคนคือผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการบำบัดแก้ไข

ข้อดี เป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่ต้นเหตุ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมอย่างแท้จริง

ข้อเสีย

1. ใช้เวลานานในการปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ
2. เห็นผลช้า
3. การลดช่องโอกาสการทำความผิด
3. การตัดช่องโอกาสโดยใช้เทคโนโลยี

สำหรับแนวทางการป้องกันอาชญากรรมแนวทางนี้ คือการป้องกันสมาชิกในสังคมไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมโดยการใช้เทคโนโลยี เนื่องจากอาชญากรรมนอกจากจะป้องกันที่ตัวอาชญากร โดยการตัดมูลเหตุจูงใจแล้ว มีความจำเป็นในการป้องกันไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งสามารถกระทำได้ง่ายกว่าการแก้ไขที่ตัวอาชญากร

สำหรับแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมนี้มีหลายระดับ โดยแบ่งเป็น

- การป้องกันอาชญากรรมในระดับเมือง

ซึ่งสามารถกระทำได้โดยการเริ่มตั้งแต่การวางผังเมืองเพื่อไม่ให้มีแหล่งที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม การติดโทรทัศน์วงจรปิดบริเวณที่เสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม เป็นต้น

- การป้องกันอาชญากรรมในระดับอาคาร บ้านเรือน

ซึ่งสามารถกระทำได้โดยการใช้เทคโนโลยีในอาคารบ้านเรือน เพื่อเป็นการป้องกันอาชญากรรม เช่น การใช้เหล็กคัตติดอาคารบ้านเรือน การติดโทรทัศน์วงจรปิด และเทคโนโลยีอื่น ๆ ในการป้องกันอาชญากรรม เป็นต้น

- การป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคล

ซึ่งสามารถกระทำได้โดยสมาชิกในสังคมมีการใช้อุปกรณ์ในการป้องกันอาชญากรรม อาทิ กางเกงในป้องกันการข่มขืน อุปกรณ์เตือนภัย อุปกรณ์ป้องกันภัยรถยนต์ อุปกรณ์เครื่องช็อตไฟฟ้า การพกพาปืน เป็นต้น

ข้อดี

1. สามารถป้องกันอาชญากรรมได้ง่าย
2. สะดวกในการป้องกันอาชญากรรม

ข้อเสีย

1. เสียค่าใช้จ่าย
2. เกิดการเคลื่อนย้ายอาชญากรรม
3. เกิดความแยกตัวจากสังคมเนื่องจากต่างคนต่างอยู่ ขาดความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม

อาชญากรรม

4. สะท้อนให้เห็นถึงความกลัวของอาชญากรรมในสังคม

4. การป้องกันอาชญากรรมด้วยการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม

เป็นการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ดีของสมาชิกในชุมชนให้สมาชิกแต่ละคนมีส่วนในการรับผิดชอบสังคมและการป้องกันอาชญากรรมอย่างแท้จริง

ตัวอย่างเช่น

- โครงการเพื่อนบ้านเตือนภัย
- โครงการสายตรวจประชาชน
- โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์
- โครงการวิทยุอาสาสมัครเตือนภัยอาชญากรรม
- โครงการแท็กซี่อาสาสมัครเตือนภัยอาชญากรรม
- โครงการเตือนภัยเว็บไซต์ลามก
- โครงการอาสาสมัครสายตรวจประชาชนบนสะพานลอยเพื่อป้องกันอาชญากรรม
- โครงการป้องกันยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพ เช่น

โครงการ บ.ว.ร.ส. ในจังหวัดน่าน

เป็นการสู้ภัยยาเสพติดโดยการรวมพลังของชาวหมู่บ้าน โดย

* บ = บ้าน ชาวบ้านเป็นหูเป็นตา ดูว่าบ้านใดยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะมีการประชุมร่วมกันแล้วมีการว่ากล่าวตักเตือนให้เลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ถ้าไม่เลิกยุ่งจะไม่มีการคบค้าสมาคมด้วย

* ว = วัด วัดจะไม่ทำหน้าที่ทางศาสนาให้แก่ครอบครัวของผู้ที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะไม่บวช ไม่เผาศพให้

* ร = โรงเรียน โรงเรียนจะทำหน้าที่ในการสอนหนังสือ แต่จะทำหน้าที่ในการสอดส่องดูแลพฤติกรรมของเด็กว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ โดยการให้เด็กเขียนเรียงความเกี่ยวกับเรื่องของตนเองที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

* ส = สถานีอนามัย สถานีอนามัยจะไม่รับรักษา ครอบครัวที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

จากโครงการ บ.ว.ร.ส. ดังกล่าวข้างต้นทำให้หมู่บ้านดังกล่าวประสบความสำเร็จโดยสมาชิกในหมู่บ้านไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

กรณีการต่อสู้ยาเสพติดของอำเภอแม่สอด จ.ตาก

โดยนายอำเภอ สามารถ ลอยฟ้า ได้มีข้อกำหนดตกลงร่วมกันกับประชาชนในอำเภอมีข้อตกลงร่วมกันว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หลังจากนั้นมีการทำประชาคมร่วมกันของชาวบ้านถ้าใครยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะมีการตักเตือน ถ้ายังไม่เลิกจะมีการลงโทษทางสังคม โดยการตัดน้ำตัดไฟ และถ้ายังไม่เลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกจะมีการขับไล่ออกจากอำเภอ

ข้อดี ของการป้องกันอาชญากรรมด้วยวิธีนี้

1. เป็นการสร้างความร่วมมือของสมาชิกในชุมชน
2. สร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของสมาชิกในชุมชน
3. ประหยัดค่าใช้จ่าย

ข้อเสีย ของการป้องกันอาชญากรรมด้วยวิธีนี้

1. อาจต้องใช้ระยะเวลา
2. หากชุมชนใดขาดความสามัคคีหรือมีความเป็นอยู่แบบตัวใครตัวมันเป็นอุปสรรค

สำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรม

การเปรียบเทียบแนวทางการป้องกันอาชญากรรม

วิธี 1 และ 2 = การตัดมูลเหตุจูงใจ

(การป้องกันที่ตัวผู้กระทำผิด)

วิธี 3 และ 4 = การตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด

(การป้องกันไม่ให้ตก เป็นเหยื่ออาชญากรรม)

1. การบังคับใช้กฎหมาย

(Classical School)

เจตจำนงเสรี

(Free Will)

กฎหมายอ่อนแอคนไม่กลัว

ทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพ

เพื่อข่มขวัญยับยั้ง

ลงโทษเด็ดขาดและรุนแรง

ทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพ

ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจ

2. การปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ

(Positive School)

พฤติกรรมถูกกำหนดจากสภาพแวดล้อม

ที่บีบคั้น

(Determinism)

ถูกกดดันจากสภาพแวดล้อม

แก้ไขสภาพแวดล้อมและตัวผู้กระทำผิด

แก้ไขฟื้นฟู

ปัจจัยสภาพแวดล้อม

เป็นนามธรรมและแก้ไขยาก

สังคม Ex. เศรษฐกิจ สังคม การเมือง

การเมือง

แนวทางการตัดช่องโอกาส

ความเชื่อ : คนทุกคนทำผิดได้ถ้ามีโอกาส

สาเหตุอาชญากรรม : มีช่องโอกาสเปิดกว้างให้

การป้องกัน : ตัดช่องโอกาสโดยอาศัย

- สภาพแวดล้อมรูปธรรม โดยใช้เทคโนโลยี
- สภาพแวดล้อมนามธรรม โดยใช้สภาพแวดล้อม

ความสัมพันธ์ในชุมชน

การปฏิบัติ : ไม่นั่นเพราะเน้นที่เหยื่อ

ต่อผู้กระทำผิด (ป้องกันมิให้เป็นเหยื่อ)

- ทำได้ง่าย
- แต่เสียค่าใช้จ่าย
- เกิดการแยกตัว
- เกิดการเคลื่อนย้ายอาชญากรรม
- สะท้อนความกลัวอาชญากรรม

แนวทางการตัดช่องโอกาส (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552)

ความเชื่อ : คนทุกคนทำผิดได้ถ้ามีโอกาส

สาเหตุอาชญากรรม : มีช่องโอกาสเปิดกว้างให้

การป้องกัน : ตัดช่องโอกาสโดยอาศัย

- สภาพแวดล้อมรูปธรรม
- สภาพแวดล้อมนามธรรม

การปฏิบัติ : ไม่นั่นต่อผู้กระทำผิดเพราะเน้นที่เหยื่อ (ป้องกันมิให้เป็นเหยื่อ)

ข้อจำกัด :

1. เสียค่าใช้จ่าย
2. การเคลื่อนย้ายอาชญากรรม
3. การแยกตัว
4. สะท้อนระดับความกลัวอาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรม (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552) มีหลายประเภทและซับซ้อนมาก ดังเช่น อาชญากรรมอาชีพ อาชญากรรมองค์กร อาชญากรรมทางเพศ อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินชั่วคราว อาชญากรรมการทำร้ายร่างกายชีวิตชั่วคราว เป็นต้น ดังนั้นรูปแบบการลงโทษ การป้องกันและการควบคุมอาชญากรรมจึงซับซ้อนตามไปด้วย สาเหตุของอาชญากรรมมีมากมายหลายสาเหตุ ดั้งแนวคิดต่าง ๆ เช่น แนวคิดของสำนักคลาสสิก (Classic School) (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552) ซีซาร์ เบ็คคาเรีย (Cesare Baccaria) ได้จำกัดความถึงสาเหตุของอาชญากรรมไว้ว่า “มนุษย์มีอิสระที่จะเลือกตัดสินใจในสิ่งที่เห็นว่าได้ประโยชน์มากกว่าสิ่งที่เสียประโยชน์ “มนุษย์มีเจตจำนงอิสระ (Free Will) ในการเลือกการกระทำ” ผู้กระทำผิดเนื่องจากไม่เกรงกลัวกฎหมาย บทลงโทษที่เคยได้รับ ไม่มีความรุนแรงและแนวคิดสำนักปฏิฐานนิยม (Positive School) ของ เซซาร์ ลอมโบรโซ (Cesare Lombroso), (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552) ได้จำกัดถึงสาเหตุของอาชญากรรมไว้ว่า คนกระทำผิดเนื่องจากถูกสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ บีบบังคับให้ประกอบอาชญากรรม “อาชญากรรมเปรียบเสมือน ผู้ป่วย จำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา” สิ่งแวดล้อมที่บีบบังคับให้คนต้องกระทำผิดได้แก่

1. สิ่งแวดล้อมระดับมหภาค (เศรษฐกิจ สังคม การเมือง)
2. สิ่งแวดล้อมระดับจุลภาค (ครอบครัว โรงเรียน การคบเพื่อน ที่อยู่อาศัย สื่อมวลชน อาชีพ อบรมฯ ศาสนา)

3. สิ่งแวดล้อมระดับชีวภาพร่างกาย จิตใจ

สิ่งเหล่านี้จึงนำไปสู่สาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบน และพฤติกรรมอาชญากรรม ดังนั้น การป้องกันอาชญากรรมจึงทำได้ โดย

1. การบังคับใช้กฎหมาย กฎหมายต้องมีความแน่นอน ความเสมอภาค รวดเร็วและมีบทลงโทษที่เหมาะสม
2. การปรับสภาพแวดล้อมและจิตใจ จะเป็นการป้องกันอาชญากรรม รวมถึงการแก้ไขผู้กระทำผิด
3. การลดช่องโอกาสการกระทำผิด จะเป็นการตัดช่องโอกาสโดยใช้เทคโนโลยี
4. การป้องกันโดยสภาพแวดล้อมทางสังคม

ทัศนวิทยา หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด โดยมีวัตถุประสงค์
ในการลงโทษ คือ

1. การลงโทษเพื่อแก้แค้นทดแทน
2. การลงโทษเพื่อข่มขวัญยับยั้ง
3. การลงโทษเพื่อตัดโอกาสการกระทำผิด
4. การลงโทษเพื่อแก้ไขฟื้นฟู

ทัศนวิทยา มี 2 ระดับ คือ

1. การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยใช้เรือนจำ
2. การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ หรือการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน

กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ การใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเป็นเสมือนการปรับเปลี่ยนฐานคติของระบบงานยุติธรรมให้มีรูปลักษณ์ใหม่ที่แตกต่างไปจากฐานคติเดิม ซึ่งเน้นการลงโทษ เป็นอันดับแรก มีการใช้เรื่องการฟื้นฟูในชุมชนเป็นอันดับรองลงมาและบางสังคมมีการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นมาตรการเสริมตามลำดับ โดยฐานคติเดิมของกระบวนการยุติธรรมในมิติใหม่จะมีรูปลักษณ์ที่เน้นการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเป็นหลักใช้เรื่องการเยียวยาเหยื่อ การแก้ไขฟื้นฟูในชุมชนและการเสริมพลังแก่ชุมชนเป็นลำดับรองลงมา โดยใช้วิธีการจำคุกหรือการทำให้ผู้กระทำผิดไร้ ซึ่งความสามารถที่จะกระทำผิดเป็นลำดับสุดท้ายสิ่งที่กล่าวมานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของอาชญาวิทยา ดังนั้น อาชญาวิทยาจึงมีความลึกซึ้งซับซ้อนเป็นอย่างมาก เช่น ถ้าเกิดมิดิซีนมา 1 คติ เราต้องศึกษาว่าสาเหตุเป็นเพราะอะไรจะลงโทษอย่างไรและระงับเหตุการณ์เหล่านั้นไม่ให้เกิดขึ้นต่อไปหรือเกิดขึ้นน้อยลงอย่างไร

สมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กล่าวไว้ที่ได้เน้นย้ำและมอบนโยบายให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเดินทางสร้างพันธมิตรและเครือข่ายโดยภาคประชาชน ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่ทวีความรุนแรงในปัจจุบันที่ผู้ประกอบอาชญากรรมมีความรอบรู้ หลบหลีกการป้องกันจากฝ่ายรัฐที่จะปราบปรามให้ได้โดยกรมสอบสวนคดีพิเศษมีหน้าที่อำนวยความยุติธรรมและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนในการป้องกัน ปราบปรามและควบคุมอาชญากรรมที่สลับซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม ยาเสพติด หนี้อั้ง ผู้มีอิทธิพลและการทุจริตคอร์รัปชัน รวมทั้งปัญหาการค้ามนุษย์ สิ่งเหล่านี้ต้องแก้ไขให้หมดไป วิธีการที่ทำได้โดยง่ายคือ การสร้างพันธมิตรและเครือข่าย โดยภาคประชาชนจะช่วยเหลือภาครัฐในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั่วทุกหัวระแหงเพราะภาคประชาชนสามารถทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ซึ่งบางแห่งภาครัฐไม่สามารถเข้าไปดูแลได้อย่างทั่วถึง

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์ (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552) ปลัดกระทรวงยุติธรรม กล่าวไว้ว่าในการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรมเป็นหัวใจความสำเร็จของกระบวนการยุติธรรม เพราะความจริงแล้วคนในชุมชนสามารถทำให้เกิดความสงบสุขได้โดยไม่ต้องใช้กระบวนการยุติธรรม แต่ถ้ามีเรื่องที่ต้องเข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรม สิ่งที่ชุมชนจะช่วยไม่ว่าจะเป็นการแจ้งข้อมูลเบาะแส การเฝ้าระวัง เป็นการช่วยเสริมให้กระบวนการยุติธรรมประสบผลสำเร็จ อีกทั้งการเข้ามาเป็นเครือข่ายดีเอสไอก็ให้ผลโดยตรงกับประชาชนจึงเป็นภาพที่ประชาชนสนใจมีความหวังและอยากให้ความร่วมมือเพราะดีเอสไอมีอำนาจในเชิงกฎหมาย มีเครื่องมือที่จะไปสร้างสิ่งดีงามให้กับสังคมไทยได้ ตอนนี้เครือข่ายดีเอสไอภาคประชาชนคือ กลุ่มคนรุ่นบุกเบิกที่จะมาร่วมทำให้นโยบายของกระทรวงยุติธรรมเดินหน้าไปได้และทำให้คำว่า “ยุติธรรมถ้วนหน้า ประชาชนมีส่วนร่วม” เป็นจริงได้

ด้านแกนนำเครือข่าย DSI ภาคประชาชน จังหวัดสระแก้ว กล่าวว่า เห็นด้วยกับแนวคิดของ DSI ที่เอาชุมชนเป็นตัวตั้ง และทำงาน โดยมีเป้าหมายร่วมกันว่า มีภารกิจในการเฝ้าระวัง แจ้งข้อมูลแล้วนำไปสู่การเก็บพยานหลักฐาน มีการประเมินปัญหาในพื้นที่ว่ามีอะไรบ้าง ก่อนไปเข้าคลินิกรับเรื่องราวร้องทุกข์ของ DSI ซึ่งก็พบว่าในพื้นที่มีปัญหาเยาวชนถูกแก๊งค์ค้ายาเสพติดลักพาตัวไป ปัญหาผู้มีอิทธิพลเชื่อมโยงกับยาเสพติด ต่อมาเมื่อดีเอสไอ ลงพื้นที่ไปติดตามผลทำให้ชุมชนตื่นตัวอยากให้ความร่วมมือมากขึ้น มีการแจ้งเบาะแสถึง DSI อย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะสินค้าหนีภาษี ยาเสพติดและผู้มีอิทธิพล

แกนนำเครือข่าย DSI ภาคประชาชน จังหวัดพังงา กล่าวว่า แม้การทำงานร่วมกับ DSI จะไม่ต่างจากการทำงานร่วมกับภาครัฐอื่น ๆ แต่การทำงานร่วมกับดีเอสไอเราต้องเข้าไปใกล้กับคดีหรือเรื่องการขัดผลประโยชน์กับผู้ที่ทำลายทรัพยากรของประเทศ ซึ่งปัจจุบันมาจากกลุ่มทุนทั้งในและนอกพื้นที่ ยิ่งในพื้นที่ที่มีการพัฒนาเรื่องการท่องเที่ยวหรือการลงทุนเยอะ ๆ ก็จะเสี่ยงในเรื่องความปลอดภัยสูง แกนนำชุมชนทำงานแบบเปิดเผยตัวไม่ได้และการทำงานร่วมกับดีเอสไอก็ไม่ได้คาดหวังว่าให้ปัญหาสิ้นสุดเพราะการทำลายทรัพยากรมาจากหลายส่วน แม้กระทั่งชาวบ้านเองแต่ก็หวังว่าจะช่วยแก้ปัญหาได้บ้าง ประเด็นสำคัญคือ ทำอย่างไรให้ชาวบ้านเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐ ซึ่งเป็นสาเหตุใหญ่ที่นำไปให้ชาวบ้านและคนอื่นเข้าไปทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แกนนำเครือข่าย DSI ภาคประชาชนภาคเหนือ กล่าวว่า การทำงานกับ DSI เรารู้ความจริงแล้วเป็นปัญหาของชาวบ้าน แต่ถ้าพึ่งชาวบ้านทำด้วยตัวเองไม่ได้เพราะคนที่ทำให้เกิดปัญหามีหลายกลุ่มเยอะแยะ ทั้งกลุ่มผู้มีอิทธิพล กลุ่มผู้มีผลประโยชน์เต็มไปหมด พอจะแก้ปัญหา

ถ้าฟังชุมชนก็แก้ไม่ได้เพราะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยเกี่ยวข้องกับเรื่ององค์ความรู้ที่ไม่เพียงพอ ทรัพยากรที่ไม่เพียงพอ ฉะนั้นภาคประชาชนจึงต้องจับมือกับ DSI

แกนนำเครือข่าย DSI ภาคประชาชนพื้นที่กรุงเทพมหานคร กล่าวว่า การเข้ามาร่วมกับ DSI เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ และทราบว่าปัญหาในการทำงานของ DSI คือ การขาดข้อมูล พยาน หลักฐานเพราะพวกที่โกงกิน ส่วนใหญ่ก็เป็นนักการเมืองกับข้าราชการที่รู้จักกันและเอื้อกันอยู่ ตั้งแต่ภาคประชาชนเข้ามาร่วมในคณะทำงาน DSI ก็ได้ข้อมูลที่ดี อย่างในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นแชร์ก๊วยเตี๋ย แชร์ข้าวสาร เราก็แจ้งเบาะแส แจ้งข้อมูลไป DSI ก็รับดำเนินการ มาทำเองไม่เกี่ยวกับเรา ติดตามเชิงลึกจนถึงการจับกุมคนผิดมาลงโทษ งานของดีเอสไอช่วยคนและทำให้รู้เท่าทันเล่ห์ของมิจฉาชีพ ในปัจจุบัน ระวังป้องกันตัวเองได้ และจากผลที่เกิดขึ้นตอนนี้มีคนสนใจเข้ามาร่วมเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น นั่นหมายความว่าในชุมชนจะมีความปลอดภัยมากขึ้นด้วย “อย่างเรื่องยาเสพติดอาสาสมัคร จะติดตามว่าใครขาย ขายที่ไหน ขายให้ใคร เก็บยาไว้ที่ไหน ต้องได้ข้อมูลที่ชัดเจนและคนที่เข้ามา ทำตรงนี้ก็ต่อใจได้ ขณะเดียวกันเมื่อแจ้งไปแล้วก็ต้องรับประกันได้ว่าเราจะปลอดภัย หน่วยงานภาครัฐต้องมีการรับช่วงทำจริง ตำรวจเชื่อใจได้” แกนนำคนเดิมสรุปและยืนยันว่าสิ่งที่ทำให้ตนยังทำอยู่แม้เสี่ยงอันตราย ก็เพราะอยากเห็นชุมชนสงบสุขมีภูมิคุ้มกัน ในชุมชน

แกนนำเครือข่าย DSI ภาคประชาชนจากภาคอีสาน กล่าวว่า แนวคิดของดีเอสไอเป็นเรื่องที่ดีเพราะการเฝ้าระวังภาคประชาชนเป็นการช่วยเหลือพี่น้องประชาชนที่เดือดร้อนจริง ๆ เพราะความยุติธรรมไม่ได้สิ้นสุดที่คนร้ายถูกจับ บางคดีที่สำคัญ ๆ ถ้ามีคนที่มีอำนาจ มีอิทธิพลเกี่ยวข้อง การทำงานแบบเจาะลึกของ DSI ทำให้พี่น้องประชาชนคนธรรมดาที่มีคดีนั้นมีความหวังการทำงาน เฝ้าระวังได้สอดแทรกแนวคิดของดีเอสไอไปในการทำกิจกรรมเครือข่ายเฝ้าระวังด้านยาเสพติดกับชุมชน ปัญหาที่สะท้อนจากในพื้นที่ส่วนใหญ่คือ ยาเสพติด ความยากจน สิ่งแวดล้อม บุกรุกทำลายป่า การแจ้งเบาะแสส่วนใหญ่เป็นการมาเล่าสู่กันฟังแบบปริศนา ขอความช่วยเหลือเพราะบางเรื่องที่เป็นความเดือดร้อนสามารถแก้ได้ในชุมชน มีการตั้งกติการ่วมกัน อย่างกรณีการจัดงานบุญ หากใครมาจะถูกจับขังไว้จนกว่าจะหายและต้องเสียค่าปรับเข้ากองทุนชุมชนเอาไปทำประโยชน์ ถือเป็นการควบคุมกัน ในชุมชน แต่หากเรื่องไหนเข้าข่ายคดีพิเศษจึงแจ้ง DSI ดำเนินการ

กัญญา ทองชัย (ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552)รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ กล่าวว่า ดีเอสไอทำงานกับภาคประชาชนแบบพันธมิตรที่ต้องช่วยเหลือกันเพราะหลายคดีถ้าภาคประชาชนไม่ร่วมมือเราก็ทำไม่สำเร็จ ทั้งดีเอสไอและภาคประชาชนต้องปรับวิธีคิดบนฐานความสงบสุขของชุมชน/ สังคม โดยกำหนดวิธีการทำงานและวิธีบริหารจัดการเพื่อจัดปัญหาาร่วมกัน ซึ่งแต่ละแห่ง/ บริบทพื้นที่ มีการทำงาน/ เครื่องมือการทำงานแตกต่างกัน ผลที่เกิดเป็นความสำเร็จของทั้งภาครัฐ และภาคประชาชนและสิ่งสำคัญคือ ภาคประชาชนเครือข่ายมีความปลอดภัย ความร่วมมือในระยะ

ต่อไป คือ 1) พื้นที่เฝ้าระวัง/ หมู่บ้าน ซึ่งบางหมู่บ้านมีการจัดเวรยามเฝ้าระวังจะบวกรื่อง
สิ่งแวดล้อมไปด้วย 2) การแจ้งข่าวต้องมีการกำหนดวิธีการที่ปลอดภัยร่วมกัน 3) คัดเลือกพื้นที่
ปฏิบัติการเข้มข้น 5 - 10 พื้นที่เพื่อขยายผลต่อไป ในช่วงเวลาพิเศษได้พิสูจน์แล้วว่าพลัง
ความร่วมมือของภาคประชาชนในพื้นที่คือ กลไกสำคัญที่ทำให้งานคดีพิเศษหลายเรื่องสำเร็จและ
ความห่วงใยกันของคนในชุมชนคือเกราะป้องกันของชุมชนจากอาชญากรรมที่แท้จริง

วรรณพงษ์ คชรักษ์ (พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8 สำนักคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ)
(ออนไลน์, 20 ส.ค. 2552) ได้กล่าวไว้ว่า การควบคุมองค์กรอาชญากรรมโดยเครื่องมือการสอบสวนคดี
พิเศษในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี
มีผลกระทบต่อการรักษากฎหมายและการควบคุมจัดการด้านอาชญากรรม ทั้งภายในและระหว่าง
ประเทศ ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ ก่อให้เกิดผลกระทบในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะ
ของอาชญากรรมที่เปลี่ยนรูปแบบจากอาชญากรรมโดยทั่วไปสู่ องค์กรอาชญากรรมและพัฒนา
ต่อเนื่องไปสู่รูปแบบขององค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Crime) ในที่สุดและโดย
ปัญหานี้ ทางสหประชาชาติได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาในระดับระหว่างประเทศจึงได้มีการจัด
ให้มีการประชุมประเทศภาคีสมาชิกเพื่อร่างอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้าม
ชาติที่จัดตั้งลักษณะเป็นองค์กร ในระหว่างปี พ.ศ. 2542 - 2543 และได้มีการให้ประเทศภาคีสถนาม
ในอนุสัญญาดังกล่าวในเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2543 ซึ่งประเทศไทยก็เป็นหนึ่งในประเทศภาคีสถนาม

องค์กรอาชญากรรม (Organized Crime) ตามคำจำกัดความในอนุสัญญาฯ หมายถึง กลุ่ม
ที่มีการจัดโครงสร้างของบุคคลสามคนหรือมากกว่าที่ดำรงอยู่เป็นระยะเวลาหนึ่งและที่มีการ
ประสานการดำเนินงานระหว่างกัน โดยมีเป้าหมายในการกระทำอาชญากรรมร้ายแรงหนึ่งอย่าง
หรือมากกว่าหรือในการกระทำความผิดตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ เพื่อให้ได้มา
ซึ่งผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลประโยชน์ทางวัตถุอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

ในความหมายนี้ กำหนดให้องค์กรอาชญากรรมมีเป้าหมายในการกระทำอาชญากรรม
ร้ายแรง ซึ่งหมายถึงการกระทำที่เป็นความผิด ซึ่งมีโทษทางอาญาอย่างน้อย 4 ปี หรือโดยโทษ
ที่รุนแรงกว่าอีกทั้งความหมายของกลุ่มที่มีการจัดโครงสร้าง หมายถึง กลุ่มที่มีได้จัดตั้งขึ้น
โดยความบังเอิญ เพื่อกระทำความผิดทันทีทันใดและไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดบทบาทของสมาชิก
อย่างเป็นทางการ ไม่จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องของการเป็นสมาชิกหรือมีโครงสร้างที่พัฒนาแล้ว
ซึ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นคำนิยามสากล โดยอนุสัญญานี้ถือว่าเป็นกฎหมายระหว่างประเทศ
ซึ่งประเทศที่ลงนามและให้สัตยาบันเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญานี้จะต้องดำเนินการให้เป็นไป
ตามอนุสัญญาฯ โดยปรับกฎหมายภายในและมาตรการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ ต่อไป

ในปัจจุบันอาชญากรรมข้ามชาติได้แพร่หลายมากขึ้นด้านปริมาณและความรุนแรง ได้แก่ การลักลอบนำคนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (Smuggling Of Illegal Migrants) การฟอกเงิน (Money Laundering) การฉ้อโกงในบริษัทขนาดใหญ่ (Large - Scale Corporate Fraud) การค้ายาเสพติด (Illicit Drugs Trafficking) และอาชญากรรมเกี่ยวกับการค้าผู้หญิงและเด็ก (Trafficking Of Women And Children) การกระทำความผิดด้านตลาดเงิน ตลาดทุน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ การประกอบอาชญากรรมข้ามชาติเหล่านี้ดำเนินการโดยการปกปิด ตัดตอน การกระทำ มีการรักษาความลับในองค์กรอาชญากรรม ทำให้เป็นการยากที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะสามารถดำเนินการสืบสวนสอบสวนและจับกุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันประเทศไทยได้เริ่มแก้ไขปัญหากลุ่มอาชญากรรมอย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม แม้จะมีกฎหมายที่อาจใช้ในการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติหลายฉบับ เช่น กฎหมายป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้งกฎหมายคนเข้าเมือง เป็นต้น แต่กฎหมายเหล่านี้ รวมทั้งกฎหมายที่มีอยู่เดิมเกือบทั้งหมด ยังไม่สามารถป้องกันปราบปรามการค้ายาเสพติดและการกระทำขององค์กรอาชญากรรมอย่างได้ผล ทั้งนี้เป็นเพราะมาตรการต่าง ๆ ได้บัญญัติไว้โดยมีพื้นฐานที่มุ่งใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดของปัจเจกบุคคล ไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อปราบปรามการกระทำผิดโดยองค์กรอาชญากรรม ซึ่งมีระบบและมีโครงสร้างการจัดการที่สลับซับซ้อน มีอิทธิพลและมีวิธีการปกปิดการกระทำความผิดอย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนมาอย่างดี มีการตัดตอนการกระทำความผิดไม่ให้สาวถึงตัวการ การใช้กฎหมายที่มีอยู่ โดยไม่มีกฎหมายเฉพาะทั้งกฎหมายสารบัญญัติและกฎหมายวิธีสบัญญัติที่จะใช้กับองค์กรอาชญากรรม ทำให้การปราบปรามองค์กรอาชญากรรมไม่ได้ผลเพราะกลุ่มองค์กรอาชญากรรมสามารถอาศัยช่องว่างของกฎหมาย รวมทั้งการทุจริตคอร์รัปชันและการใช้อิทธิพลในรูปแบบต่าง ๆ หลบหลีกการถูกดำเนินคดีได้โดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย

บทวิเคราะห์/แนวคิด/ ข้อเสนอ

แนวโน้มของการพัฒนาอาชญากรรมจากระดับทั่วไปนำไปสู่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและกลุ่มอาชญากรรมเหล่านี้ทำงานร่วมมือในลักษณะที่เป็นระบบจัดสรรผลประโยชน์อย่างลงตัว การส่งสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมายและบริการต่าง ๆ ในระดับระหว่างประเทศ ถึงแม้ว่าจะมีลักษณะเป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศ แต่โครงสร้าง การจัดการครั้งเปลี่ยนแปลงน้อยมาก กล่าวคือ มีลักษณะไม่เป็นทางการ รวมตัวกันอย่างหลวม ๆ จัดลำดับชั้นการบริหารจัดการ การประสานงาน มีความยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทางด้าน

การเมือง เศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้มีได้เกิดขึ้นจากการวางแผนของอาชญากร แต่เป็นปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร การขนส่ง การตลาด การลงทุนระหว่างประเทศและผลประโยชน์ระหว่างกัน

องค์กรอาชญากรรมได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากระบบเดิม ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุปถัมภ์และผู้อยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ (Patron Client Relationship) รวมทั้งการจัดสรรผลประโยชน์ของนักธุรกิจ ผู้บังคับใช้กฎหมาย และนักการเมือง ในปัจจุบันนี้โลกได้เปลี่ยนแปลงไปและองค์กรอาชญากรรมได้ปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยหลักการขยายฐานไปยังพื้นที่อื่นหรือประเทศอื่นที่สามารถแทรกซึม เข้าถึงอำนาจในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศหรือประเทศมีกฎหมายที่แตกต่างและหลบเลี่ยงได้เพื่อความสะดวกในการกระทำความผิด ซึ่งส่งผลกระทบในเรื่องความท้าทายต่ออำนาจอธิปไตยและความมั่นคงของรัฐ ซึ่งได้แก่

1. บ่อนทำลายประชาสังคม (Civil Society) เนื่องจากการดำเนินงานขององค์กรอาชญากรรมคุกคามความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ ของประเทศที่ตั้งองค์กรและประเทศที่ไปปฏิบัติการ
2. มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค
3. บ่อนทำลายความชอบธรรมของรัฐ ในระยะยาวองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจะเป็นภัยคุกคามต่อระบบการเงิน อำนาจอธิปไตยและการทุจริตประทุมิชอบ ทำให้สถาบันทางสังคมถูกบ่อนทำลายทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ

การควบคุมองค์กรอาชญากรรม

กรมสอบสวนคดีพิเศษ (Department Of Special Investigation) หรือ ดีเอสไอ (DSI) เป็นหน่วยงานที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อป้องกัน ปราบปรามและควบคุมอาชญากรรมที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมาก อาชญากรรมที่มีการใช้เทคโนโลยีคุณภาพสูงและช่องว่างของกฎหมายปิดบังความผิดของกลุ่มอิทธิพลและเครือข่ายองค์กร โกงโยงทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้ยากต่อการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีในรูปแบบปกติได้ ดังนั้น การที่ได้จัดตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้นมา โดยกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนตามกฎหมาย มีเครื่องมือเครื่องมือที่ทันสมัยมีบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านต่าง ๆ มีการพัฒนารูปแบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ มีการสืบสวนสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษและมีวิธีการแบบพิเศษ (ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547) ทำให้สามารถใช้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเครื่องมือในการควบคุมองค์กรอาชญากรรมได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายและการปฏิบัติงานเป็นสำคัญเพื่อเป็นการตอบสนองต่อแนวโน้มอาชญากรรมและรูปแบบ

การดำเนินการของอาชญากรและเพื่อความต่อเนื่องของการป้องกันอาชญากรรมในรูปแบบองค์กร ผู้เขียนจึงขอเสนอแนวคิดในการดำเนินการเรื่องฐานข้อมูลอาชญากรรมในรูปแบบ การปฏิบัติการ ด้านข่าวกรองอาชญากรรม (Criminal Intelligent)

เนื่องจากองค์กรอาชญากรรมเป็นการประกอบอาชญากรรมในทางลับจึงเป็นการยาก ที่เจ้าหน้าที่จะทราบตัวบุคคลผู้กระทำความผิดหรือผู้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด รวมทั้ง ขอบเขตของการกระทำความผิด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องรวบรวมข่าวสารข้อมูลที่มีต่อผู้ต้อง สงสัยเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน การรวบรวมข่าวกรองเป็นกิจกรรมในทางลับและต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวิธีการปฏิบัตินี้จะใช้ในทางทหารเพื่อให้ล่วงรู้ถึงความเคลื่อนไหวของ ฝ่ายตรงข้าม เพื่อนำมาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติการและการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ การข่าว กรองทางทหารได้มีมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ส่วนการข่าวกรองอาชญากรรมที่มีอยู่นั้นยังไม่ค่อย ชัดเจนเป็นรูปธรรมนัก โดยส่วนใหญ่ในระบบอาชญากรรมมักใช้การสืบสวนตาม ป.วิอาญาฯ เพื่อ การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในด้านข่าวกรองมักจะใช้อย่างไรก็ตามถ้าปฏิบัติอย่าง เหมาะสมก็จะเป็นทรัพยากรที่มีค่าในการต่อต้านองค์กรอาชญากรรม

การข่าวกรองอาชญากรรมเป็นวิธีปฏิบัติงานของนักสืบหรือการสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมนั่นเอง แต่มีข้อแตกต่างระหว่างการข่าวกรองและการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา การสืบสวนสอบสวนมีลักษณะการทำงานในลักษณะตั้งรับ (Reactive) ส่วนการข่าวกรองมีลักษณะ เป็นเชิงรุก (Proactive) เช่น การเข้าถึงข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นเป้าหมายจะต้องกระทำ อย่างต่อเนื่องและเป็นความลับ อีกทั้งอาจต้องพัฒนาไปเป็นพยานหลักฐานทางคดีได้ในอนาคตเพื่อ เป้าหมายในการดำเนินคดีตามกฎหมายแก่กลุ่มผู้กระทำความผิด โดยเข้าสู่กระบวนการสอบสวน คดีอาชญากรรมต่อไปและสามารถใช้พิสูจน์การกระทำความผิดและเป็นพยานหลักฐานในการ พิจารณาพิพากษาคดีในศาลเพื่อลงโทษผู้กระทำผิด ซึ่งต้องคำนึงอย่างมากที่สุดคือการได้มาของ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข่าวกรองต้องเป็นข้อมูลที่โดยชอบด้วยกฎหมายและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญฯ เป็นสำคัญ มิฉะนั้นแล้ว สิ่งที่ลงทุนลงแรง เสียภัยอันตรายไปเพื่อให้ได้มา ซึ่งข้อมูลและหลักฐาน ต่าง ๆ จะไม่สามารถใช้ประโยชน์ในการเอาผิดผู้กระทำได้เลย

เพิ่มข่าวกรอง หมายถึง การรวบรวมข่าวสารที่เกี่ยวกับการประกอบอาชญากรรม ที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและข่าวสารที่อยู่ในแฟ้มมีลักษณะเป็นข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้กลั่นกรอง วิเคราะห์ สังเคราะห์และมีการตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ดังนั้นจึงต้องแยกเพิ่มข่าวกรองออกจาก การสอบสวนคดีอาญา แต่จะเป็นฐานในการดำเนินการสอบสวนทางอาญาต่อไปและที่สำคัญแหล่ง ข่าวสารจะต้องเป็นความลับที่สุด ความแตกต่างของข่าวกรองกับการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา อยู่ที่ผลลัพธ์ของการปฏิบัติการ การสอบสวนคดีอาญาจะประสบความสำเร็จ เมื่อผู้กระทำผิดถูกศาล

พิพากษาลงโทษ แต่ความสำเร็จของงานข่าวกรองอยู่ที่รายงานกิจกรรมต่าง ๆ ที่รวบรวมมาได้ อย่างถูกต้องอย่างต่อเนื่องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน ตัดสินใจและกำหนด นโยบายแนวทางการปฏิบัติการขั้นต่อ ๆ ไปได้ แนวทางนี้สามารถมองถึงผลในการป้องกันเพื่อ เป้าหมายในการควบคุมระบบอาชญากรรมต่อไปได้

ในส่วนการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมจำเป็นจะต้องอาศัยความคิดริเริ่มในการคิดค้น บัญญัติกฎหมายใหม่ ๆ เช่น การให้พนักงานสอบสวนหรืออัยการเจ้าของสำนวน สามารถให้การ เป็นพยานแทนการนำตัวพยานมาเบิกความได้ หากมีความจำเป็นอย่างยิ่ง (แนวคิดนี้มีใช้ในประเทศ เยอรมัน), กฎหมายการแก้แค้นพยาน (มีใช้ในประเทศ สหรัฐอเมริกา) เป็นต้น รวมทั้งพัฒนาการใช้ เครื่องมือพิเศษ ต่าง ๆ ในการเข้าถึงข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น รวมทั้ง การจัดทำเอกสารหรือ หลักฐานใดชิ้นมาหรือเข้าไปแฝงตัวในองค์กรอาชญากรรมหรือกลุ่มคนใด ๆ ก็เป็นอีกมาตรการ หนึ่งที่จะช่วยในการแทรกซึมและควบคุมองค์กรอาชญากรรมได้ ซึ่งตามพระราชบัญญัติการสอบสวน คดีพิเศษ พ.ศ. 2547 ก็ได้บัญญัติถึงมาตรการดังกล่าวไว้แล้ว ในมาตรา 25 และ มาตรา 27 ดังนี้

มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใด ซึ่งส่งทาง ไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้ เพื่อประโยชน์ในการ กระทำความผิดที่เป็นคดีพิเศษพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งได้รับอนุมัติจากอธิบดีเป็นหนังสือจะ ยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ได้

มาตรา 27 ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ อธิบดีหรือผู้ได้รับมอบหมายมีอำนาจให้บุคคลใด จัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดชิ้นหรือเข้าไป แฝงตัวในองค์กรหรือกลุ่มคนใด เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับที่อธิบดีกำหนดการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดหรือการเข้าไปแฝงตัวในองค์กรหรือ กลุ่มคนใดเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยชอบ

แต่ทั้งนี้มาตรการ เครื่องมือเหล่านี้ มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ผู้ปฏิบัติการต้องมีข้อคำนึง หลายอย่างที่ต้องตระหนัก รวมไปถึงความปลอดภัยของการปฏิบัติการก็เป็นสิ่งสำคัญ ความสำเร็จ จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยมากมาย อีกทั้งการแฝงตัวอาจทำให้ผู้ปฏิบัติต้องร่วมกระทำความผิดไปด้วยและ การปฏิบัติการต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน ความเสี่ยงต่าง ๆ มีมาก การคัดสรรบุคลากรเพื่อ ปฏิบัติการเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เป็นต้น

นอกจากมาตรการดังกล่าวแล้ว หน่วยงานของรัฐในกระบวนการยุติธรรมจำเป็นจะต้อง มีระบบการประสานงานและความร่วมมือในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติควบคู่กันไปด้วย

โดยเฉพาะความร่วมมือระหว่างอัยการและกรมสอบสวนคดีพิเศษในการสอบสวนและฟ้องคดีองค์กรอาชญากรรม ความสำเร็จในการดำเนินคดี เป็นหัวใจของการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติ

ในปัจจุบันปัญหาองค์กรอาชญากรรมออกไปสู่ตลาดโลกเป็นปัญหาระดับระหว่างประเทศไปแล้ว หากการมีกระบวนการและองค์กรในการควบคุมอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพจะแสดงให้เห็นถึงความจริงจังของผู้บริหารประเทศในการดำเนินการกับองค์กรอาชญากรรมและการมีกฎหมายควบคุม ป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญสร้างความเชื่อถือและเชื่อมั่นต่อการลงทุนของนักลงทุนและเข้ามาดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ภายในประเทศของเราเกี่ยวเนื่องจากระบบสังคมจะมีเสถียรภาพ มีความมั่นคงมากขึ้นเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในทางตรงทางอ้อม

การมีมาตรการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งระบบฐานข้อมูลข้างกรองอาชญากรรมและการได้มา ซึ่งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตามมาตรการทางกฎหมายการสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน การวางแผนและการตัดสินใจของหน่วยงานในด้านการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ในวิชาชีพเฉพาะเพื่อสามารถติดตาม ตรวจสอบหามาตรการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างทันท่วงทีหรือเท่าทันเหตุการณ์

การประสานงานระหว่างหน่วยงานทั้งระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศเป็นสิ่งที่สำคัญ การติดตามและรับผิดชอบการดำเนินการต่อองค์กรอาชญากรรม โดยใช้แนวทางการแบ่งปันข่าวสารข้อมูลร่วมกัน ไม่หวงข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันและติดตามอย่างต่อเนื่อง หากเมื่อมีข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอเพื่อจะได้ขยายขอบเขตการปฏิบัติการไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อผลของการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

แนวคิดและการศึกษาเรื่องอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ, 2552) มีรากฐานมาจากผลการศึกษาและรายงานของ D. B. Parker, S. Nycum & S. S. O'Ura แห่งสถาบันวิจัยสแตนฟอร์ด แคลิฟอร์เนีย ชื่อ "Computer Abuse" เมื่อปี 1973 ต่อมาได้มีการปรับปรุงและนำเสนอในปี 1979 และ ปี 1989 โดยวางกรอบการศึกษาอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ใน 3 สถานะ คือ คอมพิวเตอร์ในฐานะที่เป็นตัวต้นเหตุ (Subject) ของการกระทำผิด, ในฐานะที่เป็นวัตถุ (Object) แห่งการกระทำผิดหรือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำผิด ซึ่งแบบจำลองแนวคิดดังกล่าว ถือว่า (Regard) อาชญากรรมคอมพิวเตอร์คือ การกระทำที่ต้องตามตามกฎหมายและหรือตามหลัก

นิติศาสตร์ ซึ่ง ก) เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสารโดยตัวของมันเอง ข) เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกระทำผิด หรือ ค) เกี่ยวข้องกับการใช้คอมพิวเตอร์ตามปกติธรรมดา โดยมีเจตนาที่จะก่ออาชญากรรมอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ คอมพิวเตอร์จึงอยู่ในฐานะที่เป็นแหล่งรวมพยานหลักฐานทางดิจิทัลอีกอย่างหนึ่งด้วย

รูปแบบของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์ในฐานะที่เป็นตัวต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม ส่วนใหญ่จะมีเป้าหมายการโจมตีอยู่ที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้แก่ การทำลายระบบความมั่นคงและทำลายความราบรื่นของระบบคอมพิวเตอร์, การโจรกรรมบริการด้านโทรคมนาคมและบริการทางด้านคอมพิวเตอร์โดยการใช้เทคนิคการ Hack (เช่น การเข้าระบบโดยไม่ได้รับอนุญาต, การทำลายโค้ดและรหัสผ่าน, การโคลนนิ่งดิจิทัล, การ Skim บัตรเครดิตและอื่น ๆ) การโจมตีแบบ DOS (Denial Of Service เป็นการระดมคำร้องขอเข้าระบบหรือเว็บไซต์ในเวลาเดียวกันในปริมาณมากจนระบบไม่อาจให้บริการได้ เกิดสะดุดของการทำงานของสายไฟเบอร์ออปติก ระบบหยุดชะงัก) การแพร่ไวรัสคอมพิวเตอร์ เมื่อ 20 ปี ที่ผ่านมา ซึ่งในปัจจุบันพบการแพร่ระบาดของหนอนไวรัสสองชนิดที่สำคัญ คือ ชนิดแรกเป็นหนอนไวรัสที่ออกแบบมาเพื่อโจมตีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ระบบปฏิบัติการของบริษัทที่ได้รับความนิยมมาก ซึ่งประมาณกันว่ามีถึงสิบล้านเครื่องทั่วโลกและชนิดที่สองคือ หนอนไวรัสที่ออกแบบมาเพื่อโจมตีโปรแกรมประยุกต์เพื่อความปลอดภัยระดับสูง ซึ่งใช้ในฐานปฏิบัติการเพียงไม่กี่หมื่นฐานทั่วโลก

คอมพิวเตอร์ในฐานะที่เป็นวัตถุแห่งการกระทำผิด ได้แก่ การลักลอบเข้าถึงฐานข้อมูลโดยไม่ได้รับอนุญาต, การโจมตี ทำลายข้อมูล ทั้งในระดับที่สามารถกู้คืนได้ไปจนถึงระดับที่ไม่อาจกู้คืนได้ รวมถึงการทำลายอุปกรณ์การเก็บรักษาไฟล์ข้อมูลด้วย

คอมพิวเตอร์ในฐานะที่เป็นเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการกระทำผิด ได้แก่ การคัดแปลงข้อมูลของคนอื่น, การทำลายหรือเปลี่ยนแปลงหน้าเว็บไซต์ของคนอื่น, การใช้คอมพิวเตอร์ในการปลอมแปลงเอกสารหรือเงินตรา ซึ่งมีความละเอียดประณีตและแนบเนียนเหมือนจริง, การใช้คอมพิวเตอร์ในการโจรกรรมข้อมูล เช่นการจารกรรมในแวดวงอุตสาหกรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลลับที่เป็นลิขสิทธิ์, การโจรกรรมทรัพย์สินทางปัญญา, การโจรกรรมข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล รวมถึงการบุกรุก ละเมิดความเป็นส่วนตัว ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของคนอื่น

รูปแบบของอาชญากรรมคอมพิวเตอร์มีหลายประเภท ประเภทที่เกี่ยวข้องกับการโจรกรรมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การ Hack เข้าระบบธนาคารหรือสถาบันการเงิน, การฉ้อโกงด้วยการโอนย้ายเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์, การฟอกเงินและการหลบหนีภาษีประเภทที่พบมากที่สุดคือ

การฉ้อโกงในซื้อขาย, การประมูลสินค้าทางทีวีและทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งในสหรัฐอเมริกา มีการฉ้อโกงประเภทนี้สูงถึง 61% ของการร้องเรียนเกี่ยวกับการฉ้อโกงทั้งหมดในปี 2003

“Phishing” หรือ “SpooF Spam” เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการ โจรกรรมข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล โดยอาชญากรจะสร้างเว็บไซต์ (SpooF Website) หรือส่ง SpooF Email ถึงผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ที่ไม่รู้เรื่องรู้ราว ให้หลงเชื่อว่าเป็นเว็บไซต์ของธนาคารหรือองค์กรที่น่าเชื่อถือและถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งหากผู้หลงเชื่อติดต่อและให้ข้อมูลสำคัญของตนเองเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับธนาคาร, หนังสือเดินทาง, วันเดือนปีเกิด, ที่อยู่, โบราณวัตถุ ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้จะถูกนำไปใช้โดยอาชญากร หรือถูกนำไปขายให้บุคคลที่สามต่อไป

รูปแบบอาชญากรรมอื่น ๆ ที่พบเห็นได้แก่ การข่มขู่ กรร โขกว่าจะเปิดเผยข้อมูลที่เจ้าของ สงวนสิทธิ์หรือข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลให้คนอื่นได้รับรู้หรือการข่มขู่ว่าจะทำลายระบบหรือทำลาย ฐานข้อมูล การรบกวน รั้งความลับอื่น ๆ เช่น การหมิ่นประมาท การใส่ร้ายป้ายสี อ่านระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการสืบสวนติดตามจับกุมได้จำนวนมาก

อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิง ซึ่งมีคอมพิวเตอร์เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย รวมถึง ข้อถกเถียงเกี่ยวกับวัตถุที่เป็นอันตรายและผิดกฎหมาย คือ การเผยแพร่ภาพเด็กในลักษณะที่เป็น สื่อลามกอนาจาร ซึ่งนานาชาติก็ให้ความห่วงใยในเรื่องนี้แม้ว่าจะปรากฏเรื่องนี้มาหลายสิบปีแล้ว แต่ในปี 1980 ได้มีการเติบโตของการเผยแพร่ภาพเด็กในลักษณะลามกอนาจารผ่านระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ ทั้งในระบบเว็บไซต์, Usenetnewsgroup, Internet Relay Chat (IRC) และ Peer - To - Peer (P2P) การแพร่ข่าวสารในเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก (Child Sex Tour) โดยใช้ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการแลกเปลี่ยนข่าวสารและการโอนเงินระหว่างกัน ซึ่งเข้าข่ายเป็น การค้าให้กับกลุ่มผู้มึนสติมีเพศสัมพันธ์กับเด็กและมีความเชื่อมโยงกับอาชญากรที่เป็นองค์กร ข้ามชาติ นอกจากนี้ยังมีการเผยแพร่สื่อโฆษณาและสิ่งทีก่อให้เกิดความเกลียดชังระหว่างกลุ่มชน, เชื้อชาติและเผ่าพันธุ์อีกด้วย

เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา นานาชาติได้เพิ่มความสนใจมากขึ้นในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง กลุ่มก่อการร้ายและอินเทอร์เน็ตมีข้อบ่งชี้ว่า อินเทอร์เน็ตถูกใช้เพื่ออำนวยความสะดวกทางการเงินของ กลุ่มก่อการร้าย, ใช้เป็นเครื่องมือทางยุทธศาสตร์เพื่อการวางแผนและปฏิบัติการก่อการร้าย, ใช้ในการเผยแพร่คำชวนเชื่อหาแนวร่วม หาสมาชิกใหม่ผ่านอินเทอร์เน็ต

ในหลายปีที่ผ่านมาได้มีความพยายามแก้ไขปรับปรุงระบบการส่งข้อมูลผ่านเครือข่าย คอมพิวเตอร์ให้มีความปลอดภัยมากขึ้น ซึ่งยุคใหม่ของ Quantum Cryptography (การแปลงข้อมูล ให้เป็นรหัสที่คนอื่นอ่านไม่ได้แล้วส่งผ่านระบบไฟเบอร์ออปติกหรือเครือข่ายไร้สาย ซึ่งผู้รับต้อง แปลงรหัสให้กลับเป็นข้อความปกติก่อนจึงจะเข้าใจ) ได้ถูกนำมาใช้ในวงกว้าง ซึ่งเกิดประโยชน์

อย่างมากกับภาคธุรกิจและ E - Commerce แต่มันก็เป็นประโยชน์กับอาชญากรเช่นกัน นอกจากนี้เทคโนโลยีที่ใช้ระหว่างผู้ใช้สองฝ่ายภายใต้ระบบการแปลงรหัส (Steganography) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในระบบเครือข่ายแบบ Peer - To - Peer โดยมีระบบรหัสผ่านอย่างเข้มงวดนั้นเป็นการตรวจสอบการเข้าถึงระบบของบุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องที่มีความปลอดภัยในระดับสูง ซึ่งถือว่าเป็นด้านสว่างของการใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีประโยชน์และมีความปลอดภัย แต่ก็มีด้านมืดอยู่ด้วยเสมอ คือ กลุ่มอาชญากรก็ได้ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเป็นที่หลบซ่อน ปิดบัง การติดต่อสื่อสารภายในกลุ่มหรือใช้เผยแพร่ข่าวสาร สิ่งผิดกฎหมายอื่น ๆ อีกด้วย

แนวความคิดเรื่องอิทธิพล

มีนักวิชาการต่างประเทศหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าอิทธิพล ดังนี้

บานฟิลด์ (Banfield, 1962, p. 3 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 32 - 35) กล่าวว่า อิทธิพล หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะทำให้คนอื่น ๆ ปฏิบัติหรือมีความรู้สึกตามที่ตนต้องการ

ดาห์ล (Dahl, 1961, pp. 17 - 18 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 32 - 35) อธิบายว่า อิทธิพลเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติ นั่นคือ ผู้หนึ่งสามารถจูงใจหรือทำให้ผู้อื่นปฏิบัติในสิ่งที่ตนมีเจตนาและโดยปกคิดแล้วถ้าปราศจากการจูงใจเหล่านั้น ผู้อื่นจะไม่ปฏิบัติในทางนั้นเลย แต่จะปฏิบัติไปในอีกทางหนึ่ง ดังนั้นอิทธิพลจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่ม สมาคม องค์กรหรือรัฐนั่นเอง นอกจากนี้การใช้อิทธิพลของบุคคลฝ่ายหนึ่งจะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งพฤติกรรมในที่นี้รวมถึงแนวโน้ม ความรู้สึก ทศนคติและความเชื่อ รวมทั้งการกระทำต่าง ๆ ด้วย ดาห์ลจึงใช้คำว่า อำนาจ (Power) และอิทธิพล (Influence) ในลักษณะที่แทนกันได้

ดาห์ล ได้กล่าวว่า สาเหตุที่บุคคลหรือกลุ่ม มีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นเนื่องจากเหตุผลดังนี้

1. บุคคลนั้นมีทรัพยากรทางการเมือง (Political Resource) อยู่ในความครอบครองมากกว่าบุคคลอื่น
2. แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในความครอบครองเท่ากัน บุคคลบางคนใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้มากกว่าคนอื่น ทำให้บุคคลนั้นมีอิทธิพลทางการเมืองเหนือคนอื่น
3. แม้จะมีทรัพยากรทางการเมืองในครอบครองเท่ากัน บุคคลทางการเมืองสามารถใช้ทรัพยากรทางการเมืองได้ชำนาญหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าบุคคลอื่น

การที่บุคคลบางคนใช้ทรัพยากรทางการเมืองมากกว่าคนอื่น ๆ ก็เพราะต้องการผลประโยชน์มากกว่าคนอื่น ส่วนสาเหตุที่บุคคลมีความชำนาญในการใช้ทรัพยากรทางการเมืองมากน้อยกว่ากันเนื่องมาจาก

1. ความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ
2. ความแตกต่างในโอกาสที่จะเรียนรู้
3. ความแตกต่างกันในเรื่องแรงจูงใจที่จะเรียนรู้

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัจจุบันที่ส่งเสริมให้บุคคลมีอิทธิพล คือ ทรัพยากรทางการเมือง ความสามารถและความสนใจในการใช้ทรัพยากรทางการเมือง ทรัพยากรทางการเมืองในที่สนะของ คาร์ล คือ ความมั่งคั่ง ชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ความสามารถในการควบคุมข้อมูลต่าง ๆ ตำแหน่งสูง ในทางสาธารณะ การได้รับความนิยามจากประชาชนอย่างกว้างขวางมีพรรคพวกบริวารที่มีวินัย และจงรักภักดี ตลอดจนควบคุมหน่วยงานที่ไวต่อการรับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล (Dahl, 1961, pp. 17 - 18, อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 33 - 35) ซึ่ง คาร์ล ได้กล่าวถึง หลักในการวิเคราะห์อิทธิพลได้ดังนี้

1. พิจารณาในแง่ของสิ่งที่ปรากฏ คือ อิทธิพลที่ปรากฏอยู่จริงหรือที่เกิดขึ้นจริง (Existence)
2. พิจารณาทิศทางแห่งอิทธิพล (Direction) คือ พิจารณาว่าผู้ใดมีอิทธิพลต่อผู้ใด
3. ในบางโอกาสต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์แห่งอิทธิพลหรือระดับแห่งอิทธิพล (Relative Influence) เพื่อมุ่งหาปริมาณแห่งอิทธิพลและเปรียบเทียบขนาดหรือปริมาณของอิทธิพลของผู้นำอิทธิพลต่าง ๆ

อย่างไรก็ตาม การวัดระดับอิทธิพลนี้เป็นเรื่องยากเพราะว่ามีการใช้อิทธิพลหลายแบบ และการแสดงออก ซึ่งอิทธิพลนั้นไม่ชัดเจนอาจเพราะอิทธิพลมักจะเป็นเรื่องของทางอ้อมมากกว่าทางตรง หากแต่ก็มีหลักในการวัดอิทธิพลอยู่เช่นกัน ดังนี้

1. พิจารณาการเปลี่ยนแปลงของฐานะ (Position) ของผู้ที่ได้รับอิทธิพล หัวใจหรือหลักสำคัญของวิธีการนี้อยู่ที่ปริมาณการเปลี่ยนแปลง (Amount of Change) ซึ่งอาจวัดได้ด้วยการนับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงว่ามีกี่อย่าง กี่ประเภท และเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหรือไม่ การวัดอิทธิพลตามวิธีการนี้ควรวัดในเรื่องเดียวกัน และควรพิจารณาฐานะดั้งเดิมหรือความรู้สึกที่แท้จริงของบุคคลหรือกลุ่มคนที่ได้รับอิทธิพล ตลอดจนท่าทีหรือจุดยืนของนักการเมืองหรือกลุ่มการเมืองที่ใช้อิทธิพลด้วย มิฉะนั้น ผลการเปรียบเทียบอิทธิพลอาจจะคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความเป็นจริง
2. พิจารณาจากปัจจัยทางจิตวิทยาของบุคคล ในการที่จะต้องปฏิบัติตามการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดจากการใช้อิทธิพล ปัจจัยทางจิตวิทยานี้อาจจะเรียกว่ามูลค่าที่บุคคลจะต้องสูญเสีย

ในทางความรู้สึกนึกคิด หลักทั่วไปมีอยู่ว่า ถ้าบุคคลหรือกลุ่มใดต้องเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มนั้นถือว่าสำคัญก็คือ อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงมีมาก

3. ปริมาณของการเปลี่ยนแปลง เราอาจจะวัดอิทธิพลด้วยการศึกษาจากปริมาณของความแตกต่างกันของการยินยอมหรือยอมตามคำสั่งหรือการใช้อิทธิพลต่าง ๆ

4. ความแตกต่างในเรื่องขอบเขตของการมีปฏิริยาตอบสนอง หลักข้อนี้อธิบายได้ว่า

4.1 การกระทำทุกอย่างที่จะเปรียบเทียบกันนั้นถือว่ามึลักษณะเดียวกัน

4.2 มีการพิจารณาถึงผลที่จะเกิดจากการกระทำว่ามีขอบเขตกว้างขวางมากน้อยแค่ไหน

4.3 ขอบเขตแห่งผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนี้ หมายถึงการตอบสนองต่อการกระทำนั้นว่ามีมากน้อยประการใด

5. การเปรียบเทียบระดับอิทธิพลโดยพิจารณาจากจำนวนบุคคล ซึ่งมีปฏิริยาตอบสนองต่อการใช้อิทธิพลนั้น

5.1 คูจำนวนบุคคลที่ยอมคล้อยตามอิทธิพลนั้น ถ้ามีผู้เห็นด้วยหรือยอมตามมากกว่าอีกฝ่าย ก็คือว่ามีอิทธิพลมากกว่า

5.2 นอกจากพิจารณาเรื่องจำนวนแล้วจะต้องพิจารณาว่าจำนวนบุคคลที่คล้อยตามนั้นคล้อยตามได้ทุกเรื่องหรือไม่และดูว่าเป็นการคล้อยตามอย่างยิ่งหรือไม่ ซึ่งหมายความว่าผู้ที่เห็นด้วยแม้ในเรื่องที่เป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดได้ตามอิทธิพลของผู้อิทธิพลก็แสดงว่าผู้ใช้อิทธิพลนั้นมีอิทธิพลสูงยิ่ง แม้จำนวนผู้ที่คล้อยตามนั้นจะไม่มากก็ตาม

การจะพิจารณาว่าผู้ใดมีอิทธิพลภายในกลุ่มมากน้อยเพียงใดในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งคาหัด กล่าวว่าจะต้องพิจารณาแบบแผนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลนั้นอย่างน้อย 6 ประการดังนี้ คือ

1. เขาใช้อิทธิพลต่อใครบ้าง

2. เขาใช้อิทธิพลต่อบุคคลดังกล่าวในเรื่องใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อทราบขอบเขตอิทธิพล

3. เขาใช้วิธีอะไรบ้างเพื่อให้มีอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นการศึกษาวิธีการใช้ทรัพยากรทางการเมืองนั่นเอง

4. อิทธิพลของเข่าที่ใช้ต่อผู้อื่นได้รับความสำเร็จมากน้อยเพียงใด

5. เขาสามารถใช้อิทธิพลต่อผู้อื่นในเรื่องที่สำคัญหรือไม่

6. ในการใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างอิทธิพล เขาต้องสูญเสียอะไรไปบ้าง ผลที่ได้รับจากการใช้วิธีการดังกล่าวคุ้มค่างับสิ่งที่ต้องสูญเสียไปหรือไม่

จากแนวความคิดเรื่องอิทธิพลนี้สามารถกล่าวถึงผลของการใช้อิทธิพลได้ 4 ลักษณะ คือ

1. ไม่มีอิทธิพลในกรณีที่ได้กระทำการลงไปเพื่อเป้าหมายเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคน แต่การกระทำของฝ่ายแรกไม่บังเกิดผล คือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทัศนคติของเป้าหมายเลยหรือเป้าหมายยังคิดและกระทำตามปกติของตนอยู่ ก็ถือว่าไม่มีอิทธิพล

2. อิทธิพลเบี่ยงเบน หมายถึง ได้ทำการแล้วและเป้าหมายได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทัศนคติของตน แต่พฤติกรรมหรือทัศนคตินั้นไม่สอดคล้องหรือเกี่ยวข้องกับเจตจำนงของผู้ใช้อำนาจ

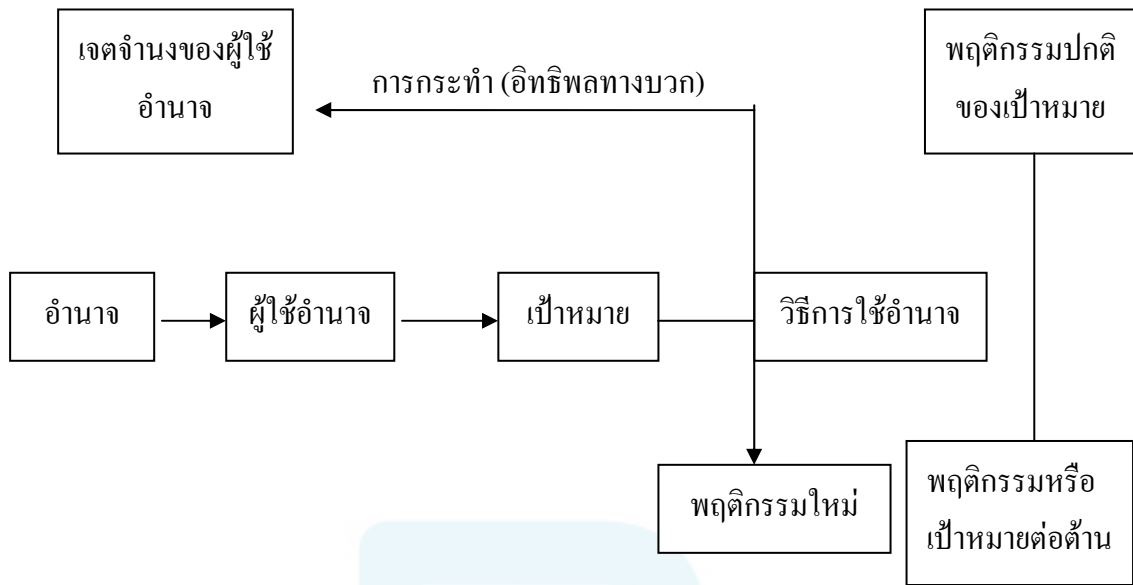
3. อิทธิพลทางบวกหรืออิทธิพลโดยปกติ หมายถึง ได้มีการกระทำเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมหรือทัศนคติให้เป็นที่ไปตามเจตนารมณ์ของผู้ใช้และเป้าหมายได้กระทำตามเจตนารมณ์นั้น

4. อิทธิพลในทางลบ คือ เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือทัศนคติของตน แต่เป็นเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับเจตนา ซึ่งมีลักษณะของการฝ่าฝืนหรือทำทนาย

กาแมน (Gaman, 1968, p. 68 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 27) เสนอว่า เราควรพิจารณาอิทธิพลในแง่ผลสุทธิ (Net Effects) คือหักลบระหว่างความพยายามใช้อิทธิพลกับปฏิกิริยาต่อต้าน ถ้าความพยายามล้มเหลวก็ถือว่าไม่มีอิทธิพล

ดังนั้น สามารถที่จะเขียนสรุปภาพของความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจและอิทธิพลและผลของการใช้อิทธิพลได้ ดังนี้ (ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 27)

OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS
Engineered for Good Justice

ภาพที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจและอิทธิพล

ประสพโชค พร้อมมูล (2539, หน้า 27 - 28) กล่าวถึงวิธีการใช้อิทธิพลที่ต้องอาศัยอำนาจเป็นพื้นฐาน ซึ่งวิธีการใช้อิทธิพลนั้น อาจจำแนกออกได้เป็นวิธีการต่าง ๆ มากมาย ทั้งโดยวิธีการโดยตรงและวิธีการโดยอ้อม อย่างไรก็ตามการจะใช้อิทธิพลได้ต้องมีฐานอำนาจรับรอง ดังนั้นการที่บุคคลใดจะใช้อิทธิพล บุคคลนั้นต้องมีฐานอำนาจอยู่แล้ว การใช้อิทธิพลจากฐานอำนาจประเภทต่าง ๆ มีดังนี้

1. การใช้อำนาจหน้าที่ เป็นการอ้างหน้าที่ หลักการ แนวธรรมเนียมปฏิบัติ ประเพณี ระเบียบกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ซึ่งการใช้อำนาจหน้าที่นี้เป็นวิธีการหรือเครื่องมือที่สำคัญยิ่งของชนชั้นนำทางการเมืองอันเป็นผู้มีตำแหน่งอย่างเป็นทางการและสถาบันทางการเมือง เป็นสิ่งที่รองรับการใช้อำนาจหน้าที่ของชนชั้นนำทางการเมืองเหล่านี้

2. การใช้อำนาจในการให้รางวัลและการลงโทษเป็นการใช้อิทธิพลโดยอาศัยสิ่งที่มีคุณค่ามาเป็นแรงกระตุ้นให้เป้าหมายกระทำการตามเจตนารมณ์ของผู้ใช้อำนาจเป็นเรื่องของการได้เสียผลประโยชน์ประเภทต่าง ๆ

3. การใช้อำนาจเป็นการสร้างอิทธิพลโดยวิธีรุนแรงหรือคุกคามว่าจะใช้วิธีรุนแรงซึ่งมักจะใช้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญ

4. การใช้อำนาจอ้างอิง วิธีการใช้อิทธิพลแบบนี้แสดงออกหลายรูปแบบ จุดสำคัญคือความผูกพันระหว่างเป้าหมายกับสิ่งที่ใช้อ้างอิง ซึ่งอาจเป็นผู้ใช้อำนาจหรือผู้ก็ได้ ทั้งนี้โดยอาศัย

ความรักความชื่นชม ความเมตตาสงสาร ความเกรงอกเกรงใจ เป็นต้น วิธีสร้างอิทธิพลแบบนี้จึงเป็นไปได้ในทำนองชักชวนโน้มน้าวมากกว่าคุกคามเป็นเรื่องที่อาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่า ซึ่งในสภาพความเป็นจริงนั้น การใช้อิทธิพลได้ในแต่ละลักษณะนั้น แล้วแต่พื้นฐานของอำนาจ สถานการณ์และผู้ที่เป็นเป้าหมาย แต่อาจจะยกอุปสรรคของการใช้อิทธิพลได้ในลักษณะต่าง ๆ กัน เป็นต้น อย่างเช่น

1. การข่มขู่คุกคามว่าจะใช้กำลัง เช่น การขู่ว่าจะทำร้ายถึงชีวิต
2. การใช้เหตุผลและข้อเท็จจริง เช่น การใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนต่อผู้อยู่ได้บังคับบัญชา
3. การใช้อิทธิพลในลักษณะชักชวน เช่น การแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จที่เกิดขึ้นแล้ว
4. การแลกเปลี่ยนประโยชน์ในแต่ละฝ่ายต้องการ เช่น ผลประโยชน์ทางวัตถุหรือชื่อเสียง
5. การบีบบังคับให้ต้องยอมตาม เช่น การแบล็กเมล์
6. การบิดเบือนข่าวสารข้อมูล เช่น การโกหกให้หลงเชื่อในข้อเท็จจริงเหล่านี้ เป็นต้น

แนวความคิดเรื่องอำนาจ

อำนาจ (Power) และอำนาจหน้าที่ (Authority) เป็นแนวความคิดหลักที่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด ยิ่งกว่านั้นยังเป็นปัญหาสำคัญสำหรับการอธิบายถึงการใช้อำนาจและหน้าที่อย่างไรเกี่ยวกับปัญหาของความขัดแย้งและความร่วมมือกันระหว่างบุคคล กลุ่มและรัฐบาล มีคำถามที่ได้มีการหยิบยกขึ้นมาถามโดยนักทฤษฎีการเมืองถึงเรื่องอำนาจและอำนาจหน้าที่บทบาทสำคัญอย่างไรในระบบการเมือง มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยวิธีใดบ้าง เพื่อวัตถุประสงค์อะไร หรือว่าใครบ้างที่เป็นผู้ใช้อำนาจ และอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น คำถามต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งตลอดมา นับตั้งแต่ Plato, Aristotle, Hobbes และ Weber จนถึงปัจจุบัน

มีความพยายามที่จะถือกันว่า การเมืองเป็นเรื่องอำนาจนั้น มีที่มาสำคัญอยู่ที่พื้นฐานทางจิตวิทยาของมนุษย์ ที่ มาเคียเวลลี (Machiavelli, 1993 อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541, หน้า 189 - 192) ได้อธิบายไว้ นั่นก็คือว่า คนเรานั้นมีความมุ่งหมายที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ สิ่งนี้ถือว่าเป็นลักษณะที่มั่นคงของมนุษย์ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาทีเดียว

เพลโต และโสเครตีส (Plato & Socrates (อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541, หน้า 189 - 192) ได้อธิบายถึงคำถามว่า ทำไมคนเราจึงต้องแสวงหาอำนาจกันในฐานะต่าง ๆ แสวงหาอำนาจก็เพื่อจะใช้อำนาจหน้าที่ให้เกิดประโยชน์แก่สังคมถึงแม้ว่าตามความเป็นจริงแล้วผู้นำเหล่านั้นจะไม่ใช้อำนาจหน้าที่ในลักษณะดังกล่าวเสมอไปนักจึงได้จัดให้ผู้ปกครองที่มีได้ทำการ

ปกครองเพื่อผลประโยชน์ของผู้รับการปกครองของตนเป็นผู้ปกครองที่เลวของระบบการเมือง ซึ่ง ทราซิมาคุส (Thrasymachus อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541, หน้า 189 - 192) แย้งว่า ผู้ปกครองแสวงหาอำนาจก็เพราะเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวของตนเอง ทั้งนี้เนื่องมาจากการกำหนดความหมายของความยุติธรรมอยู่ตรงไหนสมมติฐานข้อนี้ได้รับการกล่าวยืนยัน ฮอบเบส (Hobbes) เช่นเดียวกับ มาร์กซ์ และเบนแทม (Bentham & Marx อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541, หน้า 189 - 192) กล่าวคือ ฮอบเบส (Hobbes) ได้กล่าวว่า มนุษย์เราทุกคนแสวงหาอำนาจเพื่อให้บรรลุความปรารถนาของตน แต่ด้วยการใช้เหตุผลเป็นแนวทางว่าจะทำอย่างไร

อย่างไรก็ตามแนวความคิดในเรื่องผลประโยชน์ส่วนตัวนับเป็นความคิดที่มีความซับซ้อน เพราะขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลที่จะถือว่าอะไรเป็นผลประโยชน์ส่วนตัวของเขาอีกกว่านั้น ความต้องการอำนาจจะไม่เกิดจากความมีเหตุผลก็ได้ ดังที่ ลาสเวล (Lasswell อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541, หน้า 189 - 192) ได้ชี้ให้เห็นว่า คนเราแสวงหาอำนาจไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์ของอำนาจเอง แต่เป็นเพราะมีสิ่งจูงใจโดยไม่รู้สึกรู้สีกว่าทำให้ต้องเป็นเช่นนั้นในการที่จะได้บรรลุเป้าหมายบางสิ่งบางอย่าง ทั้งนี้เพื่อเป็นการชดเชยในสิ่งที่รู้สึกว่าคุณชีวิตของตนขาดไปมาก่อน แต่อย่างไรก็ดีการมีความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้ ก็ไม่จำเป็นที่จะมีผลทำให้คนเราได้มาซึ่งอำนาจ

ทินพันธุ์ นาคะตะ (2541, หน้า 189 - 192) อำนาจทางการเมืองนั้นจะมีกระจายอยู่ในระหว่างสมาชิกของระบบการเมืองอย่างไม่เท่าเทียมกัน สิ่งนี้นับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ระบบการเมืองทั้งหลายมีความแตกต่างกัน อริสโตเติล (Aristotle อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541) เป็นหนึ่งในหลาย ๆ ท่านที่ได้พยายามอธิบายและหาเหตุผลมาสนับสนุนเกี่ยวกับความแตกต่างกันในเรื่องอำนาจหน้าที่ระหว่างแต่ละบุคคล โดยกล่าวว่า อำนาจกับการควบคุมทรัพยากรทางการเมืองต่าง ๆ จะกระจายอยู่ในมือของบุคคลอย่างไม่เท่าเทียมกัน แต่ควรระมัดระวังในการแยกแยะระหว่างอำนาจทางการเมืองกับความสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจประเภทอื่น ๆ มากกว่าที่จะเหมารวมกัน นอกจากนี้ รูสโซ (Rousseau อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541) ยังยืนยันว่า สิ่งดังกล่าวนี้มีต้นกำเนิดจากความไม่เท่าเทียมกันในเรือทรัพย์สินของบุคคล ซึ่ง มาร์กซ์ (Marx อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541) กล่าวว่า การกระจายของทรัพย์สินเป็นเงื่อนไขที่กำหนดการกระจายอำนาจกับทรัพยากรทางการเมืองต่าง ๆ ส่วน พารโต มอสกา และมิเคลส์ (Pareto, Mosca & Michels อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541) ยืนยันว่า เนื่องจากชนชั้นนำที่เป็นฝ่ายปกครองจะมีอยู่ในทุก ๆ ระบบการเมือง เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่มีความแตกต่างใด ๆ เกี่ยวกับลักษณะของการที่อำนาจกระจายไปอย่างไม่เท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกต่าง ๆ

อำนาจเป็นแนวคิดสำคัญหากสามารถสร้างข้อสรุปทั่วไปเกี่ยวกับอำนาจและการใช้อำนาจได้จะสามารถเข้าใจการเมืองมากยิ่งขึ้น ในการศึกษาเรื่องนี้มีการนิยามความหมายและ

แนวความคิดที่อ้างถึงอยู่บ่อย ๆ ได้แก่ การให้ความหมายเรื่องอำนาจของ โรเบิร์ต เอ ดาห์ล (Robert A. Dahl, 1961 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) ว่า หาก ก. มีอำนาจเหนือ ข. แล้ว ข. จะทำบางสิ่งบางอย่างตามความต้องการของ ก. ซึ่งโดยปกติแล้ว ข. จะไม่ทำ

จากนิยามข้างต้น อำนาจมีลักษณะสัมพันธ์โยงอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เกิดขึ้นในปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กลุ่มบุคคลหรือในปฏิสัมพันธ์ของนานาชาติ ซึ่งทรัพยากรหรือที่มาของอำนาจนั้นอาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจก็ได้ นั่นคืออีกนัยหนึ่งอำนาจคือ รูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมไม่ใช่เพียงท่าทีที่แสดงออก ซึ่งพฤติกรรมเท่านั้น ในนิยามของ ดาห์ล ทำให้นักรัฐศาสตร์เห็นรูปร่างและแนวคิดเรื่องอำนาจชัดเจนขึ้น แต่ก็ยังมีปัญหาในการใช้แนวคิดนี้ในการวิจัยเชิงรัฐศาสตร์เชิงประจักษ์ ซึ่งสรุปความเห็นว่าการศึกษอำนาจต้องสังเกตการณ์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ซึ่งน่าจะมีอำนาจกับผู้ซึ่งน่าจะเป็นผู้ตอบสนองต่ออำนาจเท่านั้น

ประสพโชค พร้อมมูล (2539, หน้า 9 - 11) กล่าวว่า นอกจากปัญหาการปฏิบัติการแนวทางอำนาจแล้วยังมีปัญหาในประเด็นอื่น ๆ อีก ซึ่งมีการกล่าวถึงพฤติกรรมการบ่งชี้ว่าอำนาจปรากฏอยู่และอำนาจเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยหนึ่งปัจจัยใด ดังในหลายกรณีที่อิทธิพลเกิดขึ้นจากความคาดการณ์ ซึ่งยังไม่ปรากฏขึ้นจริง เช่น ส.ส.จำนวนหนึ่งอาจจะลงคะแนนเสียงไว้วางใจแก่นายกรัฐมนตรีในการอภิปรายไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านแต่หากเขาลงคะแนนเสียงเช่นนั้นไปแล้วเขาอาจไม่ได้รับเลือกตั้งในคราวต่อไป ในกรณีนี้ประชาชนผู้ลงคะแนนจะไม่แสดงกิจกรรมอะไรออกมาจนกว่า ส.ส. เหล่านั้นจะออกเสียงกรณีนี้ไปแล้ว อิทธิพลเช่นนี้เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรมจริง (ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 9 - 11)

ฟรีดริช (Friedrich อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 9 - 11) นักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกัน เรียกกรณีดังกล่าวว่า ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นจากความคาดการณ์ (Anticipated Reaction) โดยใช้สามัญสำนึกอย่างพื้น ๆ ผู้ลงคะแนนเสียงมีอิทธิพลเหนือ ส.ส. เนื่องจากเขาสามารถชักนำ ส.ส. ลงคะแนนเสียงตามที่เขารารถนาได้ การที่จะทดสอบกรณีดังกล่าวนี้ในการวิจัยเชิงประจักษ์มีความยุ่งยากไม่น้อย คือ นักวิจัยต้องไปหาข้อมูลจาก ส.ส. ว่าหากเขาไม่กลัวผู้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งแล้ว เขาจะออกเสียงอย่างไร ประเด็นสำคัญคือ ส.ส. จะตอบนักวิจัยตามความเป็นจริงหรือไม่

แบชเรช และบาราทซ์ (Bachrach & Baratz อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 9 - 11) เสนอปัญหาที่สำคัญในการศึกษาอำนาจขึ้นมาอีกกรณีหนึ่ง รูปแบบที่สำคัญอย่างหนึ่งของอำนาจคือ สมรรถภาพที่จะไม่ทำให้สถานการณ์บางอย่างเกิดขึ้น เขาเรียกอำนาจใจแถมนี้ว่าเป็นการไม่ตัดสินใจ (Non - Decision Making)

ประสพโชค พร้อมมูล (2539, หน้า 11 - 12) เห็นว่า แนวความคิดเรื่องอำนาจน่าจะนำมาใช้ในการวิเคราะห์การเมืองอย่างยิ่ง แต่มีปัญหาในการใช้ค่อนข้างมากในเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์เชิงกาฬแล้วต้องหาหลักฐานมายืนยันให้ชัดเจนว่า ที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีอำนาจเหนือกว่านั้นเป็นสาเหตุจากอำนาจจริง ๆ ไม่ได้มาจากสาเหตุอื่น ๆ อีกอย่างแน่นอน แต่โดยทั่วไปนั้นมีปัจจัยที่เป็นสาเหตุอีกจำนวนมากที่อาจเป็นสาเหตุต่อพฤติกรรมของบุคคลที่อยู่ใต้อำนาจนั้น ซึ่งการค้นหาคำความจริง ดังกล่าวเป็นเรื่องที่ยุ้งยากไม่ใช่น้อย อีกประการหนึ่ง ประสพโชคเห็นว่าการทดสอบเชิงประจักษ์นักวิจัยต้องถ่ายทอดแนวความคิดในเชิงนามธรรมไปสู่กรณีจริงที่เป็นรูปธรรม เรียกว่า ปฏิบัติการแนวความคิด ซึ่งอาจกำหนดเรื่องบ่งชี้อำนาจในกรณีนั้น ๆ ขึ้นมาได้ แต่มักจะสังเกตการณ์จริงได้ยากมาก

ปัญหาเรื่องการนิยามความหมายของคำว่าอำนาจอีกประการคือ การกำหนดความหมายที่ทำให้เกิดความแตกต่างจากแนวความคิดอย่างอื่นที่ใกล้เคียงกัน เช่น อำนาจแตกต่างจากอิทธิพล (Influential) อำนาจหน้าที่ (Authority) กำลังอำนาจ (Force) บารมี กุศโลบาย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม นักวิจัยต้องแยกความแตกต่างระหว่างแนวความคิดเหล่านี้ให้ชัดเจน แต่ปัจจุบัน การแยกแยะแนวความคิดเหล่านี้ให้ชัดเจนยังไม่สามารถตกลงกันได้ที่น่าพอใจ

ในความสับสนในนิยามของอำนาจ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการใช้แนวความคิดเรื่องอำนาจในการวิจัย และเมื่อนิยามยังสับสน การปฏิบัติการแนวความคิดเรื่องอำนาจว่าจะกำหนดกันอย่างไรก็ยิ่งสับสนมากขึ้นไปอีก ความสับสนดังกล่าวทำให้นักวิจัยต่างคนต่างใช้นิยามแนวความคิดและทำให้เกิดการนิยามปฏิบัติแนวความคิดที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการใช้ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลแตกต่างกัน ซึ่งนำไปสู่การตีความที่แตกต่างกันด้วย การมองในหลายมิติแม้ว่าจะก่อนให้เกิดความสับสน แนวคิดในเรื่องอำนาจก็ยังสามารถใช้ศึกษาเรื่องราวหรือปรากฏการณ์ทางการเมืองได้โดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป

โรส และเอสตัน (Rose, 1967, pp. 43 - 45 & Easton, 1968, pp. 115 - 124 อ้างถึงในประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 12) พิจารณาเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญของเรื่องอำนาจและสรุปว่า ได้มีการมองและการให้นิยามอำนาจเป็น 3 แนวทางใหญ่ ๆ คือ

1. กลุ่มที่มองอำนาจในรูปของการควบคุมการใช้กำลังและการบังคับ (Force)
2. กลุ่มที่มองอำนาจในรูปของการได้รับความยินยอม (Consent)
3. กลุ่มที่มองอำนาจในรูปของความสามารถที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือกระทำกิจกรรมใด ๆ (Ability to Participate I Decision Making) ในแต่ละแนวทางที่แตกต่างออกไปนั้นพอจะกล่าวอธิบายได้ ดังนี้

1. อำนาจรูปของการใช้กำลังบังคับ เป็นอำนาจในความหมายของการควบคุม การใช้กำลังและการบังคับเป็นลักษณะของอิทธิพลเหนือบุคคลอื่นเป็นความสามารถที่จะก่อให้เกิดผลใด ๆ ตามที่ผู้มีอำนาจต้องการนักคิดในแนวนี้ เช่น ชาเลส เมอร์เรียม (Charles Merriam อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 13) เชื่อว่าอำนาจเป็นรูปแบบหนึ่งของการใช้กำลัง ซึ่งสามารถควบคุมบุคคลหรือกลุ่มชนได้

แม็คไกวเวอร์ (MacIver, 1953, p. 87 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 13) กล่าวว่า อำนาจเป็นความสามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมของคนอื่นทั้งทางตรงโดยการบังคับและทางอ้อมโดยใช้วิธีการต่าง ๆ ที่มีอยู่

วาเลน (Warren, 1977, pp. 239 - 264 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 13) กล่าวว่า อำนาจ คือ ความสามารถที่จะมีบางสิ่งอยู่เหนือการตัดสินใจ สามารถควบคุมชะตาชีวิตของคนอื่น ๆ โดยผู้มีอำนาจอาจสร้างความชอบธรรมในการใช้อำนาจโดยการบังคับหรือแสดงให้เห็นว่า การใช้อำนาจนั้นเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล

โรเซนเบิร์ก (Rosenberg, 1976, p. 127 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 14) เชื่อว่า อำนาจ คือ การที่คนหนึ่งสามารถบังคับให้ผู้อื่นมีพฤติกรรมตามที่ตนต้องการและเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มที่มีอำนาจนั่นเอง ผู้อยู่ใต้อำนาจจะถูกควบคุมพฤติกรรมด้วยกฎระเบียบภายในสังคม

2. อำนาจในความหมายของการได้รับความยินยอม ในลักษณะนี้เป็นความตระหนักในทางความรู้สึกต่อความสัมพันธ์กับผู้ที่มีอำนาจว่า ตนมีความด้อยกว่าและยอมรับถึงความมีอำนาจเหนือของผู้มีอำนาจ นักสังคมวิทยาหลายท่านได้ให้ความหมายที่เข้าใจได้โดยง่าย ดังนี้

แม็คเควิด (McDavid, 1968, pp. 22 - 23 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 14 - 15) เห็นว่า อำนาจเป็นการแสดงถึงการกระจายทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรม อำนาจอาจได้จากโครงสร้างที่เป็นทางการ (Formal Structure) ของกลุ่มหรือได้จากลักษณะเฉพาะเจ้าของตัวบุคคลในการที่บุคคลนั้นมีกิจกรรมในกลุ่ม การให้รางวัล (Reward) และการบังคับขู่เข็ญ (Coercive) เป็นอำนาจที่บุคคลในกลุ่มจำต้องยอมรับเนื่องจากอำนาจนี้เป็นสิ่งกำหนด โดยตำแหน่งที่ดำรงอยู่

บลู (Blau, 1964, p. 281 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 15) เห็นว่า อำนาจจะเกิดกับผู้ที่สามารถให้ในสิ่งที่คนอื่น ๆ ต้องการและการแลกเปลี่ยนที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ที่มีทรัพยากรกับผู้ที่ไม่ที่ทรัพยากรจะนำไปสู่การที่อำนาจของฝ่ายที่มีทรัพยากรมากกว่าผู้ที่คนอื่นจะต้องพึ่งพิงจะเป็นผู้ที่มีอำนาจและอำนาจยังเป็นเครื่องมือในการจัดระบบผู้อยู่ใต้อำนาจอีกด้วย

คอร์ค และแบคแมน (Secord & Backman, 1964, p. 281 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 16) กล่าวถึง อำนาจในแง่ของการให้รางวัล (Reward Power) ที่ฝ่ายหนึ่ง

ยอมรับอำนาจของอีกฝ่ายหนึ่งเพราะผู้มีอำนาจนั้นสามารถที่จะให้รางวัลเพื่อคำสั่งของของได้รับการปฏิบัติตามและสามารถลงโทษผู้ที่ขัดคำสั่งของเขาได้

3. อำนาจในความสามารถที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในความหมายของความความสามารถที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือกระทำกิจกรรมใด ๆ

พ็อดบี (Polsby, 1963, p. 11 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 17) นักวิชาการ นักสำนักพหุนิยม (Pluralist School) เชื่อว่า อำนาจ คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของชุมชนและในกระบวนการตัดสินใจนั้นใครเป็นผู้ครอบงำและได้ประโยชน์มากที่สุด คน ๆ นั้นจะมีอำนาจมากที่สุด

ลาสเวล (Lasswell, 1967, p. 5 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 17) ให้ความหมายว่า อำนาจ คือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

แอนโตนิโอ และเอียลิส (D'antonio & Ehrlich อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 17) เห็นว่า อำนาจ คือ ความสามารถที่จะควบคุมคนอื่น ๆ และควบคุมการตัดสินใจ

ดาร์ล (Dahl, 1974, p. 4 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 17) เสนอว่า อำนาจ คือ ความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงให้เกิดผลตามที่ต้องการ

จากนิยามของอำนาจทั้ง 3 แนวดังกล่าว ทำให้เห็นพฤติกรรมของอำนาจที่อยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งอาจสรุปรวบรวมได้ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมเกี่ยวกับอำนาจ โดยทั่วไปแล้ว พฤติกรรมเกี่ยวกับอำนาจมีดังต่อไปนี้
(ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 18 - 19)

1. การที่ผู้หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งจะสร้างและแก้ไขกฎเกณฑ์บังคับผู้อื่นให้ปฏิบัติตาม
2. การที่ผู้หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งสามารถจะบังคับหรือชี้แนะแนวทางปฏิบัติให้คนอื่นทำตาม ซึ่งเป็นสิ่งสืบเนื่องมาจากข้อแรก

3. การที่ผู้หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง เป็นผู้กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของชุมชน
4. การที่ผู้หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง สามารถตัดสินใจในประเด็นสำคัญ ๆ แทนคนอื่น ๆ และการตัดสินใจนั้นเป็นที่ยอมรับ

5. การที่ผู้หนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง สามารถให้รางวัลกับผู้ประพฤติตามและลงโทษผู้ไม่ประพฤติตามได้

ที่มาของอำนาจ ดาซี และฮาร์ก (Dowse & Hughes, 1972, p. 86 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 20) มีความเห็นว่า อำนาจมีบ่อเกิดมาจากแหล่งต่าง ๆ 3 แหล่ง คือ

1. อำนาจที่เกิดจากการใช้กำลังบังคับ (Physical Power) เช่น ในกรณีที่มีการออกกระเบียบทางสังคม (Social Order) เพื่อเป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติ ถ้ามีการฝ่าฝืนก็จะถูกลงโทษ ถูกบังคับ (Physical Sanction)

2. อำนาจที่เกิดจากวัตถุ (Material Power) เช่น ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่าผู้มีอำนาจในการซื้อ (Purchasing Power) มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า

3. อำนาจที่เกิดจากสัญลักษณ์ (Symbolic Power) เช่น การที่ค่านิยมหรือปทัสถานของสังคมยอมรับหรือกำหนดสถานภาพ (Status) โคอยู่สูงกว่าผู้อื่นผู้นั้นย่อมมีอำนาจมากกว่าส่วนเวเบอร์ (Weber อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2541, หน้า 195) เสนอว่า ที่มาของอำนาจมี 3 ประการ คือ

3.1 อำนาจที่ได้มาจากขนบธรรมเนียมประเพณี

3.2 อำนาจที่ได้มาจากบุคลิกภาพส่วนตัว (หรือบารมี)

3.3 อำนาจที่ได้มาจากกฎหมายและการใช้เหตุผล

เวเบอร์ (Weber อ้างถึงใน ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2542, หน้า 195) พยายามอธิบายว่า อำนาจหน้าที่แต่ละประเภทสามารถจะเปลี่ยนเป็นอีกประเภทหนึ่งได้อย่างไรบ้าง ในระหว่างอำนาจทั้งสามประเภทนั้น การมีอำนาจเพราะอาศัยบารมีเป็นประเภทที่มั่นคงน้อยกว่าประเภทอื่นและการแบ่งประเภทของ เวเบอร์ มีความมุ่งหมายที่จะให้เป็นแบบพรรณนา อาศัยการสังเกตการณ์และปลอดจากการใช้ค่านิยม แต่การแบ่งประเภทดังกล่าว มีลักษณะของการเป็นแบบในอุดมคติจึงทำให้มองข้ามอำนาจประเภทอื่น ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งเราจะพบอำนาจหน้าที่แบบผสมมากกว่า

บีช (Becht, 1959, p. 48 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 22) ให้ความเห็นเกี่ยวกับที่มาของอำนาจว่า มาจากการใช้กำลังป่าเถื่อน (Brute) เกียรติภูมิ (Prestige) อำนาจหน้าที่ (Authority) กฎหมาย (Legal) ความมั่งคั่ง (Wealth) และบุคลิกภาพพิเศษ (Charisma)

เชป (Sharp, 1973, pp. 11 - 12 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 23 - 25) เสนอว่าที่มาของอำนาจคือ อำนาจหน้าที่ ทักษะ ทรัพยากรทางวัตถุสิ่งของปัจจัยทางจิตวิทยาและการลงโทษ

อำนาจหน้าที่ (Authority) คือ สิทธิที่จะออกคำสั่งหรือนำคนอื่น ๆ ให้ทำตาม โดยยอมรับอย่างไม่มีข้อโต้แย้งได้รับการยอมรับในฐานะที่เป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือ (Superior) ซึ่งอำนาจหน้าที่นี้เป็นที่มาสำคัญของอำนาจ

ทักษะและความรู้ (Skills and Knowledge) ซึ่งบุคคลได้มาจากการศึกษาอบรมหรือฝึกฝนมา

ทรัพยากรทางวัตถุ (Material Resources) หมายถึง การที่ผู้ปกครองสามารถคุมทรัพย์สิน ทรัพยากรธรรมชาติ เงิน ระบบเศรษฐกิจ การสื่อสาร การคมนาคม สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนด ขอบเขตของอำนาจ ถ้าผู้ปกครองสามารถควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้มากก็จะมีขอบเขตอำนาจกว้างขวาง ด้วย

ปัจจัยทางจิตวิทยา เช่น ทักษะคติต่ออุดมการณ์หรืออุดมคติของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีอำนาจและคนอื่น ๆ

การลงโทษ (Sanction) คือ การลงโทษผู้ที่ต่อต้าน หรือมีความเห็นขัดแย้งต่อผู้นำ การลงโทษเป็นการบังคับผู้ไม่เชื่อฟังให้ยอมรับให้อำนาจ อาจเป็นการลงโทษที่รุนแรงหรือไม่รุนแรงก็ได้

ในอีกลักษณะหนึ่ง นักวิชาการหลายท่าน กล่าวว่า การมีอำนาจนั้นเนื่องจากได้เป็นผู้ครอบครองทรัพยากรแห่งอำนาจ ซึ่งหมายถึงทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะนำมาซึ่งการมีอำนาจ

กามน (Gaman, 1968, p. 68 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 25) กล่าวว่า ทรัพยากรอำนาจ (Power Resource) หมายถึงสิ่งใด ๆ ที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอาจนำมาใช้ เพื่อก่อให้เกิดอำนาจขึ้น ซึ่งมีอยู่หลายลักษณะ

การเป็นเจ้าของ ได้แก่ การครอบครองปัจจัยที่อาจทำเกิดอำนาจได้ เช่น เงินทอง ความรู้ ความชำนาญ บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล เป็นต้น

1. การได้ดำรงตำแหน่งสำคัญในองค์กร
2. การได้รับมอบอำนาจจากผู้อื่น
3. การเป็นเจ้าขององค์การ

คอร์ดี และแบคแมน (Secord & Backman, 1964, p. 281 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 26) เห็นว่า ทรัพยากรที่นำไปสู่อำนาจ มีดังนี้ คือ ความสามารถในการให้ รางวัลและการลงโทษ ความสามารถ ปทัสถานและค่านิยมของสังคมและการยอมรับบุคคลอื่น

ความสามารถในการให้รางวัลและการลงโทษ นำไปสู่อำนาจอันเกิดจากความสามารถ ให้รางวัล (Reward Power)

ความรู้ความสามารถของบุคคลนำไปสู่อำนาจอันเนื่องมาจากความสามารถ (Expert Power)

ปทัสถานและค่านิยมของสังคมทำให้คนบางคนบางกลุ่มมีอำนาจที่ชอบธรรม (Legitimacy Power) เช่น เรื่องชนชั้น วรณะ เพศ อายุ (อาวุโส) ซึ่งเป็นสิ่งที่คนในสังคมยอมรับว่ามีคนบางกลุ่มจะมีลำดับชั้น (Hierarchy) สูงกว่า

การยอมรับบุคคลอื่นหรือกลุ่มอื่นเป็นกรอบอ้างอิง อันหมายถึงการกล่าวอ้างผู้มีอำนาจ (Frame of Reference) ซึ่งนำไปสู่อำนาจแห่งการกล่าวอ้าง (Reference Power)

ลาสเวล (Lasswell, 1951, p.8 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 26) แบ่งสิ่งที่มีคุณค่า (Values) ในสังคมหรือทรัพยากรทางการเมืองที่ผู้คนต่างแสวงหาออกเป็น 8 ประการ คือ อำนาจ (Power) ความเคารพนับถือ (Respect) ความนิยมชมชอบ (Affection) ความยุติธรรม (Rectitude) ความอยู่ดีกินดี (Well Being) ความมั่งคั่ง (Wealth) ทักษะ (Skill) ความรอบรู้ (Enlightenment)

และในเรื่องนี้ (Deutsch, 1974, p. 23 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 26) เสนอเพิ่มอีก 2 ประการ คือ ความมั่นคงปลอดภัย (Security) และเสรีภาพ (Liberty) และสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อำนาจ (Power) คือ คุณค่าของคุณค่าในทางการเมือง โดยที่อำนาจนั้นเป็นทั้งจุดหมายปลายทาง (Ends) ในตนเองและเป็นวิถีทาง (Means) ที่จะได้มาซึ่งสิ่งที่มีคุณค่าอื่น ๆ ด้วย

จากแนวความคิดต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ประสพโชค พร้อมมูล (2539) ได้จำแนกให้เห็นถึง แหล่งที่มาของอำนาจออกได้เป็น

1. อำนาจได้มาจากการครอบครองทรัพยากรและสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม (Resource and Value)
2. อำนาจได้มาจากกฎหมายและเหตุผล (Legal and Rational)
3. อำนาจได้มาจากบุคลิกภาพส่วนตัว (Charismatic)
4. อำนาจได้มาจากความรู้ความสามารถ (Skills and Knowledge)
5. อำนาจได้มาจากขนบธรรมเนียมประเพณีหรือสัญลักษณ์ (Symbolic)
6. อำนาจได้มาจากการบังคับขู่เชิญและลงโทษ (Coerce and Sanction)
7. อำนาจได้มาจากการอ้างอำนาจจากบุคคลอื่นหรือสถาบัน (Reference)

ที่มาของอำนาจจากแหล่งต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเรียกได้ว่าเป็น “ฐานอำนาจ” ซึ่งหมายถึง สิ่งที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลมีอำนาจและสามารถรักษาอำนาจนั้นไว้ได้อย่าง แบ่งฐานอำนาจหรือสรุปรวมลักษณะใหญ่ ๆ ของที่มาแห่งอำนาจได้ 3 ลักษณะ คือ อำนาจหน้าที่ ทรัพยากรทางวัตถุและทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุ

สิทธิอำนาจหรืออำนาจหน้าที่ (Authority) คือ สิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มได้จากกฎเกณฑ์ อันเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม มีสถาบันทางสังคม (Legal - Rational Authority) ในความหมาย ของ เวเบอร์ (Weber อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) เป็นอำนาจในระบบราชการในทัศนะ ของ ริชาร์ด โรส (Richard Rose อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) จากการศึกษาโครงสร้าง อำนาจในชุมชน ในทัศนะของ เคลลี และชาป (Kelly & Sharp, 1959 อ้างถึงใน ประสพโชค

พร้อมมูล, 2539) เห็นว่า สิทธิอำนาจเป็นที่มาอันสำคัญยิ่งของอำนาจจะนำไปสู่การยอมรับในฐานะผู้ที่มิอำนาจเหนืออย่างไม่มีข้อโต้แย้งและ อันเตอร์ (Hunter, 1953 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) ให้ความสำคัญกับสิทธิอำนาจในฐานะที่เป็นฐานอำนาจที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดเนื่องจากมีตำแหน่งอย่างเป็นทางการ (Formal Position)

ทรัพยากรทางวัตถุ (Material Resource) คือ สิ่งทีคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งมีอยู่มากกว่าคนทั่ว ๆ ไปในสังคม เช่น เงินทอง ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการของคนในสังคม ปีเตอร์ บูล (Peter Blau อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) เห็นว่า ประโยชน์ที่สำคัญในการแลกเปลี่ยนคือ ประโยชน์ที่เห็นได้ชัดและสามารถให้ต่อผู้ที่ยอมทำได้อย่างทันทีทันใดในลักษณะของการตอบโต้และประโยชน์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุที่ตอบสนองความต้องการได้หลายอย่างจะมีความสำคัญมากกว่า กิทเบิร์ก (Krisberg, 1973 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) เห็นว่า สิ่งสำคัญที่จะชี้ให้เห็นถึงอำนาจ คือ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุ (Non - Material Resource) คือ ทรัพยากรที่ไม่ใช่วัตถุที่สามารถจัดต้องได้ แต่มีสภาพเป็นนามธรรม เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่ง ความน่าเชื่อถือ เหล่านี้เป็นปัจจัยที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Factors) ในแง่ของ ชาป (Sharp, 1973, อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) การยอมรับเข้าเป็นสมาชิกเป็นพื้นฐานของอำนาจที่กล่าวอ้างถึง (Reference Power) ในแง่ของ เชดวิก (Chadwick, 1976 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) ทศนคติใหม่ ความรู้เป็นอำนาจแห่งความรู้ (Information Power) ในแง่ของ ฟราน และรีเวน (French & Reven อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) เป็นฐานของผู้มีความสามารถ (Expert Power) ในทัศนะของ รีเวน และลักษณะเฉพาะตัว (Charismatic) ของผู้นำในลักษณะเดียวกันกับที่ เวเบอร์ (Weber อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539) ระบุไว้

สถานการณ์ที่นำไปสู่การใช้อำนาจ หมายถึง เหตุการณ์ที่จะต้องมีการลงความเห็น การตัดสินใจหรือการบังคับให้ผู้อื่นเห็นด้วยกับงานและปฏิบัติตามผู้ที่มีความสามารถจะจัดการกับปัญหาเหล่านั้นได้ การที่บุคคลหรือกลุ่มสามารถใช้อำนาจของตนได้นอกจากจะขึ้นกับปัจจัยเกี่ยวกับบุคลิกภาพและเศรษฐกิจแล้ว สภาพสังคมหรือสถานการณ์แวดล้อมก็มีส่วนในการส่งเสริมให้เกิดผู้นำที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ผู้ที่เป็นผู้นำในสถานการณ์หนึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้นำในสถานการณ์อื่น ๆ ด้วย

กล่าวโดยสรุป ผู้มีอำนาจ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่อยู่ในองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้ที่มีฐานอำนาจจากแหล่งต่าง ๆ เป็นผู้ที่สามารถใช้อำนาจในลักษณะของพฤติกรรมแห่งอำนาจแบบต่าง ๆ หรือเป็นผู้ที่เป็นผู้นำในสถานการณ์ที่นำไปสู่การใช้อำนาจ

อำนาจหน้าที่

อำนาจหน้าที่ (Authority) เป็นคำรากศัพท์มาจากภาษาละติน หมายถึง สิ่งซึ่งผู้ปฏิบัติงานทางการเมืองกล่าวอ้างถึงในการใช้อำนาจของตน โดยอ้างถึงสถาบันการเมืองผู้ให้อำนาจตนเริ่มใช้ครั้งแรกในยุคโรมัน โดยผู้นำปฏิบัติงานให้กับอาณาจักรโรมันได้กล่าวถึง เมื่อใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ สถาบันการเมืองที่อ้างถึงนั่นคือ สภาซีเนทของโรม (Friedrich, 1967, pp. 126 - 167 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 30)

อำนาจหน้าที่เป็นสิ่งที่อ้างอิงกันเป็นทอด ๆ ในการที่จะให้ความชอบธรรมในการใช้อำนาจนั้นเพราะสิ่งที่เป็นลักษณะพิเศษเฉพาะในความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่คือ ประชาชนซึ่งไม่เพียงแต่จะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้มีอำนาจหน้าที่เท่านั้น แต่ยังเชื่อฟังผู้มีอำนาจหน้าที่โดยคหฤเพราะอำนาจหน้าที่มีความถูกต้องหรือชอบธรรม มาเยอร์ (Mayer, 1978, p. 59 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 30)

สถาบันการเมืองต่าง ๆ ได้ถูกกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่เพราะเหตุว่าอำนาจหน้าที่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการชี้ให้เห็นถึงสัญลักษณ์ของสถาบันทางการเมืองใด ๆ การใช้อำนาจของสถาบันทางการเมืองทั้งหลายได้กลายเป็นความถูกต้องและชอบธรรมเพราะอำนาจหน้าที่ที่แต่ละสถาบันเป็นอยู่ อำนาจหน้าที่จึงเป็นส่วนสำคัญของอำนาจเหมือนกับทรัพย์สินเป็นสิ่งสนับสนุนค้ำจุนต่อเงินตราทำให้เงินตรามีค่าที่มั่นคงและมีเสถียรภาพนั่นเอง พาซัน (Parsons, 1965, p. 335 อ้างถึงใน ประสพโชค พร้อมมูล, 2539, หน้า 30) ซึ่งเราอาจให้ความหมายของอำนาจหน้าที่ได้ ดังนี้

อำนาจหน้าที่ หมายถึง ความสามารถที่จะกำหนดและบังคับใช้สิทธิและหน้าที่ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรมและเมื่อมีการบังคับใช้ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ถูกบังคับจะต้องยอมตามหรือปฏิบัติตาม

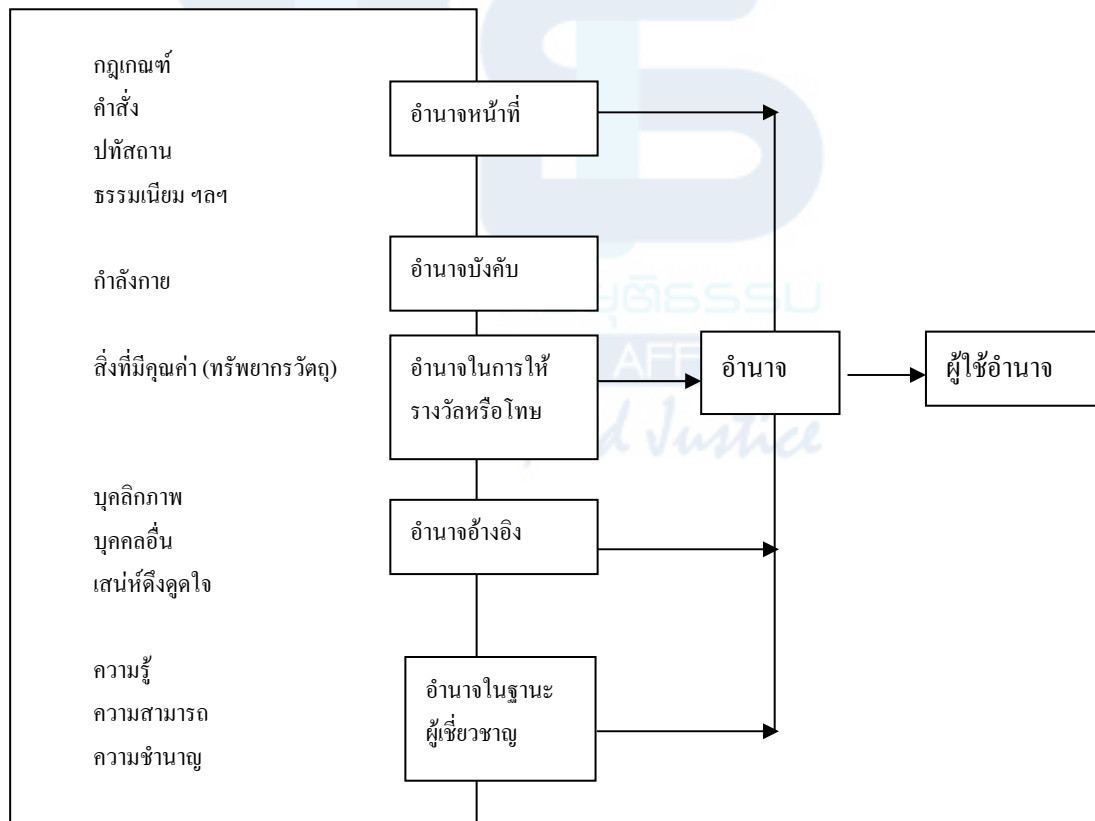
อำนาจหน้าที่แตกต่างจากอำนาจ (Power) ในข้อที่ว่า อำนาจหน้าที่นั้นเป็นสิ่งที่บุคคลที่อยู่ภาคใต้อำนาจหน้าที่จะต้องยอมรับ แต่อำนาจ หมายถึง ความสามารถที่จะบังคับอื่นปฏิบัติตามอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าบุคคลนั้นจะยอมรับหรือไม่ก็ตามและอำนาจหน้าที่นั้นมีความชอบธรรม (Legitimacy) หรือความชอบธรรมเพราะว่าชอบด้วยกฎหมายในขณะที่ความชอบธรรมของอำนาจนั้นขึ้นอยู่กับกรยอมรับของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ

ดังนั้น ความเกี่ยวพันระหว่างแนวความคิดเรื่องอำนาจ (Power) และอำนาจหน้าที่ (Authority) จึงต้องนำมากล่าวไว้ด้วยกันเพราะลักษณะที่แตกต่างกันในเรื่องของความชอบธรรมนี้เองจึงทำให้ที่มาแห่งอำนาจจากอำนาจหน้าที่มีความเด่นชัดและใช้ได้ผลตามความประสงค์มากที่สุด ดังนั้น ผู้มีอำนาจ (Power) มีสภาพเป็นอำนาจหน้าที่ (Authority) ซึ่งทำให้เกิดเป็นแบบแผนต่าง ๆ ดังนี้

1. ทำให้ชนบประเพณี (Tradition) คือ ให้มีการปฏิบัติตามจนกลายเป็นความเคยชิน
2. ทำให้เป็นกฎหมาย (Legal) กฎหมายมีความชอบธรรมเพราะเป็นวิถีปฏิบัติที่คนในระบบยอมรับ
3. ทำให้มีลักษณะที่เป็นเหตุผล (Rationality)
4. การโน้มน้าวโดยใช้บุคลิกลักษณะเป็นพิเศษส่วนบุคคล (Charisma)

องค์ประกอบสำคัญของอำนาจหน้าที่ที่มีความสำคัญ 2 ประการ คือ ตำแหน่ง (Position) และบทบาท (Role) ของบุคคลผู้ใช้อำนาจหน้าที่นั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลใด ๆ มีระดับของอำนาจและอิทธิพลแตกต่างกัน ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำของบุคคลนั้น ๆ เองบุคคลที่อยู่ในตำแหน่งเดียวกันอาจมีอำนาจและอิทธิพลไม่เท่ากัน ทั้งนี้เพราะบทบาทที่แต่ละคนแสดงออกนั้นแตกต่างกันไป ซึ่งกล่าวในรายละเอียดต่อไป

จากแนวคิดเรื่องอำนาจทั้งหมด สามารถแสดงเป็นแผนผังของอำนาจได้ ดังนี้

ภาพที่ 5 แนวความคิดเรื่องอำนาจ

แนวคิดที่ใช้ในการศึกษาเรื่องการค้าประเวณี

จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์ (2538) กล่าวไว้ว่า การขายบริการทางเพศและการแอบแฝงของหญิงที่มีการศึกษาในสถานเริงรมย์ประเภทค็อกเทลเลานจ์ ผับและคาเฟ่ จัดว่าเป็นความประพฤติเบี่ยงเบนรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยขัดต่อบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งรวมถึงศีลธรรมและกฎหมาย ส่วนในแง่ของการกำหนดความหมายของสังคมจะเห็นว่าพฤติกรรมหรือการเสนอกิจกรรมในรูปแบบหลายอย่างของการขายบริการทางเพศนั้นไม่แตกต่างไปจากผู้ค้าประเวณีหรือโสเภณี กล่าวคือ เป็นบุคคลที่ยุ่งเกี่ยวในกิจกรรมทางเพศกับคนอื่นหรือคนแปลกหน้า โดยไม่ได้เกิดจากความรักใคร่ แต่เพื่อแลกเปลี่ยนให้ได้เงินหรือของมีค่าอื่น เมื่อได้กระทำกิจกรรมทางเพศหรือเป็นหญิงที่มีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ได้สมรสกัน โดยความยินดีของหญิงนั่นเอง รวมทั้งลูกค้าและนายจ้างเพื่อให้ได้สิ่งตอบแทนเพื่อเป็นการหาเลี้ยงชีพ ความหมายดังกล่าวจะเน้นรูปแบบเฉพาะของการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจ ไม่ใช่ให้ได้มาซึ่งรางวัลทางสังคม ความรักใคร่หรือความนิยามชมชื่นจากคนในสังคม หรือไม่ใช่เพื่อเป็นการเสียสละอย่างที่ปรากฏในประวัติศาสตร์

คาสซี และวาลด์ (Cressey & Ward, 1969 อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์, 2538) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องการค้าประเวณีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาที่มุ่งหาสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงต้องกลายเป็นโสเภณี โดยศึกษาตามทัศนะของนักวิชาการต่าง ๆ ซึ่งพอประมวลได้ดังนี้

ในตอนต้นศตวรรษที่ 20 นักสังคมศาสตร์มักจะกล่าวถึงปัญหาทางเศรษฐกิจและการครองชีพว่าเป็น “สาเหตุของการค้าประเวณี” ส่วนพวกนักจิตวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักจิตวิเคราะห์ มักใช้กรอบแนวคิดของ ฟรอยด์ (Freudian Psychiatric Model) อธิบายว่าสตรีที่จะกลายเป็นโสเภณีมักจะมีลักษณะหลากหลาย คือ ชอบถูกกระทำให้เจ็บปวดก่อนมีเพศสัมพันธ์ มีความคิดอ่านเหมือนเด็กไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในแบบปกติตามวัยวุฒิได้ เป็นผู้ที่หนีปัญหาเป็นผู้ที่มีปัญหาทางอารมณ์อันอาจจะเป็นภัยต่อเพศตรงข้ามหรือแม้กระทั่งบรรยายว่า เป็นผู้ที่มีลักษณะอยากรู้ อยากเห็น มีมโนภาพเกี่ยวกับตัวเองที่สับสน ควบคุมจิตใจของตนเองไม่ค่อยได้และพึงพอใจที่ถูกกระทำให้เจ็บปวดก่อนมีเพศสัมพันธ์

สำหรับนักสังคมวิทยาชาวอเมริกันในสมัยเดียวกันคือ โทมัส (Thomas, 1923 อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์, 2538) จัดได้ว่าเป็นผู้บุกเบิกในเรื่องนี้ ถึงแม้จะหนักไปในเรื่องของหญิงโสเภณี แต่ก็ได้ใช้แนวคิดวิเคราะห์ปัญหาไว้ว่า การค้าประเวณีเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่บิดา มารดา ไม่รักใคร่ใยดีลูก ประกอบกับหญิงสาวที่มาเป็นโสเภณีไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในสิ่งแวดล้อม ทางสังคมที่เต็มไปด้วยการแข่งขันชิงดีชิงเด่น ส่วนนักสังคมวิทยาคนอื่น ๆ มักจะอธิบายปรากฏการณ์เรื่องนี้อย่างไม่มีการกรอบแนวคิดที่ชัดเจน เช่น มุ่งอธิบายไปที่เรื่อง

ครอบครัวแตกแยกบ้าง การดำเนินชีวิตอยู่ในชุมชนที่เสื่อมโทรมบ้าง พร้อมกับชี้ให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวเกิดจากการเข้าประเทศของคนต่างชาติและการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของชุมชนเมือง

ต่อมานักสังคมศาสตร์ต่างศึกษาการค้าประเวณีในลักษณะที่เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากระเบียบบรรทัดฐานหลักทางสังคม นักสังคมวิทยาที่มีชื่อเสียง เช่น เดวิด (Davis, 1961 อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538) ก็ให้ความสนใจในศึกษาเช่นกัน แต่ก็ไม่ได้ใช้แนวคิดทางทฤษฎีอะไร โดยเฉพาะมาอธิบายปรากฏการณ์เรื่องโสเภณีนั้นเพียงแค่ให้แนวคิดว่าการอธิบายเรื่องการค้าประเวณีหรือสาเหตุของการเป็นโสเภณีนั้น จำเป็นต้องตั้งปัญหาการวิจัยไว้ 5 แนวทางด้วยกันคือ

1. “สาเหตุ” ของการทำให้เกิดมีการค้าประเวณีขึ้นในสังคม
2. “สาเหตุ” ของการมีการค้าประเวณีหลายรูปแบบ หรือ
3. “สาเหตุ” ของอัตราหรือปริมาณการค้าประเวณีว่าทำไมจึงมีมากหรือน้อย
4. “สาเหตุ” ที่ทำให้สตรีบางคนกลายเป็นโสเภณี และที่ทำให้สตรีคนอื่นไม่กลายเป็นคนเช่นนั้น

5. “สาเหตุ” ที่ทำให้ชายเที่ยวหญิงโสเภณีและที่ทำให้ชายคนอื่นไม่กระทำเช่นกัน

เป็นที่น่าสังเกตว่านักทฤษฎีผู้ที่มีชื่อเสียงในยุคสมัยเดียวกันอย่างนี้เช่น ซัทเธอร์แลนด์ (Sutherland อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538) เจ้าของทฤษฎี Differential Association และ Merton, เจ้าของทฤษฎี Anomie ตลอดจนบรรดาศิษย์ก็ไม่สนใจที่จะใช้ทฤษฎีดังกล่าวอธิบายหรือศิษย์ก็ไม่สนใจที่จะใช้ทฤษฎีดังกล่าวอธิบายหรือศึกษาเรื่องนี้โดยตรงเพียงแต่ทำให้เข้าใจว่าการค้าประเวณีเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนรูปแบบหนึ่ง ดังนั้นจึงสามารถใช้ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้ง 2 แนวนี้อธิบายปัญหาโสเภณีได้กล่าวคือ จากทฤษฎี Differential Association สามารถอธิบายได้ว่าการที่จะเป็นโสเภณีหรือ “ขายตัว” ได้นั้น จะต้องผ่านการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียนรู้จากผู้ที่ใกล้ชิดสนิทสนม ผลของการเรียนรู้ทำให้มีทัศนคติและค่านิยมหรือพื้นฐานทางจิตใจ (ซึ่งนิยมชมชอบการได้เงินมาง่าย ๆ และดำเนินชีวิตประจำวันแบบฟุ้งเฟ้อหรือสะดวกสบาย) ที่พร้อมจะยึดเอาการค้าประเวณีเป็นอาชีพที่ถาวรหรือยึดเอาเป็นอาชีพที่แอบแฝง (Rubington & Weinberg, 1971, อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538) ส่วนทฤษฎี Anomie ก็สามารถอธิบายการค้าประเวณีได้เช่นเดียวกัน กล่าวคือ สตรีจะกลายเป็นโสเภณีได้นั้นเป็นเพราะตั้งจุดหมายแห่งชีวิตไว้สูง หรืออยากประสบความสำเร็จอย่างโดดเด่น ทั้ง ๆ ที่ความรู้ความสามารถหรือทักษะไม่อำนวยให้ ถ้าจะประกอบอาชีพที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เมื่อประสบกับความผิดหวังก็หันไปหาวิถีทางที่ผิดกฎหมายหรือผิดศีลธรรม เพื่อที่จะได้สามารถบรรลุเป้าหมายหรือประสบความสำเร็จได้ดังปรารถนา (Climard, 1964, อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538)

หลังจากนั้นก็จะมีผู้พัฒนาแนวคิดทางทฤษฎีใหม่ขึ้นมา 2 แนว เป็นคู่แข่งของทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ซึ่งรู้จักกันในชื่อ Control Theory (หรือ Bonding Theory) และ Social Learning Theory แต่เจ้าของทฤษฎีและผู้เชื่อถือในแต่ละทฤษฎีก็ไม่ได้นำไปใช้ศึกษาปัญหาโสเภณีหรือการค้าประเวณีโดยตรง โดยผลงานส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดและสารเสพติดแบบต่างๆ สารสำคัญของ Control Theory อยู่ที่การมองว่าคนเราเมื่อขาดความผูกพันกับสังคมของพลเมืองดี ก็จะมีความเป็นอิสระในอันที่จะเบี่ยงเบนออกไปจากระเบียบแบบแผนและบรรทัดฐานของสังคมส่วนรวม การเบี่ยงเบนลักษณะนี้จึงไม่ต้องการแรงจูงใจอะไรเป็นพิเศษ (Conklin, 1981, อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538) ส่วนเนื้อหาสาระของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมประกอบไปด้วยการเลียนแบบพฤติกรรมของคนอื่น การได้เรียนรู้ทัศนคติและค่านิยมที่เอื้ออำนวยให้ประพฤติชั่วจากบางคน บางกลุ่มหรือบางพวกที่ใกล้ชิดสนิทสนม และผลของการประพฤติตัวเช่นนั้นก็มีแต่จะนำรางวัลและความพึงพอใจมาให้ ในขณะที่ความเสียมเสียน้อยมากหรือไม่มีเลย (กรณีผู้รู้เห็นได้รับผลประโยชน์ไปด้วย หรือไม่มีโลกทัศน์แบบเดียวกัน) รางวัลที่ได้รับจึงเป็นตัวเสริมแรงให้ประพฤติปฏิบัติต่อไปอีกครั้งแล้วครั้งเล่า จนในที่สุดก็จะกลายเป็นผู้เบี่ยงเบน “ทั้งจิตใจและวิญญาณ”

ซึ่งประเด็นที่น่าสนใจคือ แนวคิดเรื่องการศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบน โดยมุ่งเน้นที่การเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากกระบวนการมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Interpersonal Process) ซึ่งช่วยให้การให้ความหมายต่อบทบาทของผู้เบี่ยงชัดเจนขึ้นและยังให้ความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งภายใต้สิ่งแวดล้อมของผู้เบี่ยงเบนนี้ จะมีการเรียนรู้ถึงบทบาทของการที่จะเบี่ยงเบนอย่างมีขั้นตอน โดยเชื่อว่าจะมีช่วงเวลานึง ซึ่งผู้เบี่ยงเบนจะได้รับการฝึกฝนและเรียนรู้ (Becker, 1963; Hooke, 1961; Maurer, 1940; Sutherland, 1937 อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538) จนกระทั่งนำไปสู่การเบี่ยงเบนอย่างถาวรและส่วนของการก้าวเข้าสู่อาชีพการค้าประเวณีก็เช่นกันเป็นเรื่องของการเรียนรู้ (Bryan, 1965 อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538) และกรณีศึกษาการฝึกหัดหญิงตามบ้านให้เข้าสู่การค้าประเวณี (Heyl, 1978 อ้างถึงใน จงจิตต์ โสภนคณาภรณ์, 2538) ก็ยังคงกล่าวถึงบทบาทของการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนของผู้หญิงแต่ละคนที่กลายมาเป็นผู้ค้าประเวณีฉะนั้นแนวการศึกษาเรื่องการค้าประเวณีจะอธิบายภายใต้กรอบความคิดในเรื่องการเรียนรู้ทางสังคมจึงไม่ใช่สิ่งที่กล่าวขึ้นอย่างเลื่อนลอย แต่เป็นกรอบความคิดที่ได้มีการชี้แจงอย่างน่าเชื่อถือมาก่อน

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบ

ดาร์รี่ (Dry, 1981, p. 345 อ้างถึงใน จรัญ นันทกร, 2545) ได้กล่าวไว้ว่า ผลกระทบ หมายถึง ผลทั้งหมดของนโยบาย ที่มีขึ้นในสภาพแห่งความเป็นจริงในโลกอันได้แก่ผลกระทบ ที่มีต่อสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย ผลกระทบที่มีต่อสถานการณ์ต่าง ๆ และกลุ่มอื่น ๆ นอกเหนือไปจากกลุ่มเป้าหมาย ผลกระทบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคต ค่าใช้จ่ายทางตรงที่ใช้สำหรับทรัพยากรของโครงการ ค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่าง ๆ รวมทั้งค่าเสียโอกาสด้วย

อนันต์ เกตุวงศ์ (2532, หน้า 27, อ้างถึงใน จรัญ นันทกร, 2545) ได้กล่าวไว้ว่า ผลกระทบ หมายถึง ผลที่ตามมาจากผลงาน หรือผลผลิตหรือผลประโยชน์ในระดับประถม (Primary Effects) ของแผนหรือโครงการผลกระทบอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและลบและอาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในปัจจุบันและอนาคตด้วย ผลกระทบเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้เสมอ ด้วยเหตุผลหลายอย่าง หลายประการ โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ผลกระทบเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ที่เป็นผลต่อกันของการเปลี่ยนแปลงระดับประถมไปสู่ระดับต่อ ๆ ไป (Murphy et al., 1981, p. 253, อ้างถึงใน จรัญ นันทกร, 2545) กล่าวได้ว่า ผลของการเปลี่ยนแปลงระดับประถมเป็นผลที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของแผนและโครงการและผลอันนี้จะมีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อไปได้อีกระดับหนึ่งหรือหลายระดับได้เป็นกรณี ๆ ไป

การศึกษาผลกระทบ (Impact Study) สามารถที่จะดำเนินการวิเคราะห์ทั้งก่อนหรือหลังการดำเนินการก็ได้ ถ้าดำเนินการก่อนโครงการก็จะเป็นการประเมิน (Assessment) ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเมื่อดำเนินโครงการ ส่วนการดำเนินการหลังโครงการก็จะเป็นไปในรูปของการวิเคราะห์ (Analysis) และประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้น เมื่อโครงการได้ดำเนินการไปแล้ว

ลักษณะของผลกระทบสามารถมองได้หลายด้าน คือ

1. ด้านกระทบ (Aspects Of Impact) คือ การศึกษาผลกระทบในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประเภทต่าง ๆ
2. ความจริงที่กระทบ (Reality Impact) คือ มองผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นเกิดในลักษณะภาวะวิสัย (Objective) หรือ อัตตวิสัย (Subjective)
3. ทิศทางของผลกระทบ (Direction Impact) ซึ่งอาจเป็นการกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรง (Direct) หรือเกิดขึ้นโดยอ้อม (Indirect)
4. ค่าของผลกระทบ (Value of Impact) ผลกระทบมิใช่จะเกิดแต่ในแง่ไม่ดีหรือแง่ลบอย่างเดียวเพราะบางครั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นก็อาจก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมก็ได้ ดังนั้นค่าของผลกระทบถึงมีทั้งบวก (Positive) และลบ (Negative)

ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ (Structural - Functionalism)

ทฤษฎีนี้มีฐานคติ (Assumption) ว่าสังคมเป็นระบบการทำงานประเภทหนึ่ง โดยภายในสังคมจะมีการทำหน้าที่ (Function) ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ (System) เพื่อความดำรงอยู่ของแต่ละสังคมในการนี้ส่วนย่อยต่าง ๆ (Parts) หรือระบบย่อย (Subsystem) ต่าง ๆ ภายในสังคมจะปฏิบัติงานต่อเนื่องประสานสัมพันธ์กันเพื่อมุ่งไปสู่ความมุ่งหมายสุดท้าย (Goal) ของแต่ละสังคมคือ ความอยู่รอด ซึ่งย่อยหมายรวมถึงความสามารถที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงภาวะต่าง ๆ ภายในสังคมให้เหมาะสมกับกาลเวลาที่ผ่านไป ด้วย ถ้าหากระบบย่อยต่าง ๆ ทำหน้าที่ไม่สานงานกันเพียงพอ ก็อาจสร้างความยุ่งยากในการดำรงอยู่ให้แก่ระบบใหญ่ได้และถ้าความขัดแย้งกันระหว่างระบบย่อยมีความรุนแรงมาก ก็อาจนำไปสู่ความสิ้นสุดของระบบใหญ่ได้ในที่สุด

ระบบสังคมนั้นประกอบด้วยระบบย่อยใหญ่ ๆ 6 ระบบ ได้แก่ ระบบครอบครัว เครือญาติ (Family & Kinship System) ระบบการศึกษา (Educational System) ระบบสาธารณสุข (Health System) ระบบเศรษฐกิจ (Economic System) ระบบการเมือง การปกครอง (Political System) และระบบความเชื่อและศาสนา (Belief System)

ทาลคอต พาร์สัน (Talcott Parsons อ้างถึงใน จรรย์ นันทกร, 2545) เสนอไว้ว่า การที่ระบบการทำงานใด ๆ หรือระบบสังคมใด ๆ จะสามารถดำรงอยู่ได้ต่อไปจะต้องมีการทำหน้าที่จำเป็น 4 ประการ คือ

1. ต้องมีการบรรลุถึงจุดหมายปลายทาง (Goal Attainment)
2. ต้องมีการปรับปรุงตนตามสถานการณ์ (Adaptation)
3. ต้องมีการประสานประสานต่าง ๆ ให้กลมกลืนกัน (Integration)
4. ต้องมีการสะสมและสร้างสรรค์พลังเพื่อเตรียมกระทำการในช่วงต่อไป (Latency)

โดยปกติแล้วทุกระบบจะต้องอยู่ในระดับดุลยภาพ (Equilibrium) เสมอเนื่องจากว่าองค์ประกอบภายในของระบบย่อยจะมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงตนเองอยู่ด้วยเป็นบางครั้ง บางคราว ด้วยเหตุนี้ภาวะไม่สมดุลหรือขาดดุลยภาพ (Disequilibrium) ภายในระบบจึงอาจเกิดขึ้นได้เป็นครั้งคราว ถ้าภาวะขาดดุลภาพรุนแรงจนเป็นเหตุให้ระบบสลายตัวลงไปเสียก่อนแล้วภาวะดุลภาพใหม่ ก็อาจจะเกิดขึ้นได้อีก แต่ภาวะดุลภาพใหม่นี้นั้นย่อมจะแตกต่างไปจากภาวะดุลภาพครั้งก่อน ๆ จากแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ อาจจะกล่าวได้ว่า เมื่อสมาชิกจำนวนมากออกจากครัวเรือนและชุมชนย่อมเสียดุลภาพไปจากเดิม ดังเช่น แม่บ้านต้องทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัวด้วย ฉะนั้นระบบย่อยต่าง ๆ ในสังคม นับตั้งแต่ระบบครอบครัว กลุ่มทางสังคม ทัศนคติและความเชื่อ ฯลฯ จึงต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สังคมเกิดดุลภาพอีกครั้ง ดังนั้นจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อครัวเรือน และชุมชนเหล่านั้น

แนวคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

สนธิ สมัครการ (2538) ได้อธิบายว่า สภาวะทางเศรษฐกิจของแต่ละสังคมอาจกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสังคมในด้านอื่น ๆ ได้ และในทางกลับกันการเปลี่ยนแปลงสังคมในด้านอื่น ๆ อาทิ รูปแลบการปกครอง ความเชื่อ ศาสนาและค่านิยม ก็อาจมีส่วนทำให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของสังคมช้าหรือเร็วแตกต่างกันได้ สภาวะเศรษฐกิจที่คงตัวอยู่กับที่หรือมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างเชื่องช้าได้เหมือนกัน

อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่ามีการเปลี่ยนแปลงในเทคนิควิทยาที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการผลิตและการกระจายทรัพย์สินไปอย่างมากแล้ว สภาวะทางเศรษฐกิจของสังคมก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย แต่ถ้าภาวะทางเศรษฐกิจ ของสังคมทรุดโทรมลงอย่างมากแล้ว ก็อาจมีผลให้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงสังคมด้านอื่น ๆ อย่างรวดเร็วก็เป็นได้ โดยสรุปก็คือว่า สภาวะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเปลี่ยนแปลงสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

เทอร์สโตน (Thurstone, 1946, p. 39 อ้างถึงใน จริญญา นันทร, 2545) ได้อธิบายว่า ทัศนคติเป็นระดับของความหมายมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง (Psychological Object) ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้หลายอย่างเป็นต้นว่าสิ่งของ บุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สึกสามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

กอร์ดอน ออลพอร์ต (Gordon Allport, 1935, p. 1810 อ้างถึงใน จริญญา นันทร, 2545) ได้อธิบายว่า หมายถึง สภาวะของความพร้อมของด้านจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520, หน้า 3 อ้างถึงใน จริญญา นันทร, 2545) ได้ให้คำจำกัดความของ “ทัศนคติ” ว่า คือ ความคิดเห็นซึ่งถูกกระตุ้นด้วยอารมณ์ (Emotion) ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด องค์ประกอบของทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญาหรือความรู้ (Cognition) ด้านความรู้สึก (Affection) และด้านการปฏิบัติ (Psychomotor) ทัศนคติจะมีบทบาทช่วยให้เราปรับปรุงตนเอง ป้องกันตนเอง (Defend Egos) ให้สามารถแสดงออกถึงค่านิยมต่าง ๆ และช่วยให้บุคคลเข้าใจโลกรอบตัว ประสบการณ์เดิมของบุคคลช่วยในการเกิดทัศนคติและเป็นตัวกำหนดทัศนคติของบุคคล ทัศนคติไม่ได้เป็นองค์ประกอบอย่างเดียวที่ทำให้เกิดการปฏิบัติแต่เป็นสาเหตุอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิด หรือเป็นที่มาของการปฏิบัติ เช่นเดียวกับการปฏิบัติ

ของบุคคลจะทำให้ทัศนคติอย่างเดียว แต่เป็นผลที่เกิดจากวิถีการครองชีวิต (Norms) นิสัย (Habits) และสิ่งที่คาดหวังจากผลของการกระทำต่าง ๆ ด้วยการเกิดทัศนคติ

ถวิล ชาราโกชน์ (2535, หน้า 47 - 48 อ้างถึงใน จรัญ นันทกร, 2545) ได้ให้สาเหตุสำคัญที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มี 4 ประการ คือ

1. ประสบการณ์เฉพาะ (Specific Experience) เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้พบเหตุการณ์มาด้วยตนเองและการไปพบนั้นทำให้เกิดความฝังใจกลายเป็นทัศนคติของเขา การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication From Others) โดยปกติในชีวิตประจำวันของคนเราจะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคมอยู่แล้วจากการเกี่ยวข้องติดต่อกันทำให้เขาปรับเอาทัศนคติหลาย ๆ อย่างเข้าไว้โดยไม่ตั้งใจ ทั้งนี้เพราะการเกี่ยวข้องกันนั้นจะอยู่ในลักษณะที่ไม่มีแบบแผน โดยมากจะเป็นกลุ่มครอบครัว วงศ์เครือญาติหรือผู้สนิทสนมกัน ตัวกลางที่เป็นสื่อสำคัญและมีอิทธิพลในการสร้างทัศนคติ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หนังสือวารสารต่าง ๆ

2. รูปแบบ (Models) มีบ่อยครั้งที่ทัศนคติของคนพัฒนาขึ้นมาจากการเลียนรูปแบบ กล่าวคือ เป็นการมองดูบุคคลอื่นว่าเขากระทำหรือปฏิบัติต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร แล้วก็จำเอารูปแบบนั้นมาปฏิบัติ ซึ่งรูปแบบอันนั้นจะก่อให้เกิดทัศนคติให้มากน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับว่าผู้เป็นรูปแบบนั้นเป็นบุคคลที่ผู้เลียนแบบให้การยอมรับและนับถือเพียงใด

3. องค์ประกอบของสถาบัน (Institutional Factors) ได้แก่ โรงเรียน วัด ครอบครัว หน่วยงาน สมาคม องค์การต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถาบันเหล่านี้มีส่วนในการสร้างทัศนคติให้แก่บุคคลได้อย่างมากมาย

4. องค์ประกอบของทัศนคติ การที่บุคคลจะมีทัศนคติต่อใดสิ่งหนึ่งนั้นจะต้องมีองค์ประกอบเป็นขั้นตอน ซึ่งองค์ประกอบของทัศนคติจะมีอยู่ 3 ประการ คือ

1) องค์ประกอบเกี่ยวกับการรับรู้ (Cognitive Component) การที่บุคคลจะมีทัศนคติต่อสิ่งใดนั้นบุคคลจำเป็นต้องมีความรู้ในสิ่งนั้นเสียก่อน เพื่อจะได้รู้ว่าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์หรือโทษเพียงใด บางคนมีความรู้ในเรื่องนั้นมาเพียงเล็กน้อยก็เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นได้ บางคนต้องรู้มากกว่านี้จึงจะเกิดทัศนคติในสิ่งนั้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปริมาณการรับรู้ต่อสิ่งใดแล้วจึงจะเกิดทัศนคติในแต่ละบุคคลจะไม่เหมือนกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนมาพูดถึงเรื่องมอร์ฟิน เราจะมีทัศนคติในแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนมาพูดถึงเรื่องมอร์ฟิน เราจะมีทัศนคติต่อมอร์ฟินได้ก็ต่อเมื่อเราต้องรู้ถึงประโยชน์หรือโทษของมอร์ฟินเสียก่อน ถ้าเรารู้ว่ามอร์ฟินดีมีประโยชน์เราก็จะมีทัศนคติไปในทางบวก แต่ถ้าเรารู้ว่ามอร์ฟินไม่ดีมีโทษ เราก็จะมีทัศนคติไปในทางลบและหากเราไม่เกิดทัศนคติต่อมอร์ฟิน ซึ่งเราจะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับมอร์ฟินต่อไป ความรู้ที่จะ

ได้มาจากเรื่องของมอร์ฟินจึงมีความสามารถยิ่งต่อการกำหนดทัศนคติของบุคคล ซึ่งบุคคลอาจจะรู้มาถูกหรือผิดก็ได้

2) องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้สึก (Affective Component) เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งใดมาแล้วและความรู้นั้นมีมากพอที่จะรู้ว่าสิ่งนั้นดีมีประโยชน์ บุคคลก็จะเกิดความรู้สึก (Affective) ชอบสิ่งนั้นแต่ถ้ารู้ว่าสิ่งนั้นไม่ดี บุคคลก็จะเกิดความรู้สึกไม่ชอบ ดังตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องมอร์ฟินที่กล่าวมา บุคคลที่ไปศึกษาหาความรู้และยังได้ไปดูผลที่เกิดขึ้นแก่ผู้ที่ติดยาเสพติดจริง ๆ จะเห็นว่ามันก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพจิตและกายอย่างมาก เขาก็จะเกิดความรู้สึกไปในทางไม่ดีต่อมอร์ฟิน แต่ถ้าบังเอิญบุคคลนั้นไปศึกษามาเพียงเล็กน้อยและเห็นคนใช้มอร์ฟิน (เริ่มใหม่ ๆ) ก็ไม่เห็นผู้ใช้ใครรับอันตรายใด ๆ บุคคลนั้นก็อาจจะไม่เกิดความรู้สึกต่อมอร์ฟินก็ได้

3) องค์ประกอบทางการกระทำ (Behavioral Component) กล่าวคือ เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งนั้นแล้วและความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบจะเกิดตามมา บุคคลก็พร้อมที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป เช่น มีความรู้เรื่องมอร์ฟิน และเกิดความรู้สึกไม่ชอบ บุคคลนั้นก็อาจจะไม่ใช้มอร์ฟิน เป็นต้น

การวัดทัศนคติ

ถวิล ชาราโกชน์ (2535, หน้า 52 อ้างถึงใน จริฎ นันทกร, 2545) การวัดทัศนคตินั้นจะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) และปริมาณ (Magnitude) ทั้งนี้เพราะมีเครื่องวัดและมีผู้นิยมสร้างเครื่องมือวัดในลักษณะนี้กันมาก

ทิศทาง (Direction) จะมีอยู่ 2 ทิศทาง คือ ทิศทางบวก หรือทิศทางลบ ทางบวก หมายถึง การประเมินค่าของการรู้ ู้สึกและการกระทำไปในทางที่ดี ชอบ พอใจ ส่วนทางลบจะเป็นการประเมินค่าของความรู้ การรู้สึก และการกระทำไปในทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ ไม่พอใจ

ปริมาณ (Magnitude) เป็นความเข้มข้นหรือความรุนแรงของทัศนคติในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์นั่นเอง

คนที่มีความทัศนคติรุนแรง อาจจะเป็นการรุนแรงในทางบวกหรือทางลบก็ได้ แต่ถ้ามีความทัศนคติใกล้ศูนย์ก็แปลว่ามีความรุนแรงน้อย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชัยสยาม ยิ่งธอ (2550, บทคัดย่อ) การศึกษาเรื่อง ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทยและมาตรการแก้ไข ผลการศึกษาพบว่า ประเภทของกลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติมีดังนี้ กลุ่มอาชญากรรมจากประเทศในเอเชียตะวันออก ได้แก่ ประเทศจีน ไต้หวัน ฮองกง เกาหลีใต้ มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับบ่อนการพนัน ยาเสพติด ส่งคนไปประเทศที่สาม การปลอมแปลงหนังสือเดินทาง การปลอมแปลงบัตรเครดิต กลุ่มอาชญากรในประเทศเอเชียใต้ ได้แก่ อินเดียปากีสถาน บังคลาเทศ ศรีลังกา มีพฤติกรรมในการลักทรัพย์ตามโรงแรม ค้าขนบัตรปลอมปลอมแปลงบัตรเครดิต นื้อ โกงบัตรเครดิต ปลอมแปลงหนังสือเดินทาง ส่งคนไปยังประเทศที่สาม กลุ่มอาชญากรจากประเทศตะวันออกกลาง ได้แก่ อิรัก อิหร่าน จอร์แดน บาร์เรน อิสราเอล โดยมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการปลอมแปลงหนังสือเดินทาง ปลอมแปลงหนังสือเดินทางปลอมแปลงบัตรเครดิต ลักทรัพย์ตามโรงแรมห้างสรรพสินค้า ลักทรัพย์จากร้านเพชรทอง กลุ่มอาชญากรจากประเทศในทวีปแอฟริกา ได้แก่ ประเทศแอฟริกาใต้ ในจีเรีย คาเมรูน อัลจีเรีย มาลี เคนยา โดยมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มทางยุโรป ลิงค์โปร จีน ธนบัตรสหรัฐปลอมในลักษณะของเงินดำหรือ Black Money กลุ่มอาชญากรรมจากประเทศรัสเซีย และยุโรปตะวันออก ได้แก่ ประเทศรัสเซีย อุสเบกิสถาน เบลารุส มีพฤติการณ์เกี่ยวกับโสเภณีข้ามชาติ กลุ่มอาชญากรรมจากยุโรป ได้แก่ ประเทศเยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส เบลเยียม ฮอลแลนด์ นอร์เวย์ สวีเดน เดนมาร์ก มีพฤติการณ์เกี่ยวกับการค้ายาเสพติด เปิดสถานบริการ บาร์เบียร์ โดยใช้ชื่อคนไทยเป็นเจ้าของ การกระทำความผิดทางเพศต่อเด็กหญิงและเด็กชาย การนื้อ โกงกันเองและมีการสร้างอิทธิพลในกลุ่ม พวกเดียวกันการปลอมแปลงบัตรเครดิต โดยการคัดลอกข้อมูลจากผู้ใช้บัตร ซึ่งชาวฝรั่งเศสจะมีความสามารถทางด้านนี้

สาเหตุของอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทยเกิดจากการที่ประเทศไทยดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจในเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้น การค้า การลงทุนทำให้ชาวต่างชาติเดินทางเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเข้ามาท่องเที่ยวและทำการค้าระหว่างประเทศและในกลุ่มนักท่องเที่ยวก็มักจะมีอาชญากรแฝงตัวเข้ามาในรูปแบบของนักท่องเที่ยวเข้ามาก่ออาชญากรรมในประเทศไทย ซึ่งการเดินทางระหว่างประเทศและการกระทำความผิดระหว่างประเทศจำเป็นต้องใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่าน ความต้องการเศรษฐกิจใหม่ และการอพยพลี้ภัยไปประเทศที่สามทำให้เกิดขบวนการขนคนข้ามชาติโดยใช้ไทยเป็นทางผ่านไปยังประเทศที่สาม การคอร์ปชั่นของผู้บังคับใช้กฎหมาย การรับสินบน การมีส่วนร่วมเห็น ฯลฯ ส่งผลให้ขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติสามารถดำเนินการได้อย่างสะดวก กฎหมายของประเทศไทยในการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติที่มีอยู่ยังมีช่องว่าง รวมทั้งบทลงโทษในเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติของไทยค่อนข้างเบา ทำให้กลุ่มอาชญากรไม่เกรงกลัวและเข้ามากระทำความผิดซ้ำ

ส่วนมาตรการแก้ไข มีความจำเป็นต้องจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจน โดยมีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เฉพาะด้านเพื่อติดตามปัญหาและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถโดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการทำงาน มีการประสานงาน การสร้างกิจกรรมระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานอาชญากรรมข้ามชาติเพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานควรถูกกำหนดทิศทางการปฏิบัติหน้าที่ให้ชัดเจนและเห็นควรถูกกำหนดบทลงโทษแก่อาชญากรรมข้ามชาติให้ทันสมัย เพื่อยับยั้งการกระทำผิดมิให้เพิ่มมากขึ้น

ลือชัย วงษ์ทอง (2549) บทความอาชญากรรมข้ามชาติเนื่องจากสถานะในปัจจุบันประเทศไทยได้พบกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงชายแดนไทย ซึ่งนำไปสู่ภัยคุกคามจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ โดยปัญหาเหล่านี้ก็จะมีดังนี้

1. ปัญหาเส้นเขตแดนที่ไม่มีความชัดเจนทั้งทางบกและทางทะเลทำให้เกิดปัญหาระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีพื้นที่ติดกันทุกด้านเพราะการดำเนินปักปันเขตแดนบางจุดที่ยังตกลงกันไม่ได้และมีแนวโน้มน่าจะตกลงกันได้ยาก ทั้งนี้ด้วยสาเหตุหลายประการด้วยกัน อาทิ เรื่องดินแดนเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซึ่งไม่อาจใช้วิธีการต่อรองเสียส่วนหนึ่งให้ได้ ส่วนอื่น ๆ เหมือนกับการต่อรองในเรื่องอื่น ๆ อันเนื่องมาจากทั้งสองฝ่ายมักจะถือแผนที่ฉบับที่ตนเห็นว่าได้เปรียบและไม่ยอมรับแผนที่หรือหลักฐานของอีกฝ่ายหนึ่ง โดยจะเห็นได้จากปัจจัยสภาพแวดล้อมบริเวณชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านล้วนแล้วแต่มีศักยภาพที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งได้ทุกเมื่อ

2. ปัญหายาเสพติด ประเทศไทยมีปัญหาในเรื่องยาเสพติดทะลักผ่านชายแดนจากแหล่งผลิตในประเทศเพื่อนบ้านมาตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมาโดยใช้ประเทศไทยเป็นเส้นทางผ่านเพื่อส่งไปยังอเมริกาและยุโรปจึงทำให้เจ้าหน้าที่ทั้งทหารและตำรวจมีการปะทะกับขบวนการค้ายาเสพติดอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งทำให้เกิดการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน โดยในปัจจุบันได้มีการปราบปรามอย่างหนักด้านชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้านในทางบกจึงทำให้ขบวนการขนยาเสพติดหนีมาใช้การขนส่งทางทะเลแทน ซึ่งมีการขนส่งได้ครั้งละมาก ๆ กว่าทางบกและการตรวจค้นในกลางทะเลมีความยากกว่า เมื่อมีการติดตามของเจ้าหน้าที่สามารถหนีเข้าไปในเขตของประเทศเพื่อนบ้านได้จึงทำให้การติดตามทำได้ลำบากกว่าทำให้ขบวนการค้ายาเสพติดเปลี่ยนมาใช้เส้นทางทะเลมากขึ้น

3. ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายจากการที่ประเทศไทยได้มีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่างมากนั้นเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านหาทางลักลอบเข้ามาสู่ประเทศไทยเพื่อหารายได้ที่ดีกว่า แม้จะต้องทำงานด้วยค่าแรงที่ถูกกว่าคนไทย แต่ก็ยังมากกว่ารายได้ที่เคยมีในประเทศของตน ประกอบกับผู้ประกอบการ

และเจ้าหน้าที่ของไทยที่เห็นเฉพาะประโยชน์ส่วนตัวในระยะสั้นรู้เห็นเป็นใจกับขบวนการลักลอบขนแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายเข้าเมืองทำให้ไทยมีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายมากกว่าหนึ่งล้านคน ซึ่งในปัจจุบันแรงงานเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหานานาประการที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เช่น แย่งงานของคนไทย ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโรคติดต่อ ปัญหาแหล่งเสื่อมโทรมและปัญหาสังคม เป็นต้น

จากปัญหาหลัก ๆ ที่กล่าวมานั้น มีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทยเป็น อย่างยิ่ง โดยเฉพาะปัญหาขบวนการยาเสพติดและปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ นำไปสู่การเป็นภัยคุกคามจากการก่ออาชญากรรม โดยมุ่งประสงค์ต่อชีวิตของประชาชน ผู้บริสุทธิ์ และทำลายชีวิตทรัพย์สินให้เกิดความเสียหาย เพื่อสร้างความปั่นป่วน โดยให้เกิดความหวาดกลัว ในหมู่ประชาชนและทำให้เกิดความวุ่นวายในประเทศเพื่อบังคับขู่เข็ญให้รัฐบาลจำยอมต้องกระทำ หรือละเว้นการกระทำตามที่มีการเรียกร้องของผู้ก่อการอาชญากรรม ซึ่งการกระทำเช่นนั้น ได้เกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้านและมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นในประเทศ การกระทำอย่างนี้นำไปเป็น การก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติและประเทศเพื่อนบ้าน นับได้ว่าเป็นภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่สามารถจะแปรเปลี่ยน ไปเป็นสงครามเต็มรูปแบบได้ในทุกขณะ หากขบวนการก่ออาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ สามารถที่จะได้รับการสนับสนุนจากประเทศ บางประเทศเป็นการบ่อนทำลายประเทศปรปักษ์

ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่มีความเคลื่อนไหวของกลุ่มก่ออาชญากรรมข้ามชาติ อย่างต่อเนื่องจึงจำเป็นต้องหาแนวทางกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันและปราบปรามการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเพราะประเทศไทย เป็นประเทศที่มีการติดต่อกับประชาคมโลกและได้รับผลกระทบเป็นอันมากจากการปฏิบัติการของ องค์การก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ใช้ประเทศไทยเป็นเส้นทางใช้เป็นสถานที่ในการจัดตั้งสำนักงาน เพื่อการติดต่อประสานงานและใช้เป็นแหล่งจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานทำให้ ประเทศไทยได้รับความเสียหาย ซึ่งความเคลื่อนไหวขององค์การก่ออาชญากรรมข้ามชาติสากล ต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องติดตามข่าวสารและทำการวิเคราะห์เพื่อกำหนดมาตรการปฏิบัติที่เหมาะสมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ แก่ประเทศชาติและความมั่นคงแห่ง ราชอาณาจักร โดยส่วนรวมและพร้อมการสร้างองค์ความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรม ข้ามชาติ ในปัจจุบันจำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพื่อนบ้าน เพื่อไม่ก่อให้เกิดกระแสความขัดแย้งกันในความเป็นรัฐชาติเอกเทศของแต่ละประเทศ และความเป็นโลกาภิวัตน์ที่มีความขัดแย้งกัน ซึ่งการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในปัจจุบันต่าง เป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากสาเหตุของความขัดแย้งระหว่างรัฐและวัฒนธรรมของกลุ่มชนชาติ

ที่มีความแตกต่างกัน เพื่อทำความเข้าใจถึงที่มาของปัญหาและแนวโน้มของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งเพื่อกำหนดท่าทีของประเทศไทยต่อปัญหาการป้องกันและปราบปรามก่อการร้ายสากลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงองค์รวมในฐานะที่เป็นสมาชิกในโลกและมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้าน

จากสภาพสถานการณ์ปัญหาดังกล่าวในข้างต้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ความมั่นคงของประเทศขึ้นเป็นทิศทางในภาพรวมเพื่อปกป้องคน เพื่อป้องกันผู้เดินทางทะเล และวิถีชีวิตของคนบริเวณชายแดน ให้มีความมั่นคงปลอดภัย สามารถเชื่อมโยงสัมพันธ์กับส่วนต่าง ๆ ในสังคมตลอดไป จนถึงชุมชนของประเทศเพื่อนบ้านในการดำเนินวิถีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างฉันมิตร ทั้งนี้โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในชาติเพื่อเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของคนทุกคนและพื้นที่ชายแดน ให้มีความพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกรูปแบบได้อย่างเป็นรูปธรรม อันเป็นการสถาปนาความมั่นคงอย่างยั่งยืน

วันทริกรณ์ นุเกตุ (2539) การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม : ศึกษากรณีงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.) ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิดทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและบทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุง พัฒนางานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและบทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วยทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือ 1) ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Approach) ว่าด้วยวิธีการบังคับใช้กฎหมายของตำรวจรูปแบบเดิมใช้ปฏิบัติต่อ ๆ กันมา เช่น การออกตรวจ การตรวจค้นจับกุม 2) ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Approach) ว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมด้วยการจัดสภาพทั่วไปชุมชนและเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในชุมชนเพื่อให้มีส่วนร่วมใน การป้องกันชีวิต ทรัพย์สินของตนเองให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม 3) ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Theory of Crime Control Through Environment Design) หรือเรียกย่อว่า ค.อ.ส. เป็นการรวมแนวคิดระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นแนวคิดเริ่มและทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ซึ่งเป็นแนวคิดแย้งเพื่อมุ่งลดช่องโอกาสสำหรับการประกอบอาชญากรรมในสภาพแวดล้อมและมุ่งสนับสนุนการรวมตัวและสัมพันธ์ภาพระหว่างสุจริตชนในสังคมเพื่อให้เกิดแรงต้านทุจริตชนและมุ่งสนับสนุน การรวมตัวและสัมพันธ์ภาพระหว่างสุจริตชนในสังคมเพื่อให้เกิดแรงต้านทุจริตชน ซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยภายในกรอบของกฎหมาย กล่าวโดยสรุปคือ ทฤษฎีทั้งสามมีลักษณะร่วมกัน คือ กำหนด แนวทางป้องกัน

การกระทำผิดโดยการตัดช่องโอกาสสำหรับอาชญากร รวมทั้งต่างเป็นแกนหลักสำหรับวาง
มาตรการในการควบคุมอาชญากรรม ก่อนจะเกิดขึ้นอย่างไรก็ดีข้อแตกต่างในทฤษฎีทั้งสาม ได้แก่
แนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย มุ่งกำหนดให้การป้องกันอาชญากรรมเป็นงานหลัก ซึ่งดำเนินการ
โดยกลไกของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว ส่วนแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์มุ่งสู่การควบคุมชุมชน
โดยกำหนดให้ประชาชนเป็นหลักในการป้องกันอาชญากรรม ส่วนทฤษฎี ค.อ.ส. มุ่งผสมผสาน
หลักและมาตรการของทั้งสองทฤษฎีเข้าด้วยกัน ทฤษฎีนี้สนับสนุนให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐในจำนวน
จำกัด แต่มีคุณภาพสูง รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีพร้อมจะทำงานร่วมกับประชาชน 4) ทฤษฎี
การมีส่วนร่วมของประชาชน (People Participation) โครงการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.)
จะประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนด้วยจึงได้นำแนวคิดทฤษฎีการ
มีส่วนร่วมของประชาชนมาใช้เป็นกรอบการศึกษาเนื่องจากงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.) ได้นำ
หลักแนวคิดที่ว่า ตำรวจคือประชาชนและประชาชน คือ ตำรวจ เนื่องจากประชาชนคือ ตำรวจ
คนแรก ต่อมาเมื่อมีการจัดตั้งองค์กรตำรวจขึ้น ทำให้หน้าที่ป้องกันอาชญากรรมตกเป็นของตำรวจ
โดยลำพังโดยใช้ยุทธวิธีตำรวจ แต่การป้องกันกลับไม่ได้ผลและเริ่มเห็นความสำคัญของประชาชน
ที่จะต้องเข้ามาร่วมกันแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเป็นปัญหาร่วมกันระหว่างตำรวจและ
ประชาชนจะขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Police Community Relation หรือ
PCR) จึงเป็นแนวคิดที่ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเข้าใจปัญหาของตำรวจและเข้ามา
มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งได้กำหนดนิยามของงานตำรวจชุมชน
สัมพันธ์ หมายถึง งานที่ตำรวจได้กระทำเพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลในสังคมหรือชุมชนต่าง ๆ
เกิดการรวมตัวกัน มีความสัมพันธ์ผูกพันเกี่ยวข้องกันร่วมมือประสานการปฏิบัติหรือช่วยเหลือและ
สนับสนุน การปฏิบัติงานของตำรวจและเป็นการดำเนินการอย่างเป็นทางการเพื่อให้ตำรวจ
มีปฏิบัติสัมพันธ์อันดีกับชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนมีความเข้าใจในปัญหาซึ่งกันและกัน
เพื่อก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในชุมชน เหตุที่ผู้ศึกษากลุ่มประชากรในจังหวัดนนทบุรีเพราะ
เป็นจังหวัดที่มีอัตราการเติบโตทางสังคมสูง เป็นจังหวัดในเขตปริมณฑลและมีสถิติคดีอาชญากรรม
ที่เพิ่มขึ้นสูง โดยกลุ่มประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ คณะกรรมการชุมชนของชุมชนในเขตเทศบาล
และสุขาภิบาลในทุกอำเภอที่อยู่ในพื้นที่ปฏิบัติงานของชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.) ของแต่ละ
สถานีในตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี รวม 243 คน และเจ้าหน้าที่ชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.)
ทุกนายของตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี รวม 66 นาย ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารและการวิจัย
ภาคสนาม สำหรับกรอบแนวคิดในการวิจัยได้กำหนดไว้ว่ามีปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มประชากร
ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ ศาสนา ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชน ประสพการณ์ด้านอาชญากรรม
การเป็นสมาชิกองค์กรชุมชนและปัจจัยสภาพแวดล้อม ซึ่งได้แก่ ความรู้ความเข้าใจงานชุมชน

สัมพันธ์ เขตพื้นที่ชุมชน ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ ลักษณะทางสังคม ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่น่าจะเป็นตัวแปรหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม โดยผู้ศึกษาได้กำหนดปัจจัยเหล่านี้ จากผลการศึกษาในเรื่องความร่วมมือและการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมจาก นักวิชาการหลาย ๆ ท่าน รวมทั้งจากผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีผู้ศึกษาไว้แล้วบางส่วน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับคณะกรรมการชุมชน และชุดที่ 2 สำหรับ ข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สถิติที่ใช้ในการศึกษาคือ ค่าอัตราส่วนร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการทดสอบสมมติฐานได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

- 1) ปัจจัยส่วนบุคคล อันได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ ศาสนา ระยะเวลาที่อยู่ในชุมชนประสบการณ์ด้านอาชญากรรม การเป็นสมาชิกองค์กรชุมชนมีความสัมพันธ์กับความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า มีเพียงการเป็นสมาชิกองค์กร ชุมชนและประสบการณ์ด้านอาชญากรรมเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม
- 2) ปัจจัยสภาพแวดล้อม ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ งานชุมชนสัมพันธ์ เขตพื้นที่ชุมชนความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ ลักษณะทางสังคม ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กับความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม พบว่า ปัจจัย สภาพแวดล้อมมีเพียงความรู้ความเข้าใจงานชุมชนสัมพันธ์ ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ชุดตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.) และลักษณะทางสังคมเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม ผู้ศึกษาได้พบว่า รูปแบบการปฏิบัติงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (ตชส.) ที่มี ประสิทธิภาพสูงเรียงตามลำดับ 5 รูปแบบแรก ได้ดังนี้คือ การให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนตามสถานศึกษา, การเปิดรับ สมาชิกองค์กรชุมชน, การออกเดินพบปะประชาชนถึงบ้านในชุมชนเพื่อประชาสัมพันธ์และรับทราบข้อมูลด้านอาชญากรรม, การให้สมาชิกองค์กรชุมชนมีวิทยุสื่อสารพร้อมสัญญาณเรียกขาน เพื่อคอยช่วยงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ชุดท้าย คือ การแจกใบปลิวแผ่นพับ รณรงค์ป้องกันอาชญากรรมตามแหล่งชุมชน ซึ่งรูปแบบ เหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้กับการทำงาน ตชส. เพื่อทดแทน รูปแบบเดิม ๆ ที่ปฏิบัติกันมาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ การศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงาน ตชส. คือ กรมตำรวจควรสนับสนุนด้านงบประมาณและเครื่องมือในการทำงานให้เพียงพอ, ควรประชาสัมพันธ์งาน ตชส. ที่ประสบผลสำเร็จและผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อเป็น ตัวอย่างให้กับบุคคลอื่น, ชุด ตชส. ควรเข้าไปในชุมชนบ่อยครั้งขึ้นและนำแผนยุทธศาสตร์ของนครชัยบุรีที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ และกฎหมายพื้นฐานที่ประชาชนควรรู้ไปเผยแพร่ให้ทราบพร้อมทั้งเน้นให้ประชาชนรู้จักป้องกันตนเองมิให้ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมใหม่ ๆ ได้เอง โดยมีเจ้าหน้าที่ชุด ตชส. คอยช่วยเหลือแนะนำและ

ที่สำคัญคือ ควรให้คณะกรรมการชุมชนเป็นผู้ประเมินผลการทำงานของชุด คชส. โดยมีชุด คชส. ร่วมประเมินผลการทำงานในชุดเพื่อช่วยปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ผู้ศึกษาได้พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน คชส. ที่สำคัญโดยเรียงลำดับได้ดังนี้คือ ผู้บังคับบัญชาไม่ให้การส่งเสริมสนับสนุน บำรุงขวัญเท่าที่ควร แต่เห็นความสำคัญของงานฝ่ายอื่นมากกว่า, ผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบยังไม่มีความรู้และเข้าใจ งาน คชส. ดำรวจหน่วยอื่นยังไม่ช่วยสร้างภาพพจน์ที่ดี, กรมตำรวจไม่มีการประชาสัมพันธ์อย่างเพียงพอถึงการดำเนินงานและประโยชน์ของงาน คชส. กรมตำรวจไม่ให้ความสำคัญกับงาน คชส. เท่าที่ควรและผู้ปฏิบัติงาน คชส. มีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอ ซึ่งแนวทางแก้ไขมีดังนี้ คือ

1. ระดับกรมตำรวจ ต้องให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ อุปกรณ์และเครื่องมือในการทำงาน คชส. ให้เพียงพอและช่วยประชาสัมพันธ์งาน คชส. เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้เพื่อช่วยให้เจ้าหน้าที่ คชส. ทำงานได้ผลมากขึ้นและนโยบายกรม ตำรวจต้องเน้นงาน คชส. ให้มีความสำคัญเทียบเท่ากับงานด้านอื่น ๆ
- 2) ผู้บังคับบัญชาควรเข้ารับการฝึกอบรมงาน คชส. ทุกคน เพื่อให้มีความรู้และเข้าใจถึงความสำคัญของงาน คชส. และเข้ามามีส่วนร่วมกับงาน คชส. พร้อมทั้งออกเยี่ยมเยียนชุมชนบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับประชาชนในชุมชน
- 3) ผู้ปฏิบัติงาน คชส. ต้องได้รับการอบรมงาน คชส. ก่อนเข้าทำงาน คชส. ทุกคน เพื่อนำหลักวิชาการและความรู้ที่ ถูกต้องปฏิบัติงานและควรมีการอบรมเพิ่มเติมอยู่เป็นประจำเพื่อให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนแปลง ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วและจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษา ยังได้ทราบถึงข้อเสนอแนะ ด้านความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมดังนี้ ข้าราชการตำรวจชุด คชส. เห็นว่า กรมตำรวจต้องเน้นนโยบายป้องกันอาชญากรรมมากกว่าปราบปรามและต้องเน้นให้ประชาชนป้องกันอาชญากรรมด้วยตนเอง ทางด้านผู้บังคับบัญชาต้องมีความรู้เกี่ยวกับงาน คชส. และควรเข้าพบประชาชนบ้าง ส่วนตัวผู้ปฏิบัติงาน คชส. ต้องเป็นผู้มีบุคลิกดี, มีลักษณะผู้นำ มีความประพฤติดีและเป็นที่ยอมรับ ของประชาชน

ชนะ สันตะพนารักษ์ (2539) เรื่องบทบาทของผู้พักอาศัยในชุมชนแออัดในการป้องกันอาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีของผู้พักอาศัยในเขตชุมชนแออัดในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีในการป้องกันอาชญากรรม ศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้พักอาศัยในชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม ศึกษาบทบาทของผู้พักอาศัยในการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้พักอาศัยในชุมชนต่อการป้องกันอาชญากรรม ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้พักอาศัยในชุมชนต่อการป้องกันอาชญากรรม ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดวิธีการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้พักอาศัยในเขตชุมชนห้วยถ้งจ๊กตึกแดง

เขต 1, 2 และ 3 ที่มีฐานะเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือคู่สมรส จำนวน 180 ราย และสัมภาษณ์เจาะลึก (Intensive Study) ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่ตำรวจชุมชนสัมพันธ์ของสถานีตำรวจนครบาลเตาปูน เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางซื่อ รวม 5 ราย ผลการศึกษาพบว่า หัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่เป็นชาย อายุระหว่าง 35 - 44 ปี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลางเข้ามาพักอยู่อาศัยเป็นระยะเวลา 5 ปี นับถือศาสนาพุทธ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างภาครัฐ มีฐานะปานกลาง ปัญหาที่พบในชุมชนส่วนใหญ่เป็นเรื่องยาเสพติด ลักทรัพย์ การพนัน รายได้ไม่เพียงพอ และเรื่องยุ่งแมลงรบกวน การมีส่วนร่วมในการควบคุมอาชญากรรมของประชาชน ในระดับครัวเรือนส่วนใหญ่ใช้วิธีล็อกบ้านด้วยกุญแจ ประชาชนในชุมชนส่วนใหญ่รู้จักเพื่อนบ้านและพบปะพูดคุย ระหว่าง 20 - 30 ครัวเรือน รูปแบบของกิจกรรมที่เจ้าหน้าที่ที่เข้าไปดำเนินการ ได้แก่ การเข้าไปพบปะเยี่ยมเยียนประชาชน การเข้าไปแจกหนังสือเอกสารแนะนำต่าง ๆ และร่วมกิจกรรมตามประเพณี เทศกาลที่ชุมชนจัดขึ้น และพบว่าส่วนใหญ่ประชาชนผู้พักอาศัยในชุมชนแออัด จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แบบนาน ๆ ครั้ง (หลาย ๆ เดือน/ครั้ง) สมาชิกในครัวเรือน ส่วนใหญ่ตกเป็นผู้เสียหายในคดีเกี่ยวกับทรัพย์ จากการศึกษาเรื่องทัศนคติของประชาชนพบว่า ประชาชนค่อนข้างเห็นด้วยต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผ่านมา มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางต่อการวางตัวและความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและมีทัศนคติเห็นด้วยต่อวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จากการสัมภาษณ์เจาะลึกพบว่าผู้นำชุมชนเป็นผู้ที่เข้ามาพักอาศัยในชุมชนนี้ตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ทำให้ทราบประวัติของชุมชนเป็นอย่างดีได้แนะนำให้เจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยให้เน้นเรื่องปัญหาเสพติดในวัยรุ่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ที่ทำหน้าที่ในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ให้สัมภาษณ์ในลักษณะเดียวกันว่าช่วงแรก ๆ ชุมชนมีปัญหามาก และทำงานยาก แต่ที่ผ่านมามีเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายเข้ามาร่วมพัฒนา ทำให้ในปัจจุบันชุมชนมีความสามัคคีเรียบร้อยมากขึ้น ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น ในการดำเนินการจะมีการปรับปรุงให้มีการนำโครงการที่เคยจัดไปแล้วมารวมกันเพื่อให้ครอบคลุมปัญหากว้างมากขึ้นและเน้นเป้าหมายเป็นกลุ่ม ๆ ตามวัย ปัญหาในการทำงาน คือ มีการโยกย้ายเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสัญญาบัตรบ่อยมาก ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการทำงาน เพราะประชาชนจะไม่ไว้ใจคนแปลกหน้าและปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ส่วนเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตบางซื่อให้สัมภาษณ์ว่า ในการทำงานที่ผ่านมาได้เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญปัญหาในการทำงานที่พบบ่อยมากในการทำงานในชุมชน คือ ความไม่มั่นคงในการอยู่อาศัย ทำให้ประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมลดลง ส่วนปัญหาในชุมชนที่พบ ได้แก่ ปัญหาเรื่องรายได้ไม่เพียงพอ ยาเสพติดและการพนัน ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งนี้ จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาพบว่า ควรจะมีการเพิ่มกิจกรรมที่เคยจัดแล้วแต่ยังจัดน้อยให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

โดยเฉพาะปัญหาหายสาบสูญในวัยรุ่น ควรสนใจในเรื่องคุณภาพชีวิตด้วย ไม่ควรให้มีการสับเปลี่ยนโยกย้ายสายงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจบ่อย ๆ และควรคัดเลือกเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมสำหรับงานมีบุคลิกดี มีความรู้ความสามารถปฏิบัติหน้าที่และจัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกสายงานมากขึ้น นอกจากนี้เห็นว่ากรมตำรวจควรเพิ่มการสนับสนุนงบประมาณ เครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์แก่งานตำรวจชุมชนสัมพันธ์มากขึ้น

นริศ แสงจิตร์ (2546) การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมกลุ่มผู้มีอิทธิพล มือปืน มือปืนรับจ้าง ในจังหวัดชลบุรี” วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม รูปแบบ จำนวน ปริมาณ การดำเนินการของกลุ่มผู้มีอิทธิพลมือปืน มือปืนรับจ้าง ตลอดจนกลุ่มเครือข่าย การเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ต่าง ๆ รวมถึงอาวุธที่ใช้ดำเนินการต่อเป้าหมายและเพื่อศึกษาแนวทางในการระวังป้องกันแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมของกลุ่มผู้มีอิทธิพล มือปืน มือปืนรับจ้างแต่ละกลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันในรูปแบบของการดำเนินการต่าง ๆ ต่อเป้าหมายในส่วนของจำนวนและปริมาณของกลุ่มที่กระทำต่อเป้าหมายมีลักษณะใกล้เคียงกันรวมทั้ง อาวุธต่าง ๆ ที่ใช้มีลักษณะรูปแบบที่ไม่แตกต่างกันแสดงว่า กลุ่มมือปืนแต่ละกลุ่มมีเครือข่ายและความสัมพันธ์ในการปฏิบัติการต่อเป้าหมายเป็นอย่างดี จุดที่แตกต่างและสังเกตเห็นได้เด่นชัด คือ การกระทำหรือพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่กระทำต่อเป้าหมายบางคนกระทำในลักษณะแอบซ่อนพรางตัวบางคนกระทำในลักษณะปกปิดคำหับนิรูปพรรณ บางคนกระทำในลักษณะมิให้เหลือร่องรอยซึ่งพยานหลักฐานต่าง ๆ บางคนกระทำในลักษณะเปิดเผยโหดเหี้ยม ลักษณะของอาวุธของแต่ละบุคคลที่ใช้จะแตกต่างกันในหลายรูปแบบถ้าเป็นลักษณะแอบซ่อนกระทำต่อเป้าหมายจากที่ศึกษาจะเป็นประเภทของอาวุธปืนยาวติดกล้องเล็งและใส่ท่อเก็บเสียง ถ้าเป็นลักษณะแบบพรางตัวจะเป็นลักษณะของการใช้อาวุธปืนสั้นใส่ท่อเก็บเสียง ถ้าเป็นลักษณะปิดบังคำหับนิรูปพรรณจะใช้ทั้งอาวุธปืนขนาดยาวและขนาดสั้นแบบบรรจุแมกกาซีนและกระทำในลักษณะอุกอาจ ส่วนมาอาวุธที่ใช้จะมีสองลักษณะด้วยกันคือ ชนิดปืนลูกม่ที่มีประสิทธิภาพทะลุทะลวงและหยุดยั้งสูง อีกชนิดหนึ่งคืออาวุธปืนสั้นแบบบอโตเมตริกพฤติกรรมของมือปืนประเภทนี้ส่วนมากจะเป็นมือปืนต่างพื้นที่ซึ่งได้รับการจ้างวานมาให้ปฏิบัติต่อเป้าหมายในลักษณะของการกระทำ ซึ่งเป็นความสะใจของผู้ว่าจ้าง ซึ่งส่วนมากจะมีอัตราค่าจ้างที่สูงประมาณห้าแสนถึงห้าล้านบาทขึ้นไป ส่วนมากจะเกิดกับนักธุรกิจ นักการเมืองที่มีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงและกลุ่มผู้มีอิทธิพล ในส่วนองแนวทางในการระวังป้องกันและแก้ไขปัญหากลุ่มผู้มีอิทธิพลมือปืนและมือปืนรับจ้างนั้นจะกระทำโดยการจัดทำฐานข้อมูลและสืบสวนติดตามจับกุมกลุ่มผู้มีอิทธิพล มือปืนและมือปืนรับจ้างอย่างต่อเนื่องและพยายาม โคดเคี้ยวผู้มีอิทธิพลและมือปืน โดยการตัดเครือข่ายความสัมพันธ์และแหล่งที่ให้การสนับสนุน

ชนชั้นนันทน์ แสนอาทิตย์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการขายบริการหญิงต่างชาติ : กรณีศึกษา “หญิงรัสเซีย” พื้นที่หนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขนาดปริมาณของการขายบริการหญิงต่างชาติมากน้อยอย่างไร แหล่งการค้าอยู่ที่ใด ฯลฯ ศึกษากระบวนการขายบริการวิธีการและขั้นตอนเป็นอย่างไร ศึกษาผู้มาซื้อบริการเป็นใครมีภูมิหลังสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม อย่างไร ศึกษาภาพชีวิตของหญิงบริการต่างชาติว่าเป็นอย่างไร อยู่อาศัยในเมืองไทยอย่างไร มีวิถีชีวิตประจำวันอย่างไรรายได้การส่งเงินกลับบ้านหรือความสัมพันธ์กับถิ่นฐานเดิมครอบครัวเดิมเป็นอย่างไร ฯลฯ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ การสังเกตการณ์การสอบถาม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและศึกษาสถิติที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

ผลการศึกษาพบว่า หญิงต่างชาติที่มาจากประเทศที่เกิดจากการล่มสลายของอดีตสหภาพโซเวียตหรือที่คนไทยเรียกว่า “หญิงรัสเซีย” เฉพาะพื้นที่ที่ทำการศึกษามีประมาณ 150 คน โดยจะกระจายอยู่ตามแหล่งการค้าบริการโดยแบ่งออกเป็น 6 แหล่งด้วยกันได้แก่ ฟุตบาทข้างถนน, ล็อบบี้โรงแรม, ดิสโก้เทค, ห้องให้เหล้า, คอฟฟี่ช็อปและห้องหญิงให้บริการติดต่อโดยผ่านพนักงานต้อนรับโรงแรม ผู้มาซื้อบริการมีทั้งคนไทยและชาวต่างประเทศ ชาวต่างประเทศเช่น อาหรับ, อิหร่าน, โอมาน, ปากีสถาน, อินเดีย, ไนจีเรีย, แอฟริกัน, มาเลเซีย, ญี่ปุ่น ฯลฯ ส่วนคนไทยนั้นมีทั้งคนทำงานทั่ว ๆ ไปที่มีตั้งแต่คนขับรถตุ๊กตุ๊กจนถึงประเภทมีระดับ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน, หญิงที่มาขายบริการในย่านนี้ส่วนใหญ่เป็นหญิงรัสเซียที่มาจากประเทศอุซเบกิสถานมีการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นพื้นฐานจนถึงระดับปริญญาตรี การเดินทางของหญิงต่างชาติพบว่ามีทั้งที่ เคยไปทำงานยังตะวันออกกลางก่อนที่จะเดินทางเข้ามาค้าประเวณีในไทย การเดินทางเข้ามาครั้งแรกส่วนใหญ่จะมีสังกัดคือ มีมามาซังหรือปาปาซังเป็นคนพามาโดยมีสัญญาปากเปล่า การเดินทางเข้ามาครั้งที่ 2 และครั้งต่อ ๆ ไปจะเดินทางมาเอง ปัจจัยสาเหตุที่หญิงต่างชาติเหล่านี้เดินทางเข้ามาค้าประเวณียังประเทศไทยเพราะว่าสถานะทางครอบครัวค่อนข้างยากจนประกอบกับเศรษฐกิจประเทศซบเซา เหตุที่เลือกประเทศไทยเป็นแหล่งค้าประเวณีเพราะว่าสามารถเดินทางเข้าประเทศได้ง่ายและทำงานได้ดี

สมเกียรติ จงจิตมัน (2545) การศึกษาเรื่องการค้าบริการรูปแบบบาร์ญี่ปุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีภาคตะวันออกมีกำหนดระยะเวลาในการศึกษา 3 เดือน คือตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2544 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าของกิจการ จำนวน 1 คน, มามาซัง จำนวน 1 คน และหญิงบริการจำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 7 คน ด้วยวิธีการสังเกตการณ์, การเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้บริการและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยมีการสร้างแนวคำถามเพื่อเป็นกรอบในการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า หอจิวบริการที่ทำงานในบาร์ญี่ปุ่นเป็นแบบแอบแฝง สาเหตุการเข้ามาทำงานในอาชีพขายบริการของหอจิวบาร์ญี่ปุ่น คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่จะได้รับการชักชวนจากผู้ที่เคยทำงานและมีประสบการณ์ด้านนี้อยู่ก่อนแล้ว ซึ่งในการคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงานจะต้องมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ ส่วนหอจิวบริการที่ไม่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นจะได้รับการสอนจากมาฆ่าซึ่งเมื่อเริ่มทำงาน ลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นชาวญี่ปุ่นวัยทำงานที่ทำงานอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จ.ระยอง นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จ.ชลบุรี และเขตประกอบการสยามอินดัสเตรียลปาร์ค จ.ระยอง แต่มีได้หมายความว่าคนไทยจะใช้บริการไม่ได้เพียงแค่ค่าใช้จ่ายในแต่ละครั้งจะมีอัตราค่อนข้างสูง บาร์ญี่ปุ่นดังกล่าวจะเป็นลักษณะของคาราโอเกะ ซึ่งวัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นจะนิยมใช้บริการเพื่อพักผ่อนหลังจากการทำงาน หลังจากนั้นจะมีการตกลงกันเองระหว่างลูกค้ากับหอจิวบริการในเรื่องอัตราค่าบริการ โดยจะมีส่วนแบ่งให้กับทางร้านส่วนหนึ่งและจะไปหาโรงแรมข้างนอกบาร์ญี่ปุ่นจะไม่มีห้องบริการให้เหมือนดังเช่น อาบ อบ นวดทั่ว ๆ ไปผู้วิจัยพบว่า ถึงแม้จะมีการปราบปรามและควบคุมจำนวนโสเภณีแต่จำนวนโสเภณีมิได้ลดน้อยลงกลับเพิ่มจำนวนมากขึ้นในรูปแบบแอบแฝง ดังนั้นควรที่จะพิจารณาถึงจุดกำเนิดของปัญหาที่แท้จริงและยอมรับให้เป็นอาชีพหนึ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อกำหนดบทบาทและการควบคุมให้อยู่ในสายตาของรัฐได้อย่างเหมาะสม

ชัยวัฒน์ เพ็ชรไฟ (2548) ได้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมของพนักงานบาร์อะโกโก้และขั้นตอนกระบวนการขายบริการของพนักงานบาร์อะโกโก้และปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจรวมถึงภูมิหลังความเป็นอยู่ของพนักงานบาร์อะโกโก้จนกระทั่งการเข้าสู่อาชีพบริการในการเป็นพนักงานบาร์อะโกโก้ ซึ่งได้ศึกษากรณีบาร์อะโกโก้ของเมืองพัทยา พนักงานบาร์อะโกโก้พนักงานบริการ เจ้าของกิจการและแขกผู้ใช้บริการ จำนวน 10 คน โดยการจัดเก็บข้อมูลแบบเชิงลึกและค้นคว้าจากเอกสารและการสังเกตและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบเชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า หอจิวบริการที่ทำงานบาร์อะโกโก้เป็นแบบแอบแฝง สาเหตุการเข้ามาทำงานในอาชีพของการขายบริการของหอจิวบาร์อะโกโก้ คือ ปัจจัยทางการศึกษา (มีความรู้น้อย) ด้านเศรษฐกิจ (มีรายได้มีเพียงพอต่อการดำรงชีพ) และการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนฝูงและการชักจูงชักชวนจากเพื่อนฝูง โดยส่วนใหญ่ได้รับการชักชวนจากผู้ที่เคยทำงานและมีประสบการณ์ด้านนี้อยู่ก่อนแล้ว บาร์อะโกโก้ส่วนใหญ่มักจะขายบริการทางเพศเป็นหลักในรูปแบบของการแอบแฝง โดยเฉพาะบาร์อะโกโก้ที่ใหญ่มีความหุรหามักจะมีปัจจัยอยู่ที่พนักงานหากบาร์ไหนมีชื่อเสียง ในเรื่องคุณภาพหน้าตาสวย ๆ ก็มักจะเฟื่องฟูเป็นที่ค่านิยมของในหมู่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี จุดสำคัญประการหนึ่งซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ทำให้บาร์อะโกโก้เหล่านี้ประสบความสำเร็จนั้นคือ ความหลากหลายของพนักงานเฒ่าอะโกโก้เพราะมีความสามารถ

ในการ โช่ว การเดินที่แตกต่างกัน แยกบางคนอาจจะมีความชื่นชม ความสวยของผิว บางคนอาจจะมีความสวยทางหน้าตาหรือบางรายอาจจะชอบคนตัวเล็กผอมหุ่นดีหรือผิวดำขำเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเป็นที่ชอบของชาวต่างชาติ ความหลากหลายจึงเป็นเครื่องที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวแวะเวียนมาใช้บริการสถานที่บาร์อะโกโก้เหล่านี้ การที่จะพิจารณาถึงจุดกำเนิดของปัญหาที่แท้จริงและทำให้ยอมรับการออกกฎหมายสถานบริการเพื่อให้ครอบคลุมทั่วถึงสถานบริการทุกประเภทและมีระเบียบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และ มีการควบคุมให้อยู่ในสายตาของรัฐ ได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะผู้รักษากฎหมายที่ได้รับเงิน “ใต้โต๊ะ”

ประเสริฐ รักไทยดี และ ลือชัย วงษ์ทอง (2547) ศึกษาเรื่อง วิถีชีวิตแรงงานอพยพชาวพม่าในจังหวัดระนอง ผลการศึกษา พบว่า วิธีการเข้าประเทศที่จังหวัดระนอง แรงงานอพยพชาวพม่าจะเดินทางมาจากเกาะสองและเข้ามาช่องทางท่าเรือสะพานปลา อำเภอเมือง ซึ่งเป็นช่องทางที่ถูกต้องตามกฎหมายมีจำนวนไม่มากนักที่เดินทางผิดกฎหมายโดยเดินทางเข้าที่ท่าแพปลาของนายจ้างโดยตรง สาเหตุที่สำคัญมีแรงงานอพยพชาวพม่าอพยพเข้าประเทศไทยเป็นเพราะความแร้นแค้น การทำมาหากินลำบาก โดยเฉพาะความไม่มั่นคงทางการเมืองและเชื่อว่าการทำมาหากินในประเทศไทยมีโอกาสมากกว่าและมีรายได้ที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่ได้ในประเทศพม่า ซึ่งรายได้ในประเทศพม่าเกือบครึ่ง ประมาณ 250 บาทต่อเดือน และอีกครึ่งหนึ่งไม่เกิน 450 บาท พอมาทำงานในประเทศไทย ส่วนใหญ่ของแรงงานอพยพชาวพม่ามีรายได้ระหว่าง 2,000 - 3,000 บาท และ 1 ใน 3 ประมาณ 1,000 - 2,000 บาท ซึ่งหากเปรียบเทียบรายได้แล้วจะแตกต่างกัน 5 - 10 เท่าตัว ทั้งทำให้สามารถส่งเงินกลับประเทศพม่าได้ประมาณ 250 - 500 บาทต่อครั้ง ฉะนั้นการทำงานในประเทศไทยจึงถือว่ามีโอกาสที่ดีกว่าพม่ามากมายและผลกระทบทางด้านสังคมจากแรงงานอพยพชาวพม่า พบว่า ชาวไทยในพื้นที่ส่วนใหญ่เห็นว่า การมีชาวพม่าอพยพเข้ามาจำนวนมากก่อให้เกิดปัญหาสังคมมากขึ้นไม่ว่าปัญหาอาชญากรรม ปัญหาโสเภณีและปัญหาความมั่นคงของประเทศ

ลือชัย วงษ์ทอง (2551) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนายจ้างในการว่าจ้างแรงงานระหว่างแรงงานไทย - แรงงานต่างด้าวในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบันในจังหวัดสมุทรปราการจากสิ่งที่พบในการศึกษาเพราะจากสภาพความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและการเมือง ซึ่งแรงงานต่างด้าวได้เปรียบเทียบกับประเทศของตนเองแตกต่างกันอย่างมากมาถึงแม้ว่าจะได้เงินเดือนที่น้อยกว่าแรงงานไทยก็ยอมทำงานในประเทศไทยเพราะยังมีรายได้ที่ดีกว่าประเทศตน พร้อมกับความเป็นที่คิดว่าเดิมจึงเป็นปัจจัยที่จูงใจให้นายจ้างหันไปใช้แรงงานต่างมากขึ้นเพราะว่าแรงงานต่างด้าวเหล่านี้ มีความอดทน สู้งานหนัก ขยันและที่สำคัญสวัสดิการต่าง ๆ ที่ได้รับขึ้นอยู่กับผู้ประกอบการ ค่าจ้างในการทำงานจะอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานไทยครั้งต่อครั้ง แรงงาน

ต่างด้าวเหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทยเพราะว่าอย่างไรก็มีความเป็นอยู่ที่ดีกว่าเดิมในบ้านเกิดตนเองและอีกอย่างแรงงานต่างด้าวบางกลุ่มก็เป็นพวกที่หลบหนีเข้ามาทำงาน จึงไม่มีความจำเป็นต้องการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลไทย ฉะนั้นการจ้างงานจึงขึ้นอยู่กับ การให้เงินเดือนตามใจของนายจ้างและก็ได้แรงงานในอัตราค่าแรงที่ต่ำกว่าแรงงานไทยแล้ว แรงงานต่างด้าวการต่อรองก็ไม่มี ซึ่งจะต่างกับแรงงานไทยที่มีการต่อรองที่สูงกว่าและการดูแล ก็ไม่จำเป็นต้องเอาใจใส่มาก คือ กลุ่มแรงงานต่างด้าวจะไม่ค่อยออกไปไหนเพราะกลัวถูกจับ ถ้าถูกจับนายจ้างจะไม่ช่วยเหลืออะไรเลย

ณรงค์เดช ศักดิ์สมบูรณ์ (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพบุคลากรมีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปราม อาชญากรรม พบว่า ประชาชนเพศชายชอบอุปรัญญาที่มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของตำรวจ ในทางบวกมีศักยภาพของการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสูงสุด ประชาชนเพศชาย มีอายุ 36 - 45 อาศัยมานาน 11 - 15 ปี ที่มีความเห็นต่อภาพลักษณ์ของตำรวจ ในด้านบวก จบการศึกษาประถมศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมหลักในการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมมากที่สุด ประชาชนเพศชายอยู่ในเขตเทศบาลที่อยู่อาศัยมานาน 11 - 15 ปี ที่มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์ของตำรวจใจทางบวกมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั่วไปในการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมสูงที่สุด

สมชาย นุ่มโต (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของชุมชนในการป้องกัน อาชญากรรมตามความคาดหวังของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตจังหวัดนนทบุรี เพื่อศึกษา บทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรรในเขตจังหวัดนนทบุรี และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อบทบาทที่คาดหวัง ผลการศึกษาพบว่า ควรมีคณะกรรมการประจำ หมู่บ้านจัดสรรและหน่วยรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้พักอาศัยและควรมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีมนุษยสัมพันธ์ ส่วนปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวน สมาชิกในครอบครัว การมีคนเฝ้าบ้าน ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านประสบการณ์เกี่ยวกับ อาชญากรรม การเคยมีส่วนร่วมกิจกรรมกับตำรวจ การมีญาติเป็นตำรวจ การมีคณะกรรมการ หมู่บ้านและการมีหน่วยรักษาความปลอดภัยประจำหมู่บ้าน มีความสัมพันธ์กับบทบาทของชุมชน ในการป้องกันอาชญากรรม

สุภาพ วิทยนิพิฐพงษ์ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าว อาชญากรรมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนครปฐม พบว่า การมีส่วนร่วมของสมาชิก

แจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนครปฐมอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อาชีพ รายได้ การศึกษาเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านปัจจัยทางสังคม พบว่า การให้ความสำคัญต่อปัญหาอาชญากรรม การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ทั้งในด้านการเสียสละเวลาด้านการอุทิศแรงงานและการบริจาคทรัพย์

ชัยรินทร์ แก้วสุวรรณ (2542, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพร้อมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของผู้ประกอบการในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดนครปฐม พบว่า ความพร้อมในการป้องกันอาชญากรรมของผู้ประกอบการในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดนครปฐม โดยร่วมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพร้อมก่อนเกิดเหตุอาชญากรรมมากกว่าหลังเกิดเหตุอาชญากรรม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการป้องกันอาชญากรรมผู้ประกอบการในโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตจังหวัดนครปฐม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส

ชัช สุกแก้วรงค์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดพิจิตร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมมี 5 ตัวแปร คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้รวมของครอบครัว อาชีพ ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรมและทัศนคติที่ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนปัจจัยอายุ ระยะเวลาพักอาศัยในชุมชน ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษาและประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมในชุมชนไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม

ไพศาล ธรรมจรัสวงศ์ (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่รับจ้างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่รับจ้างในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอยู่ในระดับสูง ในด้านปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อายุ เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อมพบว่าการให้ความสำคัญต่ออาชญากรรมเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วีระกิตติ์ หาญปริพรรณ และคณะ (2551, หน้า 35) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ได้แก่ อายุ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน ตำแหน่งทางสังคม และความคาดหวังในผลประโยชน์ที่ได้รับต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปราม

อาชญากรรม ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้แก่ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติ

เบนเน็ต และ โฮโลเวย์ (Bennett & Holloway, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “The Association Between Multiple Drug Misuse And Crime” โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ยาเสพติดกับการกระทำอาชญากรรม โดยพิจารณาความสัมพันธ์ทั้งจำนวนการใช้ยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม และประเภทของยาเสพติดที่ใช้กับการก่ออาชญากรรม โดยการศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ที่เก็บจากโครงการ The New English And Welsh Arrestee Drug Abuse Monitoring Program (New - Adam) ซึ่งเก็บข้อมูลในช่วง พฤษภาคม ปี 2000 ถึง มีนาคม ปี 2002 ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 13 เขตการดูแลของตำรวจ (Police Force Areas) ในสหราชอาณาจักรและเวลส์ ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มผู้ที่ใช้ยาเสพติดหลายชนิด (Multiple Drug Users) มีจำนวนผู้ที่กระทำอาชญากรรมมากเป็น 2 เท่าของกลุ่มผู้ที่ใช้ยาเสพติดเพียงชนิดเดียว (Single Drug Users) กล่าวคือ ยังมีการใช้ยาเสพติดหลายชนิด ยังมีโอกาสที่จะก่ออาชญากรรมมากขึ้นเท่านั้น เมื่อพิจารณาถึงความเป็นเหตุเป็นผล (Causal Model) ระหว่างการใช้ยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม มีการวิพากษ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ดังกล่าว 3 แนวทาง ก) การใช้ยาเป็นสาเหตุของการกระทำอาชญากรรม ข) การกระทำอาชญากรรมเป็นสาเหตุของการใช้ยาเสพติด และ ค) ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรมเป็นความสัมพันธ์ลวง (Spurious Relationship) ในกรณีของการใช้ยาเป็นสาเหตุของการกระทำอาชญากรรมมีเหตุผลรองรับ 2 แนวทาง คือ 1) มุมมองทางเศรษฐกิจที่กล่าวว่า การกระทำอาชญากรรมเป็นช่องทางในการหาเงินเพื่อมาซื้อยาเสพติด ยังมีการใช้ยาหลายชนิด ค่าใช้จ่ายในการซื้อยาเสพติดก็จะมากตาม โอกาสการก่ออาชญากรรมมีแนวโน้มมากตาม (Multiple Drug Use Causes High Rates of Crime) 2) มุมมองเชิงจิตวิทยาทางเภสัชศาสตร์ (Psychopharmacology) กล่าวว่า ผู้ที่เสพติดยาจะคงระดับการเสพติดยา ทั้งในเชิงปริมาณการเสพยา และประเภทของยาที่เสพ ด้วยเหตุผลนี้ทำให้ผู้ที่เสพยาหลายชนิดมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดได้มากกว่าผู้ที่เสพยาชนิดเดียวหรือน้อยกว่าเพราะผู้ที่ติดยาจะต้องเสพยาในประเภทที่เสพติดและปริมาณการเสพในประเภทและปริมาณที่คงที่หรือเพิ่มขึ้น เมื่อมีอาการอยากยาจำเป็นที่จะต้องหาเงินเพื่อมาเสพยา โดยวิธีที่ผิดกฎหมาย เพราะสะดวก รวดเร็วและมีจำนวนมากพอที่จะใช้ซื้อยาเสพติดมาเสพ ในกรณีของการกระทำอาชญากรรมเป็นสาเหตุของการเสพยาเสพติด ไรท์ และเดคเคอร์ (Wright &

Decker, 1994) ได้ใช้แนวคิดของ “Life As A Party” ที่กล่าวว่า เมื่อเกิดการกระทำอาชญากรรมแล้วเงินที่ได้รับจากการกระทำอาชญากรรมจะถูกใช้จ่ายเพื่อการรื่นเริง ช่องทางหนึ่งที่จะสร้างความรื่นเริงให้กับผู้กระทำผิดก็คือ การเสพยา กล่าวคือ ยิ่งปริมาณเงินที่ได้จากการทำความผิดมากเท่าไร โอกาสในการเสพยา ก็จะมากตาม รวมถึงการเสพยาเสพติดหลายชนิดด้วย (High Levels of Illegal Funds, High Level of Drug Use) ในกรณีของความสัมพันธ์ลงระหว่างการใช้จ่ายยาเสพติดกับการกระทำอาชญากรรมจะพิจารณาถึงตัวแปรแทรกซ้อนที่เกี่ยวข้องกับประวัติชีวิตของผู้กระทำผิด เช่น สถานภาพของครอบครัวที่มาจากครอบครัวที่แตกแยก เป็นต้น ซึ่งจะมีผลต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการก่ออาชญากรรมหรืออาจจะเป็นเพราะพื้นฐานบุคลิกภาพและวิถีชีวิต (Personality and Lifestyle) ที่แตกต่างกัน อาจจะมีผลต่อการใช้จ่ายยาเสพติดและการก่ออาชญากรรมเช่นกัน

จอร์น มันซี (John Muncie, 2005) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “The Globalization of Crime Control - The Case of Youth and Juvenile Justice : Neo-Liberalism, Policy Convergence and International Conventions” โดยมีวัตถุประสงค์การศึกษา คือ เพื่อที่จะสำรวจนโยบายและแนวทางปฏิบัติต่อการตัดสินใจคดีความของวัยรุ่นทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศและนานาชาติ ผลการศึกษาพบว่า นโยบายและแนวปฏิบัติต่อการตัดสินใจคดีเยาวชนมีความขัดแย้งระหว่างกระแสโลกาภิวัตน์และการตัดสินใจในระดับรัฐชาติและระดับท้องถิ่น กล่าวคือ มีความพยายามในระดับเหนือรัฐชาติ (Supranational Structures) โดยผ่านองค์กรระดับนานาชาติ คือ องค์กรสหประชาชาติมีความพยายามที่จะให้ประเทศสมาชิกให้สัตยาบรรณต่อข้อตกลงว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of Children) เพื่อที่จะเป็นมาตรฐานสากลก่อน นโยบายและแนวทางปฏิบัติต่อการตัดสินใจคดีเยาวชน ขณะที่นโยบายและแนวปฏิบัติในระดับประเทศและท้องถิ่นมีลักษณะเฉพาะตัวในแต่ละประเทศสมาชิก ในขณะที่ประเทศมหาอำนาจเช่น สหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรเป็นประเทศที่สนับสนุนต่อกระแสโลกาภิวัตน์ (Pro - Globalizational Countries) โดยให้กำเนิดแนวคิดว่าด้วยเรื่อง “Neo - Liberal Governance” ที่พยายามที่จะกำหนดมาตรฐานสากลว่าด้วยการตัดสินใจคดีเยาวชน อย่างไรก็ตามในบางประเทศ เช่น ประเทศแคนาดา ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ มีแนวทางที่จะยอมรับความแตกต่างต่อนโยบายและแนวปฏิบัติต่อคดีเยาวชน ดังแนวคิดว่าด้วยเรื่อง “Localization Approach”

ชาญวุฒิ วัชรพุทก์ (Chanvut Vajrabukka, n.d.) “Transnational Crime” ประเทศไทยได้เปิดประเทศอย่างเสรี ซึ่งเป็นไปตามนโยบายรัฐ ระบบเศรษฐกิจเสรีและพร้อมด้วยระบบการเมือง “ประชาธิปไตยแบบเสรีนิยม” และนโยบายด้านการท่องเที่ยวในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ซึ่งรู้จักกันดีในชื่อ “Amazing Thailand” มี 97 สัญชาติ ที่สามารถยื่นขอ “Visa on Arrival”

ที่สนามบินนานาชาติใดก็ได้ อาทิ สนามบินกรุงเทพฯ สนามบินเชียงใหม่ สนามบินภูเก็ต สนามบินหาดใหญ่ สนามบินอุตะเถา และสนามบินเกาะสมุย มี 56 สัญชาติ ที่สามารถเข้าภายในประเทศไทยได้ 30 วัน โดยไม่ต้องยื่นขอวีซ่ายังไม่รวมถึงผู้ที่ถือหนังสือเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่ทูตในอีกนับหนึ่ง เราสามารถกล่าวได้ว่า ประเทศไทยเป็นที่ยากต่อการถูกโจมตีหรือกำลังเผชิญกับปัญหาความมั่นคงระดับชาติ อาชญากรรมข้ามชาติ การเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย (ทั้งเข้าเมืองแบบผิดกฎหมายและเข้าเมืองอย่างถูกต้อง แต่อยู่เกินระยะเวลาที่กำหนด)

อาชญากรข้ามชาติที่ก่ออาชญากรรมในประเทศไทย ประกอบด้วยชนชาติต่าง ๆ มีทั้งชาวเอเชีย ชาวแอฟริกัน ชาวยุโรป ชาวอเมริกัน ชาวออสเตรเลีย ฯลฯ รูปแบบของอาชญากรรมส่วนมากเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินเงินทอง ความรุนแรง การบังคับข่มขู่และการลักลอบนำคนต่างด้าวอาชญากรเหล่านี้เข้าประเทศอย่างผิดกฎหมายและคนที่เข้าและออกกอย่างถูกต้องตามครรลองของกฎหมายการเข้าเมืองหรือแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายที่มีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมเมื่อประสบโอกาส

เจ้าหน้าที่ตำรวจไทยสามารถจับกุมหรือบังคับคดีอาชญากรข้ามชาติเหล่านี้ เหตุการณ์ที่ชี้ชัด คือ กรณีนายจ้างชาวไทยถูกปล้นและฆ่าโดยแรงงานผิดกฎหมายชาวพม่ามีการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของครอบครัวและเจ้านายคนไทย แก๊งค์ชาวจีนจากสาธารณรัฐประชาชนจีน (Rpc) สร้างเครือข่ายในการลักลอบนำคนจีนไปยังประเทศที่สาม เรียกว่า ขบวนการ “แก๊งค์ลูกหมู” พวกเขาได้รับผลประโยชน์จากในตลับ หรือสถานบันเทิงยามราตรี ด้วยการลักลอบนำเด็กสาวชาวจีนที่รูปร่างหน้าตาดีเพื่อทำงานเป็นนักร้องหรือขายบริการทางเพศ หากใครขัดขืนก็จะต้องถูกฆ่าอย่างโหดเหี้ยม ในบางเหตุการณ์ มีการตัดศีรษะ ตัดชิ้นส่วนของร่างกายและนำชิ้นส่วนเหล่านั้น ไปทิ้งตามพื้นที่ชนบทห่างไกล นี่คือนักแก๊งค์ชาวจีน “ลูกหมู” ที่สร้าง “กฎเหล็ก” ในหมู่ของพวกเขา แก๊งค์ชาวเอเชียได้มักจะกระทำการปลอมแปลงทางธุรกิจ เช่น หนังสือเดินทางปลอมและลักลอบนำคนไปยังประเทศที่สามโดยอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบางท่านที่ทุจริตในหน้าที่ สำหรับพวกคนทางตะวันตกไม่ว่าจะมาจากสหรัฐอเมริกาหรือยุโรป ปกติจะก่อร่างเครือข่ายของพวกเขาแบบ “มาเฟีย” ตามที่เราเห็นจากภาพยนตร์เรื่อง “The God Father” พวกเขามักพักอาศัยที่เมืองใหญ่หรือแหล่งท่องเที่ยว เช่น กรุงเทพฯ พัทยา เชียงใหม่ ภูเก็ตและหาดใหญ่ พวกเขาเปิดกิจการทำธุรกิจเพื่อปกปิดกิจกรรมผิดกฎหมาย อาทิ การลักลอบค้ายาเสพติด โสเภณี ลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษีและ การซื้อ โกงทั้งต่อคนไทยและคนต่างชาติ กลุ่มชาวแอฟริกันมักจะเป็นผู้เข้าเมืองผิดกฎหมายไม่ว่าจะเป็นหนังสือเดินทางที่ไม่ถูกต้องหรือหนังสือเดินทางที่หมดอายุแล้วหรือไม่มีหนังสือเดินทางเลย พวกเขาจะลักลอบนำสินค้าผิดกฎหมายเข้ามาหรือไม่ก็จะเป็น

ยาเสพติดหรือสินค้าหนีภาษี การประกอบอาชีพบังหน้า ซึ่งพวกเขาได้ใช้เข้ามาปกติเป็นสิ่งทอหรือ
พ่อค้าขายผ้า ผู้ซึ่งซื้อของที่วางขายที่นี่และนำกลับไปประเทศของเขา

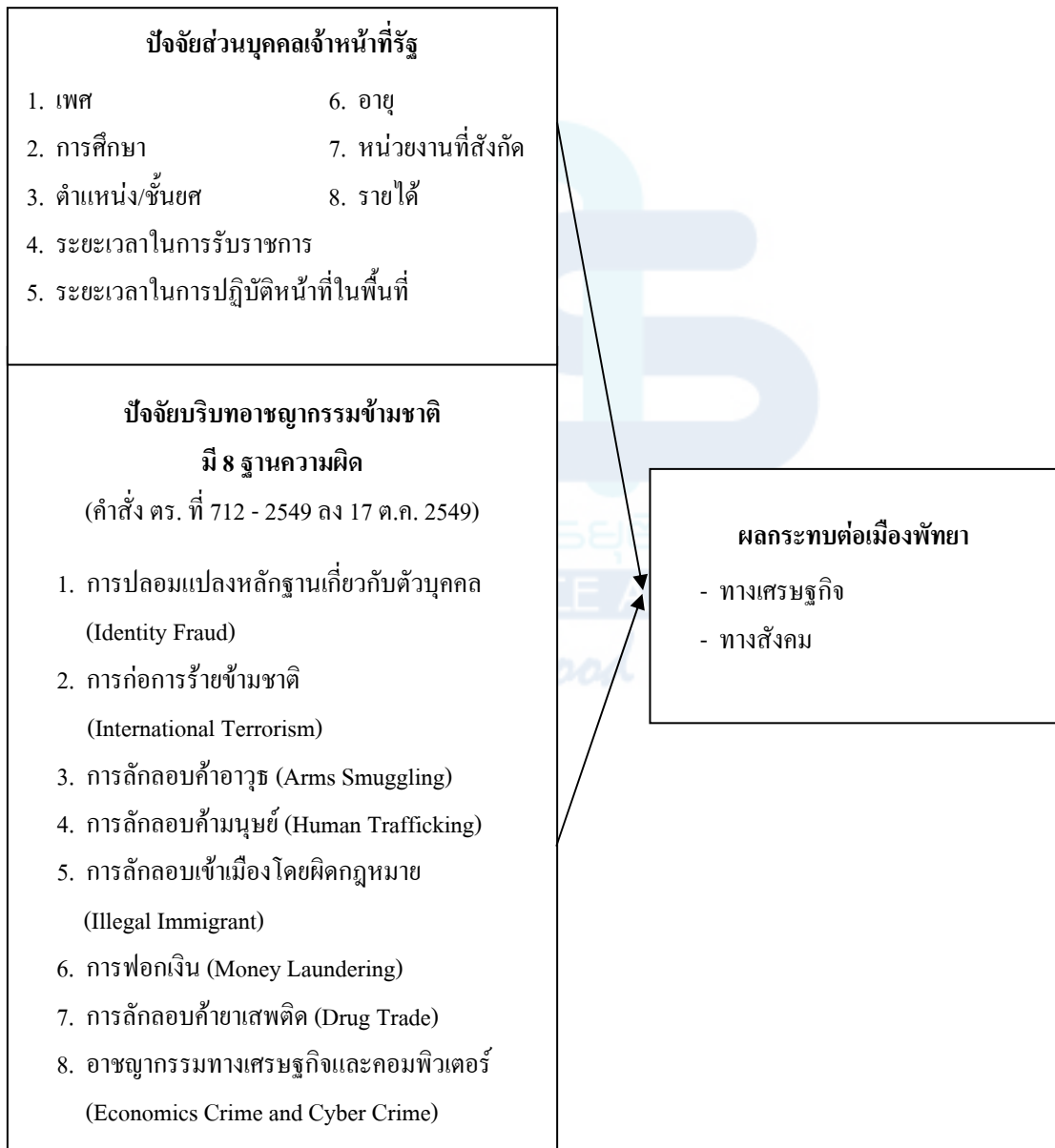
ซึ่งการจับกุมผู้หลบหนีเข้าเมือง 2 คน คนหนึ่งเป็นชาวมาเลเซียและอีกคนหนึ่งเป็น
ชาวสิงคโปร์ภายในห้องพักของเขา เราได้พบหนังสือเดินทางปลอมของหญิงไทยที่เตรียมเดินทาง
ไปต่างประเทศ เรายังพบยาบ้า 300,000 เม็ด ซึ่งไม่สามารถขายได้ โดยปราศจากใบสั่งยา นอกจากนี้
เรายังพบอาวุธที่อยู่ในครอบครองอีกจำนวนหนึ่ง ข้อสรุปเบื้องต้น คือ อาชญากรเหล่านี้เริ่มจัดตั้ง
การปฏิบัติการเต็มวงจร การค้าขายอาวุธผิดกฎหมาย โสเภณี ยาเสพติดและการหลบหนีเข้าเมือง
เราคาดเดาว่าจะมีการขึ้นของลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติ สำหรับแรงงานต่างชาตินี้ที่ผิด
กฎหมาย ประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาเหล่านี้อย่างแท้จริงด้วยการเพิ่มจำนวนของการเข้าเมือง
อย่างผิดกฎหมายที่มากกว่า 700,000 คน มีทั้งชาวพม่า ชาวกัมพูชาและชาวลาว ลักษณะนี้ไม่รวม
คนสัญชาติอื่น เช่น ชาวเอเชียอื่น ชาวอเมริกา ชาวยุโรป และชาวแอฟริกัน แม้ว่าแรงงานต่างชาติ
ที่ผิดกฎหมายอาจไม่เป็นคดีอาญาที่ร้ายแรงนัก แต่มันก็เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอยู่ดี อย่างไรก็ตาม
มีแรงงานต่างชาติที่ผิดกฎหมายจำนวนมากที่ก่อคดี เช่น การลักขโมย การปล้น แก๊งค์โจรและ
ฆาตกรรมนายจ้างชาวไทยมีหลาย ๆ เหตุผลสำหรับการก่อคดีเหล่านี้ ความโลภ ความแค้นและ
ความโกรธ

สำนักงานกิจการยุติธรรม
OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS
Engineered for Good Justice

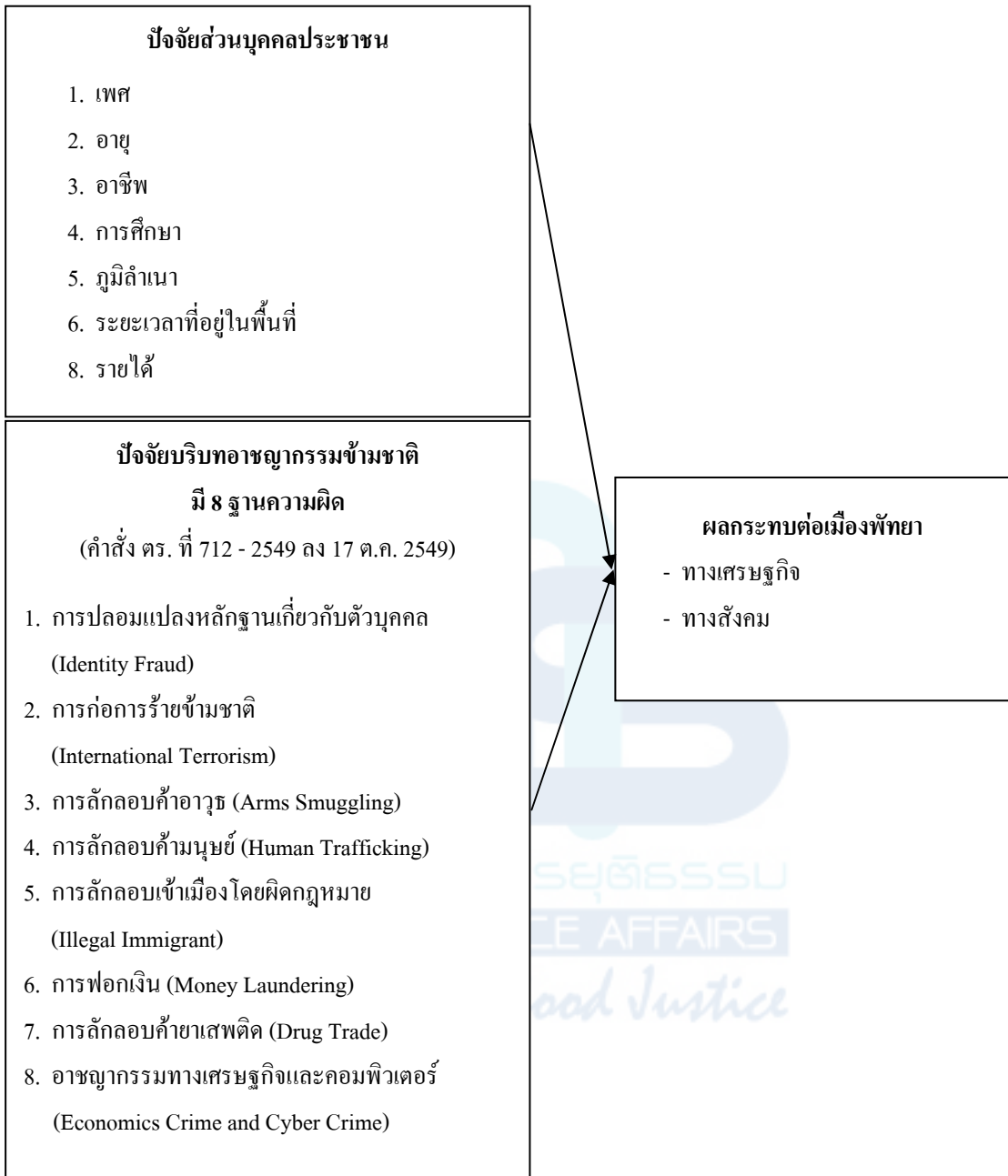
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาความลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบและบริบทของอาชญากรรมข้ามชาติและศึกษาบริบทของอาชญากรรมข้ามชาติแต่ละประเภทที่ส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองพัทยา โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างบริบทของอาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจ และสังคมของเมืองพัทยา

ภาพที่ 6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 6 (ต่อ)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษาไว้ดังนี้ ดังนี้

ประเด็นในการศึกษา

1. รูปแบบ ลักษณะและประเภทของอาชญากรรม

- 1.1 การปลอมแปลงเอกสาร
- 1.2 การก่อการร้ายข้ามชาติ
- 1.3 ลักลอบค้าอาวุธ
- 1.4 การค้ำมนุษย์
- 1.5 การหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย
- 1.6 การฟอกเงิน
- 1.7 การลักลอบค้ายาเสพติด
- 1.8 อาชญากรรมเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

2. บริบทของบุคคลที่กระทำผิดมีลักษณะเป็นอย่างไร และความสัมพันธ์กับการกระทำผิดหรือไม่

3. ผลกระทบจากการก่ออาชญากรรม

- 3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
- 3.2 ผลกระทบด้านสังคม

4. แนวทางป้องกัน แก้ไข

5. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

- 5.1 ด้านนโยบายของรัฐ
- 5.2 ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 5.3 ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 5.4 ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบ
- 5.5 ด้านความร่วมมือกับระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับประชาชนหรือระหว่างประเทศกับหน่วยงานในประเทศ
 - 5.5.1 ด้านงบประมาณ
 - 5.5.2 ด้านอื่น ๆ

ภาพที่ 7 ประเด็นในการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. เป็นการศึกษาเอกสาร (documentary research) โดยศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันประกอบด้วยแนวคิดทฤษฎีงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ เอกสารและรายงานของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
2. ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลใน 2 รูปแบบคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In - Depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่เขตเมืองพัทยา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยเชิงปริมาณ มีการศึกษาจากประชากรเป้าหมาย 2 กลุ่ม กล่าวคือ โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในเขตเมืองพัทยา ตำรวจภูธร ตำรวจสันติบาล ตำรวจท่องเที่ยว ตรวจคนเข้าเมือง กรมสวัสดิการและแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน และการศึกษาจากประชาชนในพื้นที่เขตเมืองพัทยาใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)
2. การวิจัยเชิงคุณภาพ จะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษา คือผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ ด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ และประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษาทั้งหมด โดยสัมภาษณ์บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

- 1) เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ภาครัฐอื่น ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 นาย
- 2) ประชาชน ในพื้นที่เขตเมืองพัทยา จำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการหาข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียดของขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยการศึกษาจากตำราวารสาร ผลงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการกำหนดเป็นเนื้อหาของแบบสอบถาม

2) กำหนดเนื้อหาของคำถามของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมในเรื่องที่ศึกษาและมีลักษณะ ซึ่งทุกคนสามารถตอบให้ข้อเท็จจริงได้

3) ทำการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูล เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบวิจารณ์และแก้ไข เพื่อความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หลังจากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปหาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) และทำการทดสอบเครื่องมือ (Try Out) โดยทดลองเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8979 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านมาแก้ไขปรับปรุงแล้ว นำไปเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรเป้าหมาย 2 กลุ่ม กล่าวคือ โดยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบในเขตเมืองพัทยา ตำรวจภูธร ตำรวจสันติบาล ตำรวจท่องเที่ยว ตรวจคนเข้าเมือง กรมสวัสดิการและแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และการศึกษาจากประชาชนในพื้นที่เขตเมือง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งหมดมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลค่าทางสถิติเพื่องานวิจัยทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ค่าสถิติเพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลของกลุ่มประชากรและหาค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปร ดังนี้

1. ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากรความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน ในเมืองพัทยา ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา โดยการเสนอตารางแจกแจงความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่ามัธยฐานเลขคณิต (Means)

2. ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะทำการศึกษาโดยการวิจัยเอกสารและทำการศึกษาในลักษณะสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นมา ลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบ บริบทของอาชญากรรมข้ามชาติว่ามีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมกับเมืองพัทยา ดังรายละเอียดที่กล่าวข้างต้นแล้ว

การถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

1. จัดประชุม สัมมนา เสนอผลงานการศึกษาเชิญตัวแทนหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น นักวิชาการ ตัวแทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ประชาชนและผู้สนใจร่วมให้ข้อคิดเห็น

1.1. ประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) ในงานวิจัยฉบับร่างที่สมบูรณ์ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง มาให้คำแนะนำ เพื่อนำมาทำการปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์

1.2. ประชุมสัมมนา งานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เชิญนักวิชาการ ตัวแทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ประชาชนและผู้สนใจร่วมฟังและแสดงความคิดเห็น

2. เผยแพร่เอกสารผลการศึกษา แจกจ่ายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานที่ใช้ประโยชน์จากงานศึกษา

การศึกษาครั้งนี้หน่วยงานที่จะสามารถใช้ประโยชน์องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษานอกจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานเกี่ยวกับความมั่นคง องค์กรทางเศรษฐกิจและสังคมยังสามารถใช้ผลการศึกษาเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ที่ต่อเนื่องได้ นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์กับการศึกษาวิจัยในระดับสูง สำหรับสถาบันวิชาการหรือสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอีกด้วย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การก่ออาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเมืองพัทยา

การวิเคราะห์ในส่วนของประชาชน โดยในการศึกษาได้แบ่งออกเป็น

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

2.1 ลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาตามระดับความรุนแรง และลักษณะการกระทำผิดทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติด และด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

2.2. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา

ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

การวิเคราะห์ในส่วนของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยในการศึกษาได้แบ่งออกเป็น

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

2.1 ลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาตามระดับความรุนแรง และลักษณะการกระทำผิด ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติดและด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

2.2. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา

การวิเคราะห์ในส่วนของประชาชน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของประชาชน

ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของประชาชน เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิม ระยะเวลาในการมาอยู่อาศัยในพื้นที่และรายได้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชาชน จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (305 คน)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
ชาย	127	41.60
หญิง	178	58.40
รวม	305	100.00
2. อายุ		
ไม่เกิน 25 ปี	94	30.80
26 - 35 ปี	112	36.70
36 - 45 ปี	80	26.20
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	19	6.20
รวม	305	100.00
3. อาชีพ		
รับจ้างทั่วไป	82	26.90
พนักงานบริษัทเอกชน	45	14.80
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	107	35.10
อื่น ๆ	71	23.30
รวม	305	100.00
4. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	151	49.50
อนุปริญญา	46	15.10
ปริญญาตรี	93	30.50
สูงกว่าปริญญาตรี	15	4.90
รวม	305	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (305 คน)	ร้อยละ (100.00)
5. ภูมิลำเนาเดิม		
ภาคเหนือ	42	13.80
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	95	31.10
ภาคตะวันออก	77	25.20
ภาคใต้	17	5.60
ภาคกลาง	74	24.30
รวม	305	100.00
6. ระยะเวลาในการมาอยู่อาศัยในพื้นที่		
ไม่เกิน 1 ปี	68	22.30
1 - 3 ปี	53	17.40
4 - 6 ปี	44	14.40
มากกว่า 6 ปีขึ้นไป	140	45.90
รวม	305	100.00
7. รายได้		
ไม่เกิน 10,000 บาท	127	41.60
10,000 - 20,000 บาท	90	29.50
20,001 - 30,000 บาท	36	11.80
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	52	17.00
รวม	305	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชาชน

เพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.40 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 41.60

อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มอายุ 26 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.70 รองลงมา คือ กลุ่มอายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.80 กลุ่มอายุ 36 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.20 และกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.20

อาชีพหลักของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 35.10 รองลงมา คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 26.90 อาชีพอื่น ๆ เช่น อาจารย์สอนดนตรี พนักงานขาย ข้าราชการบำนาญ รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 23.30 และเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 14.80

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมา คือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 30.50 อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 15.10 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 4.90

ภูมิถำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้นคิดเป็นร้อยละ 31.10 รองลงมา คือ ภาคตะวันออก เช่น จังหวัดปราจีนบุรี สระแก้ว จันทบุรี ระยอง ชลบุรี เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 25.20 ภาคกลาง เช่น จังหวัดสมุทรสงคราม นครปฐม กรุงเทพมหานคร เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 24.30 ภาคเหนือ เช่น จังหวัดพิษณุโลก เชียงใหม่ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 13.80 และภาคใต้ เช่น ชุมพร สงขลา นครศรีธรรมราช เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 5.60

ระยะเวลาในการมาอยู่อาศัยในพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อยู่ในพื้นที่มากกว่า 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงมาคือ อยู่ในพื้นที่ไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.30 อยู่ในพื้นที่ 1 - 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.40 และอยู่ในพื้นที่ 4 - 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.40

รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมาคือ รายได้ 10,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.50 รายได้มากกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.00 และรายได้ 20,000 - 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.80

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน	18 (5.90)	91 (29.80)	133 (43.60)	63 (20.70)	2.21	0.84	น้อย	4
2. การปลอมพาสปอร์ต + วีซ่า	59 (19.30)	143 (46.90)	66 (21.60)	37 (12.10)	2.73	0.91	มาก	1
3. การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต	61 (20.00)	138 (45.20)	59 (19.30)	47 (15.40)	2.70	0.96	มาก	2
4. การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่	36 (11.80)	125 (41.00)	102 (33.40)	42 (13.80)	2.51	0.87	มาก	3
ภาพรวมด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล					2.54	0.70	มาก	

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล พบว่า โดยภาพรวมด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.54, S.D. = 0.70$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงน้อย โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ไม่มีเลย				
1. พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว	74 (24.30)	119 (39.00)	72 (23.60)	40 (13.10)	2.74	0.97	มาก	1
2. เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ	53 (17.40)	108 (35.40)	107 (35.10)	37 (12.10)	2.58	0.91	มาก	2
3. การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น	37 (12.10)	114 (37.40)	116 (38.00)	38 (12.50)	2.49	0.86	น้อย	3
ภาพรวมด้านก่อการร้ายข้ามชาติ					2.60	0.74	มาก	

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ พบว่า โดยภาพรวมด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60, S.D. = 0.74$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรงอยู่ในระดับน้อย โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้าอาวุธ

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้ายาในประเทศ	72 (23.60)	92 (30.20)	91 (29.80)	50 (16.40)	2.61	1.02	มาก	1
2. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน	43 (14.10)	86 (28.20)	99 (32.50)	77 (25.20)	2.31	1.00	น้อย	3
3. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ	59 (19.30)	85 (27.90)	99 (32.50)	62 (20.30)	2.45	1.04	น้อย	2
ภาพรวมด้านการลักลอบค้าอาวุธ					2.46	0.90	น้อย	

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้าอาวุธ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบค้าอาวุธ ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรงอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46, S.D. = 0.89$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ คือ

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้ายาในประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีควมรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์

ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. การนำแรงงานต่างชาติดัด กฎหมายเข้าประเทศ	155 (50.80)	98 (32.10)	35 (11.50)	17 (5.60)	3.28	0.88	มากที่สุด	3
2. การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี	174 (57.00)	85 (27.90)	30 (9.80)	16 (5.20)	3.37	0.86	มากที่สุด	2
3. การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอทาน	125 (41.00)	114 (37.40)	40 (13.10)	26 (8.50)	3.11	0.93	มาก	5
4. การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์	57 (18.70)	86 (28.20)	102 (33.40)	60 (19.70)	2.45	1.03	น้อย	6
5. การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก	180 (59.0)	77 (25.20)	31 (10.20)	17 (5.60)	3.38	0.88	มากที่สุด	1
6. การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก	156 (51.10)	92 (30.20)	41 (13.40)	16 (5.20)	3.27	0.88	มากที่สุด	4
ภาพรวมด้านการลักลอบค้ำมนุษย์					3.14	0.71	มาก	

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบค้ำมนุษย์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.14, S.D. = 0.71$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การนำแรงงานต่างชาติดัดกฎหมายเข้าประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอทาน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการ ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ด้านการลักลอบเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิด กฎหมาย	132 (43.30)	110 (36.10)	42 (13.80)	21 (6.90)	3.16	0.91	มาก	1
2. มีกระบวนการติดสินบน เจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวกในการนำคนต่างชาติเข้า ประเทศ	113 (37.00)	109 (35.70)	59 (19.30)	24 (7.90)	3.02	0.94	มาก	2
3. มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติ เข้าประเทศผิดกฎหมาย	100 (32.80)	115 (37.70)	66 (21.60)	24 (7.90)	2.95	0.93	มาก	4
4. มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติ เข้าประเทศผิดกฎหมาย	104 (34.10)	108 (35.40)	72 (23.60)	21 (6.90)	2.97	0.92	มาก	3
ภาพรวมด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย					3.02	0.80	มาก	

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.02, S.D. = 0.80$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

มีกระบวนการติดสินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการฟอกเงิน

ด้านการฟอกเงิน	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. การฟอกเงินด้วยการซื้ออสังหาริมทรัพย์	128 (42.00)	90 (29.50)	62 (20.30)	25 (8.20)	3.05	0.97	มาก	4
2. การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง	142 (46.60)	93 (30.50)	47 (15.40)	22 (7.20)	3.17	0.94	มาก	2
3. การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้ยืมในระบบ	141 (46.20)	103 (33.80)	40 (13.10)	21 (6.90)	3.19	0.91	มาก	1
4. การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อนการพนัน	116 (38.00)	95 (31.10)	67 (22.00)	27 (8.90)	3.08	2.03	มาก	3
ภาพรวมด้านการฟอกเงิน					3.13	0.95	มาก	

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการฟอกเงิน พบว่า โดยภาพรวมด้านการฟอกเงิน ประชาชนมีความคิดเห็นว่า มีความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.13, S.D. = 0.95$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้ยืมในระบบ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อนการพนัน ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การฟอกเงินด้วยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่า มีความรุนแรงมาก และได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็น
ของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา
ด้านการค้ายาเสพติด

ด้านการค้ายาเสพติด	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขาย ต่างประเทศ	98 (32.10)	106 (34.80)	68 (22.30)	33 (10.80)	2.88	0.98	มาก	4
2. การลักลอบส่งกัญชาไปขาย ต่างประเทศ	94 (30.80)	108 (35.40)	75 (24.60)	28 (9.20)	2.88	0.95	มาก	3
3. การลักลอบส่งยาบ้าไปขาย ต่างประเทศ	106 (34.80)	100 (32.80)	68 (22.30)	31 (10.20)	2.92	0.99	มาก	2
4. การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์และโคเคน มาขาย ในประเทศ	133 (43.60)	86 (28.20)	61 (20.00)	25 (8.20)	3.07	0.98	มาก	1
5. การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อ ผลิตยาเสพติด	86 (28.20)	95 (31.10)	86 (28.20)	38 (12.50)	2.74	1.02	มาก	6
6. ผลิตยาเสพติด	100 (32.80)	75 (24.60)	86 (28.20)	44 (14.40)	2.75	1.08	มาก	5
ภาพรวมด้านการค้ายาเสพติด					2.87	0.87	มาก	

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรม
ข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการค้ายาเสพติด พบว่า โดยภาพรวมด้านการค้ายาเสพติด ประชาชน
มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.87, S.D. = 0.82$) เมื่อพิจารณา
ในรายละเอียด ได้ดังนี้

การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์และโคเคนมาขายในประเทศ พบว่า ประชาชน
มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การลักลอบส่งยาบ้าไปขายต่างประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง
โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การลักลอบส่งกัญชาไปขายต่างประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง
โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขายต่างประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

ผลิตยาเสพติด พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็น
ลำดับที่ 5

การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อผลิตยาเสพติด พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	ระดับความรุนแรง				— X	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. การปลอมแปลงธนบัตร	91 (29.80)	100 (32.80)	53 (17.40)	61 (20.00)	2.72	1.09	มาก	7
2. การปลอมแปลงบัตรเครดิต	104 (34.10)	105 (34.40)	55 (18.00)	41 (13.40)	2.89	1.02	มาก	5
3. การปลอมแปลงสินค้า	121 (39.70)	77 (25.20)	61 (20.00)	46 (15.10)	2.89	1.09	มาก	6
4. การค้าเงินเถื่อน	98 (32.10)	74 (24.30)	70 (23.30)	63 (20.70)	2.68	1.13	มาก	9
5. การปั่นหุ้น	68 (22.30)	74 (24.30)	100 (32.80)	63 (20.70)	2.48	1.05	น้อย	13
6. การค้าสินค้าหนีภาษี	163 (53.40)	62 (20.30)	47 (15.40)	33 (10.80)	3.16	1.05	มาก	2
7. การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย	159 (52.10)	77 (25.20)	35 (11.50)	34 (11.10)	3.18	1.02	มาก	1
8. การตั้งทรัสต์เถื่อน	102 (33.40)	62 (20.30)	86 (28.20)	55 (18.00)	2.69	1.12	มาก	8
9. การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	127 (41.60)	71 (23.30)	71 (23.30)	36 (11.80)	2.95	1.06	มาก	4
10. การคัดลอกสินค้า โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	135 (44.30)	76 (24.90)	54 (17.70)	40 (13.10)	3.00	1.07	มาก	3
11. การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ เป็นต้น	95 (31.10)	67 (22.00)	92 (30.20)	51 (16.70)	2.67	1.09	มาก	10
12. การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต	78 (25.60)	82 (26.90)	93 (30.50)	52 (17.00)	2.61	1.04	มาก	11
13. การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง	71 (23.30)	93 (30.50)	80 (26.20)	61 (20.00)	2.57	1.05	มาก	12
ภาพรวมด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์					2.81	0.85	มาก	

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ พบว่า ภาพรวมด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงมากที่สุด ($\bar{X} = 2.96, S.D. = 0.62$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การค้าสินค้าหนีภาษี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญ เป็นลำดับที่ 2

การคัดลอกสินค้า โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

การปลอมแปลงบัตรเครดิต พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

การปลอมแปลงสินค้า พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6

การปลอมแปลงธนบัตร พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7

การตั้งทรัสเตียน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็น ลำดับที่ 8

การค้าเงินเถื่อน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็น ลำดับที่ 9

การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์ เป็นต้น พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 10

การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานโดยไม่ได้รับอนุญาต พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 11

การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 12

การปั่นหุ้น พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับ สุดท้าย

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา	ระดับความรุนแรง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
1. ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	2.54	0.70	มาก	7
2. ด้านการร้ายข้ามชาติ	2.60	0.74	มาก	6
3. ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	2.46	0.90	น้อย	8
4. ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์	3.14	0.71	มาก	1
5. ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	3.02	0.80	มาก	3
6. ด้านการฟอกเงิน	3.13	0.95	มาก	2
7. ด้านการค้ายาเสพติด	2.87	0.82	มาก	4
8. ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	2.81	0.85	มาก	5
ภาพรวมความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา	2.82	0.81	มาก	

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.82, S.D. = 0.81$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการฟอกเงิน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

ด้านการค้ายาเสพติด พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบลักษณะการกระทำผิดการก่อ อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ การกระทำผิด ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน	134 (43.90)	64 (21.00)	107 (35.10)
2. การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า	186 (61.00)	69 (22.60)	50 (16.40)
3. การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต	156 (51.10)	60 (19.70)	89 (29.20)
4. การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่	151 (49.50)	70 (23.00)	84 (27.50)

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่อ อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคลได้ ดังนี้

การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า ประชาชน มีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 43.90 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 35.10 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.00

การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทย ร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 61.00 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60 และ คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 16.40

การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำ ของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.10 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 29.20 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 19.70

การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่ที่ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 49.50 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 27.50 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 23.00

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะการกระทำผิด ด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ

ด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว	165 (54.10)	86 (28.20)	54 (17.70)
2. เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ	156 (51.10)	101 (33.10)	48 (15.70)
3. การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น	158 (51.80)	85 (27.90)	62 (20.30)

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ ได้ดังนี้

พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 54.10 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 28.20 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 17.70

เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.10 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 33.10 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 15.70

การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.80 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 27.90 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 20.30

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้าอาวุธ

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ	132 (43.30)	51 (16.70)	122 (40.00)
2. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน	117 (38.40)	72 (23.60)	116 (38.00)
3. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ	145 (47.50)	71 (23.30)	89 (29.20)

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ได้ดังนี้

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 43.30 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 40.00 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.70

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 38.40 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 38.00 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 23.60

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 47.50 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 29.20 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 23.30

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้ามนุษย์

ด้านการลักลอบค้ามนุษย์	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. การนำแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายเข้าประเทศ	176 (57.70)	44 (14.40)	85 (27.90)
2. การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี	193 (63.30)	32 (10.50)	80 (26.20)
3. การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอทาน	142 (46.60)	68 (22.30)	95 (31.10)
4. การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์	148 (48.50)	71 (23.30)	86 (28.20)
5. การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก	199 (65.20)	41 (13.40)	65 (21.30)
6. การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก	188 (61.60)	59 (19.30)	58 (19.00)

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ได้ดังนี้

การนำแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายเข้าประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 57.70 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 27.90 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 14.40

การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 63.30 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 26.20 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 10.50

การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอทาน ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 46.60 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 31.10 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.30

การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 48.50 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 28.20 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 23.30

การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 65.20 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 21.30 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 13.40

การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 61.60 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 19.30 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 19.00

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย	189 (62.00)	55 (18.00)	61 (20.00)
2. มีกระบวนการติดสินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ	180 (59.00)	40 (13.10)	85 (27.90)
3. มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย	178 (58.40)	53 (17.40)	74 (24.30)
4. มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย	168 (55.10)	50 (16.40)	87 (28.50)

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ได้ดังนี้

มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 62.00 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 20.00 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 18.00

มีกระบวนการติดสินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 59.00 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 27.90 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 13.10

มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 58.40 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 24.30 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 17.40

มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 55.10 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 28.50 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.40

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการฟอกเงิน

ด้านการฟอกเงิน	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. การฟอกเงินด้วยการซื้อสังหาริมทรัพย์	193 (63.30)	53 (17.40)	59 (19.30)
2. การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง	186 (61.00)	54 (17.70)	65 (21.30)
3. การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้ยืม	173 (56.70)	47 (15.40)	85 (27.90)
4. การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อนการพนัน	174 (57.00)	59 (19.30)	72 (23.60)

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการฟอกเงิน ได้ดังนี้

การฟอกเงินด้วยการซื้อสังหาริมทรัพย์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 63.30 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 19.30 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 17.40

การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 61.00 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 21.30 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 17.70

การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้ยืม ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 56.70 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 27.90 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 15.40

การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อนการพนัน ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 57.00 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 23.60 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 19.30

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะการกระทำผิด ด้านการค้ายาเสพติด

ด้านการค้ายาเสพติด	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขายต่างประเทศ	181 (59.30)	64 (21.00)	60 (19.70)
2. การลักลอบส่งกัญชาไปขายต่างประเทศ	184 (60.30)	69 (22.60)	52 (17.00)
3. การลักลอบส่งยาบ้าไปขายต่างประเทศ	188 (61.60)	62 (20.30)	55 (18.00)
4. การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์และโคเคนมาขายในประเทศ	183 (60.00)	56 (18.40)	66 (21.60)
5. การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อผลิตยาเสพติด	184 (60.30)	69 (22.60)	52 (17.00)
6. ผลิตยาเสพติด	157 (51.50)	48 (15.70)	100 (32.80)

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการค้ายาเสพติด ได้ดังนี้

การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขายต่างประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 59.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.00 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 19.70

การลักลอบส่งกัญชาไปขายต่างประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 60.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 17.00

การลักลอบส่งยาบ้าไปขายต่างประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 61.60 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 20.30 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 18.00

การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์และโคเคนมาขายในประเทศ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 60.00 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 21.60 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 18.40

การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อผลิตยาเสพติดประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 60.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 17.00

ผลิตยาเสพติด ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.50 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 32.80 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 15.70

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะการกระทำผิด ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยทั้งหมด
1. การปลอมแปลงธนบัตร	153 (50.20)	43 (14.10)	109 (35.70)
2. การปลอมแปลงบัตรเครดิต	158 (51.80)	61 (20.00)	86 (28.20)
3. การปลอมแปลงสินค้า	164 (53.80)	41 (13.40)	100 (32.80)
4. การค้าเงินเถื่อน	162 (53.10)	46 (15.10)	97 (31.80)
5. การปั่นหุ้น	149 (48.90)	51 (16.70)	105 (34.40)
6. การค้าสินค้าหนีภาษี	158 (51.80)	34 (11.10)	113 (37.00)
7. การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย	158 (51.80)	46 (15.10)	101 (33.10)
8. การตั้งทรัสต์เถื่อน	153 (50.20)	50 (16.40)	102 (33.40)
9. การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	153 (50.20)	49 (16.10)	103 (33.80)
10. การคัดลอกสินค้าโดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	156 (51.10)	39 (12.80)	110 (36.10)
11. การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ เป็นต้น	154 (50.50)	50 (16.40)	101 (33.10)
12. การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานโดยไม่ได้รับอนุญาต	146 (47.90)	66 (21.60)	93 (30.50)
13. การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง	173 (56.70)	71 (23.30)	61 (20.00)

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ ได้ดังนี้

การปลอมแปลงธนบัตร ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 50.20 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 35.70 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 14.10

การปลอมแปลงบัตรเครดิต ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.80 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 28.20 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 20.00

การปลอมแปลงสินค้า ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 53.80 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 32.80 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 13.40

การค้าเงินเถื่อน ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 53.10 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 31.80 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 15.10

การปั่นหุ้น ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 48.90 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 34.40 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.70

การค้าสินค้าหนีภาษี ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.80 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 37.00 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 11.10

การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.80 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 33.10 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 15.10

การตั้งทรัสต์เถื่อน ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 50.20 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 33.40 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.40

การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 50.20 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 33.80 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.10

การคัดลอกสินค้า โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.10 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 36.10 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 12.80

การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ เป็นต้น ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 50.50 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 33.10 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.40

การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานโดยไม่ได้รับอนุญาต ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 47.90 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 30.50 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.60

การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง ประชาชนมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 56.70 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 23.30 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 20.00

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา

ตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
ประชาชนต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติ
ในเมืองพัทยา

สภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
1. เชื้อชาติของผู้ก่อการร้าย					
1.1 รัสเซีย	90 (29.50)	113 (43.60)	50 (16.40)	21 (36.67)	11 (3.60)
1.2 สหรัฐอเมริกา	30 (9.80)	124 (40.70)	93 (30.50)	37 (12.10)	21 (6.90)
1.3 นิวซีแลนด์	15 (5.00)	47 (15.40)	147 (48.20)	72 (23.60)	24 (7.90)
1.4 อุเวต	28 (9.20)	67 (22.00)	129 (42.30)	59 (19.30)	22 (7.20)
1.5 ญี่ปุ่น	16 (5.20)	62 (20.30)	147 (48.20)	60 (19.70)	20 (6.60)
1.6 จีน	29 (9.50)	134 (43.90)	102 (33.40)	23 (7.50)	17 (5.60)
1.7 ปากีสถาน	18 (5.90)	112 (36.70)	119 (39.00)	28 (9.20)	28 (9.20)
1.8 อังกฤษ	17 (5.60)	96 (31.50)	124 (40.70)	50 (16.40)	18 (5.90)
1.9 สวิตเซอร์แลนด์	12 (3.90)	54 (17.70)	140 (45.90)	67 (22.00)	32 (10.50)
1.10 เยอรมัน	28 (9.20)	109 (35.70)	104 (34.10)	40 (13.10)	24 (7.90)
1.11 ตุรกี	19 (6.20)	80 (26.20)	119 (39.00)	54 (17.70)	33 (10.80)

ตารางที่ 20 (ต่อ)

สภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
1.12 อื่น ๆ	9 (3.00)	45 (14.80)	70 (23.00)	21 (6.90)	160 (52.50)
2. ศาสนา					
2.1 พุทธ	74 (24.30)	119 (39.00)	42 (13.80)	43 (14.10)	27 (8.901)
2.2 อิสลาม	62 (20.30)	151 (49.50)	64 (21.10)	18 (5.90)	10 (3.30)
2.3 คริสต์	41 (13.40)	106 (34.80)	111 (36.40)	31 (10.20)	16 (5.20)
2.4 ฮินดู	24 (7.90)	78 (25.60)	118 (38.70)	55 (18.00)	30 (9.80)
2.5 อื่น ๆ	17 (5.60)	46 (15.10)	54 (17.70)	18 (5.90)	170 (55.70)
3. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย/พัทยา	65 (21.30)	159 (52.10)	20 (6.60)	20 (6.60)	41 (13.40)
4. การแต่งงานกับคนไทย	84 (27.50)	156 (51.10)	43 (14.10)	17 (5.60)	5 (1.60)
5. การรู้จักและคุ้นเคยกับคนไทย	68 (22.30)	187 (61.30)	26 (8.50)	23 (7.50)	1 (0.30)
6. การรู้จักหรือสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่รัฐ	60 (19.70)	156 (51.10)	78 (25.60)	5 (1.60)	6 (2.00)
7. การมีความสัมพันธ์ และเครือข่ายกับ กลุ่มอิทธิพลของคนในพื้นที่	67 (22.00)	154 (50.50)	56 (18.40)	16 (5.20)	12 (3.90)
8. การมีความสัมพันธ์ และกลุ่มอาชญากรรม อื่น ๆ	56 (18.40)	153 (50.20)	72 (23.60)	9 (3.00)	15 (4.90)
9. การแบ่งพื้นที่เพื่อจัดการผลประโยชน์ตาม กลุ่มเชื้อชาติ	73 (23.90)	118 (38.70)	82 (26.90)	18 (5.90)	14 (4.60)
10. กฎหมาย หรือเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ การประกอบกิจการของคนต่างด้าว	50 (16.40)	120 (39.30)	93 (30.50)	25 (8.20)	17 (5.60)

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองได้ดังนี้

เชื้อชาติของผู้ก่อการ

รัสเซีย ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 43.60 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 29.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 16.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 6.90 และไม่มีเลย ร้อยละ 3.60

สหรัฐอเมริกา ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 40.70 ในระดับน้อย ร้อยละ 30.50 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 12.10 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 6.90

นิวซีแลนด์ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 48.20 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 23.60 ในระดับมาก ร้อยละ 15.40 ไม่มีเลย ร้อยละ 7.90 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.00

คูเวต ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 42.30 ในระดับมาก ร้อยละ 22.00 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 19.30 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.20 และไม่มีเลย ร้อยละ 7.20

ญี่ปุ่น ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 48.20 ในระดับมาก ร้อยละ 20.30 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 19.70 ไม่มีเลย ร้อยละ 6.60 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.20

จีน ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 43.90 ในระดับน้อย ร้อยละ 33.40 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.50 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 7.50 และไม่มีเลย ร้อยละ 5.60

ปากีสถาน ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 39.00 ในระดับมาก ร้อยละ 36.70 ในระดับน้อยมากและไม่มีเลย มีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 9.20 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.90

อังกฤษ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 40.70 ในระดับมาก ร้อยละ 31.50 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 16.40 ไม่มีเลย ร้อยละ 5.90 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.60

สวีเดน ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 45.90 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 22.00 ในระดับมาก ร้อยละ 17.70 ไม่มีเลย ร้อยละ 10.50 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.90

เยอรมัน ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 35.70 ในระดับน้อย ร้อยละ 34.10 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 13.10 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.20 และไม่มีเลย ร้อยละ 7.90

ตุรกี ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 39.00 ในระดับมาก ร้อยละ 26.20 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 17.70 ไม่มีเลย ร้อยละ 10.80 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 6.20

อื่น ๆ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ไม่มีเลย ร้อยละ 52.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 23.00 ในระดับมาก ร้อยละ 14.80 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 6.90 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.00

ศาสนา

พุทธ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 39.00 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 24.30 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 14.10 ในระดับน้อย ร้อยละ 13.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 8.90

อิสลาม ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 49.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 21.00 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.30 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 5.90 และไม่มีเลย ร้อยละ 3.30

คริสต์ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 36.40 ในระดับมาก ร้อยละ 34.80 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 10.20 และไม่มีเลย ร้อยละ 5.20

ฮินดู ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 38.70 ในระดับมาก ร้อยละ 25.60 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 18.00 ไม่มีเลย ร้อยละ 9.80 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.90

อื่น ๆ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ไม่มีเลย ร้อยละ 55.70 ในระดับน้อย ร้อยละ 17.70 ในระดับมาก ร้อยละ 15.10 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 5.90 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 5.60

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย/พัทยา ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 52.10 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.30 ไม่มีเลย ร้อยละ 13.40 ในระดับน้อย และในระดับน้อยมาก มีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 6.60

การแต่งงานกับคนไทย ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 51.10 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 27.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 14.10 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 5.60 และไม่มีเลย ร้อยละ 1.60

การรู้จักและคุ้นเคยกับคนไทย ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 61.30 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.30 ในระดับน้อย ร้อยละ 8.50 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 7.50 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.30

การรู้จักหรือสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่รัฐ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 51.10 ในระดับน้อย ร้อยละ 25.60 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 19.70 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 1.60 และไม่มีเลย ร้อยละ 2.00

การมีความสัมพันธ์และเครือข่ายกับกลุ่มอิทธิพลของคนในพื้นที่ที่ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 50.50 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 22.00 ในระดับน้อย ร้อยละ 18.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 5.20 และไม่มีเลย ร้อยละ 3.90

การมีความสัมพันธ์และกลุ่มอาชญากรรมอื่น ๆ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองในระดับมาก ร้อยละ 50.20 ในระดับน้อย ร้อยละ 23.60 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.40 ไม่มีเลย ร้อยละ 4.90 และในระดับน้อยมาก ร้อยละ 3.00

การแบ่งพื้นที่เพื่อจัดการผลประโยชน์ตามกลุ่มเชื้อชาติ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 38.70 ในระดับน้อย ร้อยละ 26.90 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 23.90 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 5.90 และไม่มีเลย ร้อยละ 4.60

กฎหมาย หรือเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของคนต่างด้าว ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 39.30 ในระดับน้อย ร้อยละ 30.50 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 16.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 8.20 และไม่มีเลย ร้อยละ 5.60

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ตารางที่ 21 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น					— X	S.D.	ระดับ ผลกระทบ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย				
1. ประชาชนมีความหวาดกลัวไม่อยากจะอยู่ในพื้นที่	49 (16.10)	127 (41.60)	90 (29.50)	20 (6.60)	19 (6.20)	2.55	1.04	มาก	11
2. ประชาชนในพื้นที่ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	79 (25.90)	127 (41.60)	67 (22.00)	28 (9.20)	4 (1.30)	2.82	0.97	มาก	10
3. กลุ่มอาชญากรรมมีการเติบโตของคนจนยากแก่การแก้ไข	77 (25.20)	146 (47.90)	58 (19.00)	19 (6.20)	5 (1.60)	2.91	1.02	มาก	9
4. ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้น	149 (48.90)	106 (34.80)	24 (7.90)	25 (8.20)	1 (0.30)	3.24	0.93	มากที่สุด	4
5. การขายบริการทางเพศมีความหลากหลายมากขึ้น	167 (54.80)	116 (38.00)	18 (5.90)	3 (1.00)	1 (0.30)	3.46	0.68	มากที่สุด	1
6. ขอตานมีจำนวนมากขึ้น	100 (32.80)	133 (43.60)	60 (19.70)	11 (3.60)	1 (0.30)	3.05	0.83	มาก	7
7. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคติดต่ออื่น ๆ เช่น โรคเรื้อน โรคเท้าช้าง เป็นต้น มีการแพร่ระบาดมากขึ้น	96 (31.50)	117 (38.40)	75 (24.60)	10 (3.30)	7 (2.30)	2.93	0.95	มาก	8
8. การลักขโมย โจรกรรมหรือการจี้ปล้น มีการระบาดมากขึ้น	165 (54.10)	93 (30.50)	34 (11.10)	12 (3.90)	1 (0.30)	3.34	0.85	มากที่สุด	2
9. ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม	133 (43.60)	105 (34.40)	58 (19.00)	8 (2.60)	1 (0.30)	3.18	0.85	มาก	5
10. ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวของพัทยามีภาพพจน์ที่ไม่ดีในสายตาของชาวต่างชาติ	124 (40.70)	113 (37.00)	51 (16.70)	15 (4.90)	2 (0.70)	3.12	0.90	มาก	6
11. การคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น	141 (46.20)	111 (36.40)	43 (14.10)	6 (2.00)	4 (1.30)	3.24	0.86	มากที่สุด	3
ภาพรวมของผลกระทบด้านสังคม						3.08	0.62	มาก	

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.08$, $S.D. = 0.62$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การขยายบริการทางเพศมีความหลากหลายมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 1

การลักขโมย โจรกรรม หรือการจี้ปล้น มีการระบาดมาก โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 2

การคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 3

ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 4

ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 5

ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวของพัทยา มีภาพพจน์ที่ไม่ดีในสายตาของชาวต่างชาติ โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 6

ขอทานมีจำนวนมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 7

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคติดต่ออื่น ๆ เช่น โรคเรื้อน โรคเท้าช้าง เป็นต้น มีการแพร่ระบาดมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 8

กลุ่มอาชญากรรมมีการเติบโตของคณาจนยากแก่การแก้ไข โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 9

ประชาชนในพื้นที่ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 10

ประชาชนมีความหวาดกลัวไม่อยากจะอยู่ในพื้นที่ โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับผลกระทบ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย				
1. การก่ออาชญากรรมทำให้ผู้ประกอบการมีความปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองจากรัฐในการทำธุรกิจน้อยลง	96 (31.50)	125 (41.10)	60 (19.70)	23 (7.50)	1 (0.30)	2.96	0.92	มาก	4
2. ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจในพัทยา เช่น การจ่ายส่วย การจ่ายค่าคุ้มครอง เป็นต้น มีมากขึ้น	136 (44.60)	113 (37.00)	40 (13.10)	15 (4.90)	1 (0.30)	3.21	0.87	มากที่สุด	2
3. ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้ายาเสพติด เป็นต้น ที่เป็นของชาวต่างชาติ มีมากขึ้น	135 (44.30)	119 (39.00)	41 (13.40)	7 (2.30)	3 (1.00)	3.23	0.84	มากที่สุด	1
4. ธุรกิจแอบแฝงของคนต่างชาติ ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการประกอบอาชีพมากขึ้น	128 (42.00)	101 (33.10)	48 (15.70)	27 (8.90)	1 (0.30)	3.07	0.98	มาก	3
5. การสูญเสียรายได้ของรัฐมีมากขึ้น	108 (35.40)	93 (30.50)	73 (23.90)	26 (8.50)	5 (1.60)	2.89	1.04	มาก	5
ภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจ						3.07	0.74	มาก	

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.07, S.D. = 0.74$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้ายาเสพติด เป็นต้น ที่เป็นของชาวต่างชาติ มีมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 1

ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจในพัทยา เช่น การจ่ายส่วย การจ่ายค่าคุ้มครอง เป็นต้น มีมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 2

ธุรกิจแอบแฝงของคนต่างชาติ ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการประกอบอาชีพมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 3

การก่ออาชญากรรมทำให้ผู้ประกอบการมีความปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองจากรัฐในการทำธุรกิจน้อยลง โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 4

การสูญเสียรายได้ของรัฐมีมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 23 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน ในเมืองพัทยา	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ผลกระทบทางด้านสังคม	3.08	0.62	มาก	1
2. ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ	3.07	0.74	มาก	2
ภาพรวมผลกระทบการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา	3.08	0.68	มาก	

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา พบว่า โดยในภาพรวมผลกระทบการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.08$, $S.D. = 0.68$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านสังคม ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา

ตารางที่ 24 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา

ประเภทของอาชญากรรม	ระดับประสิทธิภาพ				\bar{X}	S.D.	ระดับประสิทธิภาพ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย				
1. ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	33 (10.80)	101 (33.10)	134 (43.90)	37 (12.10)	2.43	0.84	น้อย	7
2. ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ	21 (6.90)	101 (33.10)	148 (48.50)	35 (11.50)	2.35	0.77	น้อย	8
3. การลักลอบค้าอาวุธ	39 (12.80)	105 (34.40)	131 (43.00)	30 (9.80)	2.50	0.84	น้อย	6
4. การลักลอบค้ำมนุษย์	61 (20.00)	103 (33.80)	88 (28.90)	53 (17.40)	2.56	1.00	มาก	4
5. การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	54 (17.70)	133 (43.60)	84 (27.50)	34 (11.10)	2.68	0.89	มาก	2
6. การฟอกเงิน	51 (16.70)	123 (40.30)	95 (31.10)	36 (11.80)	2.62	0.90	มาก	3
7. การค้ายาเสพติด	93 (30.50)	97 (31.80)	70 (23.00)	45 (14.80)	2.78	1.04	มาก	1
8. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	49 (16.10)	106 (34.80)	102 (33.40)	48 (15.70)	2.51	0.94	มาก	5
ภาพรวมประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา					2.55	0.69	มาก	

จากตารางที่ 24 ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา เจ้าหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.55, S.D. = 0.69$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การค้ายาเสพติด ประชาชนเห็นว่า เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ประชาชนเห็นว่าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การฟอกเงิน ประชาชนเห็นว่า เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การลักลอบค้ำมนุษย์ ประชาชนเห็นว่า เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ ประชาชนเห็นว่า เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

การลักลอบค้าอาวุธ ประชาชนมีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับน้อยและได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ประชาชนมีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับน้อยและได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ประชาชนมีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับน้อยและได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

การวิเคราะห์ในส่วนของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยในการศึกษาได้แบ่งออกเป็น

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

2.1 ลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาตามระดับความรุนแรงและลักษณะการกระทำผิด ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติดและด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

2.2 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจาก ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนของผู้เข้าหน้าที่รัฐ

ส่วนที่ 1 ลักษณะของข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าหน้าที่รัฐ

ตารางที่ 25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าหน้าที่รัฐ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (106 คน)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
ชาย	66	62.30
หญิง	40	37.70
2. อายุ		
ไม่เกิน 25 ปี	5	4.70
26 - 35 ปี	45	42.50
36 - 45 ปี	40	37.70
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	16	15.10
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
มัธยมศึกษา	19	17.90
อนุปริญญา	13	12.30
ปริญญาตรี	63	59.40
สูงกว่าปริญญาตรี	11	10.40
4. หน่วยงานที่สังกัด		
ตำรวจ	58	54.70
ตำรวจสันติบาล	16	15.10
ตำรวจท่องเที่ยว	10	9.40
ตรวจคนเข้าเมือง	11	10.30
กรมสวัสดิการและแรงงาน	6	5.70
กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	5	4.70
5. ตำแหน่ง/ยศ		
ชั้นประทวน	67	63.10
ชั้นสัญญาบัตร	17	16.10
หัวหน้าหน่วยงาน	8	7.60
นักวิชาการ/นักวิเคราะห์	14	13.20
6. รายได้		
ไม่เกิน 10,000 บาท	22	20.80
10,000 - 20,000 บาท	50	47.20
20,001 - 30,000 บาท	20	18.90
มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป	14	13.20

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (106 คน)	ร้อยละ (100.00)
7. ระยะเวลาในการรับราชการ		
ไม่เกิน 3 ปี	13	12.30
3 - 6 ปี	26	24.50
7 - 10 ปี	13	12.30
มากกว่า 10 ปี	54	50.90
8. ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยา		
ไม่เกิน 1 ปี	14	13.20
1 - 3 ปี	24	22.60
4 - 6 ปี	19	17.90
มากกว่า 6 ปีขึ้นไป	49	46.20

จากตารางที่ 25 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่รัฐ

เพศ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 62.30 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 37.70

อายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 26 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.50 อายุ 36 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.70 อายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.10 และอายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็น ร้อยละ 4.70

ระดับการศึกษาสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.40 มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.90 อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 12.30 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.40

หน่วยงานที่สังกัดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ตำรวจภูธรคิดเป็นร้อยละ 54.70 ตำรวจสันติบาล คิดเป็นร้อยละ 15.10 ตรวจคนเข้าเมือง คิดเป็นร้อยละ 10.30 ตำรวจท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 9.40 กรมสวัสดิการและแรงงาน คิดเป็นร้อยละ 5.70 กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 4.70

ตำแหน่ง/ยศ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ชั้นประทวน คิดเป็นร้อยละ 63.10 ชั้นสัญญาบัตร คิดเป็นร้อยละ 16.10 นักวิชาการ/นักวิเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 13.20 และหัวหน้าหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 7.60

รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า รายได้ 10,001 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 47.20 รายได้ไม่เกิน 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.80 รายได้ 20,001 - 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.90 และรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.20

ระยะเวลาในการรับราชการของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระยะเวลาในการรับราชการมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.90 ระยะเวลาในการรับราชการ 3 - 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.50 ระยะเวลา

ในการรับราชการไม่เกิน 3 ปี และระยะเวลาในการรับราชการ 7 - 10 ปี มีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ 12.30

ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยามากกว่า 6 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 46.20 ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยา 1 - 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.60 ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยา 4 - 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.90 และระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยาไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.20

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ตารางที่ 26 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน	26 (24.50)	33 (31.10)	32 (30.20)	15 (14.20)	2.34	1.00	น้อย	4
2. การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า	8 (7.50)	30 (28.30)	40 (37.70)	28 (26.40)	2.83	.91	มาก	3
3. การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต	7 (6.60)	23 (21.70)	40 (37.70)	36 (34.00)	2.99	.91	มาก	1
4. การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่นการซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่	11 (10.40)	23 (21.70)	40 (37.70)	32 (30.20)	2.88	.96	มาก	2
ภาพรวมด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล					2.76	.80	มาก	

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล พบว่า โดยภาพรวมด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.76, S.D. = 0.80$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การสวมซ้อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงน้อย โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 27 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว	5 (4.70)	26 (24.50)	41 (38.70)	34 (32.10)	2.98	.87	มาก	1
2. เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ	13 (12.30)	35 (33.00)	33 (31.10)	25 (23.60)	2.66	.97	มาก	2
3. การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น	20 (18.90)	24 (22.60)	36 (34.00)	26 (24.50)	2.36	1.05	น้อย	3
ภาพรวมด้านก่อการร้ายข้ามชาติ					2.67	0.86	มาก	

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ พบว่า โดยภาพรวมด้านก่อการร้ายข้ามชาติ เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67, S.D. = 0.86$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

พัทยา เป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น พบว่า เจ้าหน้าที่
ภาครัฐมีความคิดเห็นว่า มีความรุนแรงอยู่ในระดับน้อย โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 28 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบ
ค้าอาวุธ

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่ม ลูกค้ายาในประเทศ	24 (22.60)	29 (27.40)	32 (30.20)	21 (19.80)	2.47	1.05	น้อย	1
2. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชน กลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน	30 (28.30)	32 (30.20)	26 (24.50)	18 (17.00)	2.30	1.06	น้อย	3
3. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่ม ลูกค้ายาในต่างประเทศ	30 (28.30)	29 (27.40)	25 (23.60)	22 (20.80)	2.37	1.11	น้อย	2
ภาพรวมด้านการลักลอบค้าอาวุธ					2.38	0.96	น้อย	

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของ
อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้าอาวุธ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบ
ค้าอาวุธ เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่า มีความรุนแรงอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38, S.D. = 0.96$)
เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ คือ

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้ายาในประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ
มีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้ายาในต่างประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ
มีความคิดเห็นว่า มีความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ
มีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 29 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา
ด้านการลักลอบค้ามนุษย์

ด้านการลักลอบค้ามนุษย์	ระดับความรุนแรง				— \bar{X}	S.D.	ระดับ ความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. การนำแรงงานต่างชาติดัด กฎหมายเข้าประเทศ	7 (6.60)	13 (12.30)	47 (44.30)	39 (36.80)	3.11	0.87	มาก	3
2. การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี	11 (10.40)	12 (11.30)	38 (35.80)	45 (42.50)	3.10	0.98	มาก	4
3. การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอทาน	6 (5.70)	19 (17.90)	37 (34.90)	44 (41.50)	3.12	0.90	มาก	2
4. การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์	31 (29.20)	29 (27.40)	24 (22.60)	22 (20.80)	2.35	1.11	น้อย	6
5. การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก	8 (7.50)	15 (14.20)	43 (40.60)	40 (37.70)	3.08	0.91	มากที่สุด	5
6. การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก	9 (8.50)	9 (8.50)	45 (42.50)	43 (40.60)	3.15	0.90	มาก	1
ภาพรวมด้านการลักลอบค้ามนุษย์					2.99	0.71	มาก	

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของ
อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบ
ค้ามนุษย์ เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.99, S.D. = 0.71$)
เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง
โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอทาน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดย
ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การนำแรงงานต่างชาติดัดกฎหมายเข้าประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้
ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง
โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่า มีความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 30 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ด้านการลักลอบเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิด กฎหมาย	11 (10.40)	13 (12.30)	45 (42.50)	37 (34.90)	3.02	.95	มาก	1
2. มีกระบวนการติดสินบน เจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวก ในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ	12 (13.30)	22 (20.80)	40 (37.70)	32 (30.20)	2.87	.98	มาก	4
3. มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติ เข้าประเทศผิดกฎหมาย	6 (5.70)	24 (22.60)	44 (41.50)	32 (30.20)	2.96	.87	มาก	2
4. มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้า ประเทศผิดกฎหมาย	11 (10.40)	21 (19.80)	43 (40.60)	31 (29.20)	2.89	.95	มาก	3
ภาพรวมด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย					2.93	0.80	มาก	

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของ อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า โดยภาพรวม ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่า มีความรุนแรง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.93, S.D. = 0.80$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความ คิดเห็นว่า มีความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรงมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความ คิดเห็นว่า มีความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

กระบวนการติดสินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 31 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา
ด้านการฟอกเงิน

ด้านการฟอกเงิน	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับ ความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. การฟอกเงินด้วยการซื้อ อสังหาริมทรัพย์	9 (8.50)	18 (17.00)	32 (30.20)	47 (44.30)	3.10	.98	มาก	2
2. การฟอกเงินด้วยการซื้อ สถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง	8 (7.50)	17 (16.00)	35 (33.00)	46 (43.40)	3.12	.94	มาก	1
3. การฟอกเงินด้วยการปล่อย เงินกู้นอกระบบ	9 (8.50)	20 (18.90)	38 (35.80)	39 (36.80)	3.01	.95	มาก	3
4. การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อน การพนัน	12 (11.30)	25 (23.60)	32 (30.20)	37 (34.90)	2.89	1.02	มาก	4
ภาพรวมด้านการฟอกเงิน					3.03	0.87	มาก	

จากตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของ
อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการฟอกเงิน พบว่า โดยภาพรวมด้านการฟอกเงิน
เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามีความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.03, S.D. = 0.87$)
เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ
มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การฟอกเงินด้วยการซื้ออสังหาริมทรัพย์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความ
รุนแรงมากและได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้นอกระบบ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อนการพนัน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 32 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา
ด้านการค้ายาเสพติด

ด้านการค้ายาเสพติด	ระดับความรุนแรง				\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขาย ต่างประเทศ	16 (15.10)	25 (23.60)	31 (29.20)	34 (32.10)	2.78	1.06	มาก	5
2. การลักลอบส่งกัญชาไปขาย ต่างประเทศ	12 (11.30)	23 (21.70)	35 (33.00)	36 (34.00)	2.90	1.00	มาก	3
3. การลักลอบส่งยาบ้าไปขาย ต่างประเทศ	9 (8.50)	24 (22.60)	37 (34.90)	36 (33.90)	3.32	1.10	มาก	1
4. การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์และโคเคน มาขาย ในประเทศ	13 (12.30)	11 (10.40)	37 (34.90)	45 (42.50)	3.08	1.01	มาก	2
5. การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้น เพื่อผลิตยาเสพติด	14 (13.20)	28 (26.40)	29 (27.40)	35 (33.00)	2.80	1.05	มาก	4
6. ผลิตยาเสพติด	22 (20.80)	30 (28.30)	27 (25.50)	27 (25.50)	2.56	1.09	มาก	6
ภาพรวมด้านการค้ายาเสพติด					2.91	1.14	มาก	

จากตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของ
อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านการค้ายาเสพติด พบว่า โดยภาพรวมด้านการค้ายาเสพติด
เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 1.14)
เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การลักลอบส่งยาบ้าไปขายต่างประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์และโคเคนมาขายในประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ
มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การลักลอบส่งกัญชาไปขายต่างประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อผลิตยาเสพติด พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขายต่างประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

ผลิตยาเสพติด พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญ เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 33 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	ระดับความรุนแรง				— X	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
	น้อยที่สุด/ ไม่มีเลย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. การปลอมแปลงธนบัตร	13 (12.30)	34 (32.10)	36 (34.00)	23 (21.70)	2.65	.96	มาก	7
2. การปลอมแปลงบัตรเครดิต	7 (6.60)	32 (30.20)	36 (34.00)	31 (29.20)	2.86	.92	มาก	4
3. การปลอมแปลงสินค้า	13 (12.30)	20 (18.90)	39 (36.80)	34 (32.10)	2.89	1.00	มาก	2
4. การค้าเงินเถื่อน	11 (10.40)	41 (38.70)	31 (29.20)	23 (21.70)	2.62	.94	มาก	8
5. การปั่นหุ้น	14 (13.20)	39 (36.80)	31 (29.20)	22 (20.80)	2.58	.97	มาก	11
6. การค้าสินค้าหนีภาษี	8 (7.50)	15 (14.20)	48 (45.30)	35 (33.00)	3.04	.88	มาก	1
7. การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย	12 (11.30)	27 (25.50)	35 (33.00)	32 (30.20)	2.82	.99	มาก	5
8. การตั้งทรัสต์เถื่อน	16 (15.10)	34 (32.10)	31 (29.20)	25 (23.60)	2.61	1.01	มาก	10
9. การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	12 (11.30)	29 (27.40)	38 (35.80)	27 (25.50)	2.75	.96	มาก	6
10. การคัดลอกสินค้า โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	12 (11.30)	22 (20.80)	39 (36.80)	33 (31.10)	2.88	.98	มาก	3
11. การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ เป็นต้น	18 (17.00)	36 (34.00)	24 (22.60)	28 (26.40)	2.58	1.06	มาก	13
12. การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต	18 (17.00)	33 (31.10)	31 (29.20)	24 (22.60)	2.58	1.02	มาก	12
13. การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง	16 (15.10)	32 (30.20)	34 (32.10)	24 (22.60)	2.62	1.00	มาก	9
ภาพรวมด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์					2.73	0.74	มาก	

จากตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ พบว่าภาพรวมด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงมาก ($\bar{X} = 2.96, S.D. = 0.62$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การค้าสินค้าหนีภาษี พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การปลอมแปลงสินค้า พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การคัดลอกสินค้า โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การปลอมแปลงบัตรเครดิต พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6

การปลอมแปลงธนบัตร พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7

การค้าเงินเถื่อน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 8

การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 9

การตั้งทรัสเตียน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 10

การปั่นหุ้น พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญ เป็นลำดับที่ 11

การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต พบว่า เจ้าหน้าที่ ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 12

การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ เป็นต้น พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 34 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น
ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ
ในเมืองพัทยา

ลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา	ระดับความรุนแรง			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความรุนแรง	อันดับ
1. ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	2.75	0.80	มาก	5
2. ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ	2.67	0.86	มาก	7
3. ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	2.38	0.90	น้อย	8
4. ด้านการลักลอบค้ายาเสพติด	3.08	0.91	มาก	1
5. ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย	2.93	0.80	มาก	3
6. ด้านการฟอกเงิน	3.03	0.87	มาก	2
7. ด้านการค้ายาเสพติด	2.91	1.14	มาก	4
8. ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	2.73	0.74	มาก	6
ภาพรวมความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบ ความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา	2.81	0.88	มาก	

จากตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบ
ความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็น
ว่า มีความรุนแรงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ด้านการลักลอบค้ายาเสพติด พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้
ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการฟอกเงิน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้
ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

ด้านการค้ายาเสพติด พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้
ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี
ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้
ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบลักษณะการกระทำผิดการ ก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ตารางที่ 35 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะ การกระทำผิดด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน	37 (34.90)	22 (20.80)	47 (44.30)
2. การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า	9 (8.50)	34 (32.10)	63 (59.40)
3. การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต	17 (16.00)	29 (27.40)	60 (56.60)
4. การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นที่เพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่	21 (19.80)	22 (20.80)	63 (59.40)

จากตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่อ อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ได้ ดังนี้

การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า เจ้าหน้าที่รัฐ มีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 44.30 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 34.90 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 20.80

การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทย ร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 59.40 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 32.10 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 8.50

การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำ ของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 56.60 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 27.40 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 16.00

การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 59.40 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 20.80 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 19.80

ตารางที่ 36 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิดด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ

ด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว	11 (10.40)	36 (34.00)	59 (55.70)
2. เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ	8 (7.50)	42 (39.60)	56 (52.80)
3. การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น	15 (14.20)	43 (40.60)	48 (45.30)

จากตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ ได้ดังนี้ พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัวเจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 55.70 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 34.00 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 10.40

เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 52.80 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 39.60 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 7.50

การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 45.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 40.60 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 14.20

ตารางที่ 37 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ
การกระทำผิด ด้านการลักลอบค้าอาวุธ

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ	21 (19.80)	26 (24.50)	59 (55.70)
2. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน	29 (27.40)	23 (21.70)	54 (50.90)
3. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ	29 (27.40)	24 (22.60)	53 (50.00)

จากตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ได้ดังนี้

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 55.70 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 24.50 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 19.80

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 50.90 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 27.40 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.70

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 50.00 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 27.40 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60

ตารางที่ 38 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ
การกระทำผิด ด้านการลักลอบค้ามนุษย์

ด้านการลักลอบค้ามนุษย์	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. การนำแรงงานต่างชาติผิดกฎหมาย เข้าประเทศ	15 (14.20)	24 (22.60)	67 (63.20)
2. การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี	15 (14.20)	20 (18.90)	71 (67.00)
3. การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอตาน	28 (26.40)	23 (21.70)	55 (51.90)
4. การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์	25 (23.60)	25 (23.60)	56 (52.80)
5. การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก	10 (9.40)	27 (25.50)	69 (65.10)
6. การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก	13 (12.30)	27 (25.50)	66 (62.30)

จากตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่อ
อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ได้ดังนี้

การนำแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายเข้าประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 63.20 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 14.20

การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 67.00 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 18.90 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 14.20

การนำเด็กมาเป็นแก๊งขอตาน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.90 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 26.40 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.70

การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 52.80 คนไทยทั้งหมด และคนต่างชาติทั้งหมด มีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 23.60

การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 65.10 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 25.50 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 9.40

การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 62.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 25.50 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 12.30

ตารางที่ 39 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิดด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

ด้านการลักลอบเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย	14 (13.20)	23 (21.70)	69 (65.10)
2. มีกระบวนการคิดสินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ	19 (17.90)	21 (19.80)	66 (62.30)
3. มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย	19 (17.90)	22 (20.80)	65 (61.30)
4. มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย	19 (17.90)	23 (21.70)	64 (60.40)

จากตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ได้ดังนี้

มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 65.10 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.70 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 13.20

มีกระบวนการคิดสินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติเข้าประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 62.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 19.80 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 17.90

มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 61.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 20.80 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 17.90

มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 60.40 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.70 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 17.90

ตารางที่ 40 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะการกระทำผิด ด้านการฟอกเงิน

ด้านการฟอกเงิน	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. การฟอกเงินด้วยการซื้อสิ่งหาปริมาณทรัพย์	10 (9.40)	22 (20.80)	74 (69.80)
2. การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง	14 (13.20)	27 (25.50)	65 (61.30)
3. การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้ยืมในระบบ	20 (18.90)	20 (18.90)	66 (62.30)
4. การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อนการพนัน	13 (12.30)	24 (22.60)	69 (65.10)

จากตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการฟอกเงิน ได้ดังนี้

การฟอกเงินด้วยการซื้อสิ่งหาปริมาณทรัพย์ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 69.80 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 20.80 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 9.40

การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 61.30 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 25.50 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 13.20

การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้ยืมในระบบ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 62.30 คนไทยทั้งหมดและคนต่างชาติทั้งหมดมีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 18.90

การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อนการพนัน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 65.10 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 12.30

ตารางที่ 41 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะ
การกระทำผิด ด้านการค้ายาเสพติด

ด้านการค้ายาเสพติด	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขายต่างประเทศ	10 (9.40)	25 (23.60)	71 (67.00)
2. การลักลอบส่งกัญชาไปขายต่างประเทศ	10 (9.40)	24 (22.60)	72 (67.90)
3. การลักลอบส่งยาบ้าไปขายต่างประเทศ	8 (7.50)	26 (24.50)	72 (67.90)
4. การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์ และ โคเคน มาขายในประเทศ	10 (9.40)	33 (31.10)	63 (59.40)
5. การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อผลิต ยาเสพติด	12 (11.30)	26 (24.50)	68 (64.20)
6. ผลิตยาเสพติด	22 (20.80)	18 (17.00)	66 (62.30)

จากตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่อ
อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการค้ายาเสพติด ได้ดังนี้

การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขายต่างประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำ
ของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 67.00 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 23.60 และคนไทยทั้งหมด
ร้อยละ 9.40

การลักลอบส่งกัญชาไปขายต่างประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของ
คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 67.90 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60 และคนไทยทั้งหมด
ร้อยละ 9.40

การลักลอบส่งยาบ้าไปขายต่างประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของ
คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 67.90 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 24.50 และคนไทยทั้งหมด
ร้อยละ 7.50

การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์และโคเคนมาขายในประเทศ เจ้าหน้าที่รัฐ
มีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 59.40 คนต่างชาติทั้งหมด
ร้อยละ 31.10 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 9.40

การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อผลิตยาเสพติด เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 64.20 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 24.50 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 11.30

ผลิตยาเสพติด เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 62.30 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 20.80 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 17.00

ตารางที่ 42 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาลักษณะการกระทำผิด ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์	ลักษณะการกระทำผิด		
	คนไทยทั้งหมด	คนต่างชาติทั้งหมด	คนไทยร่วมกับคนต่างชาติ
1. การปลอมแปลงธนบัตร	20 (18.90)	29 (27.40)	57 (53.80)
2. การปลอมแปลงบัตรเครดิต	16 (15.10)	32 (30.20)	58 (54.70)
3. การปลอมแปลงสินค้า	30 (28.30)	19 (17.90)	57 (53.80)
4. การค้าเงินเถื่อน	24 (22.60)	28 (26.40)	54 (51.00)
5. การปั่นหุ้น	26 (24.50)	20 (18.90)	60 (56.60)
6. การค้าสินค้าหนีภาษี	32 (30.20)	17 (16.00)	57 (53.80)
7. การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย	38 (35.80)	22 (20.80)	46 (43.40)
8. การตั้งทรัสต์เถื่อน	28 (26.40)	24 (22.60)	54 (50.90)
9. การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	25 (23.60)	23 (21.70)	58 (54.70)
10. การคัดลอกสินค้าโดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์	32 (30.20)	24 (22.60)	50 (47.20)
11. การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ เป็นต้น	31 (29.30)	17 (16.00)	58 (54.70)
12. การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานโดยไม่ได้รับอนุญาต	29 (27.40)	24 (22.60)	53 (50.00)
13. การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง	23 (21.70)	25 (23.60)	58 (54.70)

จากตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ ได้ดังนี้

การปลอมแปลงธนบัตร เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 53.80 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 27.40 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 18.90

การปลอมแปลงบัตรเครดิต เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 54.70 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 30.20 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 15.10

การปลอมแปลงสินค้า เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 53.80 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 28.30 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 17.90

การค้าเงินเถื่อน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 51.00 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 26.40 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 22.60

การปั่นหุ้น เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 56.60 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 24.50 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 18.90

การค้าสินค้าหนีภาษี เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 53.80 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 30.20 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.00

การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 43.40 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 35.80 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 20.80

การตั้งทรัสต์เถื่อน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 50.90 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 26.40 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60

การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 54.70 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 23.60 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 21.70

การคัดลอกสินค้า โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 47.20 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 30.20 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60

การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์ เป็นต้น เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ ร้อยละ 54.70 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 29.30 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 16.00

การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานโดยไม่ได้รับอนุญาตเจ้าหน้าที่รัฐ มีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 50.00 คนไทยทั้งหมด ร้อยละ 27.40 และคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 22.60

การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไขธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ของตนเอง เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระทำของคนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 54.70 คนต่างชาติทั้งหมด ร้อยละ 23.60 และคนไทยทั้งหมด ร้อยละ 21.70

**การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติ
ในเมืองพัทยา**

ตารางที่ 43 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
เจ้าหน้าที่รัฐต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติ
ในเมืองพัทยา

สภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่มีเลย	น้อยมาก	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. เชื้อชาติของผู้ก่อการร้าย					
1.1 รัสเซีย	0 (0.00)	3 (2.80)	31 (29.20)	44 (41.50)	28 (26.40)
1.2 สหรัฐอเมริกา	2 (1.90)	13 (12.30)	52 (49.10)	36 (34.00)	3 (2.80)
1.3 นิวซีแลนด์	6 (5.70)	28 (26.40)	59 (55.70)	11 (10.40)	2 (1.90)
1.4 อุเวต	3 (2.80)	20 (18.90)	46 (43.40)	34 (32.10)	3 (2.80)
1.5 ญี่ปุ่น	3 (2.80)	30 (28.30)	60 (56.60)	12 (11.30)	1 (0.90)
1.6 จีน	2 (1.90)	15 (14.20)	57 (53.80)	28 (26.40)	4 (3.80)
1.7 ปากีสถาน	1 (0.90)	9 (8.50)	45 (42.50)	45 (42.50)	6 (5.70)
1.8 อังกฤษ	2 (1.90)	16 (15.10)	57 (53.80)	29 (27.40)	2 (1.90)
1.9 สวิตเซอร์แลนด์	6 (5.70)	27 (25.50)	63 (59.40)	10 (9.40)	0 (0.00)
1.10 เยอรมัน	0 (0.00)	12 (11.30)	51 (48.10)	33 (31.10)	10 (9.40)

ตารางที่ 43 (ต่อ)

สภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่มีเลย	น้อยมาก	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.11 ตุรกี	3 (2.80)	19 (17.90)	58 (54.70)	24 (22.60)	2 (1.90)
1.12 อื่น ๆ	75 (70.80)	9 (8.50)	16 (15.10)	3 (2.80)	3 (2.80)
2. ศาสนา					
2.1 พุทธ	4 (3.80)	20 (18.90)	48 (45.30)	23 (21.70)	11 (10.40)
2.2 คริสต์	0 (0.00)	19 (17.90)	49 (46.20)	28 (26.40)	10 (9.40)
2.3 ฮินดู	4 (3.80)	27 (25.50)	56 (52.80)	16 (15.10)	3 (2.80)
2.4 อื่น ๆ	80 (75.50)	10 (9.40)	13 (12.30)	2 (1.90)	1 (0.90)
3. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย/พัทยา	0 (0.00)	2 (1.90)	26 (24.50)	51 (48.10)	27 (25.50)
4. การแต่งงานกับคนไทย	0 (0.00)	2 (1.90)	31 (29.20)	53 (50.00)	20 (18.90)
5. การรู้จักและคุ้นเคยกับคนไทย	0 (0.00)	3 (2.80)	35 (33.00)	52 (49.10)	16 (15.10)
6. การรู้จักหรือสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่รัฐ	0 (0.00)	3 (2.80)	46 (43.40)	45 (42.50)	12 (11.30)
7. การมีความสัมพันธ์ และเครือข่ายกับ กลุ่มอิทธิพลของคนในพื้นที่	1 (0.90)	3 (2.80)	43 (40.60)	47 (44.30)	12 (11.30)
8. การมีความสัมพันธ์ และกลุ่มอาชญากรรม อื่น ๆ	1 (0.90)	6 (5.70)	39 (36.80)	48 (45.30)	12 (11.30)
9. การแบ่งพื้นที่เพื่อจัดการผลประโยชน์ตาม กลุ่มเชื้อชาติ	1 (0.90)	4 (3.80)	40 (37.70)	46 (43.40)	15 (14.20)
10. กฎหมาย หรือเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับ การประกอบกิจการของคนต่างด้าว	1 (0.90)	2 (1.90)	51 (48.10)	42 (39.60)	10 (9.40)

จากตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองได้ดังนี้

เชื้อชาติของผู้ก่อการ

รัสเซีย เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 41.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 29.20 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 26.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 2.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

สหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 49.10 ในระดับมาก ร้อยละ 34.00 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 12.30 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 1.90

นิวซีแลนด์ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 55.70 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 26.40 ในระดับมาก ร้อยละ 10.40 ไม่มีเลย ร้อยละ 5.70 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.90

คูเวต เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 43.40 ในระดับมาก ร้อยละ 32.10 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 18.90 ในระดับมากที่สุดและไม่มีเลยมีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 2.80

ญี่ปุ่น เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 56.60 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 28.30 ในระดับมาก ร้อยละ 11.30 ไม่มีเลย ร้อยละ 2.80 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.90

จีน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 53.80 ในระดับมาก ร้อยละ 26.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 14.20 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 1.90

ปากีสถาน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก และในระดับน้อย มีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 42.50 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 8.50 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.70 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.90

อังกฤษ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 53.80 ในระดับมาก ร้อยละ 27.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 15.10 ไม่มีเลยและในระดับมากที่สุด มีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 1.90

สวีเดน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 59.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 25.50 ในระดับมาก ร้อยละ 9.40 ไม่มีเลย ร้อยละ 5.70 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.00

เยอรมัน เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 48.10 ในระดับมาก ร้อยละ 31.10 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 11.30 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.40 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

ตุรกี เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 54.70 ในระดับมาก ร้อยละ 22.60 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 17.90 ไม่มีเลย ร้อยละ 2.80 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.90

อื่น ๆ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ไม่มีเลย ร้อยละ 70.80 ในระดับน้อย ร้อยละ 15.10 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 8.50 ในระดับมาก และในระดับมากที่สุด มีสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ร้อยละ 2.80

ศาสนา

พุทธ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 45.30 ในระดับมาก ร้อยละ 21.70 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 18.90 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 10.40 และไม่มีเลย ร้อยละ 3.80

อิสลาม เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 41.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 33.00 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 14.20 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 11.30 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

คริสต์ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 46.20 ในระดับมาก ร้อยละ 26.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 17.90 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.40 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

ฮินดู เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 52.80 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 25.50 ในระดับมาก ร้อยละ 15.10 ไม่มีเลย ร้อยละ 3.80 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.80

อื่น ๆ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ไม่มีเลย ร้อยละ 75.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 12.30 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 9.40 ในระดับมาก ร้อยละ 1.90 และในระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.90

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย/พัทยา เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 48.10 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.50 ในระดับน้อย ร้อยละ 24.50 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 1.90 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

การแต่งงานกับคนไทย เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 50.00 ในระดับน้อย ร้อยละ 29.20 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 18.90 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 1.90 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

การรู้จักและคุ้นเคยกับคนไทย เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 49.10 ในระดับน้อย ร้อยละ 33.00 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 15.10 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 2.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

การรู้จักหรือสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่รัฐ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 43.40 ในระดับมาก ร้อยละ 42.50 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.30 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 2.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.00

การมีความสัมพันธ์และเครือข่ายกับกลุ่มอิทธิพลของคนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 44.30 ในระดับน้อย ร้อยละ 40.60 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.30 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 2.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.90

การมีความสัมพันธ์และกลุ่มอาชญากรรมอื่น ๆ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 45.30 ในระดับน้อย ร้อยละ 36.80 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 11.30 ไม่มีเลย ร้อยละ 5.70 และในระดับน้อยมาก ร้อยละ 0.90

การแบ่งพื้นที่เพื่อจัดการผลประโยชน์ตามกลุ่มเชื้อชาติ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับมาก ร้อยละ 43.40 ในระดับน้อย ร้อยละ 37.70 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 14.20 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 3.80 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.90

กฎหมาย หรือเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของคนต่างด้าว เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง ในระดับน้อย ร้อยละ 48.10 ในระดับมาก ร้อยละ 39.60 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 9.40 ในระดับน้อยมาก ร้อยละ 1.90 และไม่มีเลย ร้อยละ 0.40

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ตารางที่ 44 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น					— X	S.D.	ระดับ ผลกระทบ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย				
1. ประชาชนมีความหวาดกลัว ไม่อยากจะอยู่ในพื้นที่	2 (1.90)	17 (16.00)	50 (47.20)	26 (24.50)	11 (10.40)	2.25	0.92	มาก	11
2. ประชาชนในพื้นที่ไม่มี ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	0 (0.00)	7 (6.60)	38 (35.80)	46 (43.40)	15 (14.20)	2.65	0.81	มาก	10
3. กลุ่มอาชญากรรมมีการ เติบโตของคนจนยากแก่ การแก้ไข	1 (0.90)	8 (7.50)	37 (34.90)	39 (36.80)	21 (19.80)	2.67	0.91	มาก	9
4. ยาเสพติดมีการขยายตัว มากขึ้น	0 (0.00)	2 (1.90)	12 (11.30)	44 (41.50)	48 (45.30)	3.30	0.75	มากที่สุด	3
5. การขายบริการทางเพศ มีความหลากหลายมากขึ้น	0 (0.00)	2 (1.90)	16 (15.10)	37 (34.90)	51 (48.10)	3.29	0.79	มากที่สุด	4
6. ขอบทานมีจำนวนมากขึ้น	0 (0.00)	3 (2.80)	19 (17.90)	52 (49.10)	32 (30.20)	3.07	0.77	มาก	6
7. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคติดต่ออื่น ๆ เช่น โรคเรื้อน โรคเท้าช้าง เป็นต้น มีการแพร่ระบาด มากขึ้น	0 (0.00)	5 (4.70)	33 (31.10)	41 (38.70)	27 (25.50)	2.85	0.86	มาก	8
8. การลักขโมย โจรกรรม หรือการจี้ปล้น มีการ ระบาดมากขึ้น	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (7.50)	44 (41.50)	54 (50.90)	3.43	0.63	มากที่สุด	2
9. ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมถูกทำให้ ผิดเพี้ยนไปจากเดิม	0 (0.00)	3 (2.80)	19 (17.90)	44 (41.50)	40 (37.60)	3.52	1.05	มากที่สุด	1

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น					— \bar{X}	S.D.	ระดับ ผลกระทบ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย				
10. ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวของพัทยา มีภาพพจน์ที่ไม่ดีในสายตาของชาวต่างชาติ	1 (0.90)	2 (1.90)	30 (28.30)	35 (33.00)	38 (35.80)	3.01	0.90	มาก	7
11. การคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น	0 (0.00)	9 (2.80)	20 (18.90)	44 (41.50)	39 (36.80)	3.12	0.81	มาก	5
ภาพรวมของผลกระทบด้านสังคมสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา						3.02	0.70	มาก	

จากตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยาโดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.02$, $S.D. = 0.70$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 1

การลักขโมย โจรกรรม หรือการจี้ปล้น มีการระบาดมาก เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 2

ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้นเจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 3

การขายบริการทางเพศมีความหลากหลายมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 4

การคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 5

ขอทานมีจำนวนมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 6

ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวของพัทยา มีภาพพจน์ที่ไม่ดีในสายตาของชาวต่างชาติ เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 7

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคติดต่ออื่น ๆ เช่น โรคเรื้อน โรคเท้าช้าง เป็นต้น มีการแพร่ระบาดมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 8

กลุ่มอาชญากรรมมีการเติบโตของคนจนยากแก่การแก้ไข เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 9

ประชาชนในพื้นที่ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 10

ประชาชนมีความหวาดกลัวไม่ยอมอยู่ในพื้นที่ เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 45 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น					— X	S.D.	ระดับ ผลกระทบ	อันดับ
	ไม่มีเลย	น้อยมาก	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. การก่ออาชญากรรมทำให้ผู้ประกอบการมีความปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองจากรัฐในการทำธุรกิจน้อยลง	0 (0.00)	6 (5.70)	32 (30.20)	48 (45.30)	20 (18.90)	2.77	0.82	มาก	5
2. ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ ในพัทยา เช่น การจ่ายส่วย การจ่ายค่าคุ้มครอง เป็นต้น มีมากขึ้น	1 (0.90)	4 (3.80)	19 (17.90)	44 (41.50)	38 (35.80)	3.08	0.88	มาก	3
3. ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้า ยาเสพติด เป็นต้น ที่เป็น ของชาวต่างชาติมีมากขึ้น	1 (0.90)	3 (2.80)	19 (17.90)	40 (37.70)	43 (40.60)	3.14	0.88	มาก	1
4. ธุรกิจแอบแฝงของ คนต่างชาติ ทำให้คนไทย เสียโอกาสในการประกอบ อาชีพมากขึ้น	0 (0.00)	1 (0.90)	23 (21.70)	45 (42.50)	37 (34.90)	3.11	0.77	มาก	2
5. การสูญเสียรายได้ของรัฐ มีมากขึ้น	1 (0.90)	1 (0.90)	23 (21.70)	47 (44.30)	34 (32.10)	3.06	0.81	มาก	4
ภาพรวมของผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา						3.03	0.71	มาก	

จากตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา พบว่าโดยภาพรวมผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อ

การดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.03$, $S.D. = 0.71$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้ายาเสพติด เป็นต้น ที่เป็นของชาวต่างชาติ มีมากขึ้นเจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 1

ธุรกิจแอบแฝงของคนต่างชาติ ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการประกอบอาชีพมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 2

ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจในพัทยา เช่น การจ่ายค่าเช่า การจ่ายค่าคุ้มครอง เป็นต้น มีมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 3

การสูญเสียรายได้ของรัฐมีมากขึ้นเจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 4

การก่ออาชญากรรมทำให้ผู้ประกอบการมีความปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองจากรัฐ ในการทำธุรกิจน้อยลง เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 46 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับ
1. ผลกระทบทางด้านสังคม	3.02	0.70	มาก	2
2. ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ	3.03	0.71	มาก	1
ภาพรวมผลกระทบการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา	3.03	0.71	มาก	

จากตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา พบว่า โดยในภาพรวมผลกระทบการดำเนินชีวิตประชาชนทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.03$, $S.D. = 0.71$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมากได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านสังคม เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมากได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติ ในพื้นที่เมืองพัทยา

ตารางที่ 47 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ
ของเจ้าหน้าที่ต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา

ประเภทของอาชญากรรม	ระดับแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติ ในพื้นที่เมืองพัทยา				\bar{X}	S.D.	ระดับ แนวโน้ม	อันดับ
	น้อยหรือ หมดจาก พื้นที่	ลดลง	เพิ่มขึ้น	รุนแรงจน ยากแก้ไข				
1. ด้านการปลอมแปลงเอกสาร บุคคล	6 (5.70)	22 (20.80)	73 (68.90)	5 (4.70)	2.73	0.64	เพิ่มขึ้น	7
2. ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ	6 (5.70)	29 (27.40)	65 (61.30)	6 (5.70)	2.67	0.67	เพิ่มขึ้น	8
3. การลักลอบค้าอาวุธ	7 (6.60)	26 (24.50)	67 (63.20)	6 (5.70)	2.68	0.68	เพิ่มขึ้น	6
4. การลักลอบค้ามนุษย์	1 (0.90)	18 (17.00)	73 (68.90)	14 (13.20)	2.94	0.58	เพิ่มขึ้น	4
5. การลักลอบเข้าเมืองโดยผิด กฎหมาย	1 (0.90)	9 (8.50)	71 (67.00)	25 (23.60)	3.13	0.59	เพิ่มขึ้น	2
6. การฟอกเงิน	1 (0.90)	13 (12.30)	74 (69.80)	18 (17.00)	3.03	0.58	เพิ่มขึ้น	3
7. การค้ายาเสพติด	1 (0.90)	9 (8.50)	61 (57.50)	35 (33.00)	3.23	0.64	เพิ่มขึ้น	1
8. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ คอมพิวเตอร์	5 (4.70)	19 (17.90)	70 (66.00)	12 (11.30)	2.84	0.68	เพิ่มขึ้น	5
ภาพรวมความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติ ในพื้นที่เมืองพัทยา					2.91	0.63	เพิ่มขึ้น	

จากตารางที่ 47 ผลการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อแนวโน้มของอาชญากรรม
ข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่
เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น ($\bar{X}=2.91, S.D. = 0.63$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การค้ายาเสพติด เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่าแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมือง
พัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรม
ข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การฟอกเงิน เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

การลักลอบค้ายาเสพติด เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 4

อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 5

การลักลอบค้าอาวุธ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 6

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 7

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

กลุ่มประชาชนที่พักอาศัยในเขตเมืองพัทยา

1. ด้านนโยบายของรัฐ ประชาชนได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ประชาชนบางกลุ่มเห็นว่า ขาดนโยบายในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในขณะที่บางกลุ่มเห็นว่า มีนโยบายแต่ขาดความชัดเจนไม่ปรากฏเป็นรูปธรรม บางกลุ่มเห็นว่า มีนโยบายที่ดีแต่ยากที่จะนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นต้น ทั้งนี้สถานการณ์ทางการเมืองมีผลต่อการกำหนดนโยบายเช่นกัน โดยเฉพาะการขาดเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาล

แนวทางแก้ไข คือ ประชาชนให้ความเห็นที่หลากหลาย อาทิ รัฐควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจน ตลอดจนกำหนดมาตรการแก้ไขต่าง ๆ ให้เข้มงวด ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างจริงจังและเคร่งครัด หากเป็นไปได้คาดหวังให้สถานการณ์ทางการเมืองสงบ เกิดรัฐบาลที่มีความมั่นคง

2. ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประชาชนได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ตัวบทกฎหมายไม่รัดกุม บทลงโทษไม่รุนแรง และมีช่องโหว่ทางกฎหมาย ประกอบกับการบังคับใช้กฎหมายไม่เคร่งครัดและเลือกปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติละเอียดหรือเอื้อประโยชน์หรือเข้าเป็นส่วนหนึ่ง หรือให้ความร่วมมือแก่กระบวนการอาชญากรรมข้ามชาติ

แนวทางแก้ไข คือ ปรับตัวบทกฎหมายให้รัดกุมและมีความทันสมัย เพิ่มบทลงโทษ เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว ผู้รักษากฎหมายต้องเคร่งครัด เอาจริงเอาจังและมีสำนึกของ

ความเป็นผู้รักษากฎหมาย ทั้งนี้ควรมีระบบประเมิน/ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงแก่เจ้าหน้าที่ที่ขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นต้น

3. ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ ประชาชนได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ขาดหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรง หน่วยงานขาดความไว้วางใจจากประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน หน่วยงานปล่อยปะละเลยในการปฏิบัติหน้าที่

แนวทางแก้ไข คือ กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ส่งเสริมจิตสำนึกในการทำงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งกำหนดบทลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ที่ทุจริตหรือมีการตรวจสอบจากส่วนกลางในการดำเนินงานของหน่วยงาน เป็นต้น

4. ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบ ประชาชนได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ บุคลากรขาดประสิทธิภาพ ไม่มีความรู้และบุคลากรที่มีศักยภาพมีจำนวนน้อย ตลอดจนขาดจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่เพราะมุ่งแต่ดวงผลประโยชน์ส่วนตัว

แนวทางแก้ไข คือ คัดกรอง/คัดสรรบุคลากรที่มีคุณภาพเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ที่มีการอบรมความรู้ และจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีบทลงโทษและระบบตรวจสอบการทำงานจากหน่วยเหนือหรือส่วนกลางกำกับกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เป็นต้น

5. ด้านความร่วมมือ ประชาชนได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ประชาชนขาดความตื่นตัวต่อปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ อีกทั้งไม่อยากจะร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะตำรวจ เนื่องจากเกิดความไม่มั่นใจในชีวิตของตนเอง หากได้ให้ความร่วมมือหรือข้อมูลข่าวสารแก่ทางการ ประชาชนบ้างกลุ่มเห็นว่า เจ้าหน้าที่รัฐบางคนใช้กฎหมายแก่งประชาชนและไม่เชื่อใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐประกอบกับการทำงานที่ขาดเอกภาพไม่มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงนโยบายและแนวทางการให้ความร่วมมือของประชาชนแก่เจ้าหน้าที่

แนวทางแก้ไข คือ สร้างค่านิยม ตลอดจนสำนึกและความไว้วางใจซึ่งกันและกันว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะตำรวจและประชาชนสามารถทำงานร่วมกันได้โดยจัดให้มีการประชาสัมพันธ์และการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ทั้งประชาชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐในการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติอย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐในความเห็นของประชาชนควรปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็พื้นฐานของการร่วมมือกันของทั้งสองฝ่าย

6. ด้านงบประมาณ เจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแล ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ขาดความสมดุลระหว่างงบประมาณกับขนาดของปัญหาที่ใหญ่และซับซ้อน แก้ไขได้ยาก ประกอบกับการใช้งบประมาณไม่ตรงจุดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ บางก็ใช้งบประมาณอย่างฟุ่มเฟือยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งงบประมาณกระจายไม่ถึงมือผู้ปฏิบัติ เนื่องจากปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน เป็นต้น

แนวทางแก้ไข คือ ควรมีการตรวจสอบการใช้งบประมาณทั้งจากหน่วยงานของรัฐ ประชาชนและสื่อมวลชน อีกทั้งปรับงบประมาณให้สอดคล้องกับปริมาณงานและขนาดของปัญหาที่ต้องการแก้ไขและสร้างจิตสำนึกในการใช้งบประมาณว่า งบประมาณ คือ ภาษีของประชาชน ควรใช้อย่างคุ้มค่า

กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแลเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ การป้องกันและปราบปราม

1. ด้านนโยบายของรัฐ เจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแลได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ นโยบายของรัฐไทยเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติที่มีอยู่ขาดความชัดเจนในเชิงปฏิบัติการและประกอบเป็นนโยบายที่ขาดความเฉพาะเจาะจง (Specific issues) กลับไปให้ความสำคัญกับประเด็นทั่ว ๆ ไป เมื่อพิจารณาถึงการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ (Policy Implementation) กลับพบว่า ยากที่จะก่อให้เกิดแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เนื่องจากนโยบายขาดความชัดเจน อีกทั้งเกิดปัญหาปลายน้ำ คือ เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องขาดความเอาใจใส่ตลอดจนขาดความรู้ในการบังคับใช้กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากนโยบาย เจ้าหน้าที่บางคนเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่มและที่เลวร้ายที่สุด คือ เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วม/ให้ความร่วมมือแก่กลุ่มอาชญากรรมข้ามชาติ

แนวทางแก้ไข คือ ควรกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจน ครอบคลุม และมีความทันสมัย เพื่อที่จะทำให้การแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การอาศัยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ฝ่ายในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ตลอดจนตรวจสอบถ่วงดุล การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแล ให้สามารถปฏิบัติอย่างเข้มงวด เอาใจใส่และมีความยุติธรรม

2. ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแล ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ตัวบทกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายโดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน กล่าวคือ เมื่อพิจารณาถึงตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่า ขาดความชัดเจน จึงง่ายต่อการหาข้อแก้ต่าง กฎหมายไม่ครอบคลุมความผิดบางลักษณะ ขาดความทันสมัย บทลงโทษกับฐานความผิดไม่สมดุลกัน ในขณะที่การบังคับใช้กฎหมายขาดความเคร่งครัด

ไม่เด็ดขาด มีแนวโน้มที่จะประนีประนอม โดยเฉพาะกับชาวต่างชาติที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ขาดความรู้ในตัวบทกฎหมาย

แนวทางแก้ไข คือ สำหรับตัวบทกฎหมาย เจ้าหน้าที่เห็นว่า ควรมีการปรับแก้ไขให้มีความชัดเจน ทันสมัยและเพิ่มบทลงโทษในฐานความผิดต่าง ๆ ให้มากขึ้น ในขณะที่การบังคับใช้กฎหมาย ควรเน้นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เคร่งครัดต่อกฎหมาย มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จากหน่วยเหนือ ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่ที่มีความสุจริต ยุติธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ พร้อมให้การอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

3. ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแล ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ หน่วยงานที่รับผิดชอบ อาทิ ศาล อัยการ ตำรวจ ขาดเจ้าภาพในการแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติ อีกทั้งขาดการประสานงานระหว่างกันและทำงานซ้ำซ้อนกัน ตลอดจนขาดงบประมาณและบุคลากรในการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหประกอบกับขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนจึงก่อให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน

แนวทางแก้ไข คือ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการเพื่อการแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติเพื่อให้งานทำงานมีเอกภาพพร้อมมีเจ้าภาพและผู้ที่เกี่ยวข้องในการรับผิดชอบอย่างชัดเจนและลดขั้นตอนในการทำงาน ตลอดจนการปรับปรุงเครือข่ายข้อมูลและการประสานงานให้ทันสมัยอยู่เสมอ พัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากรเพื่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบ เจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแล ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ปริมาณงานและจำนวนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานไม่สอดคล้องกัน ปัญหาที่ตามมา คือ การทำงานขาดประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตามจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีปริมาณมากมิได้เป็นหลักประกันว่าจะมีการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพในการทำงานขึ้นอยู่กับจำนวนเจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพ กล่าวคือ มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมซึ่งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหอาชญากรรมข้ามชาติมีจำนวนน้อย

แนวทางแก้ไข คือ การคัดสรร/คัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพ ตลอดจนอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ ยุติธรรม ตลอดจนปลูกจิตสำนึกในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเที่ยงธรรมและสุจริต

5. ด้านความร่วมมือ เจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแล ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ ขาดการประสานงานที่เป็นเอกภาพ ขาดความไว้วางใจ ประกอบกับไม่ให้ความร่วมมือหรือแบ่งปันข้อมูลซึ่งกันและกัน

แนวทางแก้ไข คือ จัดสรรหน้าที่ สร้างเอกภาพในการทำงานร่วมกัน ประกอบกับการให้ความรู้ให้การอบรมแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจจะทำในรูปแบบศูนย์ประสานสั่งการหรือแนวทางอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดการประสานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. ด้านงบประมาณ เจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแล ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ปัญหาอุปสรรค คือ เกิดความไม่สมดุลของงบประมาณทั้งในระดับมหภาคและจุลภาค กล่าวคือ ในระดับมหภาคงบประมาณไม่สมดุลกับขอบข่ายงานที่หน่วยงานรับผิดชอบ ปัญหาที่ตามมา คือ ขาดอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานในระดับจุลภาค ระดับเงินเดือนไม่สมดุลกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ ปัญหาที่ตามมา คือ ขาดแรงจูงใจในการทำงาน เจ้าหน้าที่ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น และปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ การกระจายตัวของงบประมาณ มีสองนัยยะ คือ ก) งบประมาณไม่ถึงมือผู้ปฏิบัติ เนื่องจากปัญหาคอร์ปชั่นในระดับบริหาร ข) การใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงจุดจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้

แนวทางแก้ไข คือ การจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมทั่วถึงและมีความโปร่งใส เพื่อให้เกิดความสมดุลของงบประมาณ ที่เหมาะสมกับปริมาณงาน และเหมาะสมกับลักษณะงาน เพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ ซึ่งเก็บรวบรวมจากกลุ่มบุคคล 2 กลุ่ม คือ ก) กลุ่มประชาชนที่พักอาศัยในเขตเมืองพัทยาและ ข) กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแลเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ การป้องกันและปราบปราม โดยในแต่ละกลุ่มได้สอบถามถึงปัญหาอุปสรรค ตลอดจนแนวทางแก้ไขในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติในด้านต่าง ๆ ได้แก่ นโยบายของรัฐ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่รับผิดชอบ บุคลากรที่รับผิดชอบ (ความเพียงพอ/คุณภาพหรือศักยภาพ) ความร่วมมือ (ระหว่างหน่วยงานของรัฐ+หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ+ประชาชนหรือระหว่างประเทศ+หน่วยงานในประเทศ) งบประมาณและด้านอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากด้านที่กล่าวมาข้างต้น

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การก่ออาชญากรรมข้ามชาติ “อาชญากรรมข้ามชาติได้รับการบัญญัติขึ้น โดย United Nations Crime and Criminal Justice Branch ในปี ค.ศ. 1974” เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาของ

ที่ประชุม UN Crime Conference โดยเป็นการให้ความหมายในเชิงอาชญาวิทยาตามแนวทางการอธิบายของ มอลเลอร์ (Mueller, 1998) ซึ่งครอบคลุมกิจกรรม 5 ประการ คือ

1. ธุรกิจอาชญากรรม องค์กรอาชญากรรม อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการคอร์ปชั่น
2. เป็นการกระทำความผิดที่ใช้ทักษะสูงและมีความสามารถมากกว่าอาชญากรรมในรูปแบบทั่วไป
3. อาชญากรรมมักมีความเกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์และยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ายาเสพติด
4. เป็นการก่อความรุนแรงข้ามชาติและมีผลกระทบในทางระหว่างประเทศและ
5. อาชญากรรมมักจะต้องเคลื่อนย้าย หลบหนีจากการติดตามจับกุมและศัตรู

อาชญากรรมข้ามชาติ (United Nation, 1995) หมายถึง การกระทำความผิด (ตั้งแต่เริ่มต้น) การป้องกันและ/หรือผลกระทบทางตรงหรือทางอ้อม โดยมีความเกี่ยวข้องกับประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ คำนิยามนี้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อดำเนินการกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยคำนึงถึงเขตอำนาจศาลและกลไก ตลอดจนโครงการต่าง ๆ และสนธิสัญญาขององค์การสหประชาชาติ คณะกรรมการอำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ (กปอ.) นิยามอาชญากรรมข้ามชาติว่าเป็นการกระทำขององค์กรหรือกลุ่มบุคคลสมคบและร่วมมือกันกระทำความผิดต่อเนื่องจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ อันเป็นความผิดตามกฎหมายอาญาและบทลงโทษของประเทศที่องค์กรหรือกลุ่มบุคคลเหล่านั้นดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อมุ่งแสวงหาผลประโยชน์และอำนาจที่ขัดต่อหลักกฎหมายและศีลธรรมก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสัมพันธ์และความมั่นคงของบุคคล องค์กร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

อาชญากรรมข้ามชาติ (อีกความหมายหนึ่ง) คือ การกระทำซึ่งประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 ประเทศ ถือว่าผิดตามกฎหมายอาญาและกำหนดโทษไว้ โดยมีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกันของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ในรูปแบบขององค์กร ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ร่วมกัน โดยมีการเตรียมการ พยายามและลงมือกระทำความผิดต่อเนื่องกันจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งหรือหลายประเทศ

ความหมายของคำว่า “ข้ามชาติ” จากเอกสารประกอบการประชุมสภาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การสหประชาชาติ ณ เมืองเนเปิลส์ ประเทศอิตาลี ระหว่างวันที่ 21 – 23 พฤศจิกายน 2537 ระบุว่า “ข้ามชาติ” โดยทั่วไปนั้นหมายถึง การเคลื่อนย้ายข้อมูล เงินตรา วัตถุสิ่งของบุคคลหรือสิ่งของอื่นที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ ข้ามพรมแดนของประเทศหนึ่ง โดยมีผู้กระทำความผิด

ที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยหนึ่งคนที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อมูลจากสถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด

อาชญากรรมข้ามชาติเป็นภัยคุกคามใหม่ที่มีความร้ายแรงในกระแสโลกาภิวัตน์ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง สร้างความเสียหายแก่ประเทศชาติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและอื่น ๆ มีองค์กรและการดำเนินการที่มีจุดแข็งอยู่มาก มีเครือข่ายดำเนินการที่กว้างขวางเชื่อมโยงทั่วโลก โดยเฉพาะกลุ่มอาชญากรจากเอเชียตะวันออก เอเชียใต้ ประเทศแถบแอฟริกาและตะวันออกกลางมีสมาชิกและเงินทุนดำเนินการมหาศาลไม่มีข้อจำกัดเรื่องพรมแดนการปฏิบัติงานมีผลประโยชน์เป็นเครื่องจูงใจและแสวงหาประโยชน์สูงสุดจากธุรกิจผิดกฎหมายโดยแอบแฝงในธุรกิจถูกกฎหมาย มีการวางแผนดำเนินการที่ดีและมีความเสี่ยงน้อย ในขณะที่ภาครัฐมีจุดอ่อนและยังจำกัดด้านการปฏิบัติจัดการและการประสานงานที่มีจุดอ่อนเรื่องการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ ขาดการบังคับใช้กฎหมายและการใช้กฎหมายที่ทันต่อเหตุการณ์

บริบทของบุคคลที่กระทำความผิดมีลักษณะเป็นอย่างไร และความสัมพันธ์กับการกระทำผิดหรือไม่

พื้นที่เมืองพัทยา ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกจึงมีผู้คนจากหลายเชื้อชาติเข้ามาท่องเที่ยวและประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก ซึ่งการเข้ามาประกอบอาชีพนั้น หากมีการลงทุนด้วยเงินจำนวนมากก็จะจัดตั้งในรูปแบบบริษัท โดยมีหุ้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของเงินนั้นประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ บ้าน คอนโด สถานบริการ ร้านอาหารฯ ส่วนที่ลงทุนเงินจำนวนน้อยก็จะเปิดบาร์เบียร์ ร้านอาหาร โดยมีภรรยาเป็นคนดำเนินกิจการแทนการเข้ามาของกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ขาดต่อการตรวจสอบ นโยบายรัฐบาลที่มีต่อการท่องเที่ยว การเดินทางเข้า – ออกเพราะเมื่อเข้ามาแล้วกลุ่มบุคคลเหล่านั้นจะประกอบธุรกิจในกลุ่มของตนไม่สามารถตรวจสอบการนำเงินเข้ามาลงทุนได้

ในส่วนนี้จะนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ตำรวจท่องเที่ยว ตำรวจปราบปรามยาเสพติด ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ชุดการ จัดหางานจังหวัด ผู้จัดการธนาคาร นักธุรกิจสถานบันเทิง ร้านอาหาร ผู้สื่อข่าว ผู้ประกอบการโดยสาร รถยนต์มือสอง รถยนต์ให้เช่าในพื้นที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งผลของการรวบรวมข้อมูลจะนำเสนอตามลำดับ คือ

1. อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา
2. ปัจจัยที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา
3. ผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา
4. ข้อเสนอแนะ แนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

1. อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า อาชญากรรมข้ามชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีอยู่หลายประเภท แต่ที่พบเป็นส่วนมากมี 6 อย่าง คือ 1) การลักลอบค้ายาเสพติด 2) การค้ำมนุษย์ - หญิงขายบริการ 3) การฟอกเงิน 4) การปลอมแปลงเอกสาร 5) อาชญากรรมเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ 6) การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ส่วนการประกอบอาชญากรรมอื่น ๆ มีอยู่บ้างแต่ไม่มาก เช่น การค้าอาวุธ และการก่อการร้ายข้ามชาติ เป็นต้น

1.1 การลักลอบค้ายาเสพติด

พบว่า อาชญากรรมด้านยาเสพติดที่มีอยู่ในพื้นที่พัทยา อันดับ 1) คือ ยาไอซ์นำเข้ามาจากประเทศพม่าหรือกลุ่มหัวแดงจะตกลงซื้อขายกับนายหน้า กิโลกรัมละ 1,000,000 ถึง 1,500,000 บาท เมื่อเข้าในเมืองพัทยายจะนำมาขายให้ผู้ค้ารายย่อยในราคา กรัมละ 5,000 บาท ซึ่งปัจจุบันเป็นที่แพร่หลายในหมู่ของนักเรียน นักท่องเที่ยว หมอนวด หญิงขายบริการ นักธุรกิจรายใหญ่และนักการเมือง

“มีการล่องเรือจัดปาร์ตี้ยาไอซ์ โดยว่าจ้าง โคโยตี้ ฝับชื่อดังในเมืองพัทยา ซึ่งมีค่าตอบแทน โดยไม่ต้องใช้เงิน”

1.2 ยาอี มีต้นทุนในการผลิตประมาณเม็ดละ 100 บาท เมื่อนำเข้ามาถึงประเทศไทยจะมีราคา เม็ดละ 1,000 บาทขึ้นไป ซึ่งชาวต่างชาตินำเข้ามาจากกลุ่มทวีปยุโรป ประเทศที่มียาอีและเป็นแหล่งผลิตรายใหญ่ของโลก คือ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้เสพว่าเป็นยาอีที่มีคุณภาพมากที่สุดและนำเข้ายาอีมาเพื่อเป็นแหล่งพักพิงยาเสพติด เพื่อนำไปจำหน่ายต่อยังประเทศที่สาม คือ ประเทศ สิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย ยาอีจะเป็นที่นิยมแก่นักท่องเที่ยวชาวมราตรี

1.3 โคเคน นำเข้ามาจากประเทศแถบอเมริกาใต้ เช่น บราซิล โคลัมเบีย โดยผ่านเข้ามาทางทวีปยุโรป แล้วมาถึงเมืองไทย เพื่อเป็นตัวกลางส่งต่อไปยัง ประเทศญี่ปุ่นและประเทศออสเตรเลีย การลักลอบส่วนใหญ่เป็นเฉพาะกลุ่ม เช่น ไนจีเรีย แอฟริกา ผ่านเฮนดส์

1.4 กัญชา นำเข้ามาจาก ประเทศเนปาล และภูฐาน ส่วนใหญ่คนไทยนิยมนำมาเสพและจำหน่ายต่อไปยังประเทศ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และยุโรป

1.2 การค้ำมนุษย์ - หญิงขายบริการ

พบว่า อาชญากรรมด้านการค้ำมนุษย์ โดยมากได้แก่ ธุรกิจหญิงขายบริการ (โสเภณี) ทั้งที่เป็นหญิงไทยและหญิงต่างชาติที่เข้าประเทศโดยถือวีซ่านักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติบอกว่าเหตุผลที่ชอบมาเที่ยวเมืองพัทยา เพราะพัทยาเป็นเมืองเปิดและการซื้อบริการจากหญิงไทยนั้นเป็น

ที่เปิดเผยและมีราคาถูกลงกว่าประเทศของตน อีกทั้งเมืองพัทยาก็เป็นเมืองที่ให้อิสระต่อการดำรงชีวิต จึงส่งผลให้ชาวต่างชาติที่มาจากทั่วทุกมุมโลกมาเที่ยวหาบริการมาเที่ยวที่พัทยามาก การค้าธุรกิจหึงขายบริการในรูปแบบนักท่องเที่ยวจะมีคนไทยร่วมมือด้วยและประเทศที่มาขายบริการในรูปแบบนักท่องเที่ยวมากที่สุดคือประเทศรัสเซียและอุเบกิสถาน โดยมีมาเฟียชาวรัสเซีย ประกอบการอยู่ในพัทยา เป็นผู้ติดต่อหาลูกค้า ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ส่วนชาวต่างชาตินิวยอร์กร่วมเพศจะมีเด็กผู้ชาย ซึ่งเต็มใจขายบริการเพื่อนำเงินไปเล่นเกมออนไลน์ เสพยาเสพติด หรือใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเด็กที่มีปัญหาทางครอบครัว เฉลี่ยอายุเด็กชาย ประมาณ 7 - 15 ปี และเป็นประชากรแฝงตัวที่เข้ามาใช้แรงงานก่อสร้าง

การจัดหาธุรกิจขายบริการรักร่วมเพศ หรือธุรกิจหึงขายบริการจะมีขบวนการชาวต่างชาติที่มีทำธุรกิจอยู่ในพัทยามานานจนมีช่องทางในการทำธุรกิจผิดกฎหมายเพื่อตอบสนองความต้องการชาวต่างชาติ หรือเพื่อนของตน

นอกจากนั้นก็ยังมีประเทศเพื่อนบ้านที่นำเด็กมาเพื่อนำมาค้าประเวณี เด็กขอทาน เด็กขายของตามชายหาดทั่วไป

1.3 การฟอกเงิน

พบว่า การฟอกเงินเกิดขึ้นต่อเนื่องจากธุรกิจผิดกฎหมายอื่น ๆ เพื่อทำเงินที่ได้ให้ถูกต้อง เช่น เงินจากการถือโคง เงินจากการค้ายาเสพติด เงินจากการค้ำมนุษย์ ธุรกิจสถานบันเทิง เช่น ผับ บาร์ เบียร์ อโกโก้ เงินนอกระบบที่ชาวต่างชาติเป็นนายทุนให้เมียคนไทยผู้ปล่อยเงินกู้ เช่น ปล่อยเงินกู้ให้กับลูกจ้าง ที่เป็นหญิงขายบริการหรือโคโยตี้และสุดท้ายเงินจากการเปิดโต๊ะพนันบอล หวยใต้ดิน นอกจากนี้ยังมีชาวยุโรปส่วนหนึ่งนำเงินสดจากประเทศของตนเข้ามาที่พัทยาเพื่อนำมาซื้อบ้านจัดสรร คอนโดและที่ดิน รวมถึงมีรูปแบบแปลก ๆ เช่น การรับซื้อรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลโดยให้ราคาเต็มตามรางวัลที่ถูกและในปัจจุบันมีหลายกลุ่มอยู่ในระหว่างการตรวจสอบและเฝ้าติดตามของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.)

จากการสำรวจส่วนใหญ่แล้วกิจการ โรงแรม ผับ บาร์ ต่าง ๆ ในพื้นที่เมืองพัทยาส่วนใหญ่ชาวเยอรมันและอังกฤษจะเป็นเจ้าของกิจการ เช่น กิจการของโทนี่ชาวอังกฤษจะมีธุรกิจมากมาย เช่น โรงแรม ผับ บาร์ ฟิตเนส ศูนย์การค้า ฯลฯ จากหน่วยข่าวกรองนั้น โทนี่ เป็นนักธุรกิจมาเฟียที่มีอิทธิพลในพื้นที่พัทยามาก เพราะอาศัยอยู่พัทยามานานกว่า 10 ปี

สถานบริการ เช่น บาร์ เบียร์ คาราโอเกะ ที่เป็นของชาวต่างชาติดำเนินการโดยคนไทย มีแขกเที่ยวช้อยมาก แต่สามารถดำเนินการได้ปกติ สถานบริการเหล่านี้นำเงินลงทุนมาจากแหล่งใด อาจเป็นการฟอกเงินจากธุรกิจผิดกฎหมาย เช่น ลักลอบค้ายาเสพติด ค้าประเวณีก็เป็นได้ ซึ่งไม่มีหน่วยงานใดเข้าตรวจสอบ

“ฝัของฝรั่งหลายแห่งไม่เห็นมีคนเที่ยว แต่เปิดอยู่ได้เป็นปี ๆ ถ้าเป็นคนไทยจึงไปแล้วมันมีอะไรแอบแฝง ไม่รู้มันขายอะไรหรือเอาเงินมาจากไหน”

1.4 การปลอมแปลงเอกสาร

พบว่า อาชญากรรมด้านการปลอมแปลงเอกสาร ส่วนใหญ่เป็นขบวนการของชาวตะวันออกกลาง เช่น ชาวปากีสถาน อิหร่าน ซึ่งจะขโมยพาสปอร์ตของชาวต่างชาติแล้วนำมาเปลี่ยนใบหน้าแทนของผู้ว่าจ้างหรือลูกค้าของตน การตรวจสอบของสถานทูตทำได้ยากเพราะเนื่องจากเห็นว่า ชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในเมืองไทยนั้น ได้ผ่านการตรวจสอบของสถานทูตชาตินั้น ๆ แล้วกรณีที่ได้จับได้ ยังมีการให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐและเมื่อถูกปล่อยตัวก็จะกลับมากระทำความผิดซ้ำอีก

กลุ่มอาชญากรรมที่พบเกี่ยวกับการปลอมแปลงธนบัตรหรือเอกสารทางการเงินที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ แก๊งเงินดำของไนจีเรียและแก๊งแบล็คแจ็ก ชาวฟิลิปปินส์

ส่วนการจดทะเบียนประวัติและจัดทำบัตรประชาชน ส่วนใหญ่จะมีนายหน้าคนไทยรับปลอมแปลงบัตรประชาชนให้กับชาวพม่าและชาวกัมพูชา อาทิ

- การสวมตัวแทนผู้หลบหนีเข้าเมือง
- การจัดทำปลอมแปลงเอกสาร
- การจ้างเจ้าหน้าที่ทางราชการปลอมแปลงเอกสาร
- การใช้อำนาจจากนักการเมืองท้องถิ่น
- การที่คนไทยยอมแต่งงานกับชาวต่างชาติ

ในกรณีการปลอมแปลงเอกสาร อาทิ

- มีการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น กรณีการคัดลอกบัตรเครดิต โดยใช้เครื่องมือ

คัดลอก (SKIMMER) กลุ่มคนร้ายจะทำงานกันเป็นทีม หาเหยื่อที่เป็นทั้งคนไทยและคนต่างชาติที่ใช้บัตร ATM โดยเมื่อพบว่ามีคนกดกำลังใช้บัตรเครดิตกดเงินจากตู้ ATM ของธนาคารต่าง ๆ กลุ่มคนร้ายประมาณ 2 คน จะเข้าไปแล้วชวนเหยื่อคุยแล้วขูดบัตร ATM เมื่อเหยื่อผลอกก็แอบเอาบัตร ATM ของเหยื่อรูดกับเครื่อง SKIMMER ขนาดเล็กที่ตนเองซุกซ่อนในเมืองแล้วส่งบัตรคืนให้กับเหยื่อจากนั้นจะส่งข้อมูลที่ได้จากบัตรให้กับพวกของตนจัดทำบัตรขึ้นใหม่แล้วนำไปกดเงิน เกิดการเสียหายแก่ธนาคารและเหยื่อเป็นเงินจำนวนมาก โดยกลุ่มที่มีพฤติกรรมดังกล่าวเป็นกลุ่มจากประเทศตะวันออกกลาง

- ปัญหาเกี่ยวกับการฉ้อโกงกัน เช่น การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ บ้าน คอนโดที่ดินจะหลอกลวงขายกันในกลุ่มชาวต่างชาติ

5. อาชญากรรมเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

พบว่า อาชญากรรมด้านนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการปลอมแปลงบัตรเครดิต โดยมีชาวอิหร่าน ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ที่มีขบวนการแฝงจัดทำบัตรเครดิตปลอมในเมืองพัทยาและพบว่า สถาบันการเงินเป้าหมายหลัก คือธนาคาร City Bank และบัตร Visa, Master Card

“ล่าสุดตำรวจท่องเที่ยวเมืองพัทยาประสานงานกับ สกอ.บางละมุง เรื่องผู้ต้องสงสัยแก๊งหลอกหลวงชาวจีนที่หลอกหลวงทางโทรศัพท์ส่วนหนึ่งแอบเช่าบ้านพักในเขตบางละมุงและหลบหนีไปเมื่อมีการจับกุมแก๊งดังกล่าวที่เมืองเชียงใหม่”

1.6 การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

พบว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานพม่าและกัมพูชาเชื้อสายเวียดนาม ซึ่งมีขบวนการนายหน้าเป็นคนไทยลักลอบนำแรงงานเข้ามาทำงานก่อสร้างและแรงงานเด็ก ส่วนใหญ่จะขายดอกไม้ ขายหมากฝรั่ง ที่ถนน Walking Street ให้กับชาวต่างชาติ

1.7 การก่อการร้ายข้ามชาติ

พบว่า อาชญากรรมข้ามชาติด้านนี้มีรูปแบบที่ไม่ชัดเจน คือ จะมีนายทุนจากตะวันออกกลางเข้ามาในพื้นที่พัทยาเข้าเจรจาติดต่อซื้อขายว่าจ้างจ่ายเงินเพื่อก่อการร้ายประเทศที่สาม โดยแอบแฝงเข้ามาในรูปแบบนักท่องเที่ยว ขบวนการโจรก่อการร้ายจะใช้พื้นที่พัทยาเป็นแหล่งฟอกเงิน เช่น จะนำยาเสพติดมาจำหน่าย แล้วนำเงินที่ได้ส่งกลับไปเพื่อสนับสนุนผู้ก่อการร้ายในประเทศของตน

แนวทางในการปฏิบัติการก่อการร้ายข้ามชาติ

- สำหรับจังหวัดชลบุรี โดยเฉพาะเมืองพัทยา ซึ่งมีชาวต่างชาติและนักท่องเที่ยวเข้ามาพำนักอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีปัญหาเกี่ยวกับชาวต่างชาติดังกล่าวที่น่าจะพิจารณาดังต่อไปนี้ การเดินทางเข้ามาพำนักอยู่ในราชอาณาจักรพอแยกพิจารณาได้มี

1) เดินทางเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว โดยได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา (WITHOUT VISA) ซึ่งมีอยู่ 39 ประเทศ สามารถพำนักอยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน 30 วัน ส่วนประเทศอื่นนอกจากนี้ จะเดินทางเข้ามาจะต้องมีการตรวจลงตรา (Visa) ซึ่งโดยปกติแล้วจะอนุญาตให้ไม่เกิน 60 วัน

2) ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยวสามารถขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง (VISA ON ARRIVAL) ซึ่งมีอยู่ 14 ประเทศและสามารถพำนักอยู่ได้ไม่เกิน 15 วัน

3) ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาประกอบธุรกิจ สามารถอยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน 1 ปี

ชาวต่างชาติที่เข้ามาในเมืองพัทยาอาจจะช่องทางดังกล่าวข้างต้นเข้ามาพำนักอาศัยอยู่ได้เป็นระยะเวลาสั้น โดยอยู่ในฐานะนักท่องเที่ยวที่มีการเดินทางกลับออกไปเมื่อครบกำหนดและเดินทางกลับเข้ามาใหม่

1.8 การลักลอบค้าอาวุธ

พบว่า การค้าขายอาวุธ ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มมือปืน โดยสั่งซื้ออาวุธจากประเทศกัมพูชาและเป็นปืนดาวแดง ส่วนชาวต่างชาติที่มีอาวุธปืนอยู่ในครอบครองจะใช้ชื่อภรรยาคนไทยเป็นผู้ซื้อ โดยถูกต้องตามกฎหมาย

รูปแบบ ลักษณะและประเภทของอาชญากรรม กลุ่มชาวต่างชาติในเมืองพัทยาที่เฝ้าติดตาม

1. กลุ่มชาวเยอรมนีเข้ามาอยู่โดยมีภรรยาคนไทยจัดตั้งบริษัทประกอบธุรกิจ โดยทำกิจการเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ เปิดสถานบริการ บาร์เบียร์ โดยใช้ชื่อบริษัทหรือใช้ชื่อคนไทยเป็นผู้ประกอบการ มักมีการกระทำผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงทรัพย์สินในหมู่คนสัญชาติเดียวกันมีบางรายมีการกระทำผิดในต่างประเทศแล้วหลบหนีเข้ามาหลบซ่อนตัว
2. กลุ่มชาวอังกฤษเข้ามาอยู่ในลักษณะเดียวกัน ส่วนใหญ่ประกอบกิจการด้านสถานบริการ บาร์เบียร์และกิจการให้เช่าที่พัก มักมีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดทางเพศ ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย
3. กลุ่มสแกนดิเนเวีย ส่วนใหญ่เข้ามาประกอบธุรกิจบ่งหน้ามีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งนำเข้าและส่งออก
4. กลุ่มที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส ได้แก่ ฝรั่งเศส และเบลเยียมมีการกระทำผิดทางเพศ ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายมีการประกอบธุรกิจโดยจัดตั้งบริษัท
5. กลุ่มชาวรัสเซีย เข้ามาประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการนำเที่ยว (TOUR) ธุรกิจร้านอาหาร มัคคุเทศก์ มีการแอบแฝงเข้ามาค้าประเวณี
6. กลุ่มชาวเกาหลีใต้ ประกอบธุรกิจด้านบริการนักท่องเที่ยว ร้านอาหาร มีปัญหาเรื่องฉ้อโกงกันเอง จับตัวเรียกค่าไถ่ ปลอมและใช้บัตรเครดิตปลอม
7. กลุ่มชาวสิงคโปร์ จำหน่ายยาไอซ์ ยาอี ส่วนใหญ่จะมีที่พักอยู่ใน กทม. และเข้ามากระทำผิดเป็นครั้งคราว
8. กลุ่มชาวอินเดีย มีปัญหาเรื่องปลอมหนังสือเดินทาง บัตรเครดิต ลักทรัพย์ตามโรงแรม เช่น ปากีสถาน บังคลาเทศ เปิดร้านตัดเสื้อผ้า ฉ้อโกงนักท่องเที่ยวโดยรับบัตรเครดิตปลอมและบัตรเครดิตที่ลักมา

9. กลุ่มชาวตะวันออกกลาง พฤติการณ์ลักทรัพย์ตามโรงแรม ซื่อขายหนังสือเดินทาง บัตรเครดิต โดยเฉพาะชาวอิรัก บางครั้งก่ออาชญากรรมรุนแรง เช่น ปล้นทรัพย์และชิงทรัพย์ ส่วนใหญ่มีอิหร่าน แหล่งที่พักอยู่ในกทม.

10. กลุ่มผู้ใช้ภาษาสเปน กระทำผิดเกี่ยวกับลักทรัพย์ในรถยนต์โดยการจกัญแจหรือทุบกระจกรถยนต์ ได้แก่ สเปน โคลัมเบีย เม็กซิโก โดยตามรถยนต์ผู้เสียหายจากธนาคารแล้วรอโอกาสที่ผู้เสียหายนำรถไปจอดและทิ้งทรัพย์สินไว้ในรถ ซึ่งมีการก่อเหตุโดยทั่วไป ส่วนใหญ่จะเปิดและชาวอเมริกาใต้ที่พักอยู่ใน กทม.

2. ปัจจัยที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

อาชญากรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมืองพัทยามีหลากหลายประเภท อาจเนื่องมาจากปัจจัยหลากหลายประการ คือ

1) ปัญหาเศรษฐกิจปากท้องที่คนต้องเอาตัวรอดและผลประโยชน์ค่าตอบแทนที่ได้จากการก่ออาชญากรรมดังกล่าว นอกจากนั้น การที่ชาวต่างชาติเข้ามาอยู่อาศัยในเมืองพัทยานาน ทำให้รู้ช่องทางในการทำผิดกฎหมาย เช่น ชาวต่างชาติที่มีอิทธิพลในเมืองพัทยา คือนายบลูโน่ พิลเกิล สัญชาติเยอรมัน ซึ่งเคยอยู่ในเครือข่ายของนายวูฟกัง อุลลิค พ่อค้ายาเสพติดและฟอกเงินชื่อดังซึ่งเป็นผู้ต้องหาก่อการร้ายข้ามชาติ ปัจจุบันนายบลูโน่ มีธุรกิจสังหาริมทรัพย์ในเมืองพัทยามากมาย อาทิ คอนโดมิเนียมในเครือของวิวะทะเลคอนโดมิเนียม

2) ความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง โดยจะมีผลประโยชน์หรือส่วยซึ่งชาวต่างชาติแอบแฝงโดยมีการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อคนจน ด้วยการใช้วิธีการเรียกรับเงินจากการโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ต รวบรวมเงินจากชาวต่างชาติทั่วโลก เพื่อปิดบังการกระทำด้านธุรกิจผิดกฎหมายของตน ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยายังดำเนินต่อไปได้

3) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการสื่อสารที่ทำให้อาชญากรรมบางอย่างทำได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ยากต่อการติดตามแก้ไขเพราะต้องใช้เวลาและใช้ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน

4) การสร้างเครือข่ายของกลุ่มอาชญากรรมมีทั้งการสร้างเครือข่ายข้ามชาติกับกลุ่มอิทธิพลในท้องถิ่น เช่น กรณีของการค้ายาเสพติด ด้วยการให้ที่พักอาศัย ด้วยการให้ความร่วมมือเพราะไม่รู้ว่าเป็นกลุ่มอาชญากรรมหรือรู้แต่มีผลประโยชน์ตอบแทนที่สูง

มีเครือข่ายคนไทยและผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น โดยเฉพาะการจดทะเบียนนิติบุคคลเพื่อจัดตั้ง บริษัท ห้าง ร้าน การขออนุญาตทำงานราชอาณาจักร (Work Permit) การทำงานแทนนายจ้างต่างชาติ ที่หน่วยงานตำรวจปราบปรามยาเสพติดจับกุมได้คือ แก๊งลักลอบขนส่งกัญชาทางพัสดุไปรษณีย์ไปประเทศอังกฤษ (กัญชามีราคาแพงในประเทศอังกฤษ)

5) ความหละหลวมในการปฏิบัติหน้าที่ของภาครัฐ และการขยายตัวของผู้มีอิทธิพลนั้น ยากจะแก้ไข เนื่องจากว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับบนมีส่วนร่วมรู้เห็นในการกระทำความผิดร่วมกับชาวต่างชาติ รวมถึงมีการเก็บส่วยจากสถานบันเทิงต่าง ๆ

6) ช่องว่างของกฎหมาย คือมีช่องโหว่และโทษไม่รุนแรง ในบางกรณีคดีไม่อยู่ในอำนาจของศาลแขวงหรือบางครั้งการขึ้นบัญชีดำและห้ามเข้าเมืองไม่มีความเข้มงวด

3. ผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

จากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยาที่มีอยู่หลายประเภท ทั้งที่เป็นการกระทำของชาวต่างชาติและการกระทำร่วมกันระหว่างชาวต่างชาติกับคนไทยได้ส่งผลกระทบต่อเมืองพัทยาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวิถีชีวิตหลายประการ

1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

พบว่า การประกอบอาชีพในเมืองพัทยาปัจจุบัน โดยเฉพาะธุรกิจสถานบันเทิง เช่น บาร์เบียร์ อกโก้ ร้อยละ 95.00 เป็นของชาวต่างชาติเข้ามาเป็นเจ้าของธุรกิจ โดยสวมชื่อของหญิงไทย ซึ่งเป็นภรรยาในบางครั้งมีการให้บริการเฉพาะในกลุ่มคนชาติเดียวกัน ซึ่งทำให้ธุรกิจของคนไทยเสียโอกาส เช่น ทัวร์จีนกับร้านอาหารคนจีน เป็นต้น และทำให้เงินไหลออกนอกประเทศ

นอกจากนั้น ก็มีต้นทุนที่รัฐหรือส่วนท้องถิ่นต้องจ่ายในด้านสาธารณูปโภคให้กับคนที่อยู่ในเมืองพัทยาแต่ไม่สามารถเก็บภาษีได้ เพราะบางอย่างเป็นธุรกิจลักลอบและผิดกฎหมาย

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ เช่น ด้านภาษี การจ้างแรงงานและรายได้ การกระจายการจ้างงาน รายได้และกำไร โอกาสในการจ้างงานและธุรกิจ

(1) ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจจากปัญหาอาชญากรรมยังไม่พบปัญหา

(2) ทำให้ระบบการเงินไหลออกไปต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นหรือไม่

- ในเมืองพัทยามีชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในด้านอสังหาริมทรัพย์ บ้าน คอนโด ที่ดิน สถานบริการ ร้านอาหาร ผู้ที่จะซื้อทรัพย์สินเหล่านั้น โดยมากจะเป็นชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาพักอาศัยในเมืองพัทยา เมื่อขายทรัพย์สินได้คาดว่าจะกลุ่มผู้ร่วมลงทุนก็จะนำเงินออกนอกประเทศไป ไม่สามารถประเมินเป็นตัวเลขได้

(3) ทำให้ธุรกิจตกอยู่ในมือของชาวต่างชาติในหลายรูปแบบมากเพียงใด

- การลงทุนของชาวต่างชาติในด้านอสังหาริมทรัพย์ ขณะยังไม่พบปัญหาดังกล่าวคิดว่าในเมืองพัทยาไม่มากเท่าใด

(4) การลงทุนหรือประกอบการของนักธุรกิจในพื้นที่ได้รับผลกระทบหรือไม่อย่างไร

- การลงทุนของชาวต่างชาติย่อมมีผลกระทบต่อนักลงทุนชาวไทยเพราะชาวต่างชาติสามารถระดมทุนได้ดีกว่าคนไทยและการซื้อ - ขาย อสังหาริมทรัพย์ บ้าน คอนโด ที่ดิน สถานบริการ ร้านอาหารจะผ่านนายหน้าที่เป็นชาวต่างชาติด้วยกัน

(5) คนไทยถูกแย่งงานทำมากขึ้นเพียงไร

- ด้านการใช้แรงงานยังไม่พบปัญหาการแย่งงานจากชาวต่างชาติจะพบมากก็จะเป็นด้านการใช้แรงงาน คนงานก่อสร้างและอื่น ๆ ที่ใช้แรงงาน

2) ผลกระทบด้านสังคม

พบว่า เยาวชนของเมืองพัทยา มีค่านิยมผิด ๆ ในการดำรงชีวิต เนื่องจากรับวัฒนธรรมที่ผิด ๆ มาจากชาวตะวันตกจนทำให้เกิดการปัญหาการลักขโมยเพื่อนำเงินไปเที่ยวและมีขบวนการมิชชันนารีเกิดขึ้นมากมาย รวมถึงการหันไปประกอบอาชีพขายบริการเพื่อให้ได้เงินไปเที่ยวในขณะที่บ่ทลงโทษต่อผู้กระทำผิดมีน้อยเกินไป ทำให้เยาวชนไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและมีหญิงไทยส่วนหนึ่งที่มีค่านิยมว่าการขายบริการเป็นเรื่องปกติและต้องการสามีเป็นฝรั่งและจากวัฒนธรรมหลายอย่างทำให้ประเพณีแบบไทย ๆ เปลี่ยนไป เช่น ประเพณีสงกรานต์หรือลอยกระทงเปลี่ยนไปเป็นเรื่องของความบันเทิงสนุกสนานเป็นส่วนใหญ่

“ชีวิตกลางคืนของคนที่นี่เริ่มต้นตอน 5 ทุ่มและไปเลิกเอาตอนใกล้สว่างที่เป็นอย่างนี้เพราะรอให้เด็กทำงานห้างเลิกงานและมาเที่ยวต่อไม่ต้องมีเงินก็มาเที่ยวได้ เขามาหาเงินเอาในร้านนั้นแหละและผู้ชายที่มาเที่ยวมาหาผู้หญิงเอาที่นั่นเหมือนกัน”

ปัจจุบันเมืองพัทยากลายเป็นเมืองใหญ่ มีสถานบันเทิงมากยากแก่การควบคุม การจราจรพลุกพล่าน ดัดจริต เกิดมลภาวะ อากาศเสีย น้ำเสีย ขยะมาก อาจกลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรมถ้าไม่ได้รับการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดและจริงจัง

ผลกระทบด้านสังคม เช่น ผลกระทบด้านประชากร, การย้ายถิ่นฐาน, การเปลี่ยนแปลงปัญหาสังคม เช่น อาชญากรรม สวัสดิการสังคม ความเครียดและด้านสังคม เช่น สุขภาพอนามัย ขนาดของครอบครัว การพัฒนาความชำนาญหรือความยากจน

4. แนวทางป้องกัน แก้ไข

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ พบว่า มีข้อเสนอแนะ แนวทางเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ในพื้นที่เมืองพัทยา ดังนี้ คือ

1) แนวนโยบาย ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ไม่ควรเปลี่ยนแปลงไปมาตามการเปลี่ยนผู้บริหารหรือนเน้นการส่งเสริมการลงทุนจนเกินเหตุ

2) กฎหมายให้มีกฎหมายที่เข้มงวดกับ สถานบันเชิง กำหนดเวลา เปิด - ปิด ให้ชัดเจน ให้มีการขึ้นทะเบียนของสถานบริการ กฎหมายบางฉบับยังล่าช้ายังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ ปัจจุบันไม่ได้รับอนุญาตให้แท็บโพรคัพ ตัวอย่างเช่น แก๊งค์มตุ้นชาวเงินกว่าจะได้รับอนุญาต ตรวจสอบแก๊งค์กล่าวหลบหนีไปแล้ว

กรณีการขออนุญาตทำงาน เอกสารของผู้ขออนุญาตจะผ่านการตรวจสอบจาก กองตรวจคนเข้าเมือง (ตม.) เรียบร้อยแล้วเจ้าหน้าที่จัดหางาน ไม่ตรวจสอบเพิ่มเติมและการขออนุญาตจะมีเจ้าหน้าที่บริษัทหรือตัวแทนดำเนินการแทน เอกสารประกอบการพิจารณาตามประเภท ของกิจการ/นายจ้าง ซึ่งต้องได้รับอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวในกรณี บริษัทได้รับการส่งเสริม จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแห่งประเทศไทย หรือ BOI หรือการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กอน.) ให้ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชี้แจงเหตุผลที่ไม่ยื่นขอ ผ่าน BOI หรือ กอน. ในกรณีนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าทาง BOI หรือ กอน. ตรวจสอบความจำเป็นในการ เข้ามาทำงานหรือไม่ เนื่องจากแรงงานในประเทศว่างงานจำนวนมากและค่าจ้างถูกกว่าแรงงาน ต่างด้าวเป็นอันมาก ดังนั้น

- การที่อนุญาตให้ชาวต่างชาติที่มีคุณสมบัติไม่ชัดเจนเข้ามาจำนวนมากอาจเป็น ประชากรแฝงที่เข้ามาแย่งงานแรงงานไทยใช้จ่ายทรัพยากรและงบประมาณแผ่นดินโดยรัฐไม่ได้รับ ผลตอบแทนประการใด ถือว่าเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง เช่น แรงงานสูงวัย ในบริษัทญี่ปุ่น เกาหลี เป็นต้น

- การที่อนุญาตให้ชาวต่างชาติที่มีคุณสมบัติไม่ชัดเจนเข้ามาจำนวนมากอาจเป็น ประชากรแฝงที่เข้ามาแย่งงานแรงงานไทยใช้จ่ายทรัพยากรและงบประมาณแผ่นดิน โดยรัฐไม่ได้รับ ผลตอบแทนประการใดถือว่าเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง เช่น แรงงานสูงวัย ในบริษัทญี่ปุ่น เกาหลี เป็นต้น

- การจดทะเบียนนิติบุคคลทำได้ง่าย โดยกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ตรวจสอบละเอียด ว่าผู้จดทะเบียนจะนำไปดำเนินการประเภทใดบ้าง มีการนำเข้าแรงงานต่างด้าวแอบแฝงหรือไม่

3) การจัดสรรงบประมาณและกำลังพล รัฐบาลและหน่วยงานท้องถิ่นควรให้ความรู้ กับการแก้ไขปัญหา โดยทุ่มเทงบประมาณและกำลังพลตามความจำเป็นและเพียงพอต่อ การปฏิบัติงาน

4) การตรวจสอบและการลงโทษ จากการปฏิบัติส่วนใหญ่ ส่วนราชการระดับบนจะ เป็นผู้ละเมิดกฎหมาย เนื่องจากมีผลประโยชน์มาเกี่ยวข้อง ดังนั้น ควรมีระบบตรวจสอบและเพิ่ม บทลงโทษที่รุนแรงมากกว่านี้เพื่อป้องกันการทุจริตของหน่วยภาครัฐ

5) เจ้าหน้าที่ของรัฐ ควรปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็งและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด
จริงจังต่อเนื่อง

ควรเร่งในด้านการป้องกันปราบปรามออกสืบสวนหาข่าวเกี่ยวกับชาวต่างชาติ
โดยเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันอย่างจริงจังและต่อเนื่องและเจ้าหน้าที่ต้องมีความรู้
ความสามารถทุกด้าน

ดำเนินการตามกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยมีคณะทำงาน

1. ตามคำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 478/2551 ลงวันที่ 16 ก.ค. 2551 จัดตั้ง
ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติโดยมอบหมายให้รอง ผบ.ตร. ที่กำกับ
ดูแลงานด้านการต่างประเทศเป็นผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
ข้ามชาติ โดยมีหน่วยสนับสนุน ดังนี้ บช.ภ. 1 - 9, ปช.น., บช.ก., บช.น., บช.ตชด., บช.สตร.,
บช.สนว.บก.ปศท., บก.ปดส, บก.ทท., บก.ป.

2. ตามคำสั่ง ตร.ภ. 2 ที่ 42/2552 ลงวันที่ 22 มกราคม 2552 จัดตั้งศูนย์ประสานงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ โดยให้แต่ละ ภ.จว. จัดตั้งศูนย์ประสานงานป้องกัน
ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ สนับสนุน

3. ตามคำสั่ง ภ.จว. ชลบุรี ที่ 981/2551 ลง 23 ธันวาคม 2551 จัดตั้งศูนย์ประสานงาน
ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

4. กฎหมาย

- กฎหมายภายในประเทศ

- กฎหมายระหว่างประเทศ

5. ได้รับการช่วยเหลือจากประเทศออสเตรเลีย โดยช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์
เครื่องคอมพิวเตอร์จัดอบรมเจ้าหน้าที่ข่าวกรองและการใช้ระบบ CMIS โดยจัดตั้งศูนย์ประสานงาน
ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ บช.ภ. 1 - 9, ปช.น., บช.ก., บช.น., บช.ตชด.,
บช.สตร., บช.สนว.บก.ปศท., บก.ปดส.ล บก.ทท., บก.ป.สภ. เมืองพัทยา, สภ. เกาะสมุย, ภูเก็ต

ดำเนินคดีตามความผิด หากเป็นความผิดจากต่างประเทศจะได้รับการประสานงาน
จากสถานทูตของประเทศผู้ต้องหา นั้น ๆ หากเป็นความผิดที่กระทำขึ้นในประเทศไทยเมื่อคดี
เสร็จสิ้นจะทำการเนรเทศกลับประเทศของผู้ต้องหา ขึ้นบัญชี BLACK LIST ไว้เป็นบุคคลต้องห้าม
ตามกฎหมาย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยภาพรวมปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข
ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

ด้านนโยบายของรัฐ

ปัญหา คือ รัฐมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาและปราบปรามไม่ชัดเจนปฏิบัติงานไม่จริงจังมีการคอร์ปชั่นของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การมีส่วนได้ส่วนเสียของเจ้าหน้าที่มีช่องว่างทางกฎหมาย มีการเปิดการค้าเสรีมากเกินไป เปลี่ยนรัฐบาลบ่อยและมีการเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายของแรงงานต่างด้าว

ทางออก คือ รัฐบาลควรมีนโยบายที่ชัดเจน รัศคุมและต้องปฏิบัติอย่างจริงจังต้องมีความมั่นคงทางการเมือง ต้องส่งเสริมวัฒนธรรม ศาสนาและแก้ไขปัญหาความยากจนให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี

ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา คือ กฎหมายอ่อน ไม่เด็ดขาด ไม่น่ากลัว กฎหมายไม่รัดกุม มีช่องโหว่ นักการเมืองแทรกแซงการออกกฎหมายเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้อง ผู้ถือกฎหมายเพิกเฉย - ละเลยหน้าที่ (รับสินบน/คอร์ปชั่น)

ทางออก คือ แก้กฎหมายให้รัดกุมและเพิ่มบทลงโทษให้รุนแรงขึ้น ประชาชนต้องสนใจพฤติกรรมของนักการเมือง ต้องปราบคอร์ปชั่นและสร้างจิตสำนึกการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพ

ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ปัญหา คือ ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบที่ชัดเจน เจ้าหน้าที่ของรัฐรวมทั้งนักการเมืองขาดจิตสำนึก ขาดความรับผิดชอบ รับสินบน คอร์ปชั่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ละเลยการปฏิบัติหน้าที่ นโยบายของรัฐไม่เข้มแข็งและมีการแทรกแซงทางการเมือง

ทางออก คือ ตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบขึ้นโดยตรง ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม อบรมสร้างจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่ของรัฐให้ประชาชนสนใจพฤติกรรมของนักการเมือง ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ สร้างบทลงโทษให้รุนแรงขึ้น รัฐบาลต้องจริงจังกับการปราบปรามคอร์ปชั่น จัดการขึ้นเด็ดขาดกับผู้กระทำความผิด เพิ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสอดส่องดูแลและมีการประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมุนเวียนข้าราชการ ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้องมีความสามารถและมีคุณภาพ

ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบ

ปัญหา คือ บุคลากรมีน้อยและไม่มีประสิทธิภาพ มีการทุจริตคอร์ปชั่น รับส่วยรับสินบนและเห็นแก่ตัว มีการเล่นพรรคเล่นพวก

ทางออก คือ เพิ่มบุคลากรในการปฏิบัติงานมีระบบการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่และนักการเมือง อบรมสร้างจิตสำนึกและส่งเสริมด้านการศึกษาให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ด้านความร่วมมือกับ (ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับประชาชนหรือระหว่างประเทศกับหน่วยงานในประเทศ)

ปัญหา คือ ขาดการร่วมมือจากประชาชนเพราะประชาชนขาดความมั่นใจในความปลอดภัยของตนเองและไม่เชื่อใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภาครัฐไม่มีความจริงใจในการแก้ไขปัญหา ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาจึงทำให้การสื่อสารกับหน่วยงานของรัฐไม่ดีพอและประชาชนไม่ให้ความสนใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้น

ทางออก คือ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกันระหว่างเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยการจัดการประชุม สัมมนาหรือการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง หน่วยงานภาครัฐต้องสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนเกิดความศรัทธา วางใจและยินดีให้ความร่วมมือ สร้างจิตสำนึกและสร้างความตระหนักถึงปัญหาของอาชญากรรมข้ามชาติ

ด้านงบประมาณ

ปัญหา คือ งบประมาณที่ใช้ในการแก้ปัญหาไม่เพียงพอและไม่มีความชัดเจน นักการเมืองจัดสรรงบประมาณไม่ถูกต้องและมีการทุจริตคอร์รัปชัน

ทางออก คือ ตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านงบประมาณ โดยตรงเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริต เพิ่มงบประมาณในการแก้ไขปัญหาโดยต้องมีการควบคุมและตรวจสอบอย่างเข้มงวด สร้างจิตสำนึกให้นักการเมืองมีความรักชาติและจัดสรรงบประมาณให้ถูกต้องกับงานที่ปฏิบัติและกำจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

ปัญหา คือ การค้าประเวณี การค้าแรงงานมนุษย์ แก๊งค์เด็กขมขาน การทำสื่อลามก การละเมิดลิขสิทธิ์และปัญหากลุ่มอิทธิพลในพื้นที่

ทางออก คือ ออกกฎหมายคุ้มครองและปราบปรามอย่างจริงจังทำให้ความรู้ประชาชน โดยการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้เรื่อง อาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม ในเมืองพัทยา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประการแรกเพื่อศึกษาลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบของ อาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา ประการที่สองเพื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา และประการที่สามเพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของ เมืองพัทยาจากอาชญากรรมข้ามชาติ ประชากรเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ ประชาชนและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ทำการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) สถิติที่ใช้ ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิตและการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยจะ ทำการศึกษาโดยการวิจัยเอกสารและทำการศึกษาในลักษณะสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

สรุปผลการศึกษาประชาชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประชาชน พบว่า เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุ มากที่สุดกลุ่มอายุ 26 - 35 ปี และกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป น้อยที่สุด อาชีพหลักเป็นกลุ่มค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัวมากกว่าอาชีพอื่น ๆ และเป็นพนักงานบริษัทเอกชนน้อยที่สุด ระดับการศึกษา กลุ่มมัธยมศึกษามีถึงครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างและสูงกว่าปริญญาตรีมีเป็นส่วนน้อย ภูมิลำเนาเดิม กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุดและกลุ่มภาคใต้ น้อยที่สุด ระยะเวลาในการมาอยู่อาศัย ในพื้นที่กลุ่มอยู่ในพื้นที่มากกว่า 6 ปีขึ้นไป มีถึงเกือบครึ่งหนึ่งและอยู่ในพื้นที่ 4 - 6 ปี มีน้อยมาก รายได้กลุ่มรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท มีถึงเกือบครึ่งหนึ่งและรายได้ 20,000 - 30,000 บาทขึ้นไป น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติ ในเมืองพัทยา เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล พบว่า โดยภาพรวมด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ พบว่า โดยภาพรวมด้านก่อการร้ายข้ามชาติ ประชาชน มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

พทายเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบค้าอาวุธ ประชาชน มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้ คือ

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลู่ค้าภายในประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการลักลอบค้ำมนุษย์ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบค้ำมนุษย์ ประชาชน มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ในรายละเอียด ได้ดังนี้

มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

มีกระบวนการติดสินบนเจ้าหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำคนต่างชาติ เข้าประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการฟอกเงิน พบว่า โดยภาพรวมด้านการฟอกเงิน ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้นอกระบบ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการค้ายาเสพติด พบว่า โดยภาพรวมด้านการค้ายาเสพติด ประชาชน มีความคิดเห็น ว่ามีความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์ และโคเคนมาขายในประเทศ พบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การลักลอบส่งยาบ้าไปขายต่างประเทศ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ พบว่า ภาพรวมด้านอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงมาก เมื่อพิจารณา ในรายละเอียด ได้ดังนี้

การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การค้าสินค้าหนีภาษี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญ เป็นลำดับที่ 2

ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของการก่อ อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการฟอกเงิน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญ เป็นลำดับที่ 2

ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรม ข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านการก่อ การร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิด กฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติดและด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ คอมพิวเตอร์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นว่ามี ลักษณะการกระทำผิดเป็นการกระทำของคนไทย ร่วมกับคนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่

ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของประชาชนต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง พบว่า เชื้อชาติรัสเซีย สหรัฐอเมริกา จีนและเยอรมัน เป็นกลุ่มที่ส่งผลการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด ในขณะที่ศาสนาพุทธและอิสลามเป็นกลุ่มที่ส่งผลการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การขายบริการทางเพศมีความหลากหลายมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 1

การลักขโมย โจรกรรมหรือการจี้ปล้น มีการระบาดมาก โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 2

การคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 3

ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 4

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ ที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้ายาเสพติด เป็นต้น ที่เป็นของชาวต่างชาติ มีมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 1

ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจในพัทยา เช่น การจ่ายส่วย การจ่ายค่าคุ้มครอง เป็นต้น มีมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบเป็นลำดับที่ 2

ธุรกิจแอบแฝงของคนต่างชาติ ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการประกอบอาชีพมากขึ้น โดยประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 3

โดยในภาพรวมผลกระทบการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านสังคม ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวม ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา เจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับมาก

แต่มีในบางด้านที่ส่วนเจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับต่ำ คือ การลักลอบค้าอาวุธ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคลและด้านก่อการร้ายข้ามชาติ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบทางด้านสังคมและทางด้านเศรษฐกิจในพื้นที่เมืองพัทยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่เมืองพัทยามีความคิดเห็นที่ไม่มีความแตกต่างกัน

แต่มีบางปัจจัยที่ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน พบว่า ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ กลุ่มอายุของประชาชนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

อาชีพ พบว่า ผลกระทบทางด้านสังคมและทางด้านเศรษฐกิจอาชีพของประชาชนที่ต่างกันในพื้นที่เมืองพัทยา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

ภูมิลำเนา พบว่า ผลกระทบทางด้านสังคมและทางด้านเศรษฐกิจภูมิลำเนาของประชาชนที่ต่างกันในพื้นที่เมืองพัทยา มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

สรุปผลการศึกษาเจ้าหน้าที่รัฐ

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่รัฐ พบว่า เป็นเพศชาย มากกว่าเป็นเพศหญิง กลุ่มอายุ 26 - 35 ปี มากที่สุดและอายุไม่เกิน 25 ปี น้อยที่สุด ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีมากกว่าครึ่งหนึ่งและสูงกว่าปริญญาตรีน้อยมาก ดำรงภูมิลำเนาที่มากที่สุดและกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์น้อยที่สุด ตำแหน่ง/ยศ ชั้นประทวนเป็นส่วนใหญ่และหัวหน้าหน่วยงาน น้อยที่สุด รายได้ 10,001 - 20,000 บาท มีมากเกือบครึ่งและรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป น้อยที่สุด ระยะเวลาในการรับราชการมากกว่า 10 ปี มีถึงครึ่งหนึ่ง ระยะเวลาในการรับราชการไม่เกิน 3 ปี และระยะเวลาในการรับราชการ 7 - 10 ปี น้อยที่สุด ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยามากกว่า 6 ปีขึ้นไป มีเกือบครึ่งหนึ่งและระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยาไม่เกิน 1 ปี มีน้อยมาก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเขตเมืองพัทยา เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล พบว่า โดยภาพรวมด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้ การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อ สิทธิประโยชน์ในพื้นที่ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญ เป็นลำดับที่ 2

ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ พบว่า โดยภาพรวมด้านก่อการร้ายข้ามชาติ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการลักลอบค้าอาวุธ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบค้าอาวุธ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้ายาภายในประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบค้ามนุษย์ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การนำเด็กมาเป็นแก๊งขมทาน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า โดยภาพรวมด้านการลักลอบเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ในรายละเอียด ได้ดังนี้

มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติเข้าประเทศผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็น ว่ามีความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการฟอกเงิน พบว่า โดยภาพรวมด้านการฟอกเงิน เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การฟอกเงินด้วยการซื้อสถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงโดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การฟอกเงินด้วยการซื้อสังหาริมทรัพย์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงมากและได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการค้ายาเสพติด พบว่า โดยภาพรวมด้านการค้ายาเสพติด เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การลักลอบส่งยาเข้าไปขายต่างประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ และโคเคนมาขายในประเทศ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ พบว่า ภาพรวมด้านอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรงมาก เมื่อพิจารณาใน รายละเอียด ได้ดังนี้

การค้าสินค้าหนีภาษี พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การปลอมแปลงสินค้า พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การคัดลอกสินค้า โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐต่อลักษณะรูปแบบความรุนแรงของ การก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ด้านการฟอกเงิน พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย พบว่า เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความคิดเห็นว่ามี ความรุนแรง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรม ข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านการก่อ การร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบเข้าเมืองโดยผิด กฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติดและด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ

คอมพิวเตอร์ พบว่า เจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นว่าลักษณะการกระทำผิดเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่

ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง พบว่า เชื้อชาติรัสเซียและปากีสถานเป็นกลุ่มที่ส่งผลการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด ในขณะที่ศาสนาอิสลามเป็นกลุ่มที่ส่งผลการเกิดอาชญากรรมมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมผลกระทบทางด้านสังคมที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิม เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 1

การลักขโมย โจรกรรมหรือการจี้ปล้นมีการระบาดมาก เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่าประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 2

ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้นเจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 3

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประชาชนในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้ายาเสพติด เป็นต้น ที่เป็นของชาวต่างชาติมีมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 1

ธุรกิจแอบแฝงของคนต่างชาติ ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการประกอบอาชีพมากขึ้น เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบ เป็นลำดับที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา พบว่าโดยในภาพรวมผลกระทบการดำเนินชีวิตประชาชนทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา โดยประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมาก ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านสังคม เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบอยู่ในระดับมากได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

ผลการศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่รัฐต่อแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า โดยภาพรวมแนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาในรายละเอียด ได้ดังนี้

การค้ายาเสพติดเจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 1

การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 2

การฟอกเงิน เจ้าหน้าที่รัฐเห็นว่า แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยายู่ในระดับเพิ่มขึ้น โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3

ในส่วนของ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากหน่วยงานภาครัฐและประชาชนนักธุรกิจในพื้นที่เมืองพัทยา จำนวน 15 คน สรุปได้ว่า

ประเภทและลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ส่วนใหญ่เป็นการลักลอบค้ายาเสพติด คือ ยาไอซ์ที่นำเข้ามาจากประเทศพม่า ยาฮีที่นำเข้ามาจากประเทศทางยุโรป มีประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นแหล่งใหญ่และโคเคนนำเข้ามาจากกลุ่มประเทศอเมริกาใต้ เป็นต้น อันดับสองคือการค้ำมนุษย์ โดยมากเป็นธุรกิจขายบริการทางเพศทั้งหญิงไทยและต่างชาติที่สำคัญคือหญิงขายบริการจากกลุ่มประเทศรัสเซียและอุซเบกิสถาน โดยมีมาเฟียชาวรัสเซียที่ทำธุรกิจสถานบริการสถานบันเทิงเป็นคนควบคุมดูแล นอกจากนั้นก็มีการขายบริการเด็กชายในบางส่วน อันดับที่สามคือการฟอกเงิน ซึ่งปรากฏในรูปของการซื้ออสังหาริมทรัพย์ ประกอบธุรกิจสถานบันเทิงหรือทำธุรกิจนอกกฎหมายอื่น ๆ เช่น ตั้งโต๊ะพนันฟุตบอล เป็นต้น ด้วยเงินที่ได้มาอย่างผิดกฎหมายหรือไม่ปรากฏที่มาอย่างชัดเจนจากต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบันมีหลายกลุ่มอยู่ในระหว่างการตรวจสอบและเฝ้าติดตามของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) นอกจากนั้น ก็ยังมีอาชญากรรมข้ามชาติอื่น ๆ คือ การปลอมแปลงเอกสาร การค้าอาวุธ ความผิดทางด้านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น แต่โดยรวมแล้วทุกประเภทของการกระทำผิด เป็นการกระทำร่วมกันระหว่างชาวไทยและชาวต่างชาติ

ลักษณะของการกระทำผิดและบริบทที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปเฉพาะในกลุ่มที่สำคัญ ๆ คือ กลุ่มรัสเซียทำธุรกิจสถานบันเทิง ทำธุรกิจท่องเที่ยวและมีการขายบริการทางเพศ กลุ่มสแกนดิเนเวียทำธุรกิจบันเทิง นำเข้าส่งออก แต่ลักลอบค้าขายยาเสพติด กลุ่มจีนทำธุรกิจท่องเที่ยว

ร้านอาหาร แต่แอบแฝงการปลอมแปลงเอกสาร การส่งแก๊งค์ลูกหมู แก๊งค์ลูกแพะและกลุ่มอินเดีย ทำธุรกิจบังหน้า แต่ปลอมแปลงเอกสารเดินทาง บัตรเครดิต รวมทั้งขโมยของในโรงแรมหรือร้านค้า เป็นต้น

อาชญากรรมข้ามชาติ มีผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในเมืองพัทยา กล่าวคือ แม้จะมีผลในทางการสร้างงานและการท่องเที่ยวในเมืองพัทยา แต่ทางเศรษฐกิจนักธุรกิจต่างชาติ มีทุนมากหรือระดมทุน ได้ดีกว่า บางครั้งมีการซื้อขายเฉพาะในกลุ่มชาติเดียวกันเป็นเหตุให้นักธุรกิจคนไทย เสียโอกาส รวมถึงภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นต้องเสียงบประมาณในการสร้างสาธารณูปโภคหรือต้นทุนอื่น ๆ โดยไม่สามารถเก็บภาษีหรือได้ค่าตอบแทนใด ๆ เนื่องจากธุรกิจเหล่านั้นเป็นของหลบเลี่ยงกฎหมาย ในทางสังคมเกิดค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิม ๆ ของไทย คือ ชาวคนไทยในพื้นที่เมืองพัทยามีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือการลักขโมยเพิ่มขึ้น ชาวชนหญิงมองว่าการขายตัวเป็นเรื่องปกติ ทำให้มีรายได้ ได้เที่ยวสนุกสนานและต้องการมีสามีเป็นฝรั่งต่างชาติ นอกจากนั้นประเพณีไทยดั้งเดิม เช่น ประเพณีสงกรานต์และลอยกระทง เป็นไปเพื่อความบันเทิงสนุกสนานเพียงอย่างเดียว

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า มีในบางด้านที่ส่วนเจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับต่ำ คือ การลักลอบค้าอาวุธ ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล ด้านก่อการร้ายข้ามชาติและยังปล่อยให้มีการขายบริการทางเพศมีความหลากหลายมากขึ้น ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้นและมีการคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น เป็นต้น จากสิ่งที่ประชาชนกล่าวมานั้น ผู้บังคับของเจ้าหน้าที่รัฐควรให้ความสนใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้บังคับบัญชา โดยมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ เพ็ชรไฟ (2548) ได้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมของพนักงานบาร์อะโกโก้และขั้นตอนกระบวนการขายบริการของพนักงานบาร์อะโกโก้ พบว่า บาร์อะโกโก้ส่วนใหญ่มักจะขายบริการทางเพศเป็นหลักในรูปแบบของการแอบแฝง โดยเฉพาะบาร์อะโกโก้ที่ใหญ่มีความหรูหรา มักจะมีปัจจัยอยู่ที่พนักงานหากบาร์ไหนมีชื่อเสียงในเรื่องคุณภาพหน้าตาสวย ๆ ก็มักจะเฟื่องฟูเป็นที่ค่านิยมของในหมู่นักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี จุดสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ทำให้บาร์อะโกโก้เหล่านี้ประสบความสำเร็จนั้นคือ ความหลากหลายของพนักงานเต้นอะโกโก้เพราะมีความสามารถในการโชว์ การเต้นที่แตกต่างกัน แยกบางคนอาจจะมีความชื่นชม ความสวยของผิว บางคนอาจจะมีความสวยทางหน้าตาหรือบางรายอาจจะชอบคนตัวเล็กผอมหุ่นดีหรือผิวดำเป็น

พิเศษ โดยเฉพาะเป็นที่ชอบของชาวต่างชาติ ความหลากหลายจึงเป็นเรื่องที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยว
แวะเวียนมาใช้บริการสถานที่บาร์อะโกโก้เหล่านี้ การที่จะพิจารณาถึงจุดกำเนิดของปัญหาที่แท้จริง
และทำให้ยอมรับการออกกฎหมายสถานบริการเพื่อให้ครอบคลุมทั่วถึงสถานบริการทุกประเภท
และมีระเบียบที่ชัดเจนยิ่งขึ้นและมีการควบคุมให้อยู่ในสายตาของรัฐได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะ
ผู้รักษากฎหมายที่ได้รับเงิน “ใต้โต๊ะ”

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐต่อลักษณะรูปแบบการก่อ
อาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา ลักษณะการกระทำผิด ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล
ด้านการก่อการร้ายข้ามชาติ ด้านการลักลอบค้าอาวุธ ด้านการลักลอบค้ามนุษย์ ด้านการลักลอบ
เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ด้านการฟอกเงิน ด้านการค้ายาเสพติดและด้านอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ
และคอมพิวเตอร์ พบว่า ประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐมีความคิดเห็นไปในแนวทิศทางเดียวกัน
โดยเห็นว่า ลักษณะการกระทำผิดเป็นการกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติเพราะชาวต่างชาติ
ที่มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมือง พบว่า เชื้อชาติ
รัสเซีย สหรัฐอเมริกา เยอรมัน จีน ญี่ปุ่นและปากีสถานเป็นกลุ่มที่ส่งผลการเกิดอาชญากรรม
มากที่สุดต้องอาศัยชาวไทยในการร่วมกันกระทำผิดในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีความสอดคล้องกับ
ผลงานวิจัยของ ชัยสยาม ยิ่งเชอ (2550) การศึกษาเรื่อง ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย
และมาตรการแก้ไข พบว่า กลุ่มอาชญากรรมจากประเทศในเอเชียตะวันออก ได้แก่ ประเทศจีน
ไต้หวัน ฮองกง เกาหลีใต้ มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวข้องกับบ่อนการพนัน
การยาเสพติด ส่งคนไปประเทศที่สาม การปลอมแปลงหนังสือเดินทาง การปลอมแปลงบัตรเครดิต
กลุ่มอาชญากรในประเทศเอเชียใต้ ได้แก่ อินเดียปากีสถาน บังคลาเทศ ศรีลังกา มีพฤติกรรมในการ
ลักทรัพย์ตามโรงแรม ค้าธนบัตรปลอม ปลอมแปลงบัตรเครดิต นื้อ โกงบัตรเครดิต ปลอมแปลง
หนังสือเดินทาง ส่งคนไปยังประเทศที่สาม กลุ่มอาชญากรจากประเทศตะวันออกกลาง ได้แก่ อิรัก
อิหร่าน จอร์แดน บาร์เรน อิสราเอล โดยมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการปลอมแปลงหนังสือเดินทางปลอมแปลง
บัตรเครดิต ลักทรัพย์ตามโรงแรมห้างสรรพสินค้า ลักทรัพย์จากร้านเพชรทอง กลุ่มอาชญากรจาก
ประเทศในทวีปแอฟริกา ได้แก่ ประเทศแอฟริกาใต้ ไนจีเรีย คาเมรูน อัลจีเรีย มาลี เคนยา โดยมี
พฤติกรรมเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มทางยุโรป ลิงค์โปร จีน ธนบัตรสหรัฐ
ปลอมในลักษณะของเงินดำหรือ Black money กลุ่มอาชญากรรมจากประเทศรัสเซีย และยุโรป
ตะวันออก ได้แก่ ประเทศรัสเซีย อุสเบกิสถาน เบลารุส มีพฤติกรรมเกี่ยวกับโสเภณีข้ามชาติ กลุ่ม
อาชญากรรมจากยุโรป ได้แก่ ประเทศเยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส เบลเยียม ฮอลแลนด์ นอร์เว สวีเดน
เดนมาร์ก มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด เปิดสถานบริการ บาร์เบียร์ โดยใช้ชื่อคนไทยเป็น
เจ้าของ การกระทำผิดทางเพศต่อเด็กหญิงและเด็กชาย การหนีอโงกกันเองและมีการสร้างอิทธิพลใน

กลุ่มพวกเดียวกันการปลอมแปลงบัตรเครดิต โดยการคัดลอกข้อมูลจากผู้ใช้บัตร ซึ่งชาวฝรั่งเศสจะมีความสามารถทางด้านนี้

ในภาพรวมผลกระทบการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา โดยประชาชนให้ความสำคัญที่ผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านสังคมเป็นอันดับแรก แต่ในขณะที่เจ้าหน้าที่รัฐให้ความเห็นว่า ประชาชนได้รับผลกระทบการดำเนินชีวิตทางด้านเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีความขัดแย้งกันระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ จากความคิดที่ขัดแย้งกันนั้นเพราะประชาชนมองถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความมั่นคงของคุณภาพชีวิตเป็นสิ่งที่สำคัญมากและการที่ชนบทรอบเมือง ประเพณี และวัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไปจากเดิมแล้วภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวของพัทยามีภาพพจน์ที่ไม่ดีในสายตาของชาวต่างชาติ

ข้อเสนอแนะ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชน ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยาจนได้ผลการศึกษาตามนำเสนอดังกล่าวแล้วเพื่อให้การดำเนินงานป้องกันแก้ไขผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการปรับปรุงกฎหมายและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติให้มีความเป็นปัจจุบันและครอบคลุมฐานความผิดต่าง ๆ มากขึ้นเพื่อสร้างมาตรฐานสากลและป้องกันการหลบเลี่ยงการกระทำผิดจากต่างประเทศมายังประเทศไทย

2. หน่วยงานทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยมีการจัดทำแผนว่าด้วยอาชญากรรมข้ามชาติที่ครอบคลุมถึงกิจกรรม งบประมาณและกำลังคนในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความเพียงพอต่อเนื่องของทรัพยากรและไม่เปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีหน่วยงานกลาง หรือมีการประสานงานของหน่วยงานในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การอบรมพัฒนาบุคลากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น กรณีการขออนุญาตทำงาน การฝากเงินหรือกู้เงิน ควรมีการตรวจสอบอย่างครบวงจร ไม่ใช่ผ่านไปเพียงเพราะเห็นว่า ดำรวจตรวจคนเข้าเมือง (ตม.) ตรวจให้เข้าเมืองมาแล้ว

2. ควรมีการประชุม อบรม สัมมนาหรือให้ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย ข้อมูลข่าวสาร และสถานการณ์การก่ออาชญากรรมข้ามชาติที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3. ควรมีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาให้คุณให้โทษและเพื่อป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ อย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ

4. ควรเปิดโอกาสและดึงกลุ่มชุมชนและสื่อมวลชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความตระหนักรู้ต่อผลกระทบจากปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติและสำนึกรักท้องถิ่นที่ควรเป็นสถานที่ปลอดภัยต่อการเป็นที่อยู่อาศัยและเป็นเมืองที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาในเชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น ศึกษากรณีกลุ่มแก๊งค์ตามเชื้อชาติให้เห็นที่ความเป็นมาก่อนการกระทำผิด รูปแบบและวิธีการกระทำผิด ผลกระทบและแนวทางแก้ไขที่หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการ เป็นต้น

2. ควรศึกษาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทย เช่น ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต และหาดใหญ่ เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นที่มาที่ไปและรูปแบบของการกระทำผิด

3. ควรศึกษารูปแบบกฎหมาย และมาตรการที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทยในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อเป็นข้อมูลในการผลักดันไปสู่กระบวนการออกกฎหมายต่อไป

OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS
Engineered for Good Justice

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม สำหรับประชาชน

สำหรับประชาชน

โครงการวิจัยเรื่อง

“การก่ออาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเมืองพัทยา”

การวิจัยครั้งนี้จัดทำโดยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ร่วมกับสำนักบริการกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาลักษณะประเภทหรือรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติ 2) เพื่อศึกษาความรุนแรงแนวโน้มและผลกระทบของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติและ 3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องและมาตรการต่าง ๆ ที่ใช้ในการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมและผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ส่วน คือ

2.1 ลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

2.2 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 4 แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

คำชี้แจง การเก็บรวบรวมครั้งนี้ จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ดังนั้นการให้ข้อมูลของท่านในครั้งนี้จะปกปิดเป็นความลับและจะไม่มีผลเสียหายแก่ท่านแต่ประการใด โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริง

คณะผู้วิจัยโครงการฯ

แบบสอบถามสำหรับประชาชน

การวิจัยเรื่อง “การก่ออาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมืองพัทยา”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : กรุณากรอกข้อมูล/เลือกคำตอบที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ
 1. ไม่เกิน 25 ปี 2. 26 - 35 ปี
 3. 36 - 45 ปี 4. ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป
3. อาชีพ
 1. รับจ้างทั่วไป 2. พนักงานบริษัทเอกชน
 3. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว 4. อื่น ๆ.....
4. ระดับการศึกษาสูงสุด
 1. มัธยมศึกษา 2. อนุปริญญา
 3. ปริญญาตรี 4. สูงกว่าปริญญาตรี
5. ภูมิลำเนาเดิม
 1. ภาคเหนือ จังหวัด.....
 2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัด.....
 3. ภาคตะวันออก จังหวัด.....
 4. ภาคใต้ จังหวัด.....
 5. ภาคกลาง จังหวัด.....
6. ระยะเวลาในการมาอยู่อาศัยในพื้นที่
 1. ไม่เกิน 1 ปี 2. 1 - 3 ปี
 3. 4 - 6 ปี 4. มากกว่า 6 ปีขึ้นไป
7. รายได้
 1. ไม่เกิน 10,000 บาท 2. 10,000 - 20,000 บาท
 3. 20,001 - 30,000 บาท 4. มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมและผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับเป็นจริงและการรับรู้ของท่านมากที่สุด

ความหมาย

ระดับความรุนแรง

- 1 น้อยที่สุด/ไม่มีเลย
2. น้อย
3. มาก
4. มากที่สุด

ลักษณะการกระทำผิด

1. การกระทำของคนไทยทั้งหมด
2. การกระทำของคนต่างชาติทั้งหมด
3. การกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ

2.1 ลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการ กระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล							
1. การสวมชื่อคนตายเพื่อทำ บัตรประชาชน							
2. การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า							
3. การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ บัตรเครดิต							
4. การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคล อันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่							
ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ							
1. พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของ ผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว							
2. เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของ ผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงาน ในต่างประเทศ							
3. การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริง ตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น							
การลักลอบค้าอาวุธ							
1. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับ กลุ่มลูกค้าภายในประเทศ							
2. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับ ชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน							
3. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับ กลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ							

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการ กระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
การลักลอบข้ามมนุษย์							
1. การนำแรงงานต่างชาติผิดกฎหมาย เข้าประเทศ							
2. การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี							
3. การนำเด็กมาเป็นแก๊งค์ขมทาน							
4. การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์							
5. การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก							
6. การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก							
การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย							
1. มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติ เข้าประเทศผิดกฎหมาย							
2. มีกระบวนการติดสินบนเจ้าหน้าที่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำ คนต่างชาติเข้าประเทศ							
3. มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้า ประเทศผิดกฎหมาย							
4. มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้า ประเทศผิดกฎหมาย							
การฟอกเงิน							
1. การฟอกเงินด้วยการซื้อ อสังหาริมทรัพย์							
2. การฟอกเงินด้วยการซื้อ สถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง							
3. การฟอกเงินด้วยการปล่อยเงินกู้ นอกระบบ							
4. มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้า ประเทศผิดกฎหมาย							

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการ กระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
5. การฟอกเงินด้วยการเข้า บ่อนการพนัน							
การค้ายาเสพติด							
1. การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขาย ต่างประเทศ							
2. การลักลอบส่งกัญชาไปขาย ต่างประเทศ							
3. การลักลอบส่งยาบ้าไปขาย ต่างประเทศ							
4. การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ และโคเคน มาขายในประเทศ							
5. การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อ ผลิตยาเสพติด							
6. ผลิตยาเสพติด							
อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ คอมพิวเตอร์							
มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ กระทำดังต่อไปนี้							
1. การปลอมแปลงธนบัตร							
2. การปลอมแปลงบัตรเครดิต							
3. การปลอมแปลงสินค้า							
4. การค้าเงินเถื่อน							
5. การปั่นหุ้น							
6. การค้าสินค้าหนีภาษี							
7. การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย							
8. การตั้งทรัสต์เถื่อน							

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการ กระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
9. การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์							
10. การคัดลอกสินค้าโดยไม่ได้รับ ลิขสิทธิ์							
11. การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์ เป็นต้น							
12. การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูล ของหน่วยงาน โดยไม่ได้รับ อนุญาต							
13. การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไข ธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ ของตนเอง							

2.2 จากสภาพแวดล้อมด้านล่างต่อไปนี้ ตามความคิดเห็นของท่านข้อใดบ้างที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

สภาพแวดล้อม	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
1. เชื้อชาติของผู้ก่อการ					
- รัสเซีย					
- สหรัฐอเมริกา					
- นิวซีแลนด์					
- ญวต					
- ญี่ปุ่น					
- จีน					
- ปากีสถาน					
- อังกฤษ					
- สวิตเซอร์แลนด์					
- เยอรมัน					
- ตุรกี					
- อื่น ๆ (ระบุ)					
2. ศาสนา					
- พุทธ					
- อิสลาม					
- คริสต์					
- ฮินดู					
- อื่น ๆ					
3. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย/ พัทยา					
4. การแต่งงานกับคนไทย					
5. การรู้จัก และคุ้นเคยกับคนไทย					

สภาพแวดล้อม	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
6. การรู้จักหรือสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่รัฐ					
7. การมีความสัมพันธ์และเครือข่ายกับกลุ่มอิทธิพลของคนในพื้นที่					
8. การมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอาชญากรรมอื่น ๆ					
9. การแบ่งพื้นที่เพื่อจัดการผลประโยชน์ตามกลุ่มเชื้อชาติ					
10. กฎหมายหรือเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของคนต่างด้าว					

ส่วนที่ 3 จากประเด็นของผลกระทบที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติด้านล่างต่อไปนี้เป็นความคิดเห็นของท่านข้อใดบ้างที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ประเด็นของผลกระทบ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
ด้านสังคม					
1. ประชาชนมีความหวาดกลัว ไม่อยากอยู่ในพื้นที่					
2. ประชาชนในพื้นที่ไม่มี ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
3. กลุ่มอาชญากรรมมีการเติบโต ของจนยากแก่การแก้ไข					
4. ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้น					
5. การขายบริการทางเพศ มีความหลากหลายมากขึ้น					
6. ขอบทานมีจำนวนมากขึ้น					
7. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และ โรคติดต่ออื่น ๆ เช่น โรคเรื้อน โรคเท้าช้าง เป็นต้น มีการแพร่ ระบาดมากขึ้น					
8. การลักขโมย โจรกรรมหรือ การจี้ปล้นมีการระบาดมากขึ้น					
9. ขนบธรรมเนียม ประเพณีและ วัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไป จากเดิม					
10. ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวของ พัทยา มีภาพพจน์ที่ไม่ดี ในสายตาของชาวต่างชาติ					

ประเด็นของผลกระทบ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
11. การคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น					
ด้านเศรษฐกิจ					
1. การก่ออาชญากรรมทำให้ผู้ประกอบการมีความปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองจากรัฐในการทำธุรกิจน้อยลง					
2. ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจในพื้นที่พัทยา เช่น การจ่ายค่าเช่า การจ่ายค่าคุ้มครอง เป็นต้น มีมากขึ้น					
3. ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้ายาเสพติด เป็นต้น ที่เป็นของชาวต่างชาติ มีมากขึ้น					
4. ธุรกิจแอบแฝงของคนต่างชาติ ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการประกอบอาชีพมากขึ้น					
5. การสูญเสียรายได้ของรัฐมีมากขึ้น					

ส่วนที่ 4 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติพื้นที่เมืองพัทยา

คำชี้แจง : โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับเป็นจริง และการรับรู้ของท่านมากที่สุด

ประเภทของอาชญากรรม	แนวโน้มความรุนแรง			
	น้อยหรือ หมดจากพื้นที่	ลดลง	เพิ่มขึ้น	รุนแรงจนยาก แก้ไข
1. ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล				
2. ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ				
3. การลักลอบค้าอาวุธ				
4. การลักลอบค้ามนุษย์				
5. การลักลอบเข้าเมืองโดยผิด กฎหมาย				
6. การฟอกเงิน				
7. การค้ายาเสพติด				
8. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ คอมพิวเตอร์				

OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS
Engineered for Good Justice

ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

ตามความคิดเห็นของท่านการป้องกันและปราบปราม ตลอดจนการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติยังมีข้อติดขัดในด้านใดบ้างและควรมีทางออกจากอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร

ก) ด้านนโยบายของรัฐ

ปัญหา คือ

ทางออก

ข) ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา คือ

ทางออก

ค) ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ปัญหา คือ

ทางออก

ง) ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบ (ความเพียงพอ/คุณภาพหรือศักยภาพ)

ปัญหา คือ

ทางออก

จ) ด้านความร่วมมือ (ระหว่างหน่วยงานของรัฐ+หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐกับประชาชนหรือระหว่างประเทศกับหน่วยงานในประเทศ)

ปัญหา คือ

ทางออก

ฉ) ด้านงบประมาณ

ปัญหา คือ

ทางออก

ช) ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

ทางออก

ภาคผนวก ค

แนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก

แนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก

โครงการวิจัยเรื่อง “การก่ออาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม ในเมืองพัทยา”

1. รูปแบบ ลักษณะและประเภทของอาชญากรรม

จากการปฏิบัติงานและข้อมูลของท่าน รูปแบบของอาชญากรรมที่ปรากฏในพื้นที่เมืองพัทยาเป็นอย่างไร

1.1 การปลอมแปลงเอกสาร

- ท่านคิดว่ามีกลุ่มคนบางกลุ่มร่วมมือกัน หรือวางแผนอย่างเป็นขั้นเป็นตอนเพื่อแสวงหาและใช้ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือองค์กร เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปหาประโยชน์ในทางทุจริต หรือไม่

- ท่านคิดว่ามีใครบางคนอาจพยายามรวบรวมข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคลทีละส่วนหรือขององค์กร เพื่อที่จะใช้ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับตัวท่าน เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางทุจริตหรือไม่

- ท่านคิดว่ามีความเป็นไปได้ที่หลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคลจะถูกนำไปใช้ในการเรียกร้อยผลประโยชน์แทนเจ้าของข้อมูลที่แท้จริงหรือไม่

- ท่านคิดว่ามี การนำหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคลไปติดต่อกับองค์การภาครัฐหรือภาคเอกชนต่าง ๆ โดยคาดหวังที่จะได้รับผลประโยชน์อื่นใด ที่จะได้รับในอนาคตหรือไม่

- ท่านคิดว่าอาจมีผู้อื่นมาแอบอ้างหรือสวมรอยแทนลูกค้าของท่านแล้วไปทำธุรกรรมเพื่อสร้างความเสียหายให้กับลูกค้าหรือองค์กร หรือไม่

- ท่านคิดว่าข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคลสามารถหาได้ง่ายจากแหล่งข้อมูลของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น จดหมายประชาสัมพันธ์ ใบแจ้งหนี้ ฯลฯ หรือไม่

การจดทะเบียนประวัติและจัดทำบัตรประจำตัว

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยา มีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้ หรือไม่อย่างไร

- การสวมตัวแทนผู้หลบหนีเข้าเมือง
- การจัดทำปลอมแปลงเอกสาร
- การจ้างเจ้าหน้าที่ทางราชการปลอมแปลงเอกสารให้

- การใช้อำนาจจากนักการเมืองท้องถิ่น
- การที่คนไทยยอมแต่งงานกับชาวต่างชาติ

1.2 การก่อการร้ายข้ามชาติ

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยา มีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้ หรือไม่
อย่างไร

- ผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว มาพักพิงอยู่ที่พัทยาหรือไม่
- พัทยา เป็นแหล่งที่รวมตัวหรือวางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานใน

ต่างประเทศ หรือไม่

- ลักษณะของการปฏิบัติการของกลุ่มก่อการร้าย มีหรือไม่ ถ้ามีปรากฏในรูปแบบใด

1.3 ลักลอบค้าอาวุธ

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยามีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้หรือไม่
อย่างไร

- มีการจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มอิทธิพลในพื้นที่หรือไม่
- การจัดหาอาวุธให้กับคนกลุ่มน้อยในประเทศเพื่อนบ้าน
- การจัดหาอาวุธให้กับลูกค้าในต่างประเทศ

1.4 การค้ามนุษย์

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยามีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้หรือไม่
อย่างไร

- ธุรกิจหญิงขายบริการ (โสเภณี)
- ธุรกิจการนำแรงงานต่างชาติเข้ามาในประเทศไทย
- การซื้อขายอวัยวะมนุษย์

1.5 การหลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมาย

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยามีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้หรือไม่
อย่างไร

- ลักษณะของการอพยพที่ผิดกฎหมาย
- การเริ่มต้นของกระบวนการหลบหนีเข้าเมืองทำอย่างไรบ้างจนกระทั่งสำเร็จ
- แก๊งหรือกลุ่มใดอยู่เบื้องหลังของการย้ายถิ่นไปปลายทาง
- ผลประโยชน์ใดแอบแฝงจากการชักจูง นำพาให้มีการหลบหนีเข้าเมืองและมี

กระบวนการอย่างไรบ้างแต่ละขั้นตอน

- ขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใครหรือกลุ่มใดหรือองค์กรใด มีส่วนได้รับประโยชน์อย่างไร

- เมื่อหลบหนีเข้าเมืองมาแล้ว กลุ่มดังกล่าวมีการจัดการอย่างไรบ้างส่งคนไปที่ไหน ทำอะไรและหาประโยชน์จากพวกหลบหนีเข้าเมืองอย่างไรบ้าง มีการควบคุมดูแลกันอย่างไร

- แก๊ง/กลุ่มการนำพา การลักลอบหลบหนีเข้าเมืองมีใครบ้างให้การสนับสนุนและสนับสนุนอย่างไรบ้างในแต่ละขั้นตอน

- การว่าจ้างคนไทยพาลักลอบเข้าเมือง

- การว่าจ้างเจ้าหน้าที่ทางราชการพาลักลอบเข้าเมือง

- การว่าจ้างคนต่างชาติด้วยกันพาลักลอบเข้าเมือง

1.6 การฟอกเงิน

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยามีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้หรือไม่อย่างไร

- การปลอมแปลงเอกสารเพื่อการฟอกเงิน

- การฟอกเงินผ่านอินเทอร์เน็ต

- การฟอกเงินผ่านการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

- การโจรกรรมข้อมูลทางทหาร

- การใช้คอมพิวเตอร์โอนบัญชีผู้อื่นเป็นของตนเอง

- การฟอกเงิน ได้มาจากกิจกรรมใด

1) จากวงการเมือง

2) ความผิดจากการฉ้อโกงประชาชน

3) เงินจากความผิดการค้ายาเสพติด

4) เงินจากวงการพนัน

5) เงินสินบน

6) เงินส่วนตัวที่ประสงค์จะปกปิด

7) เงินจากกลุ่มเศรษฐกิจ เงินจากการให้สัมปทาน

8) เงินจากรัฐ

9) เงินจากการเรียกค่าคุ้มครอง

10) เงินจากกิจการธุรกิจใหญ่ ๆ ที่มีรายได้เป็นจำนวนมาก เช่น ธุรกิจน้ำมัน ธุรกิจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ และรวมไปถึงธุรกิจบางประเภทก่อให้เกิดรายได้เป็นจำนวนมาก ๆ ในระยะเวลาสั้น ๆ เช่น ธุรกิจสถานบริการ สถานบันเทิงธุรกิจ ธุรกิจนายหน้าค้าที่ดิน

10.1) เงินจากการค้าทางเพศสิ่งลามกอนาจาร

10.2) จากเงินนอกระบบอื่น ๆ

1.7 การลักลอบค้ายาเสพติด

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยามีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้หรือไม่
อย่างไร

- การลักลอบนำเข้ายาเสพติด (กัญชา, ยาบ้า, ยาอี, โคเคน, ฝิ่น, เฮโรอีน ฯลฯ)
- การลักลอบนำเข้าเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด
- การลักลอบปลูกพืชเสพติด
- การลักลอบผลิตยาเสพติด
- การลักลอบจำหน่ายยาเสพติด

1.8 อาชญากรรมเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์

ท่านคิดว่า ในเมืองพัทยามีการกระทำผิดในลักษณะอาชญากรรมเหล่านี้หรือไม่
อย่างไร

- การปลอมแปลงธนบัตร
- การปลอมแปลงบัตรเครดิต
- การปั่นหุ้น
- สิ้นค้าหนีภาษี
- การปล่อยสินเชื่อ
- การขายตรงแบบลูกโซ่
- การปลอมแปลงสินค้า
- ทรยศเดือน
- การค้าเงินเถื่อน
- การขโมยบริการ (Theft of Service)
- การขกขออกโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- การขกขออกความลับทางการค้าโดยอาศัยคอมพิวเตอร์
- การแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางคอมพิวเตอร์
- การปลอมแปลงเอกสารทางคอมพิวเตอร์

2. บริบทของบุคคลที่กระทำผิดมีลักษณะเป็นอย่างไร และความสัมพันธ์กับการกระทำผิดหรือไม่

จากการปฏิบัติงาน และข้อมูลของท่าน มีบริบทอะไรบ้างที่ส่งเสริมหรือเอื้อต่อการเกิดอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่พัทยาและบริบทเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของอาชญากรรมที่ปรากฏในพื้นที่เมืองพัทยาหรือไม่ อย่างไร

1. เชื้อชาติ
2. ศาสนา
3. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย/พัทยา
4. การมีครอบครัวกับคนไทย หรือการรู้จัก/คุ้นเคยกับคนไทย
5. การสร้างเครือข่าย/สร้างอิทธิพล ในพื้นที่
6. การมีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้กระทำผิดรูปแบบอื่น
7. ความคุ้นเคยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
8. การจัดการผลประโยชน์และแบ่งพื้นที่ของกลุ่มอาชญากรรม
9. กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติ

3. ผลกระทบจากการก่ออาชญากรรม

3.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ข้อมูลหลักฐานและการก่อการร้ายที่มีอยู่ในพื้นที่ได้ส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือไม่ ในระดับใด

3.1.1 ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ จากปัญหาอาชญากรรมมีอะไรบ้างที่ผ่านมาประเมินเป็นตัวเลขได้หรือไม่

3.1.2 ทำให้มีระบบการเงินไหลออกไปต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นหรือไม่

3.1.3 ทำให้ธุรกิจตกอยู่ในมือของชาวต่างชาติในหลายรูปแบบมากเพียงใด

3.1.3 การลงทุนหรือประกอบการของนักธุรกิจในพื้นที่ได้รับผลกระทบหรือไม่ อย่างไร

3.1.4 คนไทยถูกแย่งงานทำมากขึ้นเพียงใด

3.2 ผลกระทบด้านสังคม

ข้อมูลหลักฐานและการก่อการร้ายที่มีอยู่ในพื้นที่ได้ส่งผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจหรือไม่ ในระดับใด

3.2.1 ความหวาดกลัวของนักท่องเที่ยวต่อปัญหาอาชญากรรมมีหรือไม่อย่างไร

3.2.2 ความรู้สึกไม่ปลอดภัยของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ มีหรือไม่อย่างไร

3.2.3 การขยายตัวของกลุ่มผู้กระทำผิด ประเภทของการกระทำผิดและเครือข่าย
อิทธิพลที่ยากต่อการแก้ไข มีหรือไม่

3.2.4 ทำให้เกิดกระบวนการขายบริการของหญิงโสเภณีชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น
อย่างไร

3.2.5 ทำให้เกิดกระบวนการการสร้างอิทธิพลมืดจากชาวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น
อย่างไร

3.2.6 ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้นไหม

3.2.7 ทำให้เกิดโครงสร้างของสังคม วัฒนธรรม ประเพณีเปลี่ยนไปมากยิ่งขึ้น
อย่างไร

3.2.8 มีการทะเลาะเบาะแว้งกับคนไทยหรือไม่

3.2.9 มีการลักขโมยเพิ่มขึ้นอย่างไร

3.2.10 การศึกษาของบุตรหลานชาวไทยอย่างไร

3.2.11 มีการระบาดของยาเสพติดมากเพิ่มขึ้นอย่างไร

3.2.12 เกิดการระบาดของโรคเอดส์เพียงไร

3.2.13 มีความปลอดภัยในการทำงานเพียงใด

4. แนวทางป้องกัน แก้ไข

จากการปฏิบัติงานและการรับรู้ของท่าน ท่านเห็นว่า ควรจะมีวิธีการหรือแนวทางใดบ้าง
เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา

4.1 อนุสัญญาของสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติมีการนำมาปฏิบัติ
หรือไม่อย่างไร

4.2 มีคณะกรรมการหรือคณะทำงานอื่นใดหรือไม่

4.3 มีกฎหมายอะไรรองรับการปฏิบัติและดำเนินการอย่างไร

4.3.1 หลักนิติธรรมและความยุติธรรม

4.3.2 หลักธรรมาภิบาล

4.2 การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศระหว่างประเทศหรือระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง
มีหรือไม่ อย่างไร ทั้งองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรในประเทศ องค์กรระดับท้องถิ่น ทั้งภาครัฐ
และนอกภาครัฐ

4.3 การป้องกัน ปราบปรามหรือลงโทษอาชญากรรม ปราบกฏในลักษณะใด เช่น
การริบ การส่งคืน เป็นต้น

4.4 กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มีการนำมาใช้กับผู้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร

4.5 มีการคุ้มครองพยานและเหยื่อของอาชญากรรมหรือการก่อการร้ายอย่างไร

ภาคผนวก ง
ปฏิญญากรุงเทพ

ปฏิญญากรุงเทพ

การฝึกกำลังและการโต้ตอบ : การดำเนินกลยุทธ์ร่วมกันในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม)

เราบรรดารัฐสมาชิกของสหประชาชาติได้มาประชุมร่วมกันในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 18 ถึง 25 เมษายน 2548 เพื่อตัดสินใจที่จะดำเนินการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นภายใต้เจตนารมณ์ของความร่วมมือกันในการต่อต้านอาชญากรรมและแสวงหาความยุติธรรม

เชื่อมั่นว่า การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาหลายครั้งที่ผ่านมา ซึ่งเป็นเวทีประชุมระหว่างรัฐบาลที่สำคัญมีส่วนเสริมสร้างนโยบายและแนวปฏิบัติระดับชาติด้วยการอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ ระดมความเห็นสาธารณชนและเสนอแนะทางเลือกเกี่ยวกับนโยบายระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงมีส่วนช่วยเหลืออย่างสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าและการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา

ระลึกถึงผลงานของการประชุมสหประชาชาติสิบครั้งที่ผ่านมายืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงความรับผิดชอบของโครงการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาในการที่จะทำงานกับรัฐสมาชิกองค์การระดับภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศในเรื่องการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา

กังวลเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับการแพร่ขยายและมิติของอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะ องค์การรวมถึงการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย การฟอกเงิน การค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้โยกย้ายถิ่นฐาน การค้าอาวุธที่ผิดกฎหมาย และการก่อการร้ายและความเชื่อมโยงใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่างอาชญากรรมดังกล่าว รวมทั้งกังวลเป็นอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับความซับซ้อนแบบยลและความหลากหลายในกิจกรรมของกลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่เพิ่มมากขึ้น

เน้นย้ำว่า การเพิ่มการเจรจาทำความเข้าใจระหว่างอารยธรรมต่าง ๆ การเสริมสร้างความอดทน การป้องกันการเลือกปฏิบัติต่อศาสนาและวัฒนธรรมที่แตกต่างและการจัดการกับประเด็นการพัฒนาและข้อขัดแย้งที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขจะมีส่วนสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการต่อต้านการก่อการร้ายในทุกรูปแบบและทุกการกระทำที่ปรากฏและยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายไม่ว่าในพฤติการณ์ใดเป็นการกระทำที่ปราศจาก เหตุผลสนับสนุน

ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่ารัฐต้องทำให้แน่ใจว่ามาตรการใด ๆ ก็ตามที่ใช้ในการต่อต้านการก่อการร้ายสอดคล้องกับพันธกรณีทั้งปวงของรัฐสมาชิกภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศและจะรับเอามาตรการนั้น โดยสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ผู้ลี้ภัย และมนุษยธรรม

ตระหนักในการเติบโตอย่างรวดเร็ว การขยายตัวทางภูมิศาสตร์และผลกระทบของอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงินรูปแบบใหม่ ซึ่งเกิดมีขึ้นในฐานะที่เป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อเศรษฐกิจระดับชาติและระบบการเงินระหว่างประเทศ

เน้นให้เด่นชัด ซึ่งความจำเป็นของวิธีการที่เป็นระบบและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการต่อต้านคอร์รัปชันและการฟอกเงินภายใต้กรอบการทำงานและตราสารที่มีอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อยู่ภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ เนื่องจากอาชญากรรมเหล่านี้สามารถนำไปสู่การกระทำ ความผิดทางอาญาอื่นได้

รับทราบด้วยความซาบซึ้งในงานของการประชุมเตรียมการระดับภูมิภาคเพื่อการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา ครั้งที่ 11 จึงได้ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

1. เราขอประกาศเจตนารมณ์ทางการเมืองและพันธกิจของพวกเราเพื่อที่จะบรรลุถึงความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้
2. เราขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งในการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและพันธกิจของเรามีต่อสหประชาชาติและโครงการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาของสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา และสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม สถาบันวิจัยอาชญากรรมและความยุติธรรมระหว่างภูมิภาคแห่งสหประชาชาติและสถาบันของเครือข่ายโครงการและเรามีมติที่จะเสริมสร้างให้โครงการเข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยการให้ทุนอย่างยั่งยืนตามความเหมาะสม
3. ด้วยจิตสำนึกในความรับผิดชอบร่วมกันและแบ่งปันกัน ขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงความพร้อมของพวกเราในความพยายามที่จะปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศในการต่อสู้กับอาชญากรรมและการก่อการร้ายในระดับพหุภาคี ระดับภูมิภาคและระดับทวิภาคีในด้านต่าง ๆ รวมถึงการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความช่วยเหลือทางกฎหมาย ซึ่งกันและกันเราจะพยายามเพื่อให้ประเทศของเรามีความสามารถและในกรณีที่เหมาะสม ผันกร่วมกับความสามารถของนานาประเทศโดยผ่านทางสหประชาชาติและองค์การระดับโลก และระดับภูมิภาคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในการป้องกัน การสืบสวนสอบสวน

การฟ้องคดีและการพิจารณาพิพากษาคดีอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและการก่อการร้าย และทำให้ปรากฏซึ่งความเชื่อมโยงใด ๆ ที่มีอยู่ระหว่าง อาชญากรรมดังกล่าว

4. เรายินดีกับการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารทั้งสองฉบับ เราขอเรียกร้องบรรดารัฐสมาชิก ซึ่งยังมีได้ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติและอนุวัติการข้อบทของอนุสัญญาและพิธีสารดังกล่าวและข้อบทของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชันและตราสารระหว่างประเทศในเรื่องการต่อต้านการก่อการร้ายในการอนุวัติการข้อบทของตราสารระหว่างประเทศ ดังกล่าวเราให้คำมั่นว่าจะดำเนินการให้สอดคล้องรองรับอย่างเต็มที่ตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ผู้ลี้ภัยและมนุษยธรรม เราขอสนับสนุนความพยายามทุกอย่างที่จะอำนวยความสะดวกแก่การอนุวัติการตามข้อตกลงดังกล่าว

5. เราขอเรียกร้องให้รัฐผู้บริจาคและสถาบันการเงินยังคงให้ความช่วยเหลือทางวิชาการต่อไปโดยสมัครใจ สม่าเสมอและเพียงพอแก่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่ระบบเศรษฐกิจอยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะช่วยเหลือประเทศดังกล่าวให้มีความสามารถในการป้องกันและการจัดการกับอาชญากรรมในทุกรูปแบบและนำมาตราฐานและแบบแผนของสหประชาชาติมาใช้ในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาและ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอำนวยความสะดวกให้ประเทศ ดังกล่าวเข้าเป็นภาคีและอนุวัติการอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายและตราสารระหว่างประเทศในเรื่องการต่อต้านอาชญากรรม เช่น อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและพิธีสารอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชันและอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการควบคุมยาเสพติด

6. เราสนับสนุนวิธีการที่บูรณาการยิ่งขึ้นภายในสหประชาชาติเกี่ยวกับความช่วยเหลือในการเสริมสร้าง ความสามารถในการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาและความร่วมมือในเรื่องทางอาญาที่มีลักษณะข้ามชาติในฐานะที่มีส่วนในการก่อตั้งและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับหลักนิติธรรม

7. เราจะแสวงหาการปรับปรุงการ โต้ตอบอาชญากรรมและการก่อการร้ายทั้งในระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศ อาทิเช่น การรวบรวมและการแบ่งปันข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับอาชญากรรมและการก่อการร้ายและที่เกี่ยวกับมาตรการต่อต้านที่มีประสิทธิภาพโดยสอดคล้องกับกฎหมายภายในเรายินดีกับงานสำคัญที่ได้ดำเนินการ โดยสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมและเครือข่ายโครงการ ป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาของสหประชาชาติในด้านแนวโน้มของอาชญากรรมและความยุติธรรม

8. เราเชื่อว่าการยึดมั่นในหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่เหมาะสมในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีก่อนสำหรับการสร้างและการรักษาไว้ ซึ่งสภาพแวดล้อม เพื่อการป้องกันและต่อต้านอาชญากรรมให้ได้ผลสำเร็จ เราขอให้คำมั่นที่จะพัฒนาและรักษาไว้ ซึ่งสถาบันด้านความยุติธรรมทางอาญาที่เที่ยงธรรมและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมต่อบุคคล ที่ถูกคุมขังก่อนและหลังการพิจารณาคดี โดยสอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับในเรื่องนี้

9. เรายอมรับบทบาทของบุคคลและกลุ่มบุคคลนอกภาครัฐ เช่น ประชาสังคม องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่มีชุมชนเป็นฐาน ในการมีส่วนร่วมในการป้องกันและต่อสู้กับอาชญากรรมและการก่อการร้าย เราส่งเสริมให้มีมาตรการที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของบทบาทนี้ภายใต้หลักนิติธรรม

10. เรายอมรับว่ากลยุทธ์ในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมจะสามารถลดอาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้อย่างมาก เราขอส่งเสริมให้ใช้กลยุทธ์ ดังกล่าวจัดการกับมูลเหตุและปัจจัยเสี่ยงของอาชญากรรมและการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมและพัฒนากลยุทธ์ดังกล่าวต่อไปในระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงแนวทางต่าง ๆ อาทิเช่น แนวทางของสหประชาชาติในการป้องกันอาชญากรรม

11. เราขอให้ข้อสังเกตว่าประเทศที่เพิ่งรอดพ้นจากความขัดแย้งเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและคอร์รัปชันและด้วยเหตุนี้ เราจึงขอเสนอแนะว่ารัฐสมาชิก องค์กรระดับภูมิภาคและหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น สำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรม โดยการประสานงานกับหน่วยปฏิบัติการรักษาสันติภาพของสำนักเลขาธิการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตอบโต้ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อปัญหาเหล่านี้ เพื่อที่จะสร้างขึ้นใหม่ เสริมสร้างให้เข้มแข็งหรือรักษาไว้ ซึ่งหลักนิติธรรมและการอำนวยความยุติธรรมในสถานการณ์ภายหลังความขัดแย้ง

12. กรณีที่กลุ่มอาชญากรที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรเข้าไปเกี่ยวพันเพิ่มมากขึ้นในการลักขโมยและลักลอบค้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและการลักลอบค้าพืชและสัตว์ป่าที่ได้รับการคุ้มครองโดยผิดกฎหมาย เราขอยอมรับความสำคัญของการต่อต้านรูปแบบของอาชญากรรมเหล่านี้ และโดยระลึกถึงตราสารระหว่างประเทศด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุสัญญาว่าด้วยวิธีการในการห้ามและการป้องกัน การนำเข้า การส่งออกและการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทางวัฒนธรรมที่ผิดกฎหมาย อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งสัตว์ป่าและพันธุ์พืชที่ใกล้

สูญพันธุ์และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ เราขอเรียกร้องให้บรรดารัฐสมาชิกทั้งหลายใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มแข็ง

13. เราได้รับทราบด้วยความห่วงใยเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นของการลักพาตัวและลักลอบค้ามนุษย์ ในฐานะที่เป็นรูปแบบของอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรที่มีความร้ายแรงนำมาซึ่งผลประโยชน์และไม่มีมนุษยธรรม ซึ่งบ่อยครั้งเป็นการกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาทุนให้กับองค์กรอาชญากรรมและในบางกรณีให้กับกิจกรรมการก่อการร้ายและด้วยเหตุนี้เราขอเสนอแนะว่าจะต้องจัดให้มีมาตรการในการต่อต้านอาชญากรรมเหล่านี้และให้ความสนใจกับการสร้างกลไกในทางปฏิบัติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมเหล่านี้ เราขอรับว่ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการเพื่อให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองที่เพียงพอต่อเหยื่อของการลักพาตัวและการค้ามนุษย์และครอบครัวของพวกเขา

14. โดยคำนึงถึงข้อติสนิมขชาติใหญ่สหประชาชาติที่ 59/156 เราได้รับทราบความกังวลเป็นอย่างยิ่งในเรื่อง การเอาตัวออกจากร่างกายของมนุษย์โดยผิดกฎหมายและการลักลอบค้าตัวของมนุษย์และจะตรวจสอบรายงานของเลขาธิการสหประชาชาติที่ได้รับการร้องขอตามข้อติสนิมขชาติว่าด้วยความสนใจ

15. เราขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงความสำคัญมูลฐานของการอนุวัติการตราสารที่มีอยู่และการพัฒนามาตรการระดับชาติและความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาต่อไป เช่น การพิจารณาการเสริมสร้างให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นและการเพิ่มมาตรการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการต่อต้านอาชญากรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์การฟอกเงินและการลักลอบค้าทรัพย์สินทางวัฒนธรรม ตลอดจนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในทางกฎหมาย การริบ การได้คืนและการคืนซึ่งทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำผิด

16. เราได้รับทราบว่าในยุคโลกาภิวัตน์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการพัฒนาอย่างรวดเร็วของระบบโทรคมนาคมและเครือข่ายคอมพิวเตอร์แบบใหม่ได้มีการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวในทางที่ผิด เพื่อวัตถุประสงค์ในทางอาชญากรรมรวมอยู่ด้วยเพราะฉะนั้นเราจึงยินดีในความพยายามที่จะขยายและเพิ่มความร่วมมือที่มีอยู่เพื่อป้องกัน สืบสวนสอบสวนและฟ้องคดีการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูงและคอมพิวเตอร์ รวมถึงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคเอกชน เราขอยอมรับการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญของสหประชาชาติและเวทีระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศอื่น ๆ ในการต่อต้านอาชญากรรมเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และขอเชิญชวนให้คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาตรวจสอบความเป็นไปได้ในการให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมในเรื่อง ดังกล่าวภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติโดยร่วมกับองค์กรอื่นที่มีวัตถุประสงค์คล้ายกัน โดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่มี

17. เราขอยอมรับความสำคัญของการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความจำเป็นในการคุ้มครองพยานและเหยื่อของอาชญากรรมและการก่อการร้ายและเราขอให้คำมั่นที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของกรอบการทำงานในด้านกฎหมายและด้านการเงิน เพื่อให้การสนับสนุนแก่เหยื่อของอาชญากรรมดังกล่าวในกรณีที่เป็น โดยคำนึงถึง อาทิเช่น ปฏิญญาว่าด้วยหลักการพื้นฐานของความยุติธรรมสำหรับเหยื่อของอาชญากรรมและการใช้อำนาจในทางที่ผิด

18. เราขอเรียกร้องให้รัฐสมาชิกดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายภายในของตนเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงความยุติธรรม และพิจารณาให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายแก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้สามารถรับรองสิทธิในระบบความยุติธรรมทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

19. เราประทับใจด้วยความหวังในปัญหาการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมายและผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ร้ายแรงที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว ดังนั้น เราขอเรียกร้องให้มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในการต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรรูปแบบนี้

20. เราจะเสริมสร้างความเข้มแข็งของความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อที่จะสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ การต่อต้านอาชญากรรม รวมถึงการส่งเสริมความเจริญเติบโตการพัฒนาที่ยั่งยืน การขจัดความยากจนและการว่างงานโดยทางยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพและสมดุลและนโยบายการป้องกันอาชญากรรม

21. เราขอเรียกร้องรัฐที่ยังมิได้เป็นภาคีสมาชิกและอนุวัติการตราสารระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายให้ดำเนินการ ดังกล่าว เพื่อเพิ่มความสามารถของรัฐที่จะเป็นภาคีสมาชิกและอนุวัติการตราสาร ดังกล่าวและเพื่อปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่เกี่ยวข้องในการต่อต้านการก่อการร้ายเราขอแสดงความสนับสนุนความพยายามอย่างต่อเนื่องของสำนักงานสหประชาชาติว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมในการช่วยเหลือรัฐภายใต้อาณัติและโดยการประสานงานกับคณะกรรมการต่อต้านการก่อการร้ายและศูนย์อำนวยการบริหารการต่อต้านการก่อการร้ายของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติในความพยายามที่จะให้สัตยาบันและอนุวัติการตราสาร ดังกล่าวโดยการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการเมื่อมีการร้องขอโดยอาจรวมถึงความช่วยเหลือในด้านระบบความยุติธรรมทางอาญาเพื่ออำนวยความสะดวกในการอนุวัติการตราสาร ดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

22. เราขอแสดงความหวังว่าการเจรจาร่างอนุสัญญาว่าด้วยการก่อการร้ายระหว่างประเทศที่ครอบคลุมครบถ้วนซึ่งกำลังดำเนินการอยู่จะเสร็จสิ้นไปโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในบริบทนี้ เราขอรับว่าการที่จะบรรลุข้อตกลงเกี่ยวกับคำจำกัดความที่น่าจะเป็นไปได้ของการก่อการร้ายเป็นประเด็นสำคัญหนึ่งที่ต้องหาข้อยุติ เราขอเรียกร้องให้รัฐสมาชิกพิจารณาการลงนามและ

การให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อการปราบปรามการใช้อาวุธนิวเคลียร์เพื่อการก่อการร้าย

23. เราเชื่อว่าการมีผลใช้บังคับที่รวดเร็วและการอนุวัติการที่ตามมาของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชันเป็นสิ่งสำคัญในความพยายามระดับระหว่างประเทศในการต่อต้านการคอร์รัปชันและดังนั้นเราจึงให้ความสำคัญอย่างสูงในการสนับสนุนความพยายามเพื่อให้บรรลุผล ดังกล่าวและเราขอเรียกร้องบรรดารัฐที่ยังมิได้ลงนามให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญาให้ดำเนินการดังกล่าว

24. เราเชื่อว่าการบริหารจัดการที่เหมาะสมในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะและหลักนิติธรรมเป็นสิ่งจำเป็นต่อการป้องกันและควบคุมการคอร์รัปชัน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดียิ่งไปกว่านั้นเพื่อยับยั้งการคอร์รัปชัน เรายอมรับว่าการส่งเสริมวัฒนธรรมในการยึดถือหลักคุณธรรมและการตรวจสอบได้ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนเป็นสิ่งจำเป็น

25. เราเชื่อว่าการได้คืนซึ่งทรัพย์สินเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชันและด้วยเหตุดังกล่าว เราขอย้ำความจำเป็นของการรับเอามาตรการต่าง ๆ มาใช้เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในการได้คืน ซึ่งทรัพย์สินที่สอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาดังกล่าว

26. เราตระหนักในความท้าทายของการสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดีที่ซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน รวมถึงการฟอกเงินเราขอเรียกร้องรัฐสมาชิกให้เสริมสร้างความเข้มแข็งของนโยบาย มาตรการและสถาบันเพื่อการปฏิบัติระดับชาติและความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกัน การสืบสวน สอบสวนและการฟ้องคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน รวมถึงการฟอกเงินและอาชญากรรมที่กระทำโดยทางหรือได้รับความสะดวกจากเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการให้เงินสนับสนุนการก่อการร้ายและการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

27. เราตระหนักในความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการกับปัญหาการใช้ออกสารและข้อมูลระบุตัวบุคคลปลอมเพื่อที่จะหยุดยั้งอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรและการก่อการร้าย เราพยายามที่จะปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการเพื่อต่อต้านการใช้ออกสารและข้อมูลระบุตัวบุคคลปลอม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ออกสารการเดินทางปลอม ด้วยมาตรการ การรักษาความปลอดภัยที่ได้รับการปรับปรุงและขอส่งเสริมให้มีการรับเอากฎหมายภายในที่เหมาะสม

28. เราขอแนะนำว่า ควรให้ความช่วยเหลือด้วยความสมัครใจและความช่วยเหลือทางวิชาการที่เหมาะสมแก่ประเทศกำลังพัฒนา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสนับสนุนความพยายามของประเทศดังกล่าวในการต่อต้าน อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

29. เราพยายามที่จะใช้มาตรฐานและแบบแผนของสหประชาชาติอย่างเหมาะสมในโครงการระดับชาติของเราเพื่อการป้องกันอาชญากรรมและการปฏิรูปความยุติธรรมทางอาญา และใช้ความพยายามตามที่จำเป็น เพื่อยืนยันให้มี การกระจายการดำเนินการนั้นไปในวงกว้าง เราพยายามอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมแก่เจ้าหน้าที่ ผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมถึงเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานอัยการ ศาลและกลุ่มวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงแบบแผนและมาตรฐานและทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในระดับระหว่างประเทศ

30. เราขอเสนอแนะให้คณะกรรมการว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญาพิจารณาทบทวนมาตรฐานและแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทัณฑ์สถานและนักโทษให้มีความเพียงพอ

31. เราได้รับทราบด้วยความห่วงใยว่าสภาพทางกายภาพและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการจองจำอาจมีส่วนส่งเสริมการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสเอชไอวี/เอดส์ ภายในบริเวณของสถานที่คุมขัง ในช่วงก่อนและหลังการพิจารณาคดีและจะกระจายออกไปสู่สังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการทัณฑ์สถานที่สำคัญประการหนึ่ง ในกรณีที่เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายภายใน เราขอเรียกร้องให้รัฐต่าง ๆ พัฒนาและรับเอามาตรการและแนวทาง เพื่อทำให้มั่นใจว่าปัญหาโรคเอชไอวี/เอดส์ภายในสถานที่คุมขังดังกล่าวได้รับการดูแลอย่างเพียงพอ

32. เพื่อส่งเสริมสิทธิประโยชน์ของเหยื่อและการฟื้นฟูผู้กระทำผิด เรายอมรับความสำคัญของการพัฒนาต่อไป ซึ่งนโยบาย กระบวนการและโครงการในเรื่องกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ รวมถึงมาตรการทางเลือกแทนการฟ้องคดีอาญา ซึ่งจะช่วยให้สามารถหลีกเลี่ยงผลในด้านลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้วิธีการจองจำ ช่วยลดปริมาณคดีในศาลอาญาและช่วยส่งเสริมการนำวิธีการกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ในระบบความยุติธรรมทางอาญาตามความเหมาะสม

33. เราขอยืนยันความมุ่งมั่นที่จะให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน เราจะพิจารณาแนวทางเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติต่อเด็กที่เป็นเหยื่อของอาชญากรรมและเด็กที่มีปัญหาด้านกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กซึ่งสูญเสียเสรีภาพ กรณีที่มีการจำกัดเสรีภาพและเพื่อทำให้มั่นใจได้ว่าวิธีปฏิบัติเหล่านั้นมีการคำนึงถึงเพศ เงื่อนไขทางสังคม

ความต้องการในด้านการพัฒนาของเขาดลจดจนมาตรฐานและแบบแผนที่เกี่ยวข้องของสหประชาชาติตามความเหมาะสม

34. เราขอเน้นความจำเป็นในการพิจารณาหามาตรการเพื่อป้องกันการแพร่ขยายของอาชญากรรมเมื่อรวมถึงการปรับปรุงความร่วมมือระหว่างประเทศ การพัฒนาศักยภาพของการบังคับใช้กฎหมายและศาลและการส่งเสริม การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและประชาสังคมในเรื่องดังกล่าว

35. เราขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อประชาชนและรัฐบาลไทยสำหรับการต้อนรับอย่างอบอุ่นและมีไมตรีจิตต่อผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนและสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดีเยี่ยมสำหรับการประชุมสหประชาชาติครั้งที่ 11 นี้

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ 712 /2549

เรื่อง จัดตั้งศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและแต่งตั้งคณะทำงาน

ตามคำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ 804/2548 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2548 จัดตั้งศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อทำหน้าที่ประสานงาน ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาในการวินิจฉัยและสั่งการ เกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติ โดยกำหนดให้มีระยะเวลาทำงานไม่เกิน 1 ปี และเมื่อครบกำหนดให้วิเคราะห์สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หากยังจำเป็นต้องปฏิบัติงานต่อไป ให้เสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาอนุมัติให้ปฏิบัติงานต่อไปอีกเป็นคราวๆ ไป แต่ไม่เกินครั้งละ 1 ปี นั้น

เนื่องจากปัจจุบันอาชญากรรมข้ามชาติยังคงเป็นภัยคุกคามต่อความสงบเรียบร้อย รวมทั้งความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยมีแนวโน้มที่จะขยายความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องจัดตั้งศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติต่อไปอีก ประกอบกับการแต่งตั้งโยกย้ายประจำปีที่ผ่านมาทำให้บุคคลในคำสั่งศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติเดิมมีการเปลี่ยนแปลงหลายตำแหน่ง จึงให้ศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติเปลี่ยนแปลงคณะทำงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติภารกิจใหม่ ดังนี้

1. คณะทำงานเจ้าหน้าที่และฝ่ายสนับสนุน

1.1 คณะทำงานศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ ประกอบด้วย

1.1.1 พลตำรวจเอก อิศระพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	เป็นหัวหน้า
รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	
1.1.2 พลตำรวจโท วัชรพล ประสารราชกิจ	เป็นรองหัวหน้า
ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	
1.1.3 พลตำรวจตรี จิตต์เจริญ เวลาคิวณ์	เป็นผู้ช่วยหัวหน้า
ผู้บังคับการ กองการต่างประเทศ	
1.1.4 พันตำรวจเอก สุรพงษ์ พงษ์อร่าม	เป็นเลขานุการ
รองผู้บังคับการ กองการต่างประเทศ	
1.1.5 พันตำรวจโทหญิง...	

1.1.5 พันตำรวจโทหญิง มธุรส แสงบุญ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
รองผู้กำกับการ ฝ่ายการต่างประเทศ 3 กองการต่างประเทศ
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ ประกอบด้วย

1.2.1 ฝ่ายอำนวยการ

1.2.1.1 พันตำรวจเอก อติสร งามจิตสุขศรี เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่
รองผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจทางหลวง

1.2.1.2 พันตำรวจโทหญิง ฐิฏฐนันท์ อินทรรัตน์ชัยกิจ เป็นเจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ งานอำนวยการ กองการต่างประเทศ

1.2.1.3 พันตำรวจโท กุชงค์ วิลรัตน์ เป็นเจ้าหน้าที่
สารวัตร กลุ่มงานเฝ้าฟัง/วิเคราะห์/ติดตามและรายงาน
ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

1.2.1.4 ร้อยตำรวจโทหญิง จิรดา ประมวญ เป็นเจ้าหน้าที่
รองสารวัตร ฝ่ายการต่างประเทศ 2 กองการต่างประเทศ

1.2.1.5 ร้อยตำรวจโทหญิง สมธิตา สิริรัตนพันธุ์ เป็นเจ้าหน้าที่
รองสารวัตร กลุ่มงานแปลและล่าม กองการต่างประเทศ

1.2.2 ฝ่ายจัดระบบบริหารข้อมูลคดี

1.2.2.1 พันตำรวจโทหญิง ฉัตรธูมา เริ่มรุ่งน เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ กลุ่มงานแปลและล่าม กองการต่างประเทศ

1.2.2.2 พันตำรวจโท มนตรี สีทอง เป็นเจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ กองกำกับการ 3 กองบังคับการสนับสนุนทางอากาศ
กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

1.2.2.3 พันตำรวจโท กฤษฎา กาญจนอลงกรณ์ เป็นเจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ
กองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดต่อเด็กเยาวชนและสตรี

1.2.2.4 พันตำรวจตรีหญิง ธิติมา ชรรเมศรานนท์ เป็นเจ้าหน้าที่
นักวิทยาศาสตร์ (สัญญาบัตร 2) กลุ่มงานตรวจยาเสพติด
กองพิสูจน์หลักฐาน

1.2.2.5 ร้อยตำรวจเอก ปองพล เอี่ยมวิจารณ์ เป็นเจ้าหน้าที่
รองสารวัตร ฝ่ายการต่างประเทศ 3 กองการต่างประเทศ

/1.2.3 ฝ่ายประสาน...

-3-

1.2.3 ฝ่ายประสานการปฏิบัติงาน

1.2.3.1 พันตำรวจโท ชาญชัย นฤพานนท์ เป็นเจ้าหน้าที่
สารวัตรธุรการ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

1.2.3.2 ร้อยตำรวจเอก วัชรวิทย์ ธรรมเสมา เป็นเจ้าหน้าที่
รองสารวัตรสืบสวน สถานีตำรวจนครบาลประจักษ์

1.3 ฝ่ายสนับสนุนการปฏิบัติงานศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ ประกอบด้วย

- 1.3.1 ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาล
- 1.3.2 ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 - 9
- 1.3.3 ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- 1.3.4 ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด
- 1.3.5 ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจสันติบาล
- 1.3.6 ผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
- 1.3.7 ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
- 1.3.8 ผู้บัญชาการสำนักงานนิติวิทยาศาสตร์ตำรวจ
- 1.3.9 ผู้บัญชาการสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2. การปฏิบัติ

2.1 ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตามคำสั่งนี้ปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ณ ดันสังักัด และพร้อมปฏิบัติงานได้ทันทีเมื่อมีการกิจและให้หัวหน้าศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ มีอำนาจในการสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาปฏิบัติหน้าที่ประจำศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ ได้ตามความจำเป็น โดยกำหนดช่วงเวลาเริ่มต้นและเสร็จสิ้นตามความจำเป็นแห่งการกิจนั้น ทั้งนี้ให้มีการประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบปกติด้วย

2.2 เมื่อได้รับการประสานงานหรือได้รับข้อมูลจากกลุ่มนายตำรวจประสานงานประจำสถานเอกอัครราชทูตประเทศต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกระทำความผิดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติ ดังต่อไปนี้

- การปลอมแปลงหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคล
- การก่อการร้ายข้ามชาติ
- การลักลอบค้าอาวุธ
- การลักลอบค้ามนุษย์และการล่วงละเมิดทางเพศกับเด็กและเยาวชน
- การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย
- การฟอกเงิน

/ การลักลอบ...

-4-

- การลักลอบค้ายาเสพติด
- อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์
- อาชญากรรมข้ามชาติอื่นที่สำคัญเป็นภัยต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ให้เจ้าหน้าที่ตามข้อ 1.2 เก็บรวบรวมไว้โดยแยกตามประเภทตามฐานความผิด ทั้งนี้หากข้อมูลที่ได้รับมีเพียงพอที่จะดำเนินการได้ ให้ประมวลเรื่องเสนอหัวหน้าหรือรองหัวหน้าศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ เพื่อพิจารณาสั่งดำเนินการขอความร่วมมือให้ฝ่ายสนับสนุนตาม ข้อ 1.3 พิจารณาดำเนินการต่อไป โดยให้รายงานให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบด้วย

3. ให้ กองการต่างประเทศ เป็นหน่วยรับผิดชอบทางด้านธุรการและงบประมาณของศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ โดยให้หัวหน้าศูนย์ประสานงานมีอำนาจสั่งการในการเบิกจ่ายต่างสังกัดได้

4. ให้ผู้บังคับบัญชาทุกหน่วยในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติสนับสนุนการปฏิบัติของศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ เพื่อให้สามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ให้ศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติ มีกำหนดระยะเวลาทำการไม่เกิน 1 ปี และเมื่อครบกำหนดให้วิเคราะห์สถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง หากยังจำเป็นต้องปฏิบัติงานต่อไป ให้เสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณาอนุมัติให้ปฏิบัติงานต่อไปอีกเป็นคราว ๆ ไป แต่ไม่เกินครั้งละ 1 ปี

6. ให้ยกเลิกคำสั่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ 804/2548 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2548 และให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2549

พลตำรวจเอก
(โกวิท วัฒนนะ)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

พันตำรวจเอก

(อัศวิน ชรรณพิทักษ์)

รองผู้บังคับการ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้บังคับการกองนิติการ

ภาคผนวก ฉ

คำสั่งตำรวจภูธรภาค 2 ที่ 42/2552

บันทึกข้อความ

ตัวราชการ ศรปอช.ภ.2 โทร 0-3827-5021 ต่อ 232
 ที่ 0018.122(ศรปอช.2) 3 5 ๕๕ วันที่ ๒๒ มกราคม 2552
 เรื่อง ส่งดำเนินการสั่งศูนย์ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติตำรวจภูธรภาค 2(ศรปอช.ภ.2)

ผบก.ภ.จว. โยธังถัด ภ.2
 ผกก.ตท.ภ.2
 รอง ผกก.ตท.ตสส.ภ.2

ตามคำสั่ง ภ.2 ที่ 42/2552 ลง 22 ม.ค.2552 เรื่อง ตั้งศูนย์ประสานงานป้องกัน
 ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2(ศรปอช.ภ.2) โดยได้แต่งตั้งข้าราชการตำรวจปฏิบัติ
 หน้าที่ประจำศูนย์ฯ ทั้งในส่วนกองบังคับการพิเศษ ส่วนอำนวยการ ฝ่ายศูนย์ข้อมูล และฝ่ายปฏิบัติการ
 ประสาน ศรปอช.ภ.2 ครึ่งเรียบร้อยแล้ว

ภ.2 ขอส่งดำเนินการคำสั่ง ภ.2 ที่ 42/2552 ลง 22 ม.ค.2552 ให้ท่านเพื่อนำไปให้
 ข้าราชการตำรวจโยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด โยธังถัด
 ประจำศูนย์ฯ รับทราบทันท่วงที โดยไม่ขอตรวจลงนามจึงเรียน

ผบก.ภ. (วิรุฒพร กิติวิวัฒน์)
 ผบก.ภ.2

คำสั่งตำรวจภูธรภาค 2
ที่ 42 /2552

เรื่อง ตั้งศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 (สปอช.ภ.2)

ตามคำสั่ง ตำรวจภูธรภาค 2 ที่ 298/2551 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2551 เรื่อง จัดตั้งศูนย์ประสานงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและชาวต่างชาติที่เข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ตำรวจภูธรภาค 2 (ปชก.ภ.2) และคำสั่งตำรวจภูธรภาค 2 ที่ 695/2551 ลงวันที่ 12 ธันวาคม 2551 มอบหมายให้ พลตำรวจตรี พงศ์กานต์ ปัญญพรรค์ รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 กำกับดูแลงานด้านความมั่นคงและกิจการพิเศษ ซึ่งต้องรับผิดชอบงานปราบปรามคนร้ายข้ามชาติและเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ดังนั้นเพื่อให้การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ของตำรวจภูธรภาค 2 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงให้ดำเนินการ ดังนี้

1. ให้ตั้งศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 (สปอช.ภ.2) โดยมีศูนย์ข้อมูลประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 (TCCCU R2) มีที่ตั้งอยู่ ณ ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติตำรวจภูธรภาค 2 อาคารตำรวจภูธรภาค 2 ถนนวิริยปราถนา ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี หมายเลขโทรศัพท์ 038-275-021 ต่อ 232 มีศูนย์ข้อมูลประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 ส่วนย่อย (Sub TCCCU-R2) มีที่ตั้งอยู่ ณ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศตำรวจภูธรภาค 2 อาคารอัสวีนิ ถนนวิริยปราถนา ตำบลบางปลาสร้อย อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี และให้มีศูนย์ข้อมูลประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 ส่วนย่อยพัทลุง (Sub TCCCU Patayak) มีที่ตั้งอยู่ ณ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทลุง อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

2. ให้มีคณะทำงานดำเนินการของศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 (สปอช.ภ.2) ประกอบด้วย ตัวผู้บังคับบัญชา ฝ่ายอำนวยการ และฝ่ายปฏิบัติการ

3. การปฏิบัติ

1) กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผน มาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดตำรวจภูธรภาค 2 ถือเป็นแนวทางการปฏิบัติตามความผิด 11 ประการความผิด คือ

-/ การก่อการร้ายข้ามชาติ..

- การก่อการร้ายข้ามชาติ
- การปลอมแปลงหลักฐานเกี่ยวกับตัวบุคคล
- การลักลอบค้าอาวุธ
- การลักลอบขนคนข้ามชาติ หรือแรงงานต่างด้าว
- การฟอกเงิน
- การลักลอบค้ายาเสพติด
- การฉ้อโกง หรือการประพฤติผิดทางเพศต่อเด็ก
- อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ หรือคอมพิวเตอร์
- อาชญากรรมข้ามชาติร้ายแรงหรือเหตุการณ์ร้ายแรงอื่นๆ ในต่างประเทศ
- อาชญากรรมข้ามชาติร้ายแรงหรือเหตุการณ์ร้ายแรงอื่นๆ ในประเทศไทย
- อาชญากรรมข้ามชาติอื่นๆ ที่สำคัญและเป็นภัยต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

2) ควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการปฏิบัติ และประสานงานการปฏิบัติกับหน่วยงานต่าง ๆ ของตำรวจภูธรภาค 2 และของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ เพื่อให้การปฏิบัติ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ

3) เฝ้าระวังอำนวยความสะดวกประสานความร่วมมือกับเจ้าพนักงานผู้กระทำความผิด รวมทั้งขยายผลการปฏิบัติ ไปยังเครือข่ายผู้กระทำความผิด หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิด เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย

4) เฝ้าระวังจัดทำข้อมูลบัญชีรายชื่อ ประวัติ แผนการก่ออาชญากรรม หมายจับ คำพิพากษา รูปพรรณสัณฐาน รวมทั้งพฤติการณ์เคลื่อนไหวของบุคคล ให้มีข้อมูลถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบัน โดยประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างหน่วยงาน เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการสืบสวนปราบปราม

5) หากมีความจำเป็น เพื่อให้การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ บังเกิดผลรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งจะต้องใช้กำลังของหน่วยในสังกัด ตำรวจภูธรภาค 2 หรือเรียกข้าราชการตำรวจมาปฏิบัติงานในภารกิจนี้ ให้ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ สามารถกระทำได้ แต่ต้องรายงานให้ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2 ทราบ โดยด่วน

4. โครงสร้างของศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 (ส.ปอช.ภ.2) ประกอบด้วย

4.1 ผังการจัด

หมวด ก

4.2 ส่วนบังคับบัญชา...

4.2 ส่วนบังคับบัญชา	ผนวก ข
4.3 ฝ่ายอำนวยการ	ผนวก ค
4.4 ฝ่ายศูนย์ข้อมูล	ผนวก ง
4.5 ฝ่ายปฏิบัติการ	ผนวก จ

5. การรายงาน

ให้หน่วยที่รับผิดชอบรายงานผลการปฏิบัติตามแผนรายงานที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดตามหัวระยะเวลา อย่างเคร่งครัด

6. งบประมาณ

- ใช้งบประมาณตามสายงานปกติ
- เงินสนับสนุนจากสำนักงานตำรวจสหพันธรัฐออสเตรเลีย

7. ให้ยกเลิกคำสั่งที่ตำรวจภูธรภาค 2 ที่ 298/2551 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2551 เรื่อง ตั้งศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและแต่งตั้งคณะทำงาน ของตำรวจภูธรภาค 2 (สปช.ภ.2) และคำสั่งใดที่ขัด หรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้ยกเลิก แล้วใช้คำสั่งนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ.2552

พลตำรวจโท

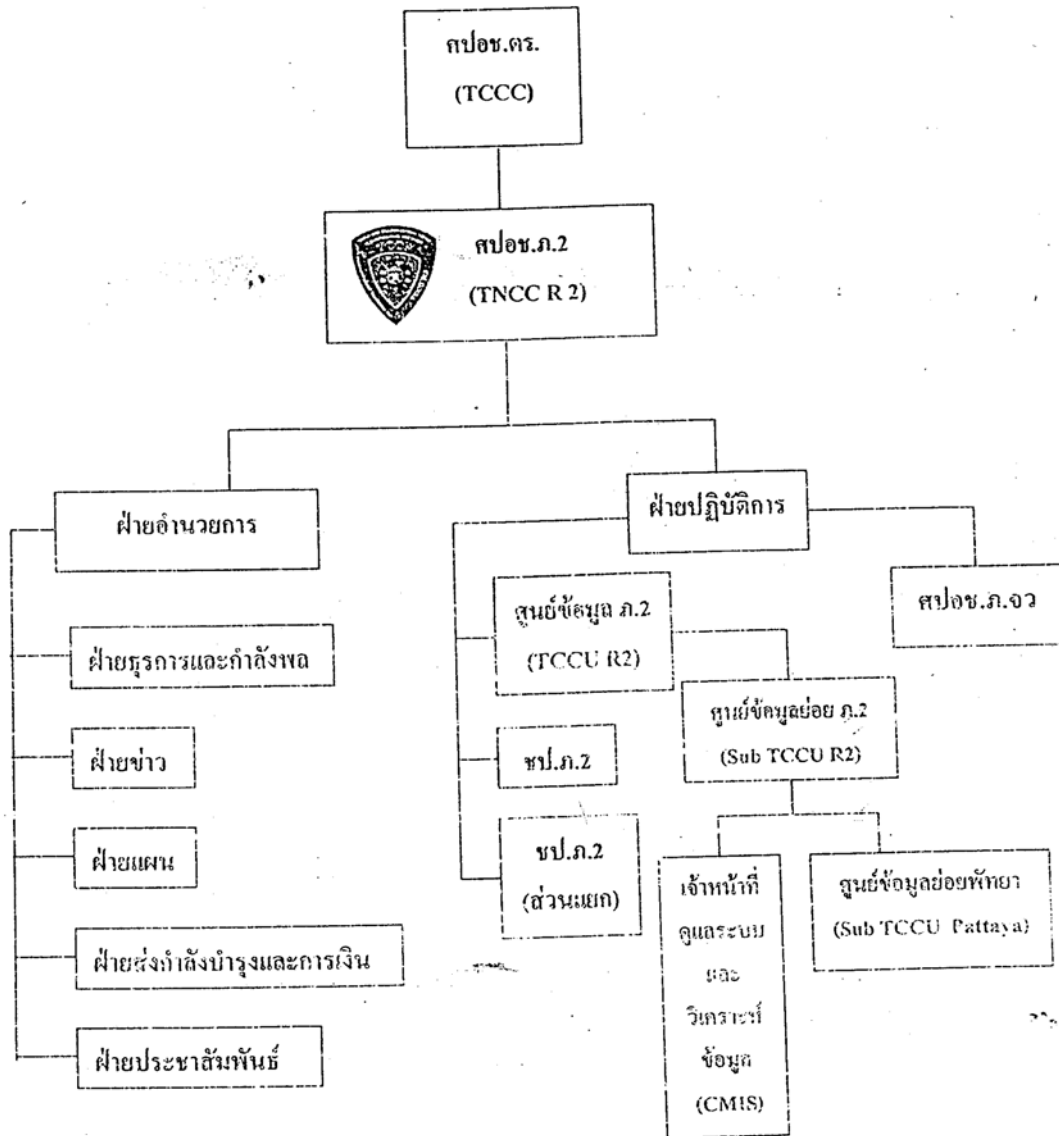
(ธีรยุทธ กิติวัฒน์)

ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2

ผนวก ก : ผังการจัด

ประกอบ : คำสั่ง ก.2 ที่ 12 /2552 ลงวันที่ 22 มกราคม 2552

พลตำรวจโท

(ธีรยุทธ กิติวิวัฒน์)

ผู้อำนวยการตำรวจภูธรภาค 2

ผนวก ข : ส่วนบังคับบัญชา

ประกอบ : คำสั่ง.ภ.2 ที่ ๙๒ /2552 ลงวันที่ ๒๒ มกราคม 2552

ส่วนบังคับบัญชา

1. รองผู้บัญชาการ ดำรวจภูธรภาค 2 (งานความมั่นคงและกิจการพิเศษ)	เป็นผู้อำนวยการศูนย์
2. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ในสังกัดตำรวจภูธรภาค 2
หรือ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นรองผู้อำนวยการศูนย์
3. ผู้บังคับการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2 หรือ
รองผู้บังคับการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2 ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นรองผู้อำนวยการศูนย์
4. รองผู้บังคับการ หัวหน้าศูนย์สืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค 2	เป็นคณะทำงาน
5. ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	เป็นคณะทำงาน
6. ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นคณะทำงาน/
เลขานุการ
7. รองผู้กำกับการ สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรจังหวัด
ในสังกัดตำรวจภูธรภาค 2	เป็นคณะทำงาน
8. รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการอำนวยการ
ตำรวจภูธรภาค 2 ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นคณะทำงาน/
ผู้ช่วยเลขานุการ
๙. สารวัตรฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการอำนวยการ
ตำรวจภูธรภาค 2 ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นคณะทำงาน/
ผู้ช่วยเลขานุการ

มีอำนาจหน้าที่

- กำหนดนโยบาย เป้าหมาย วางแผนมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดตำรวจภูธรภาค 2 ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ
- ควบคุม กำกับ ดูแล ติดตามการปฏิบัติและประสานงานให้หน่วยงานต่าง ๆ ของตำรวจภูธรภาค 2 และของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
- เร่งรัดการสืบสวนปราบปราม จับกุม ผู้กระทำความผิด รวมทั้งการขยายผลการปฏิบัติ ไปยังเครือข่าย ของผู้กระทำความผิด หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิด เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย
- ให้ความเห็นชอบคำขอขบวนประมาท และอนุมัติแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ กรณีที่ได้รับการอุดหนุนเพิ่มเติมจากงบประมาณปกติ
- ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติงานได้ตามเหมาะสม

พลตำรวจโท

(ชีรพงษ์ กิติวัฒน์)

ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2

หมวด ก : ฝ่ายอำนวยการ

ประกอบ : คำสั่ง ก.2 ที่ 42 /2552 ลงวันที่ 22 มกราคม 2552

ฝ่ายอำนวยการ

1. ผู้บังคับการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2 หรือ
รองผู้บังคับการ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2 ที่ได้รับมอบหมาย	เป็นหัวหน้า
2. ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นรองหัวหน้า
3. รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่
4. สารวัตรฝ่ายอำนวยการ 2 (2) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่
5. รองสารวัตรฝ่ายอำนวยการ 2 (2) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่
6. คามตำรวจ นนทชา สุขชะ
ผู้บังคับหมู่งานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรน้ำเป็น จังหวัดระยอง	เป็นเจ้าหน้าที่
7. สิบตำรวจเอก สุริยัน กนกฉันท
ผู้บังคับหมู่ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่

ฝ่ายธุรการและกำลังพล

1. ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 1 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นหัวหน้า
2. รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 1 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นรองหัวหน้า
3. สารวัตร ฝ่ายอำนวยการ 1(2) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่

ฝ่ายข่าว

1. ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 4 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นหัวหน้า
2. รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 4 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่
3. สารวัตร ฝ่ายอำนวยการ 4(1) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่

ฝ่ายแผน

1. ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นหัวหน้า
2. รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 2 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นรองหัวหน้า
3. สารวัตร ฝ่ายอำนวยการ 2(2) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่

ฝ่ายส่งกำลังบำรุงและการเงิน

1. ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 3 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นหัวหน้า
2. รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 3 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นรองหัวหน้า
3. สารวัตร ฝ่ายอำนวยการ 3(2) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่
4. สารวัตร ฝ่ายอำนวยการ 3(3) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

1. ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 5 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นหัวหน้า
2. รองผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ 5 กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่
3. สารวัตร ฝ่ายอำนวยการ 5(2) กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค 2	เป็นเจ้าหน้าที่

มีหน้าที่

ควบคุม กำกับ ดูแล ปกครอง บังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ รับผิดชอบด้านธุรการ กำลังพล การข่าว แผนปฏิบัติการ งานส่งเสริม งานส่งเสริมงานวิจัย และการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ ข้อเสนอแนะ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติ ตลอดจนประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น ประเมินผลการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และดำเนินการเกี่ยวกับภารกิจ ทั้งปวงที่คณะกรรมการมอบหมาย

พลตำรวจโท

(จีรยุทธ กิติวงศ์)

ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2

หมวด ง : ฝ่ายศูนย์ข้อมูลตำรวจภูธรภาค 2 (TCCU R 2)

ประกอบ : คำสั่ง ภ.2 ที่ 42 /2552 ลงวันที่ 22 มกราคม 2552

1. ฝ่ายศูนย์ข้อมูลตำรวจภูธรภาค 2 (TCCU R2)

- 1.1 พ้นตำรวจตรี หงส์กานต์ ปิ๋ญงพรรค์ เป็นหัวหน้า
รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2
- 1.2 พ้นตำรวจเอก ถิตติพงษ์ เงามุข เป็นรองหัวหน้า
รองผู้บังคับการ หัวหน้าศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.3 พ้นตำรวจเอก นิพนธ์ พานิชเจริญ เจ้าหน้าที่
ผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.4 พ้นตำรวจเอก ณัฐพงษ์ สัตยาบุรุษย์ เจ้าหน้าที่
ผู้กำกับการกลุ่มงานสืบสวน ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.5 พ้นตำรวจโท เอกนถ วงศ์สละ เจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ ป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรพหลโยธิน จังหวัดชลบุรี
- 1.6 พ้นตำรวจโท ไพโรจน์ หนี้นกเค้าเกตุ เจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.7 พ้นตำรวจโท สรวิทย์ วัฒนชัย เจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบ่อทอง จังหวัดชลบุรี
- 1.8 พ้นตำรวจตรี ทวีศักดิ์ เดือทอง เจ้าหน้าที่
พนักงานสอบสวน (ภ.2) สถานีตำรวจภูธรบ้านสร้าง
จังหวัดปราจีนบุรี
- 1.9 ร้อยตำรวจเอก เฉลียว ปิ่นแก้ว เจ้าหน้าที่
รองสารวัตร ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองปราจีนบุรี
จังหวัดปราจีนบุรี
- 1.10 คาบตำรวจตรี สิริมา อรุณวงษ์ เจ้าหน้าที่
ผู้บังคับกลุ่มงานสืบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพื้ทยา จังหวัดชลบุรี
- 1.11 คาบตำรวจตรี เจริญ ชูบุตร เจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหมู่ งานป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรเมืองพื้ทยา จังหวัดชลบุรี
- 1.12 สิบตำรวจเอก สันติญา ธรรมะหิ์ เจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหมู่ งานป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรเมืองพื้ทยา จังหวัดชลบุรี

กิตติคุณ

มีหน้าที่

ปฏิบัติงานด้าน สืบสวนหาข่าว รวบรวมจัดทำข้อมูลประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและ รายงานสรุปผลการปฏิบัติให้ทราบ รวมทั้งภารกิจต่างๆ ที่คณะทำงานของศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมข้ามชาติ ดำรวจดูรภาค 2 มอบหมายสั่งการ ทั้งนี้ ให้ รองผู้บังคับการ หัวหน้าศูนย์สืบสวนสอบสวน ดำรวจดูรภาค 2 ควบคุม กำกับ ดูแล ปกครอง บังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และคัดกรองคดีที่มี ลักษณะเป็นการกระทำควมผิดเป็นอาชญากรรมข้ามชาติเพื่อนำข้อมูลบันทึกลงในระบบ CMIS

2. ฝ่ายศูนย์ข้อมูลส่วนย่อยตำรวจดูรภาค 2 (Sub TCCU R2)

- 2.1 พันตำรวจเอก กิตติพงษ์ เงามูข เป็นหัวหน้า
รองผู้บังคับการ หัวหน้าศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจดูรภาค 2
- 2.2 พันตำรวจเอก ณัฐพงษ์ สัตยานุรักษ์ รองหัวหน้า
ผู้กำกับการ กลุ่มงานสืบสวน ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจดูรภาค 2
- 2.3 พันตำรวจโท ไพโรจน์ หมีนถวิลหาญ เจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ ปฏิบัติการพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจดูรภาค 2
- 2.4 พันตำรวจโท กรวิภา ดันถนารัตน์ เจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ กลุ่มงานสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และสตรี
ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจดูรภาค 2
- 2.5 พันตำรวจตรี สุภัสสร์ พวงทอง เจ้าหน้าที่
สารวัตรงานศูนย์ข้อมูลและการข่าว ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจดูรภาค 2

มีหน้าที่

1. ควบคุม กำกับ ดูแล ปกครอง บังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ผลิตเอกสาร บันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติทั้ง 11 ฐานความผิด เข้าระบบ CMIS ตามแบบรายงานข่าว อาชญากรรมข้ามชาติ (TCCN Report)
2. สนับสนุน ประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูลกับศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมข้ามชาติ (TCCC) และประสานงานกับศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ (TCCUs และ Sub TCCUs)
3. รายงานข้อมูลแบ่งเป็นหมวดหมู่ ประมวลผล เตรียมข้อมูลนำเสนอเบื้องต้น วิเคราะห์ ความน่าเชื่อถือของข้อมูล ความครบถ้วน รายละเอียดของข้อมูล ควบคุมให้มีเจ้าหน้าที่ประจำต่อเนือง และสามารถติดต่อได้ตลอดเวลา

3.เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล...

3. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูลและเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล(CMIS)

3.1 พันตำรวจเอก ช่วงศักดิ์ บูรณ์ศิริ ผู้กำกับการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตำรวจภูธรภาค 2	หัวหน้าควบคุมระบบ และวิเคราะห์ข้อมูล
3.2 พันตำรวจโทเผ่าภากร รามนุช รองผู้กำกับการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตำรวจภูธรภาค 2	เจ้าหน้าที่ดูแลระบบและ วิเคราะห์ข้อมูล
3.3 พันตำรวจโทหญิง อนันดา พลจันทร์ สารวัตร ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตำรวจภูธรภาค 2	เจ้าหน้าที่ดูแลระบบและ วิเคราะห์ข้อมูล
3.4 พันตำรวจตรี วิจิตร พานทอง สารวัตร ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตำรวจภูธรภาค 2	เจ้าหน้าที่ดูแลระบบและ วิเคราะห์ข้อมูล
3.5 คาบตำรวจ กิติภพ ศรีจริยา ผู้บังคับหมู่ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตำรวจภูธรภาค 2	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
3.6 คาบตำรวจ สาขชล ระวังการ ผู้บังคับหมู่ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตำรวจภูธรภาค 2	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

นิยาม

ควบคุม กำกับ ดูแล บังคับลง บังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ จัดเตรียมข้อมูลที่จะบันทึกในระบบ CMIS ตรวจสอบยืนยันความถูกต้องของข้อมูล ที่เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูลบันทึกข้อมูลลงในระบบ CMIS เชื่อมโยงข้อมูลกับที่เก็บไว้ในระบบ CMIS วิเคราะห์ข้อมูลอาชญากรรมข้ามชาติ ของตำรวจภูธรภาค 2 ในภาพรวม สรุปเป็นรายเดือน ตาม 11 ฐานความผิด ส่งให้ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ(TCCC) ภายในวันที่ 5 ของเดือนถัดไป สำหรับเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ให้มีหน้าที่บันทึกข้อมูลในระบบ CMIS จัดทำรายละเอียดที่สำคัญของข้อมูล และบันทึกข้อมูลลงในแบบรายงานข่าวอาชญากรรมข้ามชาติ (แบบฯ.ตร.) TCN Report และจัดทำการเชื่อมโยงข้อมูลเป็นแผนผังเชื่อมโยงข้อมูล (Link Chart Diagram)

4. ฝ่ายศูนย์ข้อมูลส่วนย่อยพัทยา (Sub TCCU Pattaya)

4.1 พันตำรวจโท ชูชัย ชูรัตน์ พนักงานสอบสวน (ลบ.3) สถานีตำรวจภูธรบางละมุง จังหวัดชลบุรี	หัวหน้าวิเคราะห์ข้อมูล
4.2 คาบตำรวจ ชวาณ วัชรวารี ผู้บังคับหมู่ งานสืบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	เจ้าหน้าที่รวบรวม สถิติข้อมูล

4.3 คาบตำรวจ พุทธิพงษ์...

4.3 คาดำรวจ พุทธพงษ์ คำห่อ

เจ้าหน้าที่รวบรวม

ผู้บังคับหมู่ งานสืบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

สถิติข้อมูล

มีหน้าที่

ควบคุม กำกับ ดูแล ปกครอง บังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติงานด้าน
วิเคราะห์ข้อมูล พร้อมทั้งเก็บบันทึกข้อมูล ชาวต่างชาติที่กระทำความผิดซึ่งเป็นลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติทั้ง
11 ด้านความผิด เพื่อเป็นข้อมูลให้ศูนย์ข้อมูลตำรวจภูธรภาค 2 (TCCUR 2) ต่อไป

พลตำรวจโท

(ธีรยุทธ ติลวัฒน์)

ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2

หมวด จ : ฝ่ายปฏิบัติการ

ประกอบ : คำสั่ง ก.2 ที่ 42 /2552 ลงวันที่ 22 มกราคม 2552

1. ฝ่ายปฏิบัติการ ดำรวจภูธรภาค 2

- 1.1 พันตำรวจเอก กิตติพงษ์ เงามุข เป็นหัวหน้า
รองผู้บังคับการ หัวหน้าศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.2 พันตำรวจเอก นิพนธ์ พานิชเจริญ เป็นรองหัวหน้า
ผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.3 พันตำรวจเอก ณัฐพงษ์ สัตยานุรักษ์ เป็นรองหัวหน้า
ผู้กำกับการ กลุ่มงานสืบสวนสอบสวน
ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.4 พันตำรวจโท ไทโรจน์ หมั่นกล้าหาญ เจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการปฏิบัติการพิเศษ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2
- 1.5 พันตำรวจโท สุชาติ ปรานี เจ้าหน้าที่
รองผู้กำกับการ งานอำนวยการ ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2

กึ่งหน้า

ควบคุม กำกับ ดูแล ปกครอง บังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ สืบสวนสอบสวน และ
และเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ของตำรวจภูธรภาค 2 ประสานงานการปฏิบัติกับฝ่ายปฏิบัติการส่วนเขตต่างโดยมี
รายงานผลการจับกุมเกี่ยวกับชาวต่างชาติ กรณีคดีความคดีซึ่งเป็นภัยอาชญากรรมข้ามชาติทั้ง 11 ด้านความผิด
ให้ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 ตรวจสอบคดีอาชญากรรม
และให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2
รายงานผลการ

2. ฝ่ายปฏิบัติการตำรวจภูธรภาค 2 ส่วนแยก

- 2.1 พันตำรวจเอก รณชัย อิงคามุข เป็นหัวหน้า
ผู้กำกับการ ฝ่ายอำนวยการ : กองบังคับการอำนวยการ
ตำรวจภูธรภาค 2
- 2.2 พันตำรวจโท กรวีชา ตัมภนาวัฒน์ เป็นรองหัวหน้า
รองผู้กำกับการ กลุ่มงานตรวจวัดคุณภาพชีวิต ชุมชน และสตรี
ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2

2.3 พันตำรวจโท ภรณ์...

2.3 พันตำรวจโท ภาสกร ไพจิตร
สารวัตร กลุ่มงานสืบสวน ศูนย์สืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค 2	เจ้าหน้าที่
2.4 พันตำรวจตรี เฉลิมศักดิ์ เตียรทองศรี
สารวัตร สืบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	เจ้าหน้าที่
2.5 ร้อยตำรวจเอก ปริญา เศรษฐธรรมฤทธิ์
รองสารวัตร สืบสวนปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	เจ้าหน้าที่
2.6 ดาบตำรวจ สมคิดชัย หมอบทนาย
ผู้บังคับหมู่ งานป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	เจ้าหน้าที่
2.7 ดาบตำรวจ ศรีสยามใจ
ผู้บังคับหมู่ งานป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	เจ้าหน้าที่
2.8 ดาบตำรวจ ธีรชัย นาคสิงห์
ผู้บังคับหมู่ งานป้องกันปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี	เจ้าหน้าที่

มีหน้าที่

ควบคุม กำกับ ดูแล ปกครอง บังคับบัญชาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ สืบสวน
ปราบปราม ประสานงานกับฝ่ายปฏิบัติการ ตำรวจภูธรภาค 2 สรุปและรายงานผลการจับกุมเกี่ยวกับ
ชาวต่างชาติที่ผิดกฏหมายที่จังหวัดชลบุรี ที่เป็นความผิดกฏหมายอาชญากรรมข้ามชาติทั้ง 11 ด้านตามที่
ได้มอบปฏิบัติการของตำรวจภูธรภาค 2 ทราบทุกวันทั้ง 1- ของเดือนรวมทั้งคดีต่างๆ ที่ผู้อำนวยการศูนย์
เฝ้าระวังและป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 มอบหมายและสั่งการ

พันตำรวจโท

(สิริบุตธ ลิทธิธณี)

ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 2

ภาคผนวก ข

คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ที่ 981/2551

สำนักงานกิจการยุติธรรม
OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS
Engineered for Good Justice

คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี

ที่ ๑๙๑ / ๒๕๕๑

เรื่อง ตั้งศูนย์ประสานงาน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (ศปอช.ภ.จว.ชลบุรี)

ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ที่ ๘๒๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ จัดตั้งศูนย์ประสานงาน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติและชาวต่างชาติที่เข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย (ศปอช.ภ.จว.ชลบุรี) ไว้แล้ว นั้น เนื่องจากมีข้าราชการตำรวจบางนายได้รับการแต่งตั้งดำรงตำแหน่งในสังกัดใหม่ เป็นเหตุให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานของ ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ (ศปอช.ภ.จว.ชลบุรี) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและตำรวจภูธรภาค ๒ ดังนั้น จึงจัดตั้งศูนย์ประสานงานปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติฯ ขึ้นใหม่ ดังนี้

๑. ศูนย์ประสานงาน ป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี

ตั้งอยู่ ณ สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา ถนนชายหาด ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี หมายเลขโทรศัพท์และโทรสาร ๐-๓๘๔๒-๔๑๘๕

๒. ส่วนบังคับบัญชา ประกอบด้วย

๒.๑ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี	เป็นผู้อำนวยการศูนย์
๒.๒ รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (ฝ่ายกิจการพิเศษ)	เป็นรองผู้อำนวยการศูนย์
๒.๓ พันตำรวจเอก บุญยสิทธิ์ ว่องไว	เป็นหัวหน้าศูนย์
ผู้กำกับฝ่ายอำนวยการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี	
๒.๔ ร้อยตำรวจเอก สมภพ ภูหาวัลย์	เป็นเลขานุการ

รองสารวัตรสืบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

อำนาจหน้าที่

๑. ควบคุม อำนวยการ สั่งการ แนะนำ วางแนวทางการปฏิบัติมอบหมายนโยบายการปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายตำรวจภูธรภาค ๒ และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๒. ประสานงานด้านการข่าว การป้องกันและปราบปรามกับหน่วยอื่นที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ได้แก่ ค่ายตำรวจคนเข้าเมืองพัทยา, ค่ายตรวจคนเข้าเมืองศรีราชา, กองกำกับการ ๓ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (พัทยา) กองบัญชาการตำรวจสันติบาล และ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด

/๓. ฝ่ายอำนวยการ ...

3.ฝ่ายอำนวยการ ประกอบด้วย

3.1 ร้อยตำรวจเอก สมภพ ภูหาวัลย์	เป็นหัวหน้า
รองสารวัตรสืบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา	
3.2 คาบตำรวจ สุรัตน์ แสนสะอาด	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา	
3.3 คาบตำรวจ ขวาล วัชรวาริ	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา	
3.4 คาบตำรวจ พุทธิพงษ์ คำห่อ	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา	

อำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (1) รายงานผลการปฏิบัติตามหนังสือ ตร.ที่ 0007.23/2161 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2544 โดยให้รายงานผลการปฏิบัติ ทุกวันที่ 5 ของเดือน
- (2) รายงานผลการปฏิบัติตามหนังสือ สนง.ศปอช.ตร. ที่ 0054.32(ปรก.)/621 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2544 โดยให้รายงานผลการปฏิบัติ ทุกวันที่ 5 ของเดือน
- (3) รายงานข้อมูลสถานการณ์ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติตามหนังสือ สนผ.ที่ 0007.32/6609 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2544 โดยให้รายงานผลการปฏิบัติ ทุกวันที่ 15 ของเดือน
- (4) รวบรวมรายงานการปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาตามหนังสือ ตร.ที่ 0029.841/ว 0094 ลง 31 ตุลาคม 2551
- (5) สืบสวนคดีตามจับกุมชาวต่างชาติผู้กระทำความผิดกฎหมาย และชาวต่างชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย โดยปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย
- (6) ประสานงานข้อมูลในงานข้อมูลข่าวสารสำคัญที่เกี่ยวกับคนร้าย หรือการก่ออาชญากรรมข้ามชาติ และหน่วยราชการอื่นๆ เพื่อพัฒนาเสริมสร้างข้อมูลข่าวสารด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- (7) รวบรวม ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารสำคัญที่เกี่ยวกับคนร้ายหรือ การก่ออาชญากรรมข้ามชาติ และชาวต่างชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และรายงานต่อผู้บังคับบัญชา ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การประสานการข่าวเป็นไปอย่างสมบูรณ์ รัดกุม เป็นระบบมากขึ้นเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบาย แผน มาตรการ และการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพต่อไป
- (8) ประสานข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคนร้ายหรือการก่ออาชญากรรมข้ามชาติและชาวต่างชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบาย แผน มาตรการและการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพต่อไป
- (9) รวบรวม และจัดทำประวัติ พฤติการณ์ การกระทำผิดของบุคคลต่างชาติที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบตามแบบรายงาน ผนวก ก. และ ผนวก ข. ประกอบแผนปราบปรามอาชญากรรมและชาวต่างชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย หมายเลขอ้างอิงสำนั ขบ -06-44 รายงานผลการปฏิบัติ เหตุหรือคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมข้ามชาติและชาวต่างชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย

/การรายงาน...

การรายงาน

1. ในห้วงระยะเวลาระดมกวาดล้าง ให้ทุกสถานีตำรวจสรุปรายงานผลการจับกุม ตามแผน ขบ-06-44 (ตามผนวก ก. และ ผนวก ข.) ให้ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี (ศปอช.ภ.จว.ชลบุรี) ตามที่ได้สั่งการ

2. สำหรับในห้วงระยะเวลาปฏิบัติตามปกติทั่วไป ให้ทุกสถานีตำรวจสรุปรายงานผลการจับกุมทุก 7 วัน โดยรายงานทุกวันจันทร์ เวลา 06.00 น. ให้ ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ทราบ และให้ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี รายงาน ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำเนา รายงานให้ ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 (ศปอช.ภ.2) ทางโทรสาร หมายเลข 038-278270 ทราบในเวลา 09.00 น.

3. เมื่อมีผลการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ หรือมีเหตุจับกุมคนร้ายคดีสำคัญ ให้รายงานเบื้องต้น ไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทางโทรสารหมายเลข 0-2287-3126 และ สำเนาให้ ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ทราบ พร้อมสำเนาให้ ตำรวจภูธรภาค 2 ทราบในคราวเดียวกัน

4. การรายงานผลการปราบปรามแรงงานต่างชาติที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ให้รายงานไปยัง ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ ตึก 1 ชั้น 9 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทางโทรสารหมายเลข 02-252-9761, 02-250-3931 และสำเนารายงานให้ ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 ทางโทรสารหมายเลข 038-278270 ทราบ

5. ตามข้อ 1-4 ให้ หัวหน้าศูนย์ฯ รับผิดชอบรวบรวมรายงานผลการปฏิบัติตามข้อ 1-4 ให้ ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 และศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามกำหนดเวลาที่สั่งการ

4.ฝ่ายปฏิบัติการ ประกอบด้วย

- 4.1 พันตำรวจโท ไชยศิษฐ์ ปัญญาเหมือนสกุล เป็นหัวหน้า
พนักงานสอบสวน สัญญาบัตร 3 สถานีตำรวจภูธรพนัสนิมคม
- 4.2 พันตำรวจโท ฉนัค ประชาชัยศรี รองหัวหน้า
สารวัตรอำนวยการสถานีตำรวจภูธรเกาะสีชัง
- 4.3 คาบตำรวจ เอกชัย อัมพันธ์ เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
- 4.4 คาบตำรวจ กองศิลป์ ปัญญานาม เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา
- 4.5 คาบตำรวจ สฤทธิ วินทะไชย เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา

/4.6 คาบตำรวจ ทองแดง...

4.6 คาบตำรวจ ทองแดง	แสงมุกดา	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา		
4.7 คาบตำรวจ ทเวศร์	ผาสุข	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงาน จราจร สถานีตำรวจภูธรพนสนิม		
4.8 คาบตำรวจ เถลิงพล	รักเจริญ	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงานป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรคลองแก้ว		
4.9 จำสับตำรวจ ชคพันธ์	ราชชู	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงาน สืบสวน สถานีตำรวจภูธรสัตหีบ		
4.10 สิบตำรวจเอก กฤษดา	สุวรรณศรี	เป็นเจ้าหน้าที่
ผู้บังคับหน่วยงาน สืบสวน สถานีตำรวจภูธรเกาะจันทร์		

มีหน้าที่

สืบสวนปราบปราม ประสานงานกับฝ่ายปฏิบัติการของ ศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมข้ามชาติ ตำรวจภูธรภาค 2 รายงานผลการจับกุมเกี่ยวกับชาวต่างชาติกระทำผิดในพื้นที่จังหวัดชลบุรี ให้ฝ่ายปฏิบัติการของศูนย์ประสานงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติตำรวจภูธรภาค 2 ทราบทุกสิ้น เดือนรวมทั้งภารกิจต่างๆ ที่ผู้อำนวยการศูนย์ฯ มอบหมายสั่งการ

5. ให้ยกเลิกคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี ที่ 810/2550 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2550 คังกล่าวข้างต้น และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้เสียทั้งหมด แล้วใช้คำสั่งนี้แทน

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2551

พลตำรวจตรี

(นันทิต ฤณจักร์)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี

ภาคผนวก ซ

คำแนะนำ และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อผลการวิจัย

“อาชญากรรมข้ามชาติกับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่เมืองพัทยา”

ณ วันที่ 18 กันยายน 2552

ศูนย์การศึกษาตรีนครินทร์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

1. เลขานุการ ปปง. มีข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ

คณะผู้วิจัยควรให้ข้อเสนอแนะเพื่อผลักดันกฎหมาย มาตรการลงโทษหรือเอาผิดกับกลุ่มก่ออาชญากรรมข้ามชาติ ถึงแม้ว่าขณะนี้กลุ่มผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินจะเกรงกลัวมาตรการของการยึดทรัพย์มากที่สุด แต่กฎหมายเกี่ยวกับฐานความผิดว่าด้วยการฟอกเงินของไทยมีเพียงเล็กน้อย คือ 21 ฐานความผิด ซึ่งแตกต่างกับของต่างชาติ เช่น ในยุโรปที่มีฐานความผิดเป็นร้อย ทำให้เกิดช่องว่างและการหลบเลี่ยงเข้ามาก่ออาชญากรรมและการฟอกเงินในไทยที่ยังไม่มีกฎหมายรองรับ ถ้าผู้วิจัยนำข้อมูลของต่างประเทศมาเปรียบเทียบและชี้ให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ประเทศไทยควรมีกฎหมายดังกล่าวจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและผลักดันสู่การปฏิบัติได้จริง

2. รองผู้บัญชาการสอบสวนกลาง/ พล.ต.อ. ปัญญา มาเม่น

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นผู้ปฏิบัติหรือได้รับผลกระทบในพื้นที่เมืองพัทยา ผู้วิจัยควรระมัดระวังในการนำเสนอผลการศึกษา เพราะเป็นธรรมชาติของเมืองใหญ่ทั่วโลกที่จะมีปัญหาเรื่องอาชญากรรมไม่ใช่เฉพาะประเทศไทยหรือพัทยา เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาหรือของประเทศ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลอาจได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนหรือแสดงออกตามที่ตัวเองรู้สึก ยกตัวอย่างกรณีการเข้าปิดล้อมจับกุมแก๊งค์ชาวจีนที่เชื่อมโยงกับกลุ่มการหลอกลวงทางโทรศัพท์ที่จับได้ก่อนหน้านี้ที่จังหวัดเชียงราย เจ้าหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยาก็ไม่ได้รับรู้ เป็นต้น ดังนั้นจึงอยากให้ผู้วิจัยเน้นเฉพาะไปว่า นี่เป็นทัศนคติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

ในข้อมูลที่น่าเสนอจากการเก็บตัวอย่าง อาจมีบางส่วนเป็นอาชญากรรมทั่วไปเกิดได้ทุกที่ ไม่ใช่อาชญากรรมที่ข้ามชาติ

ที่สำคัญเป็นห่วงในภาพพจน์ของเจ้าหน้าที่และภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจึงต้องควรระวังในการนำเสนอ

3. รศ.ดร ศรีสมบัติ โขภระจักษ์ชัด

ผู้วิจัยควรนำเสนอผลการศึกษาให้กระชับตรงประเด็นและเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา (การนำเสนอวันนี้ยังได้ข้อมูลรายละเอียดที่เข้าใจง่ายกว่าที่อ่านในเอกสาร) ข้อมูลที่เยิ่นเย้อและฟุ่มเฟือยเกินไป เช่น การทบทวนวรรณกรรมบางอย่างน่าจะตัดออกไปได้ การวิเคราะห์ข้อมูลบางส่วน เช่น การทดสอบสมมติฐาน เห็นว่า ไม่มีความจำเป็น ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ควรตัดทิ้งไปได้

4. ดร. มัทมาพ สุวรรณเรือง

ในเบื้องต้นผู้วิจัยควรให้ความสำคัญกับฟอร์มเนื้อหาของงานเพราะถ้าส่วนนี้ไม่ถูกต้องสมบูรณ์เต็มไปด้วยคำผิด พิมพ์ตกหล่น การกั้นหน้า กั้นหลัง ตัดคำไม่ถูกต้อง ขาดการอ้างอิงหรือบรรณานุกรมไม่สมบูรณ์ก็สะท้อนถึงความไม่ละเอียด ไม่เรียบร้อย ทำให้ผู้อ่านหงุดหงิดไม่สนใจเนื้อหาข้างในถึงแม้ว่าอาจจะมีที่น่าสนใจเพียงใดก็ตาม สิ่งเหล่านี้ถ้าแก้ไขได้ดีก็จะส่งเสริมให้งานเกิดความน่าสนใจบอกความเป็นนักวิจัย นักวิชาการที่ใส่ใจในรายละเอียดแม้เพียงเล็กน้อย

ในส่วนของเนื้อ เสนอว่าควรเพิ่มกรณีศึกษาของแต่ละเรื่องเข้ามาด้วยเพื่อให้เห็นกระบวนการของอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น แก๊งค์รัสเซียมีที่มาที่ไปอย่างไร เข้ามาทำอะไร เกิดผลอะไรและผลสุดท้ายถูกดำเนินการอย่างไร แต่ถ้าเรื่องนี้ยังเป็นข้อจำกัด เสนอว่าในครั้งต่อไปควรศึกษาเจาะลึกเป็นกรณี ๆ ไปอย่างนี้

5. ศ.พล.ต.ต. สัญญา บัวเจริญ คณะบดี คณะตำรวจศาสตร์ ร.ร. นายร้อยตำรวจ

งานที่ผู้วิจัยได้นำเสนอถือว่ามีความน่าสนใจและขอชมเชยเพียงมีข้อเพิ่มเติมเล็กน้อยคือวรรณกรรมที่ว่าด้วยองค์กรอาชญากรรม ถ้าจะเพิ่มหรือปรับเป็นข้อมูลที่ทันสมัยขึ้นก็จะเป็นการดี

- สถิติของอาชญากรรม
- รายงานของตำรวจสันติบาล

6. ศ.พ.ต.อ. วีรพล กุลบุตร หัวหน้าภาควิชาการป้องกันอาชญาวิทยา ร.ร. นายร้อยตำรวจ

ขอชื่นชมในความตั้งใจและความกล้าหาญของผู้วิจัยที่กล้าทำและนำเสนองานในลักษณะนี้แม้จะมีความเสี่ยงและอันตรายเพราะแม้แต่ตำรวจเองยังไม่ทำหรือเผยแพร่งานในลักษณะนี้ขอสนับสนุนให้ผู้วิจัยทำงานลักษณะนี้ออกมาอีกและควรทำเชิงลึกเป็นประเด็น ๆ ไปตามฐานความผิด

หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

หัวหน้าโครงการ

รองศาสตราจารย์ ศรุติ สกุลรัตน์

นักวิจัย

พ.ต.ท.ดร. พงศ์กฤษธร โรจน์วิรุฬห์

ดร. ชมภารี ชมภูรัตน์

นายลือชัย วงษ์ทอง

นายกฤษฎา นันทเพชร

นายพรเทพ นามกร

นายจักรชัย สือประเสริฐสิทธิ

ผู้ช่วยนักวิจัย

นายสิทธิพร ขาวอู่

นายเกริกเกียรติ แก้วมณี

นางสาวศิริภรณ์ เม็งดี

สิบตำรวจโท ชยากรณ์ คำคุณ

นางสาวภัทรานิษฐ์ กนกพงศ์ไกรสิน

นางสาวรัชณี บุญส่ง

นายปตนพรรชญ์ แพทย์ชัยวงษ์

บรรณานุกรม

การป้องกันอาชญากรรม. (2552, 20 สิงหาคม). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<http://www.polsci.chula.ac.th/Sumonthip/Crime-Prevention.Doc>.

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. (2552, 20 สิงหาคม). *DSI ภาคประชาชน : พันธมิตรขจัดอาชญากรรม*.

(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.newswit.com/news/2008-06-18/>

0340-af759fa874f489a9a2d08aa1f3de74d1/.

คมกริช คุลยพิทักษ์. (2547, กุมภาพันธ์). ปัญหาการดำเนินคดีองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย. *รัฐศาสตร์*, 52 (2), หน้า 135 - 148.

จงจิตต์ โสภณคณาภรณ์. (2538). *การเข้าสู่งานบริการทางเพศแบบแอบแฝงของสตรีที่มีการศึกษาในสถานเริงรมย์ ศึกษากรณี คือ กเทลเลาน์จัมป์และคาราโอเกะ*. วิทยานิพนธ์การศึกษา คุยฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จรรย์ นันทกร. (2545). *แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ : ศึกษากรณีเฉพาะสำนักงานจัดหางานจังหวัดอ่างทอง*. ม.ป.ท.

ชนะ สันติพนารักษ์, ร.ต.ท.. (2539). *บทบาทของผู้พักอาศัยในชุมชนแออัด ในการป้องกันอาชญากรรม ศึกษาเฉพาะกรณีของผู้พักอาศัยในเขตชุมชนแออัดในพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลเตาปูน เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชนัญนันท์ แสนอาภิตย์, ร.ต.อ.หญิง. (2545). *กระบวนการขายบริการหญิงต่างชาติ : กรณีศึกษาหญิงรัสเซีย*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ซัช สุกแก้วณรงค์. (2544). *การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดพิจิตร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชัยรินทร์ แก้วสุวรรณ. (2542). *ความพร้อมในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของผู้ประกอบการในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตรและมนุษยศาสตร มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ชัยวัฒน์ เพ็ชรไฟ. (2548). พฤติกรรมของพนักงานบาร์อะโกโก้และขั้นตอนกระบวนการขายบริการของพนักงานบาร์อะโกโก้. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยสยาม ยิ่งธอ. (2550). ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในประเทศไทย และมาตรการแก้ไข. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- ณรงค์เดช ศักดิ์สัมบูรณ์, ร.ต.อ. (2541). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจจร อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทวีเกียรติ มินะกนิษฐ์ และคณะ. (2544, กรกฎาคม-กันยายน). บทสรุปและข้อเสนอแนะรายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ, TCLI Update. จดหมายข่าวของสถาบันกฎหมายอาญา, 5 (3).
- ทินพันธ์ นาคะตะ. (2541). นักคิดผู้ยิ่งใหญ่ของโลกปรัชญาและทฤษฎีการเมือง. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- _____. (2546). วิถีชีวิตไทยวัฒนธรรมทางการเมืองของคนรุ่นใหม่. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- รัชชัย ปิตะนิละบุตร และอัสวิน วัฒนวิบูลย์. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: บริษัท บั๊คเน็ต จำกัด.
- นริศ แสงวงจิตร, พ.ต.ท. (2546). พฤติกรรมกลุ่มผู้มีอิทธิพล มือปืนรับจ้างในจังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แนวทางการตัดช่องโอกาส. (2552, 20 สิงหาคม). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/prevention-cri.htm>.
- แนวคิดของสำนักคลาสสิก. (2552, 20 สิงหาคม). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/reason-crime.htm>.
- แนวคิดของสำนักปฏิฐานนิยม. (2552, 20 สิงหาคม). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/reason-crime.htm>.
- ปัญหาอาชญากรรม. (2552, 20 สิงหาคม). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
<http://www.polsci.chula.ac.th/sumonthip/criminology5.htm>.

- ประสพโชค พร้อมมูล. (2539). *ผู้มีอิทธิพลในเมืองไทย ศึกษากรณีเครือข่ายการโจรกรรมรถยนต์*.
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2525). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและ
มาตรการ. ใน *เอกสารการศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ฉบับที่ 33 เมษายน*.
กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร สังคิต พิริยะรังสรรค์ และนวลน้อย ตรีรัตน์. (2543). *ห่วย ช่อง บ่อน ยาบ้า
เศรษฐกิจนอกกฎหมายกับนโยบายสาธารณะในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ไพศาล ธรรมจรัสวงศ์, ร.ต.ท. (2544). *การมีส่วนร่วมของผู้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่รับจ้าง
ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภิญโญ ทองชัย. (2552, 20 สิงหาคม). *DSI กรมสอบสวนคดีพิเศษ สืบสวน สอบสวน
อาชญากรรม ลิขสิทธิ์ ภาษี คุ่มครองผู้บริโภคร*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
http://www.dsi.go.th/dsi/news_index.jsp?id=1802.
- ลือชัย วงษ์ทอง. (2539). *การศึกษาวินิจฉัยคดีแรงงานอพยพชาวพม่าที่หลบหนีเข้าเมืองโดยผิด
กฎหมายในจังหวัดระนอง*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- _____. (2549). *อาชญากรรมข้ามชาติ*. ชลบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- _____. (2551). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนายจ้างในการว่าจ้างแรงงานระหว่างแรงงานไทย –
แรงงานต่างด้าวในสถานะเศรษฐกิจปัจจุบันในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ*. ชลบุรี:
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณพงษ์ คชรักษ์. (2552, 20 สิงหาคม). *DSI กรมสอบสวนคดีพิเศษ สืบสวน สอบสวน
อาชญากรรม ลิขสิทธิ์ ภาษี คุ่มครองผู้บริโภคร*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:
http://www.dsi.go.th/dsi/news_index.jsp?id=1802.

- วีรพล ประสารราชกิจ, พล.ต.ต. (2543). อาชญากรรมข้ามชาติและการบังคับใช้กฎหมายใน
ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ. ใน นโยบายความมั่นคงและปัญหาอาชญากรรม
ข้ามชาติ : มุมมองไทย ยุโรป และ นานาชาติ: การอบรมสัมมนาทางวิชาการ วั
นพหุศาสตร์ที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2543 ณ ห้องสารนิเทศ หอประชุมใหญ่
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์ยุโรปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันธิกรณ์ นุกฤต. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อความร่วมมือของ ประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม :
ศึกษารณงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์
สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์,
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีระกิตติ์ หาญปริพรรณ และคณะ. (2551). การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม
ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร
อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี. นครปฐม: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศรันย์ ชิตลักษ์ณ. (2550, 26 มีนาคม). กรุงเทพธุรกิจ, ปีที่ 20 ฉบับที่ 6759, หน้า 15 ม้วนที่ 12177.
- สมเกียรติ จองจิตรม่น. (2545). การขายบริการรูปแบบบาร์ญี่ปุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีภาคตะวันออก.
ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชาย นุ่มโต, พ.ต.ท. (2541). บทบาทของชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมตามความคาดหวัง
ของผู้พักอาศัยในหมู่บ้านจัดสรร ในเขตจังหวัดนนทบุรี และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ
บทบาทที่คาดหวัง. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและ
งานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สมพงษ์ อมรวิวัฒน์. (2552, 20 สิงหาคม). DSI ภาคประชาชน: พันธมิตรขจัดอาชญากรรม.
(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: [http://www.newswit.com/news/2008-06-18/
0340-af759fa874f489a9a2d08aa1f3de74d1/](http://www.newswit.com/news/2008-06-18/0340-af759fa874f489a9a2d08aa1f3de74d1/).
- สถาบันกฎหมายอาญา. (2544). รายงานการวิจัยเรื่อง “การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปราม
องค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ” (ระยะที่1). กรุงเทพฯ: สถาบันกฎหมายอาญา.
- สนิท สมักรการ. (2538). การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมกับการพัฒนาของสังคม. กรุงเทพฯ:
โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สุพจน์ สุโรจน์ และคณะ. (2535). *กฎหมายอาญา : ภาคบัญญัติทั่วไป*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภาพ วิยนิพิฐพงษ์, ร.ต.อ. (2542). *การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันอาชญากรรมในเขตจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2550). *สถิติการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักร จำแนกตามหน่วยงานประเภทการตรวจลงตรา, มกราคม-ธันวาคม 2550*. กรุงเทพฯ: สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง.
- อนุชาติ บุนนาค, พ.อ. (2552, 20 สิงหาคม). *การก่อการร้ายสากล*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.meeboard.com/view.asp?user=liwliw&groupid=2&rid=151&qid=41>.
- อภิชาติ สุริบุญญา, พ.ต.อ. (ม.ป.ป.) *การจัดการด้านการสืบสวนสำหรับการต่อต้านการก่อการร้ายในระดับภูมิภาค*. ม.ป.ท.
- Bennett, T. & Holloway, K. (2005). The Association Between Multiple Drug Misuse and Crime'. *International Journal Offender Therapy and Comparative Crime*, 49, pp. 63 - 81.
- Chanvut, V. (n.d.). 'Transnational crime'. *Deputy Commissioner immigration Bureau*. n.p.
- John, M. (2005). The globalization of crime control-the case of youth and juvenile justice: Neo-liberalism, policy convergence and international conventions. *Theoretical Criminology*, 9, pp. 35 - 64.
- Wright, R.T. & Decker, S.H. (1994). *Burglars on the job: Street life and residential break-ins*. Boston: Northeastern University Press.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม สำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

สำนักงานก.ก.การยุติธรรม
OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS
Engineered for Good Justice

สำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

แบบสอบถามโครงการวิจัยเรื่อง

“การก่ออาชญากรรมข้ามชาติ กับผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในเมืองพัทยา”

การวิจัยครั้งนี้จัดทำโดยวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ร่วมกับสำนักบริการกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาลักษณะ ประเภทหรือรูปแบบของอาชญากรรมข้ามชาติ 2) เพื่อศึกษาความรุนแรงแนวโน้มและผลกระทบของการก่ออาชญากรรมข้ามชาติและ 3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องและมาตรการต่าง ๆ ที่ใช้ในการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมและผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ข้อคำถาม 2 ส่วน คือ

2.1 ลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

2.2 สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของอาชญากรรมข้ามชาติที่มีต่อการดำเนินชีวิตในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 4 แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

คำชี้แจง การเก็บรวบรวมครั้งนี้จะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ดังนั้นการให้ข้อมูลของท่านในครั้งนี้จะปกปิดเป็นความลับและจะไม่มีผลเสียหายแก่ท่านแต่ประการใด โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริง

คณะผู้วิจัยโครงการฯ

แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

การวิจัยเรื่อง “การก่ออาชญากรรมข้ามชาติ กับผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคมในเมืองพัทยา”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง : กรุณากรอกข้อมูล/เลือกคำตอบที่เกี่ยวข้องกับตัวท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 25 ปี

2. 26 - 35 ปี

3. 36 - 45 ปี

4. ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. มัธยมศึกษา

2. อนุปริญญา

3. ปริญญาตรี

4. สูงกว่าปริญญาตรี

4. หน่วยงานที่สังกัด (โปรดระบุ).....

5. ตำแหน่ง/ชั้นยศ (โปรดระบุ).....

6. รายได้

1. ไม่เกิน 10,000 บาท

2. 10,000 - 20,000 บาท

3. 20,001 - 30,000 บาท

4. มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป

7. ระยะเวลาในการรับราชการ

1. ไม่เกิน 3 ปี

2. 3 - 6 ปี

3. 7 - 10 ปี

4. มากกว่า 10 ปี

8. ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เมืองพัทยา

1. ไม่เกิน 1 ปี

2. 1 - 3 ปี

3. 4 - 6 ปี

4. มากกว่า 6 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อลักษณะรูปแบบการก่ออาชญากรรมและผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับเป็นจริงและการรับรู้ของท่านมากที่สุด

ความหมาย

ระดับความรุนแรง

- 1 น้อยที่สุด/ไม่มีเลย
2. น้อย
3. มาก
4. มากที่สุด

ลักษณะการกระทำผิด

1. การกระทำของคนไทยทั้งหมด
2. การกระทำของคนต่างชาติทั้งหมด
3. การกระทำของคนไทยร่วมกับคนต่างชาติ

2.1 ลักษณะของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการกระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล							
1. การสวมชื่อคนตายเพื่อทำบัตรประชาชน							
2. การปลอมพาสปอร์ต+วีซ่า							
3. การปลอมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิต							
4. การปลอมแปลงข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จเพื่อสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การซื้อสินทรัพย์ในพื้นที่							
ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ							
1. พัทยาเป็นแหล่งพักพิงของผู้ก่อการร้ายที่ต่างประเทศต้องการตัว							
2. เป็นแหล่งรวมตัว วางแผนของผู้ก่อการร้ายเพื่อดำเนินงานในต่างประเทศ							
3. การก่อการร้ายมีการปฏิบัติการจริงตามแผนที่ผู้ก่อการร้ายวางแผนขึ้น							
การลักลอบค้าอาวุธ							
1. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าภายในประเทศ							
2. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับชนกลุ่มน้อยของประเทศเพื่อนบ้าน							
3. เป็นแหล่งจัดหาอาวุธให้กับกลุ่มลูกค้าในต่างประเทศ							

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการ กระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
การลักลอบข้ามมนุษย์							
1. การนำแรงงานต่างชาติผิดกฎหมาย เข้าประเทศ							
2. การนำผู้หญิงมาค้าประเวณี							
3. การนำเด็กมาเป็นแก๊งค์ขมทาน							
4. การลักลอบซื้อขายอวัยวะมนุษย์							
5. การถ่ายทำหรือผลิตสื่อลามก							
6. การล่อลวงและทำอนาจารเด็ก							
การลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย							
1. มีกลุ่มรับจ้าง จัดหา นำคนต่างชาติ เข้าประเทศผิดกฎหมาย							
2. มีกระบวนการติดสินบนเจ้าหน้าที่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำ คนต่างชาติเข้าประเทศ							
3. มีคนให้แหล่งพักพิงคนต่างชาติเข้า ประเทศผิดกฎหมาย							
4. มีคนคอยปกป้อง คนต่างชาติเข้า ประเทศผิดกฎหมาย							
การฟอกเงิน							
1. การฟอกเงินด้วยการซื้อ อสังหาริมทรัพย์							
2. การฟอกเงินด้วยการซื้อ สถานบริการ สถานธุรกิจบันเทิง							
3. การฟอกเงินด้วยการปล่อย เงินกู้นอกระบบ							
4. การฟอกเงินด้วยการเข้าบ่อน การพนัน							

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการ กระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
การค้ายาเสพติด							
1. การลักลอบส่งเฮโรอีนไปขาย ต่างประเทศ							
2. การลักลอบส่งกัญชาไปขาย ต่างประเทศ							
3. การลักลอบส่งยาบ้าไปขาย ต่างประเทศ							
4. การนำยาเสพติด เช่น ยาไอซ์ และ โทเคนมาขายในประเทศ							
5. การลักลอบนำเข้าสารตั้งต้นเพื่อ ผลิตยาเสพติด							
6. ผลิตยาเสพติด							
อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ คอมพิวเตอร์							
มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ กระทำความผิดต่อไปนี้							
1. การปลอมแปลงธนบัตร							
2. การปลอมแปลงบัตรเครดิต							
3. การปลอมแปลงสินค้า							
4. การค้าเงินเถื่อน							
5. การปั่นหุ้น							
6. การค้าสินค้าหนีภาษี							
7. การปล่อยเงินกู้ผิดกฎหมาย							
8. การตั้งทรัสต์เถื่อน							
9. การคัดลอกโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยไม่ได้รับลิขสิทธิ์							

ประเภทของอาชญากรรมที่ผู้ก่อการ กระทำในพัทยา	ระดับความรุนแรง				ลักษณะการกระทำผิด		
	1	2	3	4	1	2	3
10. การคัดลอกสินค้าโดยไม่ได้รับ ลิขสิทธิ์							
11. การขโมยบริการ เช่น อินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์ เป็นต้น							
12. การใช้คอมพิวเตอร์เข้าถึงข้อมูล ของหน่วยงาน โดยไม่ได้รับ อนุญาต							
13. การใช้คอมพิวเตอร์ในการแก้ไข ธุรกรรมทางการเงินเพื่อประโยชน์ ของตนเอง							

2.2 จากสภาพแวดล้อมด้านล่างต่อไปนี้ ตามความคิดเห็นของท่านข้อใดบ้างที่เอื้อต่อการเกิดและเติบโตของอาชญากรรมข้ามชาติในเมืองพัทยา

สภาพแวดล้อม	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
1. เชื้อชาติของผู้ก่อการ					
- รัสเซีย					
- สหรัฐอเมริกา					
- นิวซีแลนด์					
- ญวต					
- ญี่ปุ่น					
- จีน					
- ปากีสถาน					
- อังกฤษ					
- สวิตเซอร์แลนด์					
- เยอรมัน					
- ตุรกี					
- อื่น ๆ (ระบุ)					
2. ศาสนา					
- พุทธ					
- อิสลาม					
- คริสต์					
- ฮินดู					
- อื่น ๆ					
3. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย/ พัทยา					
4. การแต่งงานกับคนไทย					
5. การรู้จัก และคุ้นเคยกับคนไทย					

สภาพแวดล้อม	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
6. การรู้จักหรือสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่รัฐ					
7. การมีความสัมพันธ์และเครือข่ายกับกลุ่มอิทธิพลของคนในพื้นที่					
8. การมีความสัมพันธ์กับกลุ่มอาชญากรรมอื่น ๆ					
9. การแบ่งพื้นที่เพื่อจัดการผลประโยชน์ตามกลุ่มเชื้อชาติ					
10. กฎหมายหรือเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของคนต่างด้าว					

ส่วนที่ 3 จากประเด็นของผลกระทบที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมข้ามชาติด้านล่างต่อไปนี้อย่างไรตามความคิดเห็นของท่านข้อใดบ้างที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตทางสังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในเมืองพัทยา

ประเด็นของผลกระทบ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
ด้านสังคม					
1. ประชาชนมีความหวาดกลัว ไม่ยอมอยู่ในพื้นที่					
2. ประชาชนในพื้นที่ไม่มี ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
3. กลุ่มอาชญากรรมมีการเติบโต ของจนยากแก่การแก้ไข					
4. ยาเสพติดมีการขยายตัวมากขึ้น					
5. การขายบริการทางเพศ มีความหลากหลายมากขึ้น					
6. ขอบตามีจำนวนมากขึ้น					
7. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และ โรคติดต่ออื่น ๆ เช่น โรคเรื้อน โรคเท้าช้าง เป็นต้น มีการแพร่ ระบาดมากขึ้น					
8. การลักขโมย โจรกรรมหรือ การจี้ปล้นมีการระบาดมากขึ้น					
9. ขนบธรรมเนียม ประเพณีและ วัฒนธรรมถูกทำให้ผิดเพี้ยนไป จากเดิม					
10. ภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวของ พัทยา มีภาพพจน์ที่ไม่ดี ในสายตาของชาวต่างชาติ					

ประเด็นของผลกระทบ	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีเลย
11. การคอร์รัปชันในพื้นที่พัทยามีมากขึ้น					
ด้านเศรษฐกิจ					
1. การก่ออาชญากรรมทำให้ผู้ประกอบการมีความปลอดภัยและได้รับการคุ้มครองจากรัฐในการทำธุรกิจน้อยลง					
2. ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจในพื้นที่พัทยา เช่น การจ่ายค่าเช่า การจ่ายค่าคุ้มครอง เป็นต้น มีมากขึ้น					
3. ธุรกิจแอบแฝง เช่น ธุรกิจฟอกเงิน ธุรกิจค้ายาเสพติด เป็นต้น ที่เป็นของชาวต่างชาติ มีมากขึ้น					
4. ธุรกิจแอบแฝงของคนต่างชาติ ทำให้คนไทยเสียโอกาสในการประกอบอาชีพมากขึ้น					
5. การสูญเสียรายได้ของรัฐมีมากขึ้น					

ส่วนที่ 4 แนวโน้มของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา

คำชี้แจง : ในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าของหน้าที่ที่กำกับดูแลปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา โปรดคาดคะเนถึงแนวโน้มของความรุนแรงของอาชญากรรมข้ามชาติในพื้นที่เมืองพัทยา โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับเป็นจริง และการรับรู้ของท่านมากที่สุด

ประเภทของอาชญากรรม	แนวโน้มความรุนแรง			
	น้อยหรือ หมดจากพื้นที่	ลดลง	เพิ่มขึ้น	รุนแรงจนยาก แก้ไข
1. ด้านการปลอมแปลงเอกสารบุคคล				
2. ด้านก่อการร้ายข้ามชาติ				
3. การลักลอบค้าอาวุธ				
4. การลักลอบค้ามนุษย์				
5. การลักลอบเข้าเมืองโดยผิด กฎหมาย				
6. การฟอกเงิน				
7. การค้ายาเสพติด				
8. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและ คอมพิวเตอร์				

Engineered for Good Justice

ส่วนที่ 5 ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ

ตามความคิดเห็นของท่านในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแลเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ การป้องกันและปราบปราม ตลอดจนการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติยังมีข้อติดขัด ในด้านใดบ้างและควรมีทางออกจากอุปสรรคดังกล่าวอย่างไร

ก) ด้านนโยบายของรัฐ

ปัญหา คือ

ทางออก

ข) ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา คือ

ทางออก

ค) ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ปัญหา คือ

ทางออก

ง) ด้านบุคลากรที่รับผิดชอบ (ความเพียงพอ/คุณภาพหรือศักยภาพ)

ปัญหา คือ

ทางออก

จ) ด้านความร่วมมือ (ระหว่างหน่วยงานของรัฐ+หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ กับประชาชนหรือระหว่างประเทศกับหน่วยงานในประเทศ)

ปัญหา คือ

ทางออก

ฉ) ด้านงบประมาณ

ปัญหา คือ

ทางออก

ช) ด้านอื่น ๆ (ระบุ)

ทางออก